

คำถามจาก ชาวเพนเทคอสต์

เล่ม 2

Questions Pentecostals Ask Vol 2

By David F. Gray

โดย

เดวิด เอฟ เกรย์

แปลโดย

พรอนงค์ สันทนาสัมพันธ์

ศูนย์ศึกษาพระคริสตธรรม
สหคริสตจักรเพนเทคอสต์แห่งประเทศไทย
96/2 บ. หลังกู่ญชร ต. ดอนศิลา
อ. เวียงชัย จ. เชียงราย 57210
โทร. 01-2877940, 053-736294

“คนที่ให้คำตอบที่เหมาะสมย่อมมีความยินดี และถ้อยคำที่กล่าวเหมาะกับกาลเทศะก็ประเสริฐนัก”

สุภาษิต 15:23, Amplified Bible

แด่บิลลี่ที่รัก ผู้เป็นแรงบันดาลใจในยามเศร้าโศก ผู้ให้ความช่วยเหลือที่ภักดีที่สุดของผม ผู้หนุนใจที่พึ่งพาได้มากที่สุดของผม และเพื่อนผู้สัตย์ซื่อตลอดเวลากว่าห้าสิบห้าปี ผมขออุทิศหนังสือเล่มนี้ให้ด้วยคำอธิษฐานขอให้หนังสือเล่มนี้พร้อมอวยพรผู้อื่นเสมอ เหมือนเช่นเธอ [พร้อมอวยพรผู้อื่นเสมอ]

สารบัญ

คำนำ

คำอุทิศ

1. ประเด็นเรื่องคำสั่งสอน

ผมไม่สามารถเข้าใจเรื่องพระเจ้าองค์เดียวได้	10
พระเยซูเป็นพระเจ้าหรือพระองค์เป็นบุตรของพระเจ้า	13
บุคคลหนึ่งรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยไม่พูดภาษาต่างๆ ได้หรือไม่	17
ดิฉันได้รับการสอนให้พูดภาษาต่างๆ	21
คุณสมบัติของอัครสาวก	25
การจัดการกิจกรรมของคริสตจักรด้วยภาษาแปลกๆ และการแปล	27
บุคคลหนึ่งสามารถเก็บความบาปที่ผู้อื่นกระทำต่อเขาได้หรือไม่	32
ไม่รับผิดชอบต่อความบาป	37
ผู้ที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีสิ่งได้ใหม่	40
คนๆ หนึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ในใจของตน	46
ในขณะที่ร่างกายของเขายังคงอยู่ในการควบคุมของซาตานได้หรือไม่	
ทำไมคริสเตียนถึงกินยา	49
เทศนาเรื่องการรักษาแทนเรื่องความรอด	52
เปิดโปงคำสอนที่หลอกลวง	57
พระเยซูไม่ได้เสด็จกลับมาในเวลาเทศกาลเสด็จมา	64

2. การดำเนินชีวิตคริสเตียน

หาล้างทำให้ผมทุกขี้ใจ	69
“ประสบการณ์ในถิ่นทุรกันดาร”	73
ผมไม่ควรดื่มน้ำเมื่ออดอาหารหรือ	77
พิธีศีลระลึกมีประโยชน์ต่อธรรมิกชนอย่างไร	78
ความหมายที่แท้จริงของความบริสุทธิ์ การนมัสการ การฟื้นฟูและอิสรภาพ	80
ผมทำอะไรผิดไป	84
ทุกอย่างเลวร้ายไปหมด	88
ทุกคนบังคับผม	91

3. ความบริสุทธิ์

ดิฉันควรทำแท้งหรือไม่	96
คนชอบยุ่งเรื่องคนอื่นบอกศิษยาภิบาลว่าดิฉันคบหากับคนบาป	100
บางครั้ง คำสวดหลุดออกมา	103
ผู้หญิงไม่ควรตัดผมหรือ	107
ตอบหนังสือ “Woman's Adornment”	108

4. การเงิน

ผมไม่สามารถถวายสิบลดได้	115
ศิษยาภิบาลรับสิบลดไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์หรือ	119

5. การสมรสและชีวิตครอบครัว

เรามีความสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้ไหม ถ้าเราแต่งงานกัน [ในภายหลัง]	123
คู่มั่นของผู้เทศนาหนุ่มไม่ค่อยจะอธิษฐาน	127
คู่มั่นของดิฉันไม่สนใจดิฉัน	129
สามีปฏิบัติกับภรรยาเหมือนเป็นเด็ก	133

6. ความประพฤติและความสัมพันธ์ในคริสตจักร

สมาชิกคริสตจักรทำธุรกิจซีโกง	139
ชายผู้น่ารังเกียจกวนใจทุกคน	142
ทำไมเราถึงไม่ช่วยคนยากจน	145

7. ความสัมพันธ์ระหว่างศิษยาภิบาลและธรรมิกชน

พวกเขาต้องการให้ผมลงชื่อในหนังสือร้องเรียน	149
ศิษยาภิบาลคนก่อนและจรรยาของผู้รับใช้	152
ศิษยาภิบาลรับตำแหน่งของพระเจ้าหรือ	154
ศิษยาภิบาลและชีวิตการอธิษฐานของเขา	156
ศิษยาภิบาลเล่นดนตรีดังเกินไป	158
ความประพฤติของลูกๆ ของศิษยาภิบาล	159

8. การรับใช้

ผมจะรู้ได้อย่างไรว่าผมได้รับการทรงเรียกให้เทศนา	164
กลัวที่จะเริ่มเทศนา	167
ความปรารถนาที่จะเป็นผู้รับใช้	169
ผู้เทศนาตามสมัยนิยม	171
การวิจารณ์ของผู้ประกาศ	173
ผู้รับใช้ดูถูกภรรยา	174
ความประพฤติของผู้รับใช้บนเวที	175
รับสมาชิกของอีกคริสตจักรหนึ่ง	178

คำนำ

เป็นเวลาหลายปี ผมเก็บหนังสือ คำถามจากชาวพื้นเทศออสต์ ของเดวิด เกรย์ [เล่มหนึ่ง] ไว้ใกล้กับโต๊ะและ [อีกเล่มหนึ่ง ใกล้กับ] โทรศัพท์ของผม ผมใช้หนังสือสองเล่มนั้นจนมุมยับเพราะหยิบขึ้นมาเพื่ออ้างอิงและใช้หนังสือดังกล่าวเสมอเมื่อทำรายการวิญญูทุกวัน เพราะผมใช้หนังสือเช่นนี้ จึงรู้สึกว่ามีคำถามบางอย่างเกิดขึ้น ผมสามารถคุยกับศิษยาภิบาลเกรย์ได้

สติปัญญาและความกล้าลึกทางฝ่ายวิญญาณของศาสตราจารย์เกรย์ ปรากฏเด่นชัดในการพูดและการเขียนของท่าน ในเวลานี้ หนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับหัวข้อที่ยากเล่มใหม่นี้จะช่วยให้คุณเข้าถึงใจของท่านและความคิดของท่านได้

ผู้อ่านหนังสือเล่มนี้แต่ละท่านสามารถมีมิตรภาพส่วนตัวกับศิษยาภิบาลเกรย์ ผู้ซึ่งความรัก ประสบการณ์การเป็นศิษยาภิบาล การเดินทาง สติปัญญา การก่อตั้งคริสตจักร การปราศรัยในที่สาธารณะ ความเข้าใจและความมุ่งมั่นของท่านจะติดไปกับท่าน ท่านผู้อ่านครับ ท่านจะมีสติปัญญามากยิ่งขึ้น

พอล ดี มูนี่

ศิษยาภิบาล คริสตจักร Calvary Tabernacle

เมืองอินเดียนแนปอลิส รัฐอินดีแอนา

คำอุทิศ

ผมขอแสดงความขอบคุณอย่างจริงใจและสุดซึ้งแก่คนจำนวนมากมายที่แสดงความขอบคุณสำหรับการตีพิมพ์หนังสือคำถามจากชาวพื้นแทคอสต์ เล่มก่อนหน้านี้ของผม ด้วยถ้อยคำ จดหมายและโทรศัพท์ที่กำลังใจ และต้องการให้มีหนังสือเล่มนี้ต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ลูกสาวของผม ดร. นาโอมิ เอ็ม เบอร์วิวส์ สำหรับการงานบนคอมพิวเตอร์อย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อยเพื่อเตรียมและจัดสรรขึ้นสำหรับหนังสือเล่มนี้

1

ประเด็นเรื่องคำสั่งสอน

ผมไม่สามารถเข้าใจ เรื่องพระเจ้าองค์เดียว^๑ได้

ถาม

ผมไม่สามารถเข้าใจเรื่องพระเจ้าองค์เดียวได้ ผมได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว แต่คำสั่งสอนเรื่องพระเจ้าองค์เดียวจะเกินความเข้าใจของผม พระเยซูเป็นพระเจ้าได้อย่างไรในเมื่อพระเยซูอธิษฐานต่อพระเจ้า มีคนบอกผมว่าถ้าผมไม่ยอมรับเรื่องพระเจ้าองค์เดียว ผมจะหลง แต่ผมจะสามารถยอมรับสิ่งที่ผมไม่เข้าใจได้อย่างไร ผมหลงหรือเปล่าครับ

ตอบ

ขอให้ผมเริ่มจากการถามคุณว่าคุณเข้าใจคำสั่งสอนเรื่องตรีเอกานุภาพใหม่ พระเจ้าองค์หนึ่งจะอธิษฐานกับพระเจ้าอีกองค์หนึ่งได้อย่างไร ผู้เชื่อพระเจ้าสามองค์ตกอยู่ในสถานการณ์ยากลำบากนี้

ผู้เทศนาของคุณขนาดใหญ่คนหนึ่งในสมัยของเราเขียนหนังสือที่มีชื่อว่า *How Can God Exist in Three Persons?* (พระเจ้าทรงเป็นอยู่ในสามบุคคลได้อย่างไร) ในหนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนกล่าวว่า

ผมใช้เวลากว่ายี่สิบห้าปีในการศึกษาพระวจนะของพระเจ้าอย่างจริงจัง และผมขอสารภาพว่าผมมีความเขลามากในบางเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องที่เรากล่าวถึงอยู่... ผมขอสารภาพว่าผมพบว่าเรื่องนี้เป็นความลึกลับอันน่าฉงน ผมพบว่าเรื่องนี้เป็นปริศนาที่ยากเกินเข้าใจ ผมพบว่าเรื่องนี้เข้าใจได้ยาก ซับซ้อนและน่าฉงน ผมพบว่าเรื่องนี้ไม่อาจอธิบายได้

ถ้าคุณคิดว่าเรื่องพระเจ้าองค์เดียวยากที่จะเข้าใจได้แล้ว ลองเรื่องตรีเอกานุภาพดู คำสั่งสอนเรื่องตรีเอกานุภาพมีแต่ความขัดแย้งกัน ความเป็นไปไม่ได้และความเหลวไหลที่ไม่มีใครในโลกนี้จะเข้าใจได้ นักเทศนาผู้มีชื่อเสียงข้างต้นยังได้กล่าวต่อไปอีกว่า

มีสุภาษิตโบราณหนึ่งเตือนว่าผู้ที่พยายามเข้าใจเรื่องตรีเอกานุภาพ จะเสียสติของตน และผู้ที่ปฏิเสธเรื่องตรีเอกานุภาพ จะเสียวิญญาณของตน เราตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น

ผมดีใจที่ผมไม่ตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนั้น

การสำแดงของพระเจ้าในพระคริสต์มาจากพระเจ้า และพระองค์จะทรงเปิดความเข้าใจของคุณถ้าคุณจะแสวงหาพระองค์และทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ พระเยซูตรัสในยอห์น 7:17 “ถ้าผู้ใดตั้งใจประพฤติตามพระประสงค์ของพระองค์ ผู้นั้นก็จะรู้ว่าคำสอนนั้นมาจากพระเจ้า” เมื่อคุณได้รับพระวิญญาณเข้ามาในชีวิตของคุณ คุณก็ได้รับ “วิญญาณแห่ง...ความเข้าใจ” (อิสยาห์ 11:2) พระองค์ทรงสัญญาว่าจะ “นำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด” (ยอห์น 16:13) แม้เมื่อคุณไม่อาจเข้าใจทุกสิ่งได้ จงเดินในความสว่างที่คุณมีอยู่และคุณจะได้รับแสงสว่างมากยิ่งขึ้น การปฏิเสธความสว่างเป็นสิ่งอันตราย จงรักความจริงและเชื่อคำสั่งสอนเรื่องพระเจ้าองค์เดียวไม่ว่าคุณจะเข้าใจทุกสิ่งหรือไม่ มิฉะนั้น คุณจะ “เชื่อสิ่งที่เท็จ” และ “ถูกพิพากษาลงโทษ” (2 เธสะโลนิกา 2:10-12)

คำถามที่คุณถามว่า “พระเยซูเป็นพระเจ้าได้อย่างไรในเมื่อพระเยซูอธิษฐานต่อพระเจ้า” แสดงให้เห็นว่าคุณไม่ทราบความจริงพื้นฐานเกี่ยวกับพระเยซู พระองค์ทรงเป็นทั้งพระเจ้าและมนุษย์ และในเวลาทรงเป็นมนุษย์นั้น [พระองค์] ทรงจำกัดพระองค์เองให้มีความอ่อนแอเหมือนเช่นมนุษย์ทั้งปวง นั่นเป็นเหตุผลว่าทำไมพระองค์จึงสามารถ “ถูกทดลองใจเหมือนอย่างเรา

^๑ เมื่อกล่าวถึงคำสั่งสอนเรื่องพระเจ้าองค์เดียว หมายถึงพระเจ้าองค์เดียวบุคคลเดียว [ผู้แปล]

ทุกประการ” (ฮีบรู 4:15) และเมื่อทรงเป็นมนุษย์ [พระองค์] ทรงหิว กระหาย เหน็ดเหนื่อยและนอนหลับ แต่ทั้งหมดนี้ไม่ได้ทำลายลักษณะพระเจ้าของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในรูปกายของมนุษย์อย่างแท้จริง

เนื่องจากพระองค์ทรงเป็นทั้งพระเจ้าอย่างแท้จริงและเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงในเวลาเดียวกันเป็นบุคคลเดียว พระองค์จึงสามารถตรัสจากจุดยืนที่แตกต่างกันทั้งสองได้ บางครั้งพระองค์ตรัสในฐานะมนุษย์ และบางครั้งพระองค์ตรัสในฐานะพระเจ้า พระองค์เอง ในฐานะมนุษย์ พระองค์ทรงอธิษฐาน แต่ในฐานะพระเจ้า พระองค์ทรงเลี้ยงอาหารฝูงชน ในฐานะมนุษย์ พระองค์ทรงหลับบนเรือ แต่ในฐานะพระเจ้า พระองค์ตรัสว่า “ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา” (ยอห์น 14:9) และ “เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” และในฐานะมนุษย์ พระองค์ตรัสว่า “พระบิดาทรงเป็นใหญ่กว่าเรา” (ยอห์น 14:28) คุณต้องรู้ว่าพระเยซูตรัสจากจุดยืนใด

พระคัมภีร์เรียกความจริงนี้ว่าข้อล้าลึก แต่เป็นข้อล้าลึกที่สำแดงออก ทรงซ่อนไว้จากผู้มีปัญญาและผู้ฉลาด แต่ได้สำแดงให้ผู้น้อยรู้ (มัทธิว 11:25) “เราต้องยอมรับว่าข้อล้าลึกแห่งศาสนาของเรานั้นยิ่งใหญ่มาก คือว่า พระองค์ทรงปรากฏเป็นมนุษย์ พระวิญญาณได้ทรงพิสูจนแล้ว หมูทูดสวรรค์ก็เห็น และมีผู้ประกาศพระองค์แก่ประชาชาติ มีชาวโลกเชื่อถือพระองค์ และพระองค์เสด็จขึ้นรับพระสิริ” (1ทิโมธี 3:16)

จงเป็นเหมือนกับเด็กเล็กๆ จงรักองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยสุดใจของคุณ และพระองค์จะทรงสำแดงความจริงของพระองค์ให้กับคุณ

.....

พระเยซูเป็นพระเจ้าหรือพระองค์เป็น พระบุตรของพระเจ้า

ถาม

พระเยซูเป็นพระเจ้าได้อย่างไรในเมื่อพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า ทำไมพระเยซูอธิษฐานต่อพระบิดาถ้าพระเยซูเป็นพระเจ้า พระเยซูเป็นพระเจ้าหรือพระองค์เป็นพระบุตรของพระเจ้า

ตอบ

ผมขอเริ่มด้วยการกล่าวว่า ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเยซูเป็นพระบุตรของพระเจ้า ลูกา 1:35 เขียนไว้ว่า “ทูตสวรรค์จึงตอบนาง [มารีย์] ว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ [มารีย์] และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกเธอ เหตุฉะนั้นบุตรที่จะเกิดมานั้น จะได้เรียกว่าบริสุทธิ์ และเรียกว่าพระบุตรของพระเจ้า”

ผู้เป็นมนุษย์นี้ เกิดจากผู้หญิง และเรียกว่าเป็นพระบุตร (กาลาเทีย 4:4) พระองค์ทรงเรียกพระองค์เองว่าเป็นบุตรมนุษย์หลายครั้ง (มัทธิว 8:20; 9:6; 11:19 ฯลฯ) เนื่องจากพระองค์ทรงมีมารดาเป็นมนุษย์และเสด็จมาใน “สภาพเหมือนเนื้อหนังที่บาป” (โรม 8:3) มนุษย์คนนั้นซึ่งเกิดจากนางมารีย์ยังเป็นพระบุตรของพระเจ้าด้วย เนื่องจากพระวิญญาณของพระเจ้าปกมารีย์หญิงพรหมจารี และเป็นเหตุให้เธอปฏิสนธิ พระเจ้าจึงทรงเป็นพระบิดาของพระองค์ ดังนั้น พระเยซูจึงทรงเป็นพระบุตร นั่นคือเป็นบุตรมนุษย์ (สภาพมนุษย์) และพระบุตรของพระเจ้า ดังนั้น เราเห็นพ้องว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า

สิ่งเราเห็นไม่เหมือนกันและพระคัมภีร์เห็นไม่เหมือนกันกับคุณคือว่า คุณกล่าวว่าพระองค์ไม่ใช่พระเจ้า พระเยซูไม่เพียงแต่มีร่างกายที่เป็นเนื้อหนังเท่านั้น และเช่นนั้นจึงเรียกว่าเป็นพระบุตร แต่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าซึ่งอยู่ในร่างกายนั้นอย่างแท้จริงด้วย

ผู้เผยพระวจนะในพระคัมภีร์เก่าประกาศว่าจะเป็นอย่างนั้น มีคำที่กล่าวถึงการบังเกิดของพระเยซู “โอ เบธเลเฮม เอฟราธาห์ แต่เจ้าผู้เป็นหน่วยเล็กในบรรดาตระกูลของยูดาห์ จากเจ้าจะมีผู้หนึ่งออกมาเพื่อเรา เป็นผู้ที่จักปกครองในอิสราเอล ตั้งเดิมของท่านมาจากสมัยเก่า จากสมัยโบราณกาล” (มีคาห์ 5:2) อธิษฐานพิพากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูไว้ว่า “ด้วยมีเด็กคนหนึ่งเกิดมาเพื่อ

เรา มีบุตรชายคนหนึ่งประทานมาให้เรา และการปกครองจะอยู่ที่ป่าของท่าน และท่านจะเรียกนามของท่านว่า 'ที่ปรึกษามหัจฉรย์ พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาในรันดร์ องค์สันติราช' " (อิสยาห์ 9:6)

ผู้เขียนพระคัมภีร์ใหม่เน้นเรื่องลักษณะพระเจ้าที่สมบูรณ์ของพระเยซูเช่นเดียวกัน ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง ยอห์นกล่าวว่าพระเยซูทรงเป็น "พระเจ้าแท้" ใน 1 ยอห์น 5:20 และในวิวรณ์ 1:8 เขาเรียกพระองค์ว่า "ผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด"

เปโตรประกาศว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้าง โดยกล่าวว่าพระองค์ทรงเป็น "เจ้า [หรือแหล่งกำเนิด] ชีวิต" (กิจการ 3:15) และประกาศอย่างกล้าหาญว่าคนทั้งหลายจะรอดได้ด้วยพระนามของพระองค์เท่านั้น (กิจการ 4:12) โธมัสล้มลงที่แทบพระบาทของพระเยซูและเรียกพระองค์ว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์" (ยอห์น 20:28)

เมื่อกล่าวถึงพระเยซู เปาโลประกาศว่า "พระองค์ทรงปรากฏเป็นมนุษย์ พระวิญญาณได้ทรงพิสูจนแล้ว หมู่ทูตสวรรค์ก็เห็น และมีผู้ประกาศพระองค์แก่ประชาชาติ มีชาวโลกเชื่อถือพระองค์ และพระองค์เสด็จขึ้นรับพระสิริ" (1 ทิโมธี 3:16) เมื่อเขียนถึงการเสด็จกลับมาของพระเยซู เปาโลประกาศว่าเรา "คอยท่ารับความหวังใจอันให้มีความสุข และการสำแดงสง่าราศีของพระเจ้าใหญ่ยิ่งคือพระเยซูคริสต์เจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรานั้น" (ทิตัส 2:13)

แต่พระคำของพระเยซูเองควรจะทำให้หายสงสัย ในยอห์น 14 พระเยซูทรงสำแดงว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าพระบิดาผู้ทรงสถิตอยู่ในเนื้อหนังในฐานะพระบุตรอย่างแท้จริงได้อย่างไร

"ถ้าท่านทั้งหลายรู้จักเราแล้ว ท่านก็จะรู้จักพระบิดาของเราด้วย ตั้งแต่นี้ไปท่านก็จะรู้จักพระองค์และได้เห็นพระองค์" พิลิปทูลพระองค์ว่า 'พระองค์เจ้าข้า ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพระองค์ทั้งหลายได้เห็น ก็พอใจข้าพระองค์แล้ว' พระเยซูตรัสกับเขาว่า 'ฟิลิปเอ๋ย เราได้อยู่กับท่านนานถึงเพียงนี้และท่านยังไม่รู้จักเราอีกหรือ ผู้ที่ได้เห็นเราก็ได้เห็นพระบิดา ท่านจะพูดได้อย่างไรอีกว่า 'ขอสำแดงพระบิดาให้ข้าพระองค์ทั้งหลายเห็น' ท่านไม่เชื่อหรือว่า เราอยู่ในพระบิดาและพระบิดาทรงอยู่ในเรา คำซึ่งเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายนั้น เรามีได้กล่าวตามใจชอบ แต่พระบิดาผู้ทรงสถิตอยู่ในเรา ได้ทรงกระทำพระราชกิจของพระองค์" (ยอห์น 14:7-10)

ในสภาพมนุษย์ของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระบุตร แต่ในสภาพพระเจ้าของพระองค์ พระองค์ทรงเป็นพระบิดาผู้ทรงสถิตอยู่ในพระบุตร พระองค์ทรงเป็นทั้งพระบิดาและพระบุตร พระเยซูเองทรงประกาศเช่นนั้นเมื่อพระองค์ตรัสไว้ในวิวรณ์ 22:16 ว่า "เราเป็นรากเหง้าและเชื้อสายของดาวิด" (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับมาตรฐาน 2002) "รากเหง้า" หมายความว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้สร้างหรือพระบิดาของดาวิด ในขณะที่ "เชื้อสาย" สำแดงว่าพระองค์ทรงเป็นผลผลิตหรือบุตรดาวิด

พระองค์ทรงอธิษฐานในกายที่เสื่อมเกียรติของพระองค์ แต่ไม่ใช่ต่อพระเจ้าที่แยกจากพระองค์เอง เพราะพระองค์ตรัสว่า "พระบิดาทรงอยู่ในเรา" (ยอห์น 14:10) และ "เรากับพระบิดาเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน" (ยอห์น 10:30) หนังสือฮีบรูเผยว่าการอธิษฐานของพระองค์กำจัดอยู่แค่ "ขณะเมื่อพระองค์ทรงเป็นมนุษย์นั้น" (ฮีบรู 5:7) หลังจากพระองค์ฟื้นขึ้นจากความตาย พระกายของพระองค์ได้รับพระเกียรติ "เพราะว่าในพระองค์นั้น สภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์" (โคโลสี 2:9) ช่างเป็นเรื่องอัศจรรย์ที่แท้จริง

"ทรงลงมาจากพระสิริของพระองค์" (Down from His Glory) เพลงอันไพเราะของวิลเลียม อี บูธ-ศิลปินบอร์น เป็นเพลงที่ชาวคริสเตียนร้องกันไปทั่ว แต่มีไม่กี่คนเท่านั้นที่เข้าใจการอัศจรรย์ที่เพลงนั้นกล่าวถึง อย่างไรก็ตาม ถ้อยคำที่ตรงตามซึ่งตรงกับพระวาระของพระเจ้านั้นทำให้พวกเราในปัจจุบันรู้สึกยินดี

เรื่องราวที่มีชีวิตอยู่เสมอ พระเจ้าทรงลงมาจากพระสิริของพระองค์
พระเจ้าและผู้ช่วยให้รอดของข้าฯ เสด็จมา พระนามคือพระเยซู
ทรงประสูติในรางหญ้า ทรงเป็นคนแปลกหน้าต่อชาติของพระองค์

ทรงเป็นชายแห่งความระทมทุกข์ น้ำตา และความเจ็บปวด

ทรงต่อมพระองค์ลง นำการไถ่บาปมายังเรา

ในความมืดมน ไม่มีความหวังแม้แต่น้อย

พระเจ้าผู้ทรงพระคุณและอ่อนโยน ทรงละราศีของพระองค์

ต่อมพระองค์ลงเพื่อวิงวอน มีชัยชนะ ช่วยวิญญาณของข้าฯ ให้รอด

ด้วยสมัคใจ ทรงมีเนื้อหนังและโลหิต

พระองค์ทรงรับสภาพมนุษย์ เปิดแผนการซ่อนเร้น

ความล้าลึกอันสวยงาม การเสียสละที่ไม่งางเขน

ตอนนี้ ข้าฯ รู้ว่าพระองค์ทรงเป็น “เราเป็น” ผู้ยิ่งใหญ่

โอ ข้าฯ รักพระองค์ ข้าฯ บูชาพระองค์

ลมหายใจของข้าฯ ความสุขสบายของข้าฯ ทุกสิ่งทุกอย่าง

พระเจ้าผู้สร้างยิ่งใหญ่ทรงมาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าฯ

และสภาพของพระเจ้าดำรงอยู่ในพระองค์อย่างบริบูรณ์

.....

บุคคลหนึ่งรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยไม่พูดภาษาต่างๆ ได้หรือไม่

ถาม

ผมเป็นคริสเตียนใหม่ และผมรู้ว่าผมได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะผมพูดภาษาต่างๆ เหมือนคนเหล่านั้นในวันเพ็นเทคอสต์ ผมเป็นพยานกับเพื่อนของผมทุกคนที่โรงเรียน (ผมกำลังเรียนอยู่ที่วิทยาลัยชุมชน) เพื่อนสนิทของผมคนหนึ่งอ้างว่าเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นกัน แต่เขาไม่ได้พูดภาษาต่างๆ และเขาบอกว่าเมื่อเหล่าสาวกได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาไม่ได้พูดภาษาต่างๆ เหมือนกัน และเขาชี้ให้ผมดูยอห์น 20:22 เขาบอกว่ากิจการ 2 เป็นการเพิ่มเติมพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากที่พวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว และภาษาต่างๆ ทรงประทานให้กับพวกเขาเพื่อเทศนาแก่ชนชาติต่างๆ แต่ไม่ใช่ทุกคนได้รับภาษาต่างๆ ผมไม่รู้ว่าจะตอบเขาอย่างไร คุณช่วยผมหน่อยได้ไหมครับ

ตอบ

การอ้างเหตุผลของเพื่อนคุณเป็นคำสอนที่รู้จักกันในกลุ่มคนบางกลุ่ม และวัตถุประสงค์ของการอ้างเหตุผลนั้นคือเพื่อพยายามที่จะพิสูจน์ว่าการพูดภาษาต่างๆ นั้นไม่จำเป็น อย่างไรก็ตาม การกล่าวว่เหล่าสาวกได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในยอห์น 20:22 เป็นการบิดเบือนพระคัมภีร์อย่างร้ายแรง ข้อพระคัมภีร์นั้นหรือบริบทของข้อพระคัมภีร์นั้นไม่ได้แนะนำว่าเหล่าสาวกได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในเวลาสั้น

การที่จะเข้าใจสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำในข้อ 22 นั้น เราจะต้องดูในข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านั้น ข้อพระคัมภีร์สองข้อนี้ได้แก่

“พระเยซูตรัสกับเขาอีกว่า ‘สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด เราก็ใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น’ ครั้นพระองค์ตรัสดังนั้นแล้ว จึงทรงระบายลมหายใจออกเหนือเขา ตรัสกับเขาว่า ‘จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด’ (ยอห์น 20:21-22)

สิ่งที่พระเยซูทรงกระทำในที่นี่คือ ทรงส่งเหล่าสาวกของพระองค์ออกไปในโลกเพื่อเทศนาและทรงสัญญาพวกเขาว่า พระองค์จะทรงประทานฤทธิ์เดชที่จะทำให้พวกเขาสามารถกระทำหน้าที่นั้นให้สำเร็จได้ บันทึกของลูกาเกี่ยวกับเหตุการณ์เดียวกันนี้ อยู่ในลูกา 24:36-49 บันทึกทั้งสองแห่งเริ่มต้นด้วยคำว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” [ดูพระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับมาตรฐาน 2002] ลูกาสรุปด้วยการกล่าวสิ่งที่พระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่า “และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาป ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านั้น และดูเถิดเราจะส่งซึ่งพระบิดาของเราทรงสัญญานั้น มาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงจนกว่าท่านจะได้ประจบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” (ลูกา 24:47-49)

ขอให้สังเกตว่าในบันทึกทั้งสองแห่ง พระเยซูทำให้พวกเขาหายกลัวโดยตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” ในทั้งสองแห่ง พระเยซูทรงมอบหมายให้พวกเขา (หรือส่งพวกเขา) ไปในโลกเพื่อเป็นพยานของพระองค์ เห็นได้ชัดว่าเพื่อเทศนาพระกิตติคุณ ในบันทึกของลูกา ไม่มีสิ่งบ่งชี้ใดๆ เลยว่าพวกเขาได้รับพระวิญญูณในเวลา นั้น ตามจริงแล้ว บันทึกนั้นกล่าววว่า พระเยซูตรัสบอกให้พวกเขา รออยู่ในเยรูซาเล็มจนกว่าจะ “ได้รับฤทธิ์เดชจากเบื้องบน”

บันทึกของยอห์นมิได้ขัดกับบันทึกของลูกาเลย ตามจริงแล้ว การระบายลมหายใจเหนือเหล่าสาวกของพระองค์นั้น เรียกว่า “ลมหายใจแห่งพระสัญญา” พระองค์เพียงแต่ให้พวกเขาได้ลิ้มรสสิ่งที่จะได้รับในวันฟื้นเทคอสต์ พระพรที่ “ช่วยเหลือในช่วงเวลายากลำบาก” จนกว่าวันฟื้นเทคอสต์จะมาถึงเมื่อพวกเขาจะได้รับพระวิญญูณบริสุทธิ เมื่อพระองค์ตรัสว่า “จงรับพระวิญญูณบริสุทธิเถิด” พระองค์ทรงบัญชาพวกเขาและให้พระสัญญาว่าพวกเขาจะได้รับพระวิญญูณบริสุทธิ “ไม่ช้าไม่นาน” (กิจการ 1:5)

การที่เหล่าสาวกได้รับพระวิญญูณบริสุทธิในวันฟื้นเทคอสต์เป็นสิ่งไม่อาจโต้แย้งได้ เมื่อฝูงชนได้ยินการพูดภาษาต่างๆ และเห็นการสำแดงที่ยิ่งใหญ่ พวกเขาร้องออกมาว่า “นี่อะไรกัน” (กิจการ 2:12) ข้อความของเปโตรอยู่ในคำตอบของคำถามนั้น เขากล่าวว่า “แต่เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามคำซึ่งโยเอลผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้ว่า พระเจ้าตรัสว่าในวาระสุดท้าย เราจะเทฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญูณของเราโปรดประทานแก่มนุษย์ทั้งปวง” (กิจการ 2:16-17) เขาอธิบายกับคนเหล่านั้นเกี่ยวกับพระเยซู เทศนาการวายพระชนม์ การฝังและการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซู และจากนั้นประกาศว่า “เหตุฉะนั้นเมื่อทรงเชิดชูพระองค์ขึ้นอยู่ที่พระหัตถ์เบื้องขวาของพระเจ้า และครั้งพระองค์ได้ทรงรับพระวิญญูณบริสุทธิจากพระบิดาตามพระสัญญา พระองค์ได้ทรงเทฤทธิ์เดชนี้ลงมา ดังที่ท่านทั้งหลายได้ยิน และเห็นแล้ว” (กิจการ 2:33)

ถ้าเหล่าสาวกได้รับพระวิญญูณบริสุทธิแล้วในยอห์น 20:22 เปโตรก็ไม่ว่า เขาประกาศว่าสิ่งที่พวกเขาได้รับในวันฟื้นเทคอสต์เป็น “พระวิญญูณบริสุทธิ...ตามพระสัญญา [ที่พระเยซูทรงสัญญา] ...ดังที่ท่านทั้งหลายได้ยิน และเห็นแล้ว”

เปโตรเน้นว่าสิ่งที่พวกเขาได้รับในวันฟื้นเทคอสต์ตามจริงแล้วเป็นการบังเกิดขึ้นมาด้วยพระวิญญูณบริสุทธิเมื่อเขาเล่าให้เหล่าสาวกคนอื่นๆ ทราบถึงสิ่งที่เกิดขึ้นในครัวเรือนของโครเนลิอัส “เมื่อข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวข้อความนั้น พระวิญญูณบริสุทธิก็เสด็จมาสถิตกับเขาทั้งหลาย เหมือนได้เสด็จลงมาบนพวกเขาในตอนต้นนั้น แล้วข้าพเจ้าได้ระลึกถึงพระวาจาขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งได้ตรัสว่า ‘ยอห์นได้ให้รับบังเกิดขึ้นมาด้วยน้ำ แต่ทั้งท่านทั้งหลายจะรับบังเกิดขึ้นมาด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ’” (กิจการ 11:15-16)

“เหมือนได้เสด็จลงมาบนพวกเราในตอนต้นนั้น” หมายถึงว่าโครเนลิอัสและครัวเรือนของเขาพูดเป็นภาษาต่างๆ เมื่อพวกเขาได้รับพระวิญญูณบริสุทธิ เหมือนเช่นที่เปโตรและสาวกคนอื่นๆ ในวันฟื้นเทคอสต์ “เมื่อเปโตรยังกล่าวคำเหล่านั้นอยู่ พระวิญญูณบริสุทธิก็เสด็จลงมาสถิตกับคนทั้งปวงที่ฟังพระวจนะนั้น ฝ่ายพวกที่ได้เข้าสู่หนัด [ชาวยิว] ซึ่งเชื่อถือในพระเจ้า...ก็ประหลาดใจ...เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงประทานพระวิญญูณบริสุทธิ ให้ลงมาบนคนต่างชาติด้วย เพราะเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดภาษาต่างๆ และยกย่องสรรเสริญพระเจ้า” (กิจการ 10:44-46)

เมื่อใครเนลิ้อสพูดภาษาต่างๆ เปโตรทราบว่าเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ “เหมือนได้เสด็จลงมาบนพวกเราในตอนต้นนั้น” เมื่อวันเพ็นเทคอสต์ เปโตรไม่ได้หมายถึงเวลาเมื่อพระเยซูระบายลมหายใจออกเหนือพวกเขา แต่หมายถึงวันเพ็นเทคอสต์ นั่นคือเมื่อเหล่าสาวกได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่ก่อนหน้านั้น

ชายหนุ่ม จงเรียนรู้สิ่งนี้และเรียนรู้ไว้ให้ดี คุณได้รับของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระเจ้าเมื่อคุณได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูและรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ คนทั้งหลายอาจพยายามเหมือนเช่นที่เพื่อนของคุณทำเพื่อหาทางหลีกเลี่ยงความจริง แม้ว่าพวกเขาพยายามจะหลีกเลี่ยงความจริง แต่พระวจนะของพระเจ้าเป็นความจริง

ประสบการณ์ที่คุณมีนั้นมาจากพระเจ้า คุณคาดหวังไว้ได้เลยว่า การต่อสู้และการข่มเหงจะเกิดขึ้น พระคัมภีร์ถามคำถามนี้ว่า “เหตุไฉนประเทศทั้งหลายจึงกระทำโกลาหลขึ้น และชนประเทศต่างๆ คิดอ่านในการเปล่านั้น?” (สดุดี 2:1, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า) คำตอบคือ “เพราะเขาทั้งหลายไม่ได้รับความรักแห่งความจริงไว้เพื่อจะรอดได้” (2 เธสะโลนิกา 2:10, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์)

ช่างไม้สองคนกำลังคุยกันถึงประสบการณ์วันเพ็นเทคอสต์ คนอีกคนหนึ่งกล่าวว่า “วันเพ็นเทคอสต์เป็นเพียงศาสนาที่ไม่สำคัญเท่าๆ เล็กๆ ไม่มีประสิทธิภาพ” ในขณะที่ช่างไม้คริสเตียนตอบคำถามว่า “อาจเป็นเพียงศาสนาที่ไม่สำคัญ แต่เป็นศาสนาที่มีกิจกรรมที่ 2 ข้อที่ 4 และกิจกรรมที่ 2 ข้อที่ 38 และสรรเสริญพระเจ้า เป็นศาสนาที่แข็งแกร่งพอที่จะนำเราทุกคนไปถึงสง่าราศีได้” อาเมน

.....

ดิฉันได้รับการสอนให้พูดภาษาต่างๆ

ถาม

ดิฉันรู้จักพระเจ้าในคริสตจักรคริสเตียน ตอนนี่ เมื่อดิฉันมองย้อนกลับไป เห็นว่าเป็นเรื่องผิวเผินและเปล่าประโยชน์ ดิฉันสงสัยว่าดิฉันพบอะไรที่นั่นได้อย่างไร พวกเขาสอนเราให้พูดภาษาต่างๆ พยากรณ์ รักษาคนป่วย และแม้แต่จิ้งหะเดินรำ เราเรียนรู้ว่าจะทำอะไรเหล่านั้นทั้งหมดโดยไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อย่างไร เรียนรู้ “เทคนิค” เมื่อดิฉันมาคริสตจักรเพ็นเทคอสต์ ดิฉันพบความแตกต่างอย่างมากระหว่างสิ่งที่ดิฉันได้รับการสอนและความจริงเกี่ยวกับการนมัสการในพระวิญญาณอย่างแท้จริง โดยการดำเนินการของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสตจักร

ปัญหาของดิฉันคือว่า ดิฉันไม่แน่ใจว่าดิฉันได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์จริงๆ หรือไม่ในคริสตจักรคริสเตียน ดิฉันจำได้ว่าพวกเขาสอนเราให้พูดและอ้างว่าเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเราออกเสียงที่พวกเขาสอนเราให้พูด ตอนนี่ ดิฉันสงสัยว่าภาษาต่างๆ ที่ดิฉันพูดมาจากพระเจ้าหรือเป็นสิ่งที่ดิฉันเรียนรู้ที่จะพูด ศิษยาภิบาลของดิฉันบอกว่าไม่ต้องกังวล วิญญาณของเขาเป็นพยานว่าดิฉันมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ดิฉันยังทรมานเพราะความไม่แน่ใจ ดิฉันขอบคุณพระเจ้าสำหรับความจริงที่พบในคริสตจักรเพ็นเทคอสต์ แต่สิ่งเดียวนี้ทำให้ดิฉันงุนงง คุณจะช่วยหน่อยได้ไหมคะ

ตอบ

มีคนมากมายได้เห็นความเป็นจริง คนที่ได้ตระหนักว่าการพูดคำที่บางคนใส่เข้ามาในปากของพวกเขาไม่ใช่พระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่พระคัมภีร์สอน หลายคนคิดว่าชาวเพ็นเทคอสต์ทุกกลุ่มเหมือนกันหมด แต่ไม่ใช่เลย

คุณอาจแน่ใจได้ว่าเมื่อมีของแท้ที่มีค่ามาก เช่น การบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็จะมีของปลอมด้วย มารจะทำให้มีของปลอม นำเราที่ของปลอมนั้นมีดาชดขึ้นในปัจจุบัน แต่ในทางตรงกันข้าม จงแน่ใจว่าเมื่อใดที่มีของปลอม ก็มีของจริงซึ่งของปลอมนั้นเลียนแบบด้วย ของจริงมีอยู่ที่นั่นในโลกปัจจุบันนี้ เหมือนเช่นของปลอม เมื่อรู้ของจริงเท่านั้น คุณจึงจะสามารถเข้าใจได้อย่างแท้จริงว่าของปลอมนั้นเปล่าประโยชน์และไม่ถูกต้อง

ในการเดินทางของผม ผมมีโอกาสเข้าร่วมการประชุมคริสเตียนบ้าง ผมรู้สึกเสียใจที่เห็นความไร้ประโยชน์ของการดำเนินการของ “ของประทาน” ที่เกิดขึ้นจากวิญญาณของบุคคลหนึ่งเอง ผมเห็นหญิงสาวเดินร่าบนเวทีโดยใส่รองเท้าบัลเลต์ โบก

ง มีรอยยิ้มแห่งบนริมฝีปาก เกือบจะเหมือนคนร้องเพลงในละครเพลง ผมได้ยินคำแนะนำเกี่ยวกับวิธีการพูดภาษาต่างๆ ต่างจากแบบแผนของอัครสาวกเหลือเกิน เมื่อพวกเขาพูดภาษาต่างๆ “ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด” (กิจการ 2:4)

ในคริสตจักรที่เชื่อแบบอัครสาวกอย่างแท้จริง พระวิญญาณทรงเคลื่อนไหวอย่างเป็นอิสระ ของประทานฝ่ายพระวิญญาณดำเนินการอย่างเป็นอิสระแต่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ อำนาจปกครองสูงสุดของพระเจ้าปรากฏชัดเจน มาจากสวรรค์ และเป็นการอัศจรรย์ ประชากรของพระเจ้ายอมจำนนต่อพระวิญญาณและเคลื่อนไหวในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีการ “แสดง” เนื้อหนังไม่ได้รับการยกขึ้นและไม่ได้โอ้อวดตัวเอง พระเจ้าทรงใช้ผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ “เพื่อมิให้มนุษย์สักคนหนึ่งอวดต่อพระเจ้าได้” (1โครินธ์ 1:29)

เมื่อมีคนได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงประทานภาษาต่างๆ ให้เขาพูด เราไม่ได้เรียนภาษาต่างๆ นี้ เพราะพระวิญญาณทรงประทานให้ อาจเป็นภาษาที่มีคนรู้จักและเข้าใจ หรืออาจไม่มีผู้ใดในที่นั้นรู้จักก็ได้ อาจเป็นแม้แต่ภาษาพูดสวรรค์ (1โครินธ์ 13:1) แต่พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานให้ โดยใช้ริมฝีปากของคุณ ลิ้นของคุณและเสียงของคุณ ในสมัยพระคัมภีร์ การพูดประเภทนี้เป็นหลักฐานว่าคุณคนที่พูดเช่นนั้นได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดูกิจการ 10:44-46)

หลังจากประสบการณ์แรกในการพูดภาษาต่างๆ เมื่อคนๆ หนึ่งได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคัมภีร์แสดงว่าคนส่วนใหญ่ควรพูดภาษาต่างๆ ต่อไปเพื่อเป็นสิ่งช่วยในการอธิษฐาน สิ่งช่วยในการนมัสการเพื่อให้ตนเองเจริญขึ้น และบางครั้งเป็นการดำเนินการของพระวิญญาณเพื่อให้คริสตจักรเจริญขึ้น (ดู 1โครินธ์ 14:4-5, 14-15)

การพูดภาษาต่างๆ ไม่ควรจะซ้ำๆ ซากๆ จนกลายเป็นการพูดอย่างไร้ความหมายจนเป็นนิสัย ไม่มีการตั้งใจ ความรู้สึกหรือวัตถุประสงค์ อัครสาวกเตือนว่าหากไม่มีความรักของพระเจ้าอยู่ในใจของเรา การพูดนั้นก็เหมือน “ฆ้องหรือฆาบที่กำลังส่งเสียง” (1โครินธ์ 13:1) อย่าลืมว่าการพูดภาษาต่างๆ เป็นของประทานของพระวิญญาณ และต้องดำเนินการด้วยการตั้งใจของพระวิญญาณเพื่อให้เกิดประโยชน์

เมื่อทราบเช่นนี้แล้ว เราจะกล่าวถึงเรื่องของคุณกัน ก่อนอื่น ผมอยากจะบอกว่าผมขอชมเชยที่คุณมีความจริงจังและความปรารถนาอย่างลึกซึ้งที่จะทำให้ชีวิตและประสบการณ์ของคุณถูกต้องและเป็นไปตามพระคัมภีร์

อาจเป็นไปได้ว่าตอนแรกคุณได้รับการสอนให้พูดภาษาต่างๆ ในคริสตจักรคาโรลไมติก อย่างไรก็ตาม คุณไม่ได้รับความพอใจ และตอนนี้ คุณอยู่ใน สหคริสตจักรเพนเทคอสต์ และรู้สึกพอใจและสบายใจ คุณมีความสุขและปีติยินดีในการประชุมทางวิญญาณที่แท้จริงซึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงดำเนินการเหมือนเช่นพระคัมภีร์ เรื่องนี้ทำให้ผมได้คิด...

ผมไม่เชื่อว่าคุณจะรู้สึกสบายใจในบรรยากาศเช่นนั้นถ้าตัวคุณเองไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ ณ เวลาหนึ่งในการอธิษฐานและนมัสการ และแสวงหาพระเจ้าของคุณ คุณได้เข้าสู่พระวิญญาณอย่างแท้จริง และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเข้าควบคุม และภาษาต่างๆ ที่คุณพูดในตอนนั้นไม่ใช่ภาษาต่างๆ ที่คุณเรียนรู้ในคริสตจักรคาโรลไมติก แต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้คุณในพระวิญญาณบริสุทธิ์ วิญญาณของศิษยาภิบาลของคุณเป็นพยานในเรื่องนี้ เขาเป็นผู้ชอบธรรมที่มีการสังเกตวิญญาณอย่างแท้จริง ผมไม่คิดว่าคุณควรจะกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้อีกต่อไป แต่จงนมัสการด้วยวิญญาณอย่างแท้จริงโดยไม่ลังเล

ความทนทุกข์ของคุณไม่ได้มาจากพระเจ้า แต่มาจากมารซึ่งพยายามทำลายความเชื่อของคุณ จงปฏิเสธความทนทุกข์นั้น คุณเป็นบุตรของพระเจ้า จงเข้าไปในพระวิญญาณ และให้ความปีติยินดีของคุณเต็มเต็มใจของคุณเมื่อคุณยอมจำนนต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความยินดีในองค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นกำลังของเรา (เนหะมีห์ 8:10) พระคริสต์จะทรงยืนยันว่าพระองค์สถิตในคุณในพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อคุณอนุญาตให้พระองค์ทำตามพระทัยของพระองค์อย่างแท้จริง จงทิ้งความสงสัยนี้ไปเสียและคุณ จะเข้าสู่มิติความเชื่อใหม่

แล้วก็อีกอย่างหนึ่งครับ ผมเชื่อว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตให้คุณมีประสบการณ์เหล่านี้เพื่อที่คุณจะสามารถช่วยเหลือคนอื่น ๆ ที่ทุกข์ใจเพราะความสงสัยเหมือนกัน จงยื่นออกไป [ช่วยเหลือคนอื่น] มีคนมากมายที่อยากจะทำความจริงที่คุณได้พบ จงนำพวกเขาไปสู่ความจริงนั้น

.....

คุณสมบัติของอัครสาวก

ถาม

ถ้ามีอัครสาวกในปัจจุบัน คุณสมบัติในการเป็นอัครสาวกคืออะไรบ้าง

ตอบ

เราต้องแยกความแตกต่างระหว่างอัครสาวก (ตำแหน่ง) และอัครสาวก (การรับใช้) เหมือนเช่นที่เราต้องแยกความแตกต่างระหว่างผู้อาวุโส (ตำแหน่ง)^๒ และผู้อาวุโส (ความหมายในเชิงเปรียบเทียบ) ไม่ใช่ผู้ชาย “ผู้อาวุโส” (elder)^๓ ทุกคนเป็นคนอายุมาก ดังนั้น ทุกคนที่ “ได้ส่งออกไป” (ความหมายของคำว่า อัครสาวก) ก็ไม่ใช่อัครสาวกเช่นกัน

อัครสาวกของพระเมสสิยาห์มีเพียงสิบสองคนเท่านั้น ชื่อของอัครสาวกเหล่านี้จารึกไว้บนฐานของเมืองบริสุทธิของพระเจ้า (วิวรณ์ 21:14) จะมีสิบสองคนนั่งอยู่บนบัลลังก์สิบสองที่ พิพากษาชนอิสราเอลสิบสองเผ่าในยุคการครอบครองหนึ่งพันปี (มัทธิว 19:28) มีอัครสาวกของพระเมสสิยาห์สิบสองคนและสิบสองคนเท่านั้น และจะไม่มีอีกเลย

คนเหล่านี้ประกอบกันเป็นฐานของคริสตจักร เพราะเรา “ได้ถูกประดิษฐานขึ้น บนรากแห่งพวกอัครทูตและพวกผู้เผยพระวจนะ พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลามุมเอก” (เอเฟซัส 2:20)

ฐานนี้ ซึ่งคือ “คำสอนของเจ้าพวกอัครทูต” (กิจการ 2:42) และ “หลักคำสอน...ที่ได้ทรงโปรดมอบไว้แก่ธรรมิกชนครั้งเดียวเป็นพอนั้น” (ยูดา 3, NKJV) มีอยู่ในงานเขียนพระคัมภีร์ใหม่ที่อัครสาวกและผู้เผยพระวจนะ (เช่น เปาโล) เขียนขึ้น ไม่อาจมีรากฐานอื่นที่จะวางอีกได้หรือข้อพระคัมภีร์ที่จะเขียนขึ้นเพิ่มเติม ดังนั้น ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องมีตำแหน่งอัครสาวกอีกต่อไป เพราะวัตถุประสงค์ของตำแหน่งอัครสาวกนั้นคือเพื่อวางรากฐานสำหรับคริสตจักรครั้งเดียวเป็นพอน

คุณสมบัติสำหรับสิบสองคนนี้คือว่าพวกเขาต้องเป็นสาวกของพระเยซูจากเวลาที่พระองค์ได้รับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน โดยยอห์นผู้ให้บัพติศมา และพวกเขาได้เป็นพยานถึงการฟื้นคืนพระชนม์ของพระองค์ (กิจการ 1:21-22) ผมมีความเชื่อว่ามีที่อัครสาวกสิบสองคนที่ยังคงมีอยู่และมีอัครสาวกในความหมายเช่นนั้นในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม การรับใช้ของอัครสาวกขยายออกไปแก่คนอื่นๆ มากมายนอกจากอัครสาวกทั้งสิบสองคนของพระเมสสิยาห์ ในจำนวนนี้ได้แก่ เปาโล (โรม 1:1), บารนาบัส (กิจการ 14:14) และอันโดรนิคัสกับยูนิอุส (โรม 16:7)

แม้ว่าผมจะไม่เชื่อว่ามีอัครสาวกของพระเมสสิยาห์มากกว่าสิบสองคน และเชื่อว่าตำแหน่งนี้ปิดไปแล้วตลอดกาลสำหรับคนอื่นๆ นอกไปจากสิบสองคนนั้น ผมเชื่อว่าการรับใช้ของอัครสาวก ดังที่เห็นได้จากบารนาบัส และตัวอย่างที่ดีที่สุดคือเปาโลนั้น ยังคงมีอยู่และมีอัครสาวกในความหมายเช่นนั้นในปัจจุบัน

การรับใช้ของอัครสาวกคือเขาได้รับการส่งออกไปยังภูมิภาคหนึ่งหรือประเทศหนึ่งที่พระกิตติคุณยังเข้าไปไม่ถึง ในที่นั้นเขาจะต้องทำงาน ประกาศในบริเวณนั้น ก่อตั้งงานขึ้นและดูแลงานนั้น พระเจ้าทรงยืนยันการรับใช้และอัครสาวกของพระองค์ด้วยหมายสำคัญและการอัศจรรย์ต่างๆ ผู้ที่ได้ส่งออกไปโดยพระเจ้านี้เป็นอัครสาวกไปยังคนเหล่านั้น

เปาโล ผู้เป็นอัครสาวกมายังพวกต่างชาติ เป็นตัวอย่างที่ดีที่สุดของอัครสาวกประเภทนั้น ใน 1 โครินธ์ 9:1-2 เขาถามว่า “ข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกหรือ ข้าพเจ้ามิได้มีเสรีภาพหรือ ข้าพเจ้ามิได้เห็นพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราหรือ ท่านทั้งหลายมิได้เป็นผลงานของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้าหรือ ถ้าข้าพเจ้ามิได้เป็นอัครสาวกในสายตาของคนอื่น ข้าพเจ้าก็ยังคงเป็นอัครสาวกในสายตาของท่านอย่างไม่ต้องสงสัย เพราะพวกท่านคือตราตำแหน่งอัครสาวกของข้าพเจ้าในองค์พระผู้เป็นเจ้า” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์)

^๒ คำนี้ในภาษาไทย เมื่อใช้หมายถึงตำแหน่ง ใช้ว่า ผู้ปกครอง จึงไม่เกิดความสับสนใดๆ [ผู้แปล]

^๓ elder หมายถึง ผู้ปกครอง หรือ ผู้อาวุโส [ผู้แปล]

นอกจากนี้ เขาประกาศใน 2โครินธ์ 12:12 ว่า “แท้จริง ลักษณะของอัครทูตก็ได้สำแดงให้ประจักษ์แจ้งในหมู่พวกท่านแล้ว ด้วยความเพียร โดยหมายสำคัญ โดยการอัศจรรย์และโดยการอิทธิฤทธิ์” แต่เปาโลยังกล่าวอีกว่า “ในการอดนั้น ข้าพเจ้าก็เป็นคนเขลาแล้ว แต่ว่าท่านทั้งหลายบังคับข้าพเจ้าให้ทำ” (2โครินธ์ 12:11, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า)

ถ้อยคำนี้้นำเราไปสู่คำถามว่า ถ้าผู้รับใช้อ้างว่ามีกรับใช้ของอัครสาวก ไม่ว่าจะรับใช้ของเขาจะยิ่งใหญ่เพียงใด เขาอาจยกตนเองขึ้น นอกจากนี้ มีความสับสนมากมายในใจของคนทั้งหลายในเรื่องการเป็นอัครสาวก จะดีกว่าถ้าเขาทำงานอย่างสัตย์ซื่อและถ่อมใจในทุ่งเก็บเกี่ยว และให้พระเจ้าเป็นผู้กำหนดยศ และชื่อเรียกและตำแหน่งที่เขามีคุณสมบัติเหมาะสม เป็นการเหมาะสมเสมอที่จะยอมรับชื่อเรียกว่า “พี่/น้อง” “จงให้คนอื่นสรรเสริญเจ้า และไม่ใช่ว่าปากของเจ้าเอง ให้คนต่างถิ่นสรรเสริญ ไม่ใช่ริมฝีปากของเจ้าเอง” (สุภาพิต 27:2) พระเยซูตรัสว่า “ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นผู้ใหญ่ในพวกท่าน ผู้นั้นจะต้องเป็นผู้ปรนนิบัติท่านทั้งหลาย ถ้าผู้ใดใคร่จะได้เป็นเอกเป็นต้น ผู้นั้นจะต้องเป็นทาสสมัครของพวกท่าน” (มัทธิว 20:26-27) “ผู้ใดจะยกตัวขึ้น ผู้นั้นจะต้องถูกเหยียดลง ผู้ใดถ่อมตัวลง ผู้นั้นจะได้รับการยกขึ้น” (มัทธิว 23:12)

.....

การจัดการกิจกรรมของคริสตจักร ด้วยภาษาแปลกๆ และการแปล

ถาม

ถูกต้องตามพระคัมภีร์หรือไม่ที่ให้มีการพูดภาษาแปลกๆ และการแปลในการประชุมหรือการประชุมกิจกรรมเพื่อให้แนวทาง ถ้าถูกต้องตามพระคัมภีร์แล้ว เราควรจะหยุดใช้เหตุผลและโต้แย้งหาเหตุผลกันอย่างสิ้นเชิงและรอข้อความจากพระเจ้าหรือเปล่า ถ้าไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์และมีข้อความภาษาแปลกๆเกิดขึ้น ควรจะมีการกล่าวอย่างเปิดเผย และประกาศว่าไม่ได้มาจากพระเจ้าแต่เป็นผลของวิญญาณของผู้พูดเอง และเป็นความพยายามที่จะเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจด้วยการใช้ของประทานอย่างไม่ถูกต้องเพื่อวัตถุประสงค์เท็จและชั่วช้าหรือไม่

ตอบ

เราทราบจาก 1โครินธ์ 14:5 ว่าของประทานในการพูดภาษาแปลกๆ ตามด้วยการแปลนั้นมีค่าเท่ากับของประทานในการพยากรณ์ในแง่ที่ว่าของประทานทั้งสองอย่างนั้นทำให้คริสตจักรเจริญขึ้น วัตถุประสงค์ของของประทานในการพยากรณ์มีเขียนไว้ในข้อ 3 คือเพื่อ “ทำให้เขาจำเจริญขึ้น เป็นที่เตือนสติและเป็นที่ทำให้เกิดความสุข” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า) ผู้เชี่ยวชาญพระคัมภีร์ทุกคนจะเห็นพ้องว่าการใช้การแปลนั้นก็เพื่อการทำให้จำเจริญขึ้น เป็นที่เตือนสติและเป็นที่ทำให้เกิดความสุขเหมือนเช่นการใช้ของประทานในการพยากรณ์

ตามจริงแล้ว 1โครินธ์ 14 กล่าวไว้ในหลายที่ว่าการพยากรณ์เป็นของประทานที่จะต้องปรารถนาเพื่อให้เกิดประโยชน์กับคริสตจักรมากที่สุด (ดูข้อ 4, 9, 19, 24, 31) ของประทานในการพูดภาษาแปลกๆ และการแปลไม่ได้มีขอบเขตหรือวัตถุประสงค์ที่เกินไปกว่าของประทานในการพยากรณ์และต้องมีการใช้เหมือนเช่นของประทานในการพยากรณ์ ดังนั้นการแปลจะต้องมีวัตถุประสงค์เดียวกับการพยากรณ์ หรือจะไม่ใช้การดำเนินการอย่างถูกต้องตามพระคัมภีร์

ดังนั้นถ้ามีการใช้ภาษาแปลกๆ และการแปลเพื่อวัตถุประสงค์อื่นๆ นอกไปจากการพยากรณ์ (การทำให้เจริญขึ้น การเตือนสติและการหนุนใจ) ภาษาแปลกๆ และการแปลนั้นจะไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์และเป็นการสำแดงเท็จและมาจากเนื้อหนังภาษาแปลกๆ และการแปลไม่ได้ใช้เพื่อให้คำแนะนำ แนวทางหรือการนำแก่คริสตจักร

เมื่อใดที่คณะศาสนาหันไปจากพระคัมภีร์ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องคำสั่งสอน การประพฤติ หรือการดำเนินการของของประทานฝ่ายพระวิญญาณ คณะนั้นก็จะพินาศ ในเรื่องของประทานฝ่ายพระวิญญาณ เราเพียงแต่ต้องระลึกถึงเหตุการณ์ Latter

Rain^c อันน่าเศร้าสลดในช่วงทศวรรษที่ 1950 นำเศร้าเหลือเกินที่เห็นประชากรของพระเจ้าบางคนถูกกวาดไปสู่การหลอกลวง เช่นเดียวกันในปัจจุบัน

เราจะศึกษาการดำเนินการของของประทานฝ่ายพระวิญญาณในคริสตจักรยุคแรก ซึ่งพระเจ้าทรงโปรดแสดงให้เราเห็น ในหนังสือกิจการและในจดหมายฉบับต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งของประทานในการพูดภาษาแปลกๆ และการแปล

ในกิจการ เราไม่เห็นว่ามีกรกล่าวถึงหรือแสดงถึงการใช้ของประทานเหล่านี้เลย ถ้ามีการใช้ของประทานเหล่านี้อย่างแพร่หลายเพื่อประโยชน์ในการแนะแนวทางหรือการนำ เราก็คงจะมีตัวอย่างเกี่ยวกับการใช้อย่างแน่นอน แต่เราไม่มีเลย เราต้องการพูดถึงหรือการสอนเกี่ยวกับการใช้ของประทานเหล่านี้จากที่อื่น

คริสตจักรชาวต่างชาติในเมืองโครีนธ์มีของประทานดำเนินการอยู่ แต่ของประทานเหล่านั้นถูกใช้อย่างไม่ถูกต้อง และเปาโลเขียน 1 โครินธ์หลายบทเพื่อแก้ไขการใช้ที่ไม่ถูกต้องเหล่านี้ คริสตจักรที่โครีนธ์เป็นคริสตจักรที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังมากที่สุด (1 โครินธ์ 3:1-3) แม้แต่การใช้ของประทานไม่ได้ทำให้พวกเขาอยู่ฝ่ายวิญญาณ ทำไม เพราะของประทานเหล่านั้นจะต้องไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดในคริสตจักร จะต้องไม่แทนที่การเทศนาและการสอนพระวจนะโดยผู้รับใช้ ซึ่งเป็นวิถีทางที่พระเจ้าได้ทรงแต่งตั้งเพื่อนำและทำให้คริสตจักรของพระเจ้าดีรอบคอบ (เอเฟซัส 4:11-16) ของประทานจะต้องช่วยเหลือ สนับสนุนและยืนยันพระวจนะ ของประทานจะต้องทำให้จำเริญขึ้น เตือนสติและหนุนใจ ไม่ใช่ให้การนำหรือแนวทาง

มีคำถามเกิดขึ้นในคริสตจักรชาวต่างชาติว่าการเข้าสู่หน้ที่มีจำเป็นหรือไม่ ซึ่งก่อให้เกิดปัญหามากมาย และ “เกิดการโต้แย้ง...มากมาย” (กิจการ 15:2) ทำไมพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงไม่ทรงประทานคำตอบทางของประทานในการพูดภาษาแปลกๆ และการแปล ซึ่งเห็นชัดว่าคริสตจักรชาวต่างชาติมีอยู่มาก ก็เป็นเพราะว่าการกระทำเช่นนั้นไม่ใช่ทางของพระเจ้า การใช้ภาษาแปลกๆ และการแปลเพื่อตัดสินประเด็นที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งสอนหรือแนวทางหรือการตัดสินใจนั้นไม่ใช่ทางของพระเจ้าในเวลานั้นและไม่ใช่ทางของพระเจ้าในเวลานี้

มีคณะตัวแทนเดินทางไปยังเยรูซาเล็ม อัครสาวกและผู้อาวุโสทุกคนร่วมประชุมอยู่ คือผู้รับใช้ที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าของประทานฝ่ายพระวิญญาณได้ดำเนินการผ่านทางหลายคน [ในจำนวนนั้น]

ทั้งสองฝ่ายปกป้องจุดยืนของตนอย่างแข็งขัน และมี “[การ] โต้แย้งกันมาก” (กิจการ 15:7) ในเวลานั้นจะเหมาะสมยิ่งที่จะใช้ภาษาแปลกๆ และการแปลเพื่อเผยถึงน้ำพระทัยของพระเจ้าหากว่าภาษาแปลกๆ และการแปลนั้นเป็นวิถีที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อตัดสินประเด็นต่างๆ ในการประชุมกิจธุระ แต่เมื่ออ่านเกี่ยวกับวิธีการดำเนินการอย่างถูกต้องโดยละเอียด จะเห็นว่าไม่มีการกล่าวถึงภาษาแปลกๆ และการแปลเป็นสิ่งที่ใช้เพื่อตัดสินน้ำพระทัยของพระเจ้าในเรื่องนี้เลยแม้แต่ครั้งเดียว

ทำไมจึงไม่ใช่ภาษาแปลกๆ และการแปลเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาที่ยากจะแก้ไขได้นี้ ถ้าภาษาแปลกๆ และการแปล หรือการพยากรณ์เป็นสิ่งที่ใช้ในการประชุมกิจธุระแล้ว ทำไมจึงไม่มีการใช้ในที่นี้เมื่อเกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญที่สุดในเรื่องความรอดของชาวต่างชาติ และการตัดสินใจจะส่งผลกระทบต่ออย่างมาก ไม่ใช่ต่อผู้ที่อยู่ในการประชุมที่นั่นเท่านั้น แต่ต่อคริสตจักรทุกแห่ง อนาคตของการประกาศทั่วโลกตลอดไป และเกี่ยวข้องกับพวกเราทุกคนแม้แต่ในเวลาปัจจุบันนี้ ไม่มีการตัดสินใจใดที่มีความสำคัญมากไปกว่านี้แล้ว แล้วพระเจ้าทรงไว้ใจให้คริสตจักรของพระองค์ปรึกษากันและตัดสินใจโดยที่ไม่ให้แนวทางของพระองค์แก่พวกเขาทางการพูดที่ได้รับการดูแลได้อย่างไร

เหตุผลคือว่าพระเจ้าทรงมอบหน้าที่การตัดสินใจบางอย่างให้กับคริสตจักรที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์และผู้รับใช้ที่ได้รับการทรงเจิม ของผู้รับใช้ นั่นเป็นทางของพระเจ้า พระองค์มีทรงพิชิตพลาด

หลังจากการพิจารณาทั้งสองฝ่าย มีการตัดสินใจว่าการเข้าสู่หน้ไม่ใช่อะไรจำเป็นสำหรับผู้เชื่อชาวต่างชาติ (กิจการ 15:5-11) โดยพิจารณาถึงวิถีกระทำของพระเจ้า (ข้อ 12) การปรึกษากันอย่างเป็นทางการเป็นใหญ่ และใส่ใจแนวทางของพระคัมภีร์ในเรื่องดังกล่าว (ข้อ 15-18) ท้ายที่สุด ยากอบ ประทานที่ประชุม ให้คำชี้ขาด (ข้อ 19-21) และทุกคนเห็นพ้องกัน (ข้อ 22-27) เมื่อการประชุมเสร็จ

^c ในเหตุการณ์เวลานั้น คริสตจักรเชื่อว่า latter rain (ฝนชุกปลายฤดู) เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับโลกนี้ (ไม่ใช่เพียงแค่อิสราเอล) เริ่มเทศนาสิ่งแปลกประหลาดเพื่อสร้างความตื่นเต้น [ผู้แปล]

สิ้น พวกเขาประกาศว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำการร่วมกับพวกเขาในวิธีนี้ แม้ว่าจะเกิดขึ้นโดยไม่มี การดำเนินของของประทาน ในการพูดภาษาแปลกๆ การแปล หรือการพยากรณ์ (ข้อ 28-29) ก็ตาม เช่นนี้เป็นทางของพระเจ้าในการดำเนินกิจธุระของพระองค์

ทำไมพระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้ของประทานปฏิบัติงานของคริสตจักรและตัดสิ้นใจ เพราะเป็นเหตุของความพินาศของทุก กลุ่มที่พยายามทำเช่นนั้น นำไปสู่การหลอกลวง ความผิดพลาดและการหันไปจากพระเจ้าทุกครั้ง เป็นความคลั่งอย่างมากซึ่งขัด กับคำสอนอันมีหลัก

พวกมอริมอนมีผู้พยากรณ์ของตนซึ่งพวกเขาประกาศว่าเป็นผู้เดียวที่ได้ยินจากพระเจ้า ถ้าในการปรึกษาเรื่องกิจธุระ เรา ไม่เชื่อว่าคณะผู้รับใช้สามารถตัดสิ้นใจร่วมกันได้น้ำพระทัยของพระเจ้าในเรื่องหนึ่งนั่นคืออะไร และเราต้องพึงพาบุคคลบางคนให้ แสวงหาว่าน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับเรานั้นคืออะไร เราก็อยู่ในสภาพที่น่าเศร้าอย่างแท้จริง นั่นไม่ใช่วิถีดำเนินการของ คริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้า

ถ้าเราดำเนินไปในทิศทางนั้น คำคำของผมใช้ได้เลยว่า บางคนจะรู้สึกพระเจ้าได้ตรัสกับเขาเพื่อให้พูดภาษาแปลกๆ และแปล หรือพยากรณ์เพื่อส่งอิทธิพลให้การออกเสียงไปในทางหนึ่งทางใด และในความเป็นจริง ก็จะเป็นเพียงความรู้สึกของเขา ในเรื่องนั้นเท่านั้นเอง

ผมเชื่อว่าถึงเวลาที่ผู้นำของเราจะประกาศว่าการใช้ของประทานต่างๆ ในการประชุมกิจธุระนั้นไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ เพราะการประกาศเช่นนั้นเป็นทางที่ปลอดภัยเพียงอย่างเดียว พระเจ้าทรงนำเรามาไกลขนาดนี้โดยไม่ทรงใช้วิธีการที่ไม่ถูกต้องตาม พระคัมภีร์ ในตอนนี้ อย่าให้เราหลงไปกระทำสิ่งที่น่าสงสัยที่อาจเปิดประตูไปสู่การถูกหลอกลวงหรือชักนำไปในทางที่ผิดโดยคน อธรรม

ให้พระวณะของพระเจ้าและการปรึกษากันอย่างเป็นทางการเป็นผู้ใหญ่ของผู้รับใช้ที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้า เป็นปัจจัยในการตัดสิ้นใจ และเราจะสามารถประกาศต่อไปได้ว่า “เพราะว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์และข้าพเจ้าทั้งหลายก็เห็นชอบ”

บุคคลหนึ่งสามารถเก็บความบาป ที่ผู้อื่นกระทำต่อเขาได้หรือไม่

ถาม

พี่สาวของผมไม่ยอมมาโบสถ์เพราะเธอบอกว่าเธอได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมจากอัครสาวก ในตอนนี้ เธอเดินทาง ประมาณแปดสิบห้าไมล์สัปดาห์ละหนึ่งครั้งเพื่อไปคริสตจักรอีกแห่งหนึ่ง เธอบอกว่าเธอ “กำลังเก็บความบาปที่คนอื่นเหล่านั้นได้ กระทำต่อเธอ” และอ้างยอห์น 20:23 ผมแน่ใจว่าเธอใช้ข้อพระคัมภีร์นี้ผิด เพราะพระคัมภีร์สอนให้เราให้อภัยและไม่ขุ่นเคืองใจ ไม่ใช่หรือครับ ข้อพระคัมภีร์ที่เธอใช้นั้นมีความหมายว่าอย่างไร

ตอบ

ยอห์น 20 เป็นบันทึกเกี่ยวกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากพระเยซูคริสต์ฟื้นคืนพระชนม์ เห็นได้จากข้อ 19 และ 24 ว่า พระคำของพระเยซูที่ตรัสไว้ในข้อ 23 นั้นเป็นสิ่งที่ตรัสกับอัครสาวกขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ชาดแต่ยูดาส อิสคาริโอท และโธมัสเท่านั้น มาระโกบันทึกถึงการประชุมนี้ไว้ในมาระโก 16:14-18 และลูกาบันทึกไว้ในลูกา 24:36-49 ยอห์นซึ่งเขียนพระกิตติคุณที่มีชื่อเดียวกันกับเขาในช่วงปลายของศตวรรษที่หนึ่ง ได้ให้รายละเอียดที่มีทิว มาระโก และลูกาผู้เขียนพระกิตติคุณคนก่อนๆ ได้ละไว้ ดังนั้น การที่จะทราบว่ามีบาปเหล่านั้นมีบริบทเช่นใด เราจะต้องไปดู [งานเขียนของ] ผู้เขียนคนอื่นๆ

บันทึกของลูกากล่าวว่าพระเยซูตรัสกับอัครสาวกของพระองค์ในเวลานี้ให้ “ประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของ พระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาป ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านทั้งหลายเป็นพยานด้วยข้อความเหล่านั้น” (ลูกา 24:47-48) พระกิตติคุณของมาระโกประกาศว่าพระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุก คน ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ มีคนเชื่อที่โทษหมายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น

คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา เขาจะพูดภาษาแปลกๆ เขาจะจับงูได้ ถ้าเขากินยาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบนคนไข้คนป่วย แล้วคนเหล่านั้นจะหายโรค” (มาระโก 16:15-18)

ทั้งนี้ จะต้องสังเกตว่าฤทธิ์เดชหรืออำนาจใดๆ ที่พระเยซูทรงสัญญาแก่เหล่าสาวกของพระองค์ในการประชุมนั้นเป็นสัญญาที่เกี่ยวข้องกับการเทศนาพระกิตติคุณของพระองค์ต่อโลกที่หลง ยอห์นยืนยันเรื่องนี้ในข้อ 21 เมื่อพระเยซูตรัสกับพวกเขาว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาทรงใช้เรามาฉันใด เราก็คือใช้ท่านทั้งหลายไปฉันนั้น”

หลังจากถ้อยคำเหล่านี้ ยอห์นได้บันทึกว่าพระเยซูทรงระบายลมหายใจออกเหนือเหล่าสาวกของพระองค์ ซึ่งประทานพระสัญญาเดียวกับที่บันทึกไว้ใน ลูกา 24:49 ให้แก่พวกเขา และว่าพวกเขาจะต้องรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ซึ่งเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นในกิจการ 2) จากนั้น เป็นถ้อยคำของพระเยซูถึงอัครสาวกที่ได้รับมอบหมายใหม่*

ถ้าท่านจะยกความผิดบาปของผู้ใด ความผิดบาปนั้นก็จะถูกยกเสีย และถ้าท่านจะให้ความผิดบาปติดอยู่กับผู้ใด ความผิดบาปก็จะติดอยู่กับผู้นั้น (ยอห์น 20:23)⁴

ข้อพระคัมภีร์นี้หมายความว่าพระเจ้าทรงสนับสนุนการเทศนาพระกิตติคุณแก่โลกที่หลง ไม่ใช่เรามีอำนาจที่จะให้อภัยคนทั้งหลายจากความบาปของพวกเขา (เหมือนเช่นที่คริสตจักรโรมันคาทอลิกสอน) หรือไม่ให้การอภัยกับพวกเขาตามอำเภอใจของเรา (เหมือนเช่นที่พี่สาวของคุณเชื่อ) แต่การเทศนาพระกิตติคุณจะต้องประกาศว่าคนทั้งหลายอาจได้รับการยกบาปของตนอย่างไร โดยมีสัญญาว่าพระเจ้าจะทรงยืนยันทุกสิ่งทีที่เทศนาต่อพวกเขาอย่างสัตย์ซื่อ และผู้ที่ไม่ยอมเชื่อฟังพระกิตติคุณจะไม่ได้รับการให้อภัยและความบาปของพวกเขาจะถูกเก็บไว้ บันทึกของมาระโกกล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ” (มาระโก 16:15-16)

ลูกาอธิบายไว้ชัดเจนว่าการยกบาปจะเป็นผลของผู้ที่ได้ยินและเชื่อฟังคำที่ได้เทศนาแก่พวกเขา “และจะต้องประกาศทั่วทุกประชาชาติในพระนามของพระองค์ ให้เขากลับใจใหม่รับการยกบาป ตั้งต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม” (ลูกา 24:47)

ข้อความนี้ประกาศเป็นครั้งแรกในวันฟื้นเทออสตีในเยรูซาเล็มโดยเปโตรเมื่อเขาตอบคำถามฝูงชนที่ถามว่าพวกเขาจะต้องทำอะไร “ฝ่ายเปโตรจึงกล่าวแก่เขาว่า ‘จงกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระเยซูคริสต์สืบทุกคน เพื่อพระเจ้าจะทรงยกความผิดบาปของท่านเสีย แล้วท่านจะได้รับพระราชทานพระวิญญาณบริสุทธิ์’” (กิจการ 2:38)

ดังนั้น เห็นได้ชัดว่าเมื่อพระเยซูตรัสกับอัครสาวกของพระองค์ว่า “ถ้าท่านจะยกความผิดบาปของผู้ใด ความผิดบาปนั้นก็จะถูกยกเสีย” พระองค์ทรงหมายถึงการเทศนาพระกิตติคุณอย่างสัตย์ซื่อ เมื่อคนทั้งหลายเชื่อและเชื่อฟังการเทศนาโดยการกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู ความบาปของพวกเขาได้รับการยก มาระโกจึงประกาศว่า “ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด” (มาระโก 16:16) และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยืนยันความเชื่อที่แท้จริงโดยประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยมีหมายสำคัญให้แก่พวกเขา

เมื่อพระเยซูตรัสว่า “ถ้าท่านจะให้ความผิดบาปติดอยู่กับผู้ใด ความผิดบาปก็จะติดอยู่กับผู้นั้น” เห็นได้ชัดเจนเช่นกันว่าพระองค์ทรงหมายถึงการเทศนาพระกิตติคุณอย่างสัตย์ซื่อเช่นกัน เมื่อคนทั้งหลายไม่เชื่อการเทศนานั้น (และจึงไม่เชื่อฟังโดยการกลับใจใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู) ความบาปของพวกเขาจึงถูกเก็บไว้ ดังนั้น มาระโกจึงประกาศว่า “ผู้ใดไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ” (มาระโก 16:16)

การที่บุคคลหนึ่งอ้างอย่างยโสว่ามีฤทธิ์เดชในการเก็บความบาปของคนอื่น เพราะเขาหรือเธอไม่ต้องการให้อภัยคนเหล่านั้นเป็นเหมือนกับการหมิ่นประมาทพระเจ้า ไม่มีคนใดมีฤทธิ์เดชที่จะป้องกันไม่ให้คนอื่นหนึ่งกลับใจใหม่และรับการให้อภัย

⁴ “ถ้าพวกท่านจะอภัยบาปของใคร บาปของพวกเขาจะได้รับอภัย ถ้าท่านไม่อภัย (ภาษากรีกแปลตรงตัวว่า ถ้าท่านถือ หรือ เก็บ) บาปของใคร บาปของพวกเขาจะไม่ได้รับการอภัย (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับมาตรฐาน 2002) [ผู้แปล]

บาปของตนจากพระเจ้าได้ นอกจากนี้ เขายังอยู่ในอันตรายร้ายแรง เพราะพระวณะของพระเจ้าเตือนเราว่า “เพราะว่าถ้าท่านยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านผู้ทรงสถิตในสวรรค์จะทรงโปรดยกความผิดของท่านด้วย แต่ถ้าท่านไม่ยกความผิดของเพื่อนมนุษย์ พระบิดาของท่านจะไม่ทรงโปรดยกความผิดของท่านเหมือนกัน” (มัทธิว 6:14-15) “เพราะว่าการพิพากษาย่อมไม่กรุณาต่อผู้ที่ไม่แสดงความกรุณา” (ยากอบ 2:13)

“แต่” คุณอาจจะกล่าว “พวกเขาไม่ได้ขอการให้อภัย” ซึ่งอาจจะเป็นจริง และอาจเป็นจริงเหมือนกันว่าพวกเขาอาจไม่ตระหนักถึงความผิดของตนเลย ถ้าพวกเขาไม่มาขอให้คุณให้อภัย พระวณะของพระเจ้ากล่าวว่าให้คุณไปหาพวกเขา จงปฏิบัติตามมัทธิว 18:15-17 ก่อนที่คุณจะเลิกคบหาสมาคมกับใครหรือไม่ยอมให้อภัย และแม้ในเวลานั้น คุณจะเห็นว่ากรดำเนินการขั้นสุดท้ายเป็นการดำเนินการของคริสตจักร ไม่ใช่ตัวคุณเอง คุณจะต้องไม่เป็นผู้ที่ไม่ให้ภัยหรือขุ่นเคืองใจ

“แต่” คุณอาจจะกล่าว “แม้ว่าเขาอาจขอการให้อภัย เขาไม่ได้หมายความว่าความเช่นนั้น เขาเคยทำอย่างนั้นมาก่อน เขาก็จะทำอีก ฉะนั้น ฉันจะไม่ให้อภัยเขา” คุณข้างหน้าชื่อใจคด พระเจ้าทรงให้อภัยคุณก็ครั้งกัน จงฟังสิ่งนี้ “จงผ่อนหนักผ่อนเบาซึ่งกันและกัน และถ้าแม้ว่าผู้ใดมีเรื่องราวต่อกัน ก็จงยกโทษให้กันและกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงโปรดยกโทษให้ท่านฉันใด ท่านจงกระทำอย่างนั้นเหมือนกัน” (โคโลสี 3:13)

พระเยซูตรัสไว้อย่างชัดเจนที่สุดว่า “จงระวังตัวให้ดี ถ้าพี่น้องผิดต่อท่านจงเตือนเขา และถ้าเขากลับใจแล้ว จงยกโทษให้เขา แม้เขาจะผิดต่อท่านวันหนึ่งเจ็ดหน และจะกลับมาหาท่านทั้งเจ็ดหนนั้น แล้วว่า ‘ฉันกลับใจแล้ว’ จงยกโทษให้เขาเถิด” (ลูกา 17:3-4)

“แต่” คุณอาจจะกล่าว “เขารอดตัวง่ายเกินไป เขาควรจะทนทุกข์สักพักหนึ่ง และถูกลงโทษเพราะสิ่งที่เขาได้กระทำลงไป ฉันจะให้อภัยเขาหลังจากฉันแก้แค้นเขาแล้ว” คุณข้างหน้าชื่อใจคดเป็นสองเท่า พระวณะของพระเจ้าบอกให้คุณ “อย่าทำชั่วตอบแทนชั่วแก่ผู้หนึ่งผู้ใดเลย...ดูก่อน ท่านผู้เป็นที่รักของข้าพเจ้า อย่าทำการแก้แค้น แต่จงมอบการนั้นไว้แล้วแต่พระเจ้าจะทรงลงพระอาชญา เพราะมีคำเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า ‘การแก้แค้นเป็นของเรา เราเองจะตอบสนอง’ อย่าแก้แค้นเลย ถ้าศัตรูของท่านหิว จงให้อาหารเขารับประทาน ถ้าเขากระหายน้ำก็จงให้น้ำเขาดื่ม เพราะว่ากรทำอย่างนั้นเป็นการสู้รบถ่วงทีลโหลงไว้บนศีรษะของเขา อย่าให้ความชั่วชนะเราได้ แต่จงชนะความชั่วด้วยความดี” (โรม 12:17, 19-21)

เมื่อพระเจ้าตรัสว่า “การแก้แค้นเป็นของเรา” พระองค์ทรงหมายความว่าพระองค์ทรงเป็นผู้เดียวที่มีสิทธิ์ลงโทษหรือแก้แค้นผู้กระทำผิดต่อคุณ “นั่นเป็นงานของเรา” พระเจ้าตรัส “และงานของเราเพียงลำพัง” พระเจ้าไม่ทราบหรือว่าจะจัดการงานของพระองค์อย่างไร ทำไมเราไม่ปล่อยให้พระเจ้ากระทำงานของพระองค์

ท้ายนี้ ผมขอแนะนำให้คุณเอาคอล์มนี้ให้พี่สาวของคุณดู ไม่มีใครทราบว่าเป็นใครนอกจากคุณกับพระเจ้า ผมจะอธิษฐานร่วมกับคุณเพื่อที่เธอจะถ่อมใจและกลับใจใหม่ และ “ล้มทับศิลา [พระคริสต์]” ขอให้พระองค์ทรงให้อภัยใจที่แข็งกระด้างและไม่ให้อภัยของเธอก่อนที่ “ศิลานั้นจะตก” และ “ทับ [เธอ] ...แหลกละเอียดไป” (มัทธิว 21:44)

.....

ไม่รับผิดชอบต่อความบาป

ถาม

ที่คนหนึ่งบอกผมว่า ในโรม 7:25 เปาโลสารภาพว่าเขาไม่สามารถบังคับตนไม่ให้ทำบาปได้ ว่าความบาปอยู่ในเนื้อหนังของเขา แต่เขาไม่รับผิดชอบต่อความบาปของตนเพราะในใจของเขา เขาเกลียดความบาปและรักความบริสุทธิ์ โปรดช่วยผมตอบด้วย เพราะผมรู้ว่าเปาโลไม่ได้หมายความว่าเช่นนั้นอย่างแน่นอน

ตอบ

คุณอ้างถึงโรม 7:25 ในส่วนสุดท้าย ซึ่งเขียนไว้ว่า

ฉะนั้นทางด้านจิตใจของข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าเชื่อฟังกฎของพระเจ้า แต่ด้านฝ่ายเนื้อหนังของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเป็น
ทาสของกฎแห่งบาป

ถ้าข้อพระคัมภีร์นี้ถูกนำออกจากบริบท (ข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านั้นและหลังจากนั้น) ก็อาจจะสื่อความหมายที่เพื่อนของคุณบอก อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงบริบทแล้ว จะเห็นความหมายที่แตกต่างกันอย่างมาก

ก่อนอื่น ให้เราดูข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านั้น หลังจากอธิบายว่าความบาปทำงานในเขาอย่างไรเพื่อเอาชนะเขา เปาโลร้องออกมาในข้อ 24 ว่า “โอย ข้าพเจ้าเป็นคนน่าสมเพชอะไรเช่นนั้น ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากร่างกายนี้ซึ่งเป็นของความตายได้” ฟิลิปส์แปลข้อความนี้ว่า “ใครในโลกนี้จะสามารถช่วยข้าพเจ้าให้เป็นอิสระจากอำนาจแห่งธรรมชาติความบาปของข้าพเจ้าเองได้” จากนั้น มีคำตอบในโรม 7:25 ส่วนแรกว่า “ขอบคุณพระเจ้า พระเยซูคริสต์ทรงช่วยให้ฉันเป็นอิสระ” (ถอดความ) ซึ่งไม่ได้ฟังดูเหมือนผู้ที่ไม่สามารถบังคับตนไม่ให้ทำบาปได้ แต่ฟังดูเป็นชัยชนะมากกว่าสำหรับผม

ตอนนี้ ให้เราดูข้อพระคัมภีร์หลังจาก 7:25 นั่นคือโรม 8 โปรดเข้าใจว่าในเอกสารภาษากรีกดั้งเดิม ไม่มีการแบ่งบทและข้อ การแบ่งบทและข้อนั้นเติมเข้าไปโดยผู้แปลเพื่อช่วยเหลือเรา ดังนั้น โรม 8 จึงต่อจากโรม 7 โดยที่ไม่มีการหยุดพัก โรม 8:1 จึงเขียนต่อจากถ้อยคำแสดงชัยชนะในโรม 7:25 ในส่วนแรก โดย [โรม 8:1] มีเนื้อหาดังนี้ “เหตุฉะนั้นการประทุษร้ายจึงไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์)

เราอาจถามว่าทำไมเราไม่ถูกประทุษร้ายในเวลาอื่น และข้อ 2 ตอบคำถามในทันทีว่า “เพราะว่ากฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย”

ในที่นี่ เราเห็นกฎสองอย่างด้วยกัน ขอให้เราศึกษากฎทั้งสองนี้ กฎแห่งบาปคือสิ่งที่เปาโลกล่าวถึงในโรม 7:23 ชักนำเขาให้ได้อยู่ใต้บังคับและมีชัยชนะเหนือเขา อย่างไรก็ตาม ตอนนี้ เขาอยู่ในพระเยซูคริสต์และพระเยซูอยู่ในเขา ดังนั้น จึงมีอีกกฎหนึ่งทำงานอยู่ในเขาซึ่งทำให้เขาเป็นอิสระจากการเป็นทาสเหมือนเช่นแต่ก่อน กฎใหม่ที่พระเยซูทรงประทานให้กับเขาในเรียกว่า “กฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์” เราอาจเรียกกฎนี้ว่าเป็นฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ภายใน

เมื่อเราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาในชีวิตของเรา กฎใหม่นี้จะบังเกิดผล ผลลัพธ์คือความบาปไม่ต้องปกครองร่างกายของเราอีกต่อไป กฎใหม่นี้ทำให้เราเป็นอิสระถ้าเราจะอนุญาตให้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณที่เราได้รับในพระวิญญาณบริสุทธิ์ช่วยเหลือเรา เราจะต้องยอมจำนนต่อพระวิญญาณเพื่อที่จะให้ฤทธิ์เดชของพระองค์ช่วยเหลือในชีวิตของเราได้

ตามจริงแล้ว สิ่งทีเปาโลกระทำในที่นี้คือยอมย้อนกลับไปโรม 7:25 และกล่าวว่า “ก่อนที่จะข้าพเจ้ามีกฎของพระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ทำงานในชีวิตของข้าพเจ้า กฎแห่งบาปมีอำนาจสูงสุด ข้าพเจ้าไม่มีฤทธิ์เดชที่จะต่อต้านความบาป แม้ว่าในใจและความคิดของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าต้องการเป็นผู้บริสุทธิ์ อำนาจของความบาปในธรรมชาติความบาปที่อภัยของข้าพเจ้า แข็งแกร่งกว่าความปรารถนาของข้าพเจ้าในการกระทำสิ่งที่ถูกต้อง แต่เมื่อพระเยซูคริสต์เสด็จเข้ามา ข้าพเจ้าไม่มีการประทุษร้ายอีกต่อไปเพราะฤทธิ์เดชของพระวิญญาณของพระองค์สถิตอยู่ภายในข้าพเจ้าทำให้ข้าพเจ้ามีชัยชนะเหนือธรรมชาติความบาปที่เคยควบคุมข้าพเจ้าก่อนหน้านี้ได้”

ดังนั้นข้อพระคัมภีร์ที่เพื่อนของคุณใช้เพื่อเป็นข้ออ้างในการทำบาปไม่ใช่ข้ออ้างเลย เปาโลเพียงแต่พาดพิงไปถึงชีวิตก่อนที่จะได้รับความรอดในขณะที่เขาอยู่ภายใต้ธรรมชาติของโมเสส ถูกธรรมชาติที่นั้นประทุษร้ายและพ่ายแพ้ในชีวิตของตนเอง เพราะธรรมชาติมนุษย์ที่บาปและอภัย แต่มีการเปลี่ยนแปลงยิ่งใหญ่เมื่อพระคริสต์เสด็จเข้ามา เมื่อกล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงนั้น เปาโลประกาศอย่างมีชัยชนะว่า “การประทุษร้ายจึงไม่มี...” (โรม 8:1)

นำบทความนี้ไปหาเพื่อนของคุณและบอกเขาว่าเขาต้องอ่านต่อไปถึงโรม 8 เพราะโรม 7 แสดงถึงปัญหาในขณะที่โรม 8 แสดงถึงทางออก ทางออกนั้น คือ การรับพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นดำเนินชีวิตและดำเนินอยู่ในพระวิญญาณที่เราได้รับ (ดูกาลาเทีย 5:16) ฤทธิ์เดชของพระคริสต์ภายในเรายิ่งใหญ่กว่าธรรมชาติบาปอันอภัยที่นำเราต่ำลง

ช่างเป็นความปิติยินดีเหลือเกินที่ได้รู้จักและได้รับการช่วยกู้

.....

ผู้ที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จะมีผีสิงได้ไหม

ถาม

ผู้ที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีผีสิงได้ไหม บางคนเชื่อว่าแม้ว่าบุคคลหนึ่งอาจพูดภาษาต่างๆ แต่เขาไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์จนกว่าผีจะถูกขับออกจากเขาก่อน พระคัมภีร์สอนอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องผีสิง คนบาปทุกคนมีผีสิงอยู่หรือ ผมได้ยินเกี่ยวกับคนที่ขับผีออกจากกันและกัน รวมทั้งการประชุมที่ใช้เวลาทั้งหมดเพื่อพยายามขับผีออกจากคนโดยการถ่าปากและการอาเจียน พระคัมภีร์ให้แนวทางกับเราในเรื่องเหล่านี้หรือไม่ ถ้าธรรมชาติของคนหนึ่งหนีไปจากพระเจ้าและกระทำบาป แสดงเขาถูกผีสิงอย่างนั้นหรือเปล่า

ตอบ

ไม่ต้องสงสัยว่าการถูกผีสิงนั้นเป็นเรื่องจริงอย่างแน่นอน และคนนับพันๆ ที่อาศัยอยู่ในโลกนี้ในปัจจุบันถูกผีสิง เรื่องนี้เป็นจริงอย่างมากในบริเวณที่มีการใช้เวทมนตร์คาถา หรือมีคนนาศาสตร์ชาตนา อเมริกาในช่วงหลายปีที่ผ่านมามีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับภูตผีปีศาจเหล่านี้เป็นอย่างมาก ดังนั้น การถูกผีสิงจึงมีอยู่มากกว่าในอดีตโดยไม่ต้องสงสัย

ตอนนี้ ผมขอเตือนว่าไม่ใช่ทุกคนบาปทุกคนถูกผีสิง และธรรมชาติที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่มีหรือไม่อาจถูกผีสิงได้อย่างแน่นอน

เพื่อเป็นการสนับสนุน ผมขออ้างบทความที่ผมเขียนขึ้นเมื่อสองปีก่อน

ทุกวันนี้ มีความเข้าใจผิดอย่างมากในเรื่องมาร [ชาตนา] และอิทธิพลของมารต่อคนทั้งหลาย

ประการแรก มารนั้นมีตนเดียว แต่มีผีหรือวิญญาณชั่วมากมาย อย่างไรก็ตาม เพื่อความสะดวก เรามักจะใช้คำว่า “ผีมาร” เมื่อจริงๆ แล้วเราหมายถึง “วิญญาณชั่ว” เรากำลังพูดถึงวิญญาณชั่วมากกว่ามารซึ่งเป็น “เจ้าแห่งย่านอากาศ” (เอเฟซัส 2:2) และ “พระของยุคนี้” (2โครินธ์ 4:4) ให้จำไว้เสมอว่ามารนั้นไม่ได้อยู่ทุกแห่งในเวลาเดียวกัน แม้ว่ามารจะเป็นวิญญาณ แต่มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นที่สามารถอยู่ทุกแห่งได้ในเวลาเดียวกัน มารไม่ได้มีอำนาจทุกอย่างหรือรู้ทุกสิ่ง มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีพระลักษณะเหล่านี้

เป็นความจริงว่ามนุษย์อาจถูกผีสิงได้ แต่เราไม่อาจประกอบไปด้วยพระวิญญาณและถูกผีสิงได้ในเวลาเดียวกัน และไม่ใช่ทุกคนบาปทุกคนถูกผีสิง คนบาปนั้นถูกควบคุมโดยลักษณะมนุษย์ที่หลงและบาป แต่ไม่จำเป็นว่าถูกผีสิง

นอกจากนี้ ควรจะเข้าใจว่าผีมารมีอิทธิพลต่อบุคคลในระดับที่แตกต่างกัน คนหนึ่งอาจเป็นทุกข์ (ถูกกดขี่ บีบบังคับ) เพราะผีนั้น เช่น ความเจ็บป่วย (กิจการ 10:38) ความหดหู่ ความกลัว ความกังวลใจและความกตัญญู คริสเตียนและคนบาปอาจเป็นทุกข์ในลักษณะเช่นนี้ได้ แต่การเป็นทุกข์นี้ไม่ใช่การถูกสิง อำนาจของผีมารทำการอยู่ภายนอกเพื่อทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้นกับบุคคล

ผีมารอาจครอบงำจิตใจ แม้ว่าผีนั้นจะไม่ได้สิงบุคคลหนึ่ง แต่ก็ทำงานโดยใช้ความคิดของมันลงใจและทำให้บุคคลนั้นถูก “ครอบงำ” ได้ด้วยความคิดและความกลัวที่ก่อให้เกิดความระทมทุกข์ ไม่สะอาดหรือไม่เป็นความจริง ในบางครั้ง บุคคลหนึ่งแม้ว่าจะเป็นคริสเตียนก็ตาม อาจยอมรับความคิดเหล่านี้ และถูกครอบงำจนกระทั่งอยู่ภายใต้การเป็นทาสทางความคิดของผีนั้น ซึ่งอาจนำไปสู่การถูกผีสิงได้

ผีมารเข้าสิงเมื่อวิญญาณชั่วนั้นอยู่ในบุคคลหนึ่งจริงๆ เหมือนเช่นที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในเราเมื่อเราประกอบด้วยพระวิญญาณ ส่วนใหญ่แล้ว บุคคลหนึ่งต้องเต็มใจให้ตนเองต่อมารชาตนาจึงจะถูกผีสิงได้

เป็นอันตรายที่จะกล่าวหาทุกคนที่ทำบาปว่ามีผีหรือถูกผีสิง เพราะไม่เพียงแต่ไม่เป็นความจริงเท่านั้น แต่ยังนำไปสู่ที่ ถูกกล่าวหาที่สร้างความสับสนและกลัว โดยไม่อาจพ้นออกมาได้ หรือบุคคลนั้นอาจรู้สึกว่าเป็นข้อแก้ตัวที่จะทำบาปได้ เขาจะกล่าวว่า “ก็มันช่วยไม่ได้ ผมไม่มีส่วนรับผิดชอบเรื่องนี้ มารทำให้ผมต้องทำ ถ้าคุณไล่มารออกไปจากผม ผมก็จะ เลิกทำบาป” บางครั้ง คริสเตียนจะหลงกลอย่างไม่รู้ตัวและพยายามไล่ผีมารออกไป และไม่ประสบความสำเร็จเพราะไม่มีผี มารอาศัยอยู่ตั้งแต่แรกแล้ว บุคคลดังกล่าวจึงทำบาปต่อไปและมีข้อแก้ตัวสำหรับบาปนั้น อ้างว่ามารมิคนไม่มีอำนาจ มากพอที่จะไล่มารออกไปได้

ในความเป็นจริง บุคคลมีความรับผิดชอบต่อความบาปของตนเอง เพราะลักษณะที่หลงและบาปของตนทำให้เขา เป็นคนบาป ไม่ใช่มารซาตานหรือวิญญาณชั่วทั้งหลาย สิ่งเกิดคำสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้ในยากอบ “แต่ว่าทุกคนก็ถูกล่อให้ หลง เมื่อกิเลสของตัวเองล่อและชักนำให้กระทำตาม ครั้นต้นเหตุเกิดขึ้นแล้วก็ทำให้เกิดบาป และเมื่อบาปเจริญเต็มที่ แล้วก็นำไปสู่ความตาย” (ยากอบ 1:14-15)

เห็นได้ชัดเจนนว่า แม้ว่าซาตานและบรรดาวิญญาณชั่วของมันเป็นอาจ “ล่อให้หลง” และ “ชักนำให้ทำตาม” ได้ แต่ “ต้นเหตุ” ของบุคคลเป็นสิ่งที่ “ทำให้เกิดบาป” ในชีวิตของเขา ไม่ถูกต้องที่จะโทษวิญญาณชั่วหรือผีมาร แทนธรรมชาติที่ หลงของตนเอง

ทั้งนี้ จะต้องเข้าใจว่าไม่มีผู้ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์คนใดที่อาจมีผีอาศัยอยู่ในเวลาเดียวกันได้ ในพระคัมภีร์ เก้า เขียนไว้ว่า “พระวิญญาณแห่งพระเจ้าก็สถรมทับท่าน [ซาอูล]” จึงกล่าวคำทำนาย (1ซามูเอล 10:10) แม้ว่าซาอูลจะไม่ได้บัพ ติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสงวนไว้สำหรับธรรมิกชนแห่งพันธสัญญาใหม่ (ยอห์น 7:39) เห็นได้ชัดว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงสถิตอยู่กับเขา หนังสือ 1ซามูเอล 16:14 เขียนไว้ว่า “พระวิญญาณของพระเจ้ายก็พรากจากซาอูล และวิญญาณชั่วจากพระเจ้า [หรือโดยการอนุญาตของพระเจ้า] ก็ทรมาณซาอูล” วิญญาณชั่วไม่อาจสิงซาอูลได้จนกระทั่งพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาไปแล้ว

พระคัมภีร์ใหม่กล่าวว่าพระเจ้า “ทรงช่วยให้พ้นจากอำนาจของความมืด และได้ทรงย้ายเรามาตั้งไว้ในแผ่นดินแห่ง พระบุตรที่รักของพระองค์” (โคโลสี 1:13) ถ้าเราอยู่ในแผ่นดินของพระเจ้าด้วยการบังเกิดใหม่ (ยอห์น 3:5) เราก็ไม่ได้อยู่ในแผ่นดิน ของซาตานอีกต่อไป ถ้อยคำที่ชัดเจนยิ่งกว่านั้นอยู่ในเอเฟซัส 2:2 ซึ่งบอกว่าวิญญาณของซาตาน “ทำกิจอยู่ในพวกคนที่ไม่เชื่อฟัง ในเวลานี้” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับมาตรฐาน 2002) จึงไม่ทำการอยู่ในบุตรของพระเจ้า

ผู้ที่สอนว่าคริสเตียนแห่งพันธสัญญาใหม่อาจมีผีอาศัยอยู่หรือสิงอยู่ชอบอ้างจากมัทธิว 16:23 ที่ซึ่งพระเยซูทรงว่า กล่าวเปโตร โดยตรัสว่า “อ้ายซาตานจงไปในพัน” ประการแรก จะต้องสังเกตว่าเหตุการณ์นี้เกิดขึ้นก่อนวันฟื้นเทคอสต์ เปโตรยัง ไม่ได้ประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้ว่าเขาเพิ่งจากกล่าวด้วยการสำแดงของพระเจ้า (ข้อ 16-17) และได้รับลูกบุญแก่ แผ่นดินสวรรค์ (ข้อ 18-19) ซึ่งเขาใช้ในวันฟื้นเทคอสต์เพื่อเปิดประตูแห่งความรอด (กิจการ 2:38-39)

ประการที่สอง แม้ว่าจะเห็นได้ชัดว่าเปโตรทูลพระเยซูในความคิดที่ซาตานได้กระซิบกับหูของเขา แต่ไม่มีสิ่งบอกใบ้ว่าเปโตรถูกผีสิง ตามจริงแล้ว ผมแน่ใจว่าถ้าเขาถูกผีสิง พระเยซูคงจะดำเนินการเพื่อขับผีนั้นออก แต่ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพราะเปโตรไม่ได้ ถูกผีสิง

ข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งที่ผู้สอนว่าคริสเตียนอาจถูกผีสิงได้ชอบใช้คือ 2 โมธี 2:26 และพวกเขาเน้นส่วนที่ว่ามาร “ดับจับ เขาไว้ในทำตามความประสงค์ของมัน” ก่อนอื่น ขอให้เราสังเกตว่าแม้ว่าคนบาปทุกคนจะไม่ได้ถูกผีสิง แต่คนบาปทุกคนเป็นเชลย ของซาตาน คนบาป “ตามสันดาน...เป็นลูกแห่งความพิโรธ” (เอเฟซัส 2:3, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า) และอยู่ใต้บังคับ เหมือนเช่นคนรับใช้ (หรือทาส) ของบาป (โรม 6:16-18)

การเป็นทาสนั้นถูกทำให้แตกออกโดยพระเยซูบนไม้กางเขน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าทุกคนจะไม่ยอมรับเสรีภาพที่พระคริสต์ ทรงมอบให้ แต่อำนาจของซาตานเหนือเขาถูกทำให้แตกหักถ้าเขาจะยอมรับโดยการเชื่อฟังกิจการ 2:38

หลังจากรับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ถ้าบุคคลหนึ่งทำบาปและไม่กลับใจใหม่ เขาเปิดตนเองออกสู่การเป็นทาสเหมือนเช่นแต่ก่อน และซาตานจึงจับเขาใหม่ แต่ไม่ได้หมายความว่าเขาถูกผีสิงเลยในจุดนี้ ตามจริงแล้ว บทบริบทของ 2ทิโมธี 2:26 ไม่ได้บอกเป็นนัยด้วยซ้ำว่าจะต้องขับผีออกจากเขาก่อนเพื่อที่เขาจะกลับเป็นเหมือนเดิมได้ เพียงแต่กล่าวว่า “พระเจ้าอาจจะทรงโปรดให้เขากลับใจ...[เพื่อ] หลุดพ้นปวงของมาร” (2ทิโมธี 2:25-26)

การประชุมประเภทที่คุณกล่าวถึงนั้นเป็นความเสียหายและไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์เลย ถ้าคนหนึ่งถูกผีสิง ผู้รับใช้ของพระเจ้าจะต้องสั่งวิญญาณชั่วให้ออกไปในพระนามของพระเยซูคริสต์ ถ้าผีไม่ออก ก็แสดงว่าบุคคลนั้นต้องการให้ผีนั้นคงอยู่ ถ้าเขาไม่ต้องการที่จะเป็นอิสระ แม้แต่พระนามของพระเยซูก็ไม่สามารถขับผีนั้นได้ เพราะพระเจ้าทรงอนุญาตให้บุคคลหนึ่งมีทางเลือกของตนเสมอ (ดูยอห์น 5:6; มัทธิว 15:28) และอัครสาวกนบพันก็ไม่สามารถขับผีนั้นออกได้ ถ้าบุคคลที่ถูกผีสิงยังคงก่อให้เกิดเหตุการณ์ที่เสียหาย เขาควรจะถูกนำออกไปจากการประชุม ถ้าจำเป็น ก็ต้องใช้กำลัง (ดู 1ทิโมธี 1:9) และการประชุมดำเนินต่อไปตามระเบียบของพระคัมภีร์

บางครั้ง ผมเห็นว่า เราต้องมีสำนึกบ้าง และไม่ปล่อยให้ตัวเองหลงไปกับสิ่งที่ไม่สำคัญบางอย่าง การให้ความสำคัญมากเกินไปนั้นแย่มากๆ กับการให้ความสำคัญมารน้อยเกินไป ตามจริงแล้ว เราต้องมีใจนึกถึงพระเจ้า ไม่ใช่มีใจนึกถึงซาตาน จงเชื่อเมื่อพระเจ้าจะของพระเจ้ากล่าวว่า “พระองค์ผู้ทรงอยู่ในท่านทั้งหลายเป็นใหญ่กว่าผู้คนที่อยู่ในโลก” (1ยอห์น 4:4)

.....

คน ๆ หนึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ในใจ ของตนในขณะที่ร่างกายของเขา ยังคงอยู่ในการควบคุมของซาตานได้หรือไม่

ถาม

ในบทความเมื่อเร็วๆ นี้ คุณเน้นว่าถ้าบุคคลหนึ่งประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาไม่อาจถูกผีสิงได้ในเวลาเดียวกัน แต่ถ้าผมเข้าใจพระคัมภีร์ถูกต้อง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในวิญญาณของบุคคลหนึ่ง ในขณะที่เนื้อหนัง (หรือร่างกาย) ของเขายังคงมีแนวโน้มที่จะทำบาปอยู่ เปาโลกล่าวว่าด้วยความคิด (หรือใจ) ของเขา เขาได้รับใช้พระเจ้าแต่เนื้อหนังของเขายังคงรับใช้ความบาป และกล่าวว่าเมื่อเขาทำบาป ไม่ใช่ตัวของเขาเองที่ทำบาป แต่เป็นเนื้อหนังของเขา อย่างนี้แล้ว แสดงว่าเป็นไปได้ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสถิตอยู่ในใจของบุคคลหนึ่งในขณะที่ร่างกายของเขายังคงอยู่ในการควบคุมของซาตาน และจึงจำเป็นต้องไล่มารออกจากร่างกายของเขาใช่หรือไม่ ผมเห็นธรรมิกชนได้รับการช่วยกู้จากอำนาจของซาตานและมีอิสรภาพเมื่อสามารถถูกขับออก แต่เขามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ตลอดมา

ตอบ

ในทุกวันนี้ มีแนวโน้มที่คนทั้งหลายพยายามที่จะหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเอง และโยนความผิดให้กับมาร ในการทำเช่นนั้น คุณเข้าใจงานเขียนของเปาโลผิดอย่างแท้จริง ในโรม 7 ซึ่งเป็นบทที่คุณอ้างถึง เปาโลไม่ได้กล่าวถึงซาตานหรือผีมารเลยแม้แต่ครั้งเดียว คุณนำผีมารเข้ามาในบทนั้นได้อย่างไรผมไม่เข้าใจ นอกจากนี้ โรม 7 เป็นประสบการณ์ของเปาโลภายใต้ธรรมบัญญัติของโมเสสก่อนที่เขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาสรุปบทนั้นโดยขอบคุณพระเจ้าว่าพระเยซูคริสต์ได้ทรงช่วยกู้เขาจากความไร้อำนาจเหนือบาป และในโรม 8 เขาประกาศอย่างมีชัยชนะว่า “กฎของวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย” (โรม 8:2) เช่นนี้เป็นชีวิตคริสเตียนปกติ

ข้อผิดพลาดร้ายแรงอย่างที่สองคือการสรุปว่าวิญญาณของเราเป็นสถานที่สถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในขณะที่ร่างกายของเราอาจถูกผีสิง ช่างผิดอย่างมาก

พระเจ้าจะของพระเจ้ามีความชัดเจนมากกว่าร่างกายของคนๆ หนึ่งเป็นสถานที่สถิตของพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่าน

เอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วด้วยราคาสูง เหตุฉะนั้น ท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่านเถิด” (1โครินธ์ 6:19-20)

คริสเตียนจำนวนมากเข้าใจผิดว่าคำว่า “เนื้อหนัง” ในข้อความ เช่น กาลาเทีย 5:17 หมายถึงร่างกาย “เพราะว่าความต้องการของเนื้อหนังต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง” ดังนั้น เขาจึงเข้าใจว่าร่างกายนั้นชั่วร้ายและเสื่อมเสีย และเป็นศัตรูกับพระเจ้าเสมอ ทั้งนี้ ธรรมชาติเนื้อหนังของมนุษย์เป็นสิ่งชั่วร้ายและเสื่อมเสีย แต่ร่างกายมิได้เป็นเช่นนั้น มิฉะนั้นแล้ว ร่างกายก็ไม่อาจเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

พระคัมภีร์มีความชัดเจนว่าร่างกายของเราจะต้องบริสุทธิ์เหมือนเช่นวิญญาณของเราจะต้องบริสุทธิ์ “ร่างกายนั้นไม่ได้มีไว้สำหรับการล่วงประเวณี แต่มีไว้สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า และองค์พระผู้เป็นเจ้ามีไว้สำหรับร่างกาย...ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นอวัยวะของพระคริสต์” (1โครินธ์ 6:13, 15)

ร่างกายมิได้ชั่วร้าย แต่ธรรมชาติเนื้อหนังเท่านั้นชั่วร้าย ในสภาพธรรมดา ธรรมชาติเนื้อหนังนำร่างกายเข้าสู่การเป็นทาสต่อบาป แต่พระเยซูทรงช่วยให้ร่างกายเป็นอิสระ “พระคริสต์...ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคริสตจักร” (เอเฟซัส 5:23) เราต้องถวายร่างกายของเราเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิตอยู่ และพระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่าร่างกายของเราที่ถวายแด่พระเจ้านั้นจะบริสุทธิ์ และเป็นที่พักพิงพระทัยพระเจ้า (ดูโรม 12:1)

เมื่อเราได้ทำเช่นนี้ร่างกายของเราจะเป็น “ภาชนะที่มีค่า ซึ่งชำระให้บริสุทธิ์แล้ว เหมาะแก่ที่เจ้าของเรื่อนจะใช้ให้เป็นประโยชน์” (2ทิโมธี 2:21) จะเป็นวิหารที่บริสุทธิ์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่ไม่เพียงแต่ในวิญญาณของเราเท่านั้น แต่ในร่างกายของเราด้วย

เป็นการบิดเบือนพระคัมภีร์อย่างร้ายแรงที่จะกล่าวว่าร่างกายของเราอาจเป็นที่อยู่อาศัยของผีตนหนึ่งในขณะที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในวิญญาณของเรา ร่างกายของเราเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และผีมารทั้งหลายไม่สามารถเข้าสู่สถานที่ซึ่งพระคริสต์สถิตอยู่ได้

แม้ว่าจะเป็นไปไม่ได้ที่คริสเตียนที่ประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมีผีอาศัยอยู่หรือสิงอยู่ แต่เป็นจริงว่าคริสเตียนอาจถูกกดขี่หรือแม้แต่ครอบงำโดยวิญญาณชั่วร้าย (หัวข้อนี้มีอธิบายไว้อย่างละเอียดใน *คำถามจากชาวพื้นเทคอสต์* เล่ม 1)

เป็นไปได้ที่คนเหล่านั้นที่คุณอ้างว่าได้รับการช่วยกู้จากอำนาจของผีนั้นไม่ได้ถูกผีสิงเลย แต่ถูกกดขี่หรือครอบงำโดยวิญญาณชั่ว และการช่วยกู้นั้นเป็นจริง พวกเขาอาจคิดว่าพวกเขาถูกสิง ผู้เทศนาอาจคิดว่าพวกเขาถูกสิง คุณอาจคิดว่าพวกเขาถูกสิง แต่ถ้าเขามีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในพวกเขาแล้ว พวกเขาไม่ได้ถูกผีสิง แม้ว่าอำนาจของผีนั้นอาจกระทำการอยู่บนเขาจากภายนอกก็ตาม

ถ้าชายคนหนึ่งถูกผีสิงและเขาเปิดใจให้แก่พระเจ้า เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จเข้ามา พระองค์ทรงไล่ผีนั้นออกไป และถ้าชายคนหนึ่งซึ่งได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วให้ตนเองต่อมารเพื่อให้ผีสิง พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จออกมาจากเขา จะต้องเป็นวิญญาณหนึ่งวิญญาณใด ไม่ใช่ทั้งสองอย่าง

จงฟังสิ่งที่พระเยซูตรัส “ตาเป็นประตูของร่างกาย เหตุฉะนั้นถ้าตาของท่านปกติ ทั้งตัวก็พลอยสว่างไปด้วย แต่ถ้าตาของท่านมืดปกติ ทั้งตัวของท่านก็พลอยมืดไปด้วย เหตุฉะนั้นถ้าความสว่างซึ่งอยู่ในตัวท่านมืดไป ความมืดนั้นจะหนาที่บดบังเพียงใดหนอ ไม่มีผู้ใดเป็นข้าสองเจ้าบ่าวสองนายได้” (มัทธิว 6:22-24)

.....

ทำไมคริสเตียนถึงกินยา

ถาม

คริสเตียนป่วย ไปหาหมอ กินยาเม็ดและยารักษาอื่นๆ และรับการผ่าตัด ทำไมจึงเป็นเช่นนั้นในเมื่อพระคัมภีร์สอนเราว่า พระคริสต์ทรงเป็นผู้รักษาของเรา ถ้าเราไม่สามารถฝากร่างกายของเราไว้กับพระเจ้าได้แล้ว เราจะฝากวิญญาณของเราไว้กับ

พระองค์ได้อย่างไร ผมยอมตายดีกว่าที่จะไปหาหมอ เพราะผมตั้งใจมั่นว่าจะไว้วางใจพระเจ้า ผมรู้สึกเหมือนโยบ “แม้ว่าพระองค์ ทรงสังหารข้าฯ เสีย ข้าฯ ก็ยังไว้วางใจในพระองค์” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า)

ตอบ

ผมจะสารภาพกับคุณอย่างจริงใจว่าคณะของเรามีปัญหาในเรื่องนี้ เราเชื่อและเทศนาว่าพระเยซูทรงเป็นแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ “ที่พวกเราหายเป็นปกติได้ก็เพราะรอยแผลเสียนของเขาผู้นั้น” (อิสยาห์ 53:5, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า) (ดู 1 เปโตร 2:24) เราทราบว่ามีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ จงให้ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมา และให้ท่านเหล่านั้นอธิษฐานเพื่อเขา และเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า และการอธิษฐานด้วยความเชื่อจะช่วยให้ผู้ป่วยรอดชีวิต และองค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงโปรดให้เขาหายโรค และถ้าเขาได้กระทำการบาปพระองค์ก็จะทรงโปรดอภัยให้” (ยากอบ 5:14-15) เราเชื่อและเชื่อสิ่งเหล่านี้ แต่กระนั้นกลับมีความเชื่อในพระเจ้าทั้งทางปฏิบัติและส่วนบุคคลว่าพระองค์จะทรงรักษานั่นน้อย

ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าไม่ทรงรักษาอีกต่อไปในปัจจุบัน พระองค์ทรงเหมือนเดิมเหมือนที่เป็นมาเสมอ พระองค์ทรงเป็นพระเยซูคริสต์-อาพา องค์พระผู้เป็นเจ้าผู้รักษาของเรา ทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ เวลาวันนี้ และต่อไป เป็นนิจกาล (อพยพ 15:26; สิบรู 13:8) สำหรับคนจำนวนมาก ความคิดเช่นนี้เป็นสิ่งที่พวกเขาเห็นด้วยและดีแต่พูด แต่ไม่เชื่อจนถึงขั้นที่ไว้วางใจพระเจ้าอย่างแท้จริงว่าจะทรงรักษาพวกเขาให้หาย

ตัวอย่างเช่น มีเรื่องเล่าว่าหลายปีมาแล้ว นักเดินเส้นเชือกกายกรรมผู้มีชื่อเสียง นายบลองแต็ง แห่งฝรั่งเศส ซึ่งสายเคเบิล ข้ามน้ำตกไนแอการา และแสดงความชำนาญและความกล้าหาญของตนโดยเดินข้ามน้ำตกนั้น จากนั้น เขาประกาศว่าเขาจะทำเช่นนั้นอีกโดยเข็นรถเข็นล้อเดียวไปข้างหน้าเขาด้วย เขาถามฝูงชนที่มุงกันอยู่ว่ามีใครเชื่อว่าเขาจะประสบความสำเร็จในครั้งนี้อ้าง ชายคนหนึ่งยกมือของเขาขึ้น เมื่อถูกถาม เขายืนยันอย่างไม่เปลี่ยนแปลงว่าเขาเชื่อแน่วว่านายบลองแต็งจะเข็นรถล้อเดียวนั้นข้ามไปได้ ดังนั้นด้วยเหตุนี้ นายบลองแต็งจึงเรียกชายคนนั้นออกมาด้านหน้าและกล่าวว่า “ขึ้นรถครับ” ชายคนนั้นปฏิเสธ เขาไม่มีความเชื่อในตัวนายบลองแต็งมากจนฝากตนเองไว้กับเขาได้ พวกเราหลายคนในปัจจุบันเป็นเช่นนี้ เราเชื่อว่าพระเยซูสามารถรักษาให้หายได้ และเรากล่าวออกมาเช่นนั้น แต่เราไม่มีความเชื่อมากจนจะ “ขึ้นรถ”

มีปัจจัยมากมายที่มีส่วนทำให้ความเชื่อที่ว่าพระเจ้าจะทรงรักษาน้อยลง ปัจจัยหนึ่งคือข้อกำหนดของผู้ว่าจ้าง บริษัท ประกัน และรัฐบาลที่ว่าคนๆ หนึ่งจะต้องอยู่ภายใต้การดูแลของแพทย์เพื่อที่จะลาป่วยหรือได้รับผลประโยชน์จากการประกัน หรือแม้แต่กลับไปทำงานหลังจากหยุดงานได้ ในทำนองเดียวกัน โรงเรียนทั้งหลายมีข้อกำหนดคล้ายคลึงกันนี้ ดังนั้นเราไม่สามารถคาดหวังโลกให้ช่วยเรามีความเชื่อในพระเจ้าได้

ปัจจัยอีกประการหนึ่งคือการตอบสนองต่อ “ผู้รักษาที่ใช้ความเชื่อของตนเอง” ที่ “คำกำไรจากประชากรของพระเจ้า” บางคนสอนเกี่ยวกับการรักษาของพระเจ้าอย่างไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ เช่น การเจ็บป่วยเป็นหลักฐานว่ามีผีอยู่ หรือว่าพระองค์ไม่เคยอนุญาตให้เกิดความเจ็บป่วยขึ้นเพื่อทำให้วัตถุประสงค์หนึ่งสำเร็จในชีวิตของคริสเตียน คำสอนเท็จอย่างสามคือการรักษาให้หายเป็นสิ่งที่ทรงสัญญาแก่คนทั้งปวง ทั้งธรรมิกชนและคนบาป เมื่อคนทั้งหลายเห็นความเท็จในคำสอนเหล่านี้หรือการหน้าซื่อใจคดของคนเหล่านั้นที่อ้างฤทธิ์อำนาจในการรักษาที่ยิ่งใหญ่ พวกเขามักจะหันไปอีกทางหนึ่ง รวมทั้งไม่ตระหนักถึงและไม่ใช้ความเชื่อว่าจะทรงรักษาที่ทรงประทานให้แก่เขา

แต่จริงๆ แล้ว ไม่มีข้ออ้างใดๆ ที่จะไม่ไว้วางใจพระเจ้า พระวาระของพระเจ้ามีความชัดเจนว่า การรักษาให้หายอยู่ในการไถ่บาป และฤทธิ์เดชของพระเจ้าในปัจจุบันก็เป็นเช่นนั้น จงลืมนผู้สอนเท็จและคำสอนที่ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์ของพวกเขา เราต้องเชื่อพระเจ้าและไว้วางใจในพระองค์

เมื่อได้กล่าวเช่นนั้นแล้ว ผมขอเสริมอีกนิด อย่าจับผิดผู้ที่กินยา หรือไปหาหมอ หรือรับการผ่าตัด จงฟังว่า “ท่านเป็นใครเล่า จึงกล่าวโทษบ่าวของคนอื่น บ่าวคนนั้นจะได้ดีหรือจะล้มจมก็สุดแล้วแต่นายของเขา...เราทุกคนจะต้องพูดเรื่องราวของตัวเองต่อพระเจ้า” (โรม 14:4, 12)

ถ้าคุณเริ่มมีทัศนคติประเภท “ฉันดีกว่าเธอ” เมื่อถึงคราวของคุณ พระเจ้าอาจถอยออกไปและปล่อยให้คุณทนทุกข์บ้าง ในเวลานั้น คุณอาจพบว่าการไถ่อดของคุณทั้งหมดจะเป็นเหมือนเปโตรเมื่อเขาไม่ว่า “แม้คนทั้งปวงจะทิ้งพระองค์ ข้าพระองค์จะทิ้งก็หาไม่ได้เลย” และเขาก็เป็นคนแรกๆ ที่ทำเช่นนั้น พระเจ้าอาจอนุญาตให้ความเจ็บป่วยหรือโรคภัยไข้เจ็บเกิดขึ้นในชีวิตของคุณ เพื่อนำคุณมาที่ประตูแห่งความตายเพื่อพิสูจน์ด้วยคำอ้อนวอนของคุณก็ได้

ผมเชื่อว่าอาจมีหลายครั้งที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้บางสิ่งเกิดขึ้นและแม้แต่ใช้สิ่งเหล่านั้นเพื่อส่งาราศีของพระองค์ คุณอาจกล่าวว่า “พระเจ้าทรงใช้มีดของศัลยแพทย์” ได้ไหม พระองค์ไม่จำเป็นต้องทำเช่นนั้นเพื่อรักษาให้หาย” ถูกต้องและพระเจ้าอาจที่จะโยนหินลงมาจากสวรรค์ให้ตกตรงหน้าผากของโกลิอัทได้ด้วย แต่พระองค์ทรงใช้สลิงของดาวิดเพื่อทำเช่นนั้น และทักษะของดาวิดและกล้ามเนื้อของดาวิด จากนั้นพระองค์ทรงชี้หน้าหินนั้นและงานก็สำเร็จ และพระเจ้าทรงได้รับสง่าราศี

ผมขอเพิ่มเติมเพื่อไม่ให้คุณเข้าใจผิดไป พระเจ้าทรงปรารถนาให้เรามีความเชื่อในพระองค์และไว้วางใจว่าพระองค์จะทรงรักษาให้หายอย่างอัศจรรย์ แต่วัตถุประสงค์ไม่ใช่เพื่อที่เราจะสามารถไถ่อดได้ “ดูสิ ฉันไว้วางใจพระเจ้ามากกว่าพระองค์จะทรงรักษาให้หาย” แต่เพื่อที่พระนามอันยิ่งใหญ่ของพระองค์จะได้รับยกย่อง เราไม่ควรเปิดปากของเราเพื่อที่จะรับความดีความชอบ ในการมีความเชื่อ ให้เราฟังพระคริสต์ตรัสว่า “ให้เป็นไปตามความเชื่อของเจ้าเถิด” (มัทธิว 9:29) และเมื่อทรงรักษาให้หาย ให้เราสรรเสริญพระองค์ไม่ใช่เพราะการรักษาเท่านั้น แต่เพราะความเชื่อที่พระองค์ทรงประทานให้กับเราเพื่อที่จะไว้วางใจพระองค์ สำหรับการรักษาด้วย ดาวิดกล่าวว่า “จิตใจของข้าพเจ้าไถ่อดในพระเจ้า” (สดุดี 34:2) การไถ่อดที่ดีต้องเป็นเช่นนั้น

.....

เทศนาเรื่องการรักษาแทน เรื่องความรอด

ถาม

ผมเป็นผู้รับใช้หนุ่ม มีใบอนุญาตท้องถิ่น เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผู้รับใช้หนุ่มอีกคนหนึ่งมาหาผมและบอกว่าพระเจ้าทรงเปิดเผยให้เขาทราบว่าเขาจะต้องรับใช้ใน [การเทศนา] เรื่องการรักษาแทนเรื่องความรอด และถ้าเขาทำเช่นนั้น วิญญาณมากมายจะหลั่งไหลเข้ามาและให้ใจของพวกเขาต่อพระเจ้าเพราะพวกเขาเห็นการรักษาเกิดขึ้นทางการรับใช้ของเขา เขายังบอกผมอีกว่าหมายสำคัญอย่างหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าคือว่าเขาจะจำเริญขึ้น และถ้าใครไม่จำเริญขึ้นทางการเงิน แสดงว่าคนนั้นไม่ได้อยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า ผมต้องยอมรับว่าเขาจำเริญขึ้นและฟังดูดีสำหรับผม แต่ผมยังสงสัยเกี่ยวกับสิ่งที่เขาบอกอยู่ คุณช่วยผมหน่อยได้ไหมครับ สิ่งนี้ตรงกับคำสอนตามพระคัมภีร์หรือไม่

ตอบ

คุณมีเหตุผลเหมาะสมที่จะสงสัย ถ้าเขาถูกต้องในเรื่องว่าการจำเริญขึ้นเป็นหมายสำคัญของการอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าแล้ว เปโตรและยอห์นก็ไม่ได้อยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างแน่นอน เพราะเปโตรบอกกับชายง่อยว่า “เงินและทองเราไม่มี” (กิจการ 3:6) และอัครสาวกเปาโลผู้ยิ่งใหญ่ก็คงจะไม่ได้อยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าหลายครั้ง (ถ้าเพื่อนของคุณถูก) เพราะเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้า” ต้องอดหลับอดนอนบ่อยๆ ต้องหิวและกระหาย ต้องอดข้าวบ่อยๆ ต้องทนหนาวและเปลือยกาย” (2โครินธ์ 11:27, TCNT)

ก่อนหน้านี้ในบทเดียวกัน เขากล่าวถึงการขาดแคลน (ข้อ 9) คำภาษากรีกว่า ฮุสเทระโฮ (*hustereo*) หมายถึง “ไม่เพียงพอ ขาด ล้นเนื้อประดาตัว ขาดแคลน ไม่มี ความขัดสน มีความต้องการ เลวร้ายกว่า” (สตรอง) ซึ่งแปลออกมาว่า “ข้าพเจ้ากำลังขาดสิ่งจำเป็นของชีวิต” (มอนท์โกเมอรี) “ข้าพเจ้าไม่มีเงิน” (น็อกซ์) และ “ทรัพย์สินสมบัติของข้าพเจ้าขาดแคลน” (เวย์แมร์)

เพื่อนที่มีฝ่ายวิญญาณดีของคุณนั้นเข้าร่วมอยู่กับ “ผู้ปลอบโยน” เท็จของโยบ ผู้กล่าวหาโยบว่าทำบาป โดยกล่าวว่าความยากลำบากของเขาพิสูจน์ว่าเขาต้องทำให้พระเจ้าผิดหวัง ไม่เช่นนั้นก็คงไม่ต้องทนทุกข์ ช่างไม่จริงเสียเลย

ถ้าความจำเริญเป็นหมายสำคัญถึงความโปรดปรานของพระเจ้า คริสตจักรโรมันคาทอลิกก็ยังคงเป็นคริสตจักรที่แท้จริง เพราะเป็นสถาบันศาสนาที่มีความจำเริญทางการเงินมากที่สุดบนโลก คุณเคยสังเกตไหมว่าลัทธิเทียมเท็จมากมายเพียงใดที่มี

ความจำเริญทางการเงิน ทำให้คนบาปมักจะจำเริญในขณะที่ธรรมิกชนอาจต้องดิ้นรน ไม่ใช่เพราะขาดความเชื่อหรือการดำเนินไป กับพระเจ้า ยากอบ 2:5 บอกกับเราว่าเราอาจยากจนในทรัพย์สมบัติของโลกแต่ในเวลาเดียวกันนั้น จำเริญในความเชื่อ

เท้าของผู้สวดดีเกือบจะลื่นเมื่อเขาเห็นความจำเริญของคนชั่ว สดุดี 73 เปิดเผยให้เห็นว่าเขาเกือบจะสะดุดเพราะปัญหาใน อยางไร แต่ในที่สุดเขากลับคิดได้เมื่อเขา “เข้าไปในสถานนมัสการของพระเจ้า” ณ ที่นั้น พระเจ้าทรงให้เขาได้รู้จุดหมายปลายทาง “จึงพิเคราะห์เห็นปลายทางของพวกเขา” (ข้อ 17) เขาสรุปว่า “แต่ส่วนข้าพระองค์ ที่จะเข้าไปใกล้พระเจ้านั้นดี ข้าพเจ้าได้ให้พระเจ้า เป็นที่ลี้ภัยของข้าพระองค์...” (ข้อ 28)

“ปลายทาง” ของคนชั่วที่ผู้สวดดีเห็นนั้น พระเยซูตรัสบอกกับเราในเรื่องเศเรซีกับลาซารัส อับราฮัมสรุปเมื่อเขาบอกกับ เศเรซี ผู้ซึ่งอยู่ในแดนคนตายว่า “ลูกเอ๋ย เจ้าจงระลึกว่าเมื่อเจ้ายังมีชีวิตอยู่ เจ้าได้ของดีสำหรับตัว และลาซารัสได้ของเลว แต่เดี๋ยวนี้เขาได้รับความล้ำโลม แต่เจ้าได้รับความแสนระทม” (ลูกา 16:25)

ถ้าความจำเริญเป็นหมายสำคัญถึงความโปรดปรานของพระเจ้า ผู้มีความเชื่อในฮีบรู 11 ก็อยู่ห่างไกลจากพระเจ้า เพราะ “บางคนก็ถูกขว้างด้วยก้อนหิน บางคนก็ถูกเลื่อยเป็นท่อนๆ บางคนก็ถูกฆ่าด้วยคมดาบ บางคนก็นุ่งหม่นหมองแะหน้างแพะพเนจรไป ลึ้นเนื้อประดาตัว ตระกำลำบากและถูกเคี้ยวเข็ญ (แผ่นดินโลกไม่สมกับคนเช่นนั้นเลย) เขาพเนจรไปในถิ่นทุรกันดาร และตาม ภูเขาและอยู่ตามถ้ำและตามโพรง (ฮีบรู 11:37-38)

จริงๆ แล้ว ผมไม่อาจคิดถึงคำสั่งสอนเท็จที่มีเล่ห์เหลี่ยมใดมากไปกว่าที่เพื่อนของคุณสนับสนุนได้ ความจำเริญอาจ เกิดขึ้นและไม่เกิดขึ้น แต่คุณไม่สามารถทำให้ความโปรดปรานของพระเจ้าเท่ากับความจำเริญของโลกนี้ได้ เปาโลกล่าวเรื่องนี้ไว้ ชัดเจนเมื่อกล่าววว่า “ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และรู้จักที่จะเผชิญกับความอดมสมบุญรณ ไม่ว่าจะในกรณีใดๆ ข้าพเจ้ารู้จัก เคล็ดลับที่จะเผชิญกับความอึดท้องและความอดอยาก ความสมบุญรณพูนสุขและความขัดสน” (ฟิลิปปี 4:12)

ตอนนี้ ผมอยากจะกล่าวถึงคำอ้างของเพื่อนคุณว่าพระเจ้าตรัสกับเขาให้เทศนาเรื่องการรักษา และไม่ใช่เรื่องความรอด ก่อนอื่น ผมขอกล่าวว่าผมเชื่ออย่างแรงกล้าว่าพระคัมภีร์สอนว่าพระเยซูทรงเป็นแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ เมื่อพระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่ทรงอยู่ในเนื้อ หนึ่ง พระองค์ทรงเป็น”พระเยโฮวาห์เป็นผู้รักษาเจ้าให้หาย” (อพยพ 15:26, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์)

พระเยซูทรงรักษาให้หาย อัครสาวกรักษาให้หาย และมีของประทานในการรักษาคนป่วยในคริสตจักร (1โครินธ์ 12:9) ตามจริงแล้ว การรับใช้ในกรักษาให้หายเป็นส่วนสำคัญในการรับใช้ของคริสตจักร การรักษาของพระเจ้าสอนอยู่ในข้อพระคัมภีร์ มากมาย เช่น อิสยาห์ 53:5, มาระโก 16:17-18 และยากอบ 5:14-16

อย่างไรก็ตาม คำอ้างของเพื่อนคุณในส่วนที่ผมคัดค้านเป็นอย่างมากคือว่าเมื่อเขากล่าวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสกับเขา ให้เป็นผู้รับใช้ใน [การเทศนา] เรื่องการรักษาแทนเรื่องความรอด ไม่มีสิ่งใดสามารถแทนที่การเทศนาเรื่องแผนการแห่งความรอด ของพระเจ้าได้ ตามจริงแล้ว ถ้าเพื่อนของคุณเป็นผู้เทศนาพระกิตติคุณของพระเยซูคริสต์ เขาต้องเทศนาเรื่องความรอด วัตถุประสงค์หลักของการที่พระเยซูเสด็จมาไม่ใช่เพื่อรักษาให้หาย แต่เพื่อ “ช่วยชนชาติของท่านให้รอดจากความผิดบาปของเขา” (มัทธิว 1:21)

พระกิตติคุณของมาระโกทำให้เข้าใจวัตถุประสงค์นี้ได้ดี เมื่อพระเยซูทรงส่งสาวกของพระองค์ออกไป พระองค์ทรงบัญชา พวกเขาว่า “เจ้าทั้งหลายจงออกไปทั่วโลกประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน ผู้ใดเชื่อและรับบัพติศมาแล้วผู้นั้นจะรอด แต่ผู้ใด ไม่เชื่อจะต้องปรับโทษ” (มาระโก 16:15-16)

เห็นได้ชัดว่าพระกิตติคุณที่พระเยซูทรงมอบหมายให้พวกเขาไปเทศนาคือพระกิตติคุณที่ช่วยคนทั้งหลายให้รอดเมื่อพวกเขาเชื่อและเชื่อฟัง เปาโลกล่าววว่า “ข่าวประเสริฐนั้นเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพื่อให้ทุกคนที่เชื่อได้รับความรอด” (โรม 1:16) เรียกว่าเป็น”ข่าวประเสริฐเรื่องความรอดของท่าน” (เอเฟซัส 1:13) หากไม่มีความรอดแล้ว คนทั้งหลายก็หลง พระกิตติคุณเป็นสิ่งที่ พระเยซูทรงประทานให้สาวกของพระองค์เทศนา

มาระโกกล่าวต่อไปอีกว่า “มีคนเชื่อที่เหมายสำคัญเหล่านี้จะบังเกิดขึ้นที่นั่น คือเขาจะขับผีออกโดยนามของเรา เขาจะ พุดภาษาแปลกๆ เขาจะจับงูได้ ถ้าเขากินยาพิษอย่างใด จะไม่เป็นอันตรายแก่เขา และเขาจะวางมือบนคนไข้คนป่วย แล้วคน

เหล่านั้นจะหายโรค...พวกสาวกเหล่านั้นจึงออกไปเทศนาสั่งสอนทุกแห่งทุกตำบล และพระเป็นเจ้าทรงร่วมงานกับเขาและทรงสนับสนุนคำสอนของเขา โดยหมายสำคัญที่ประกอบนั้น” (มาระโก 16:17-18, 20)

ท่านเห็นหรือไม่ว่าการเทศนาจะต้องเป็นพระกิตติคุณเรื่องความรอด จากนั้น หมายสำคัญ (รวมทั้งการรักษาให้หาย) จะตามมาเพื่อยืนยันถ้อยคำที่ได้เทศนาไป ไม่ใช่ในทางกลับกันเหมือนเช่นที่เพื่อนผู้เขลาของคุณคิด การเทศนาเรื่องความรอดเกิดก่อน จากนั้น เป็นการรักษาให้หายและหมายสำคัญเพื่อยืนยัน สนับสนุน รับรองการเทศนาพระกิตติคุณ การเช่นนั้นมาจากพระเจ้า

ผมไม่เชื่อว่าพระเจ้าตรัสกับเพื่อนผู้เข้าใจผิดของคุณให้เปลี่ยนจากเทศนาเรื่องพระกิตติคุณเป็นเทศนาเรื่องการรักษา ผมเกรงว่าเขาเห็นการเทศนาเป็นวิธีในการหาเงิน ผมเห็นเครื่องหมายดอลลาร์อยู่ในตาของเขา พระเจ้าของเขาคือทรัพย์สินเงินทอง เขากำลังตามแนวทางของผู้ประกาศทางโทรทัศน์ของโลกนี้ นั่นคือ ทุกสิ่งเป็นเงิน พวกเขาค้ากำไรจากคนทั้งหลาย และนำเศรำที่หลายคนถูกหลอกลวง คริสตจักรที่แท้จริงไม่มี “การรับใช้” ประเภทนี้

ในฐานะผู้รับใช้หนุ่ม คุณต้องตั้งการรับใช้ของคุณบนพระวจนะของพระเจ้า จงเทศนาพระวจนะ ไม่มีสิ่งใดสามารถแทนที่การเทศนาพระวจนะได้ อย่าดำเนินตามแนวทางการรับใช้ของเลาดีเซียที่อ่อนน้อม ล่อลวง ตื่นและประนีประนอมซึ่งมีอยู่มากมายในปัจจุบันนี้ จงต่อสู้เพื่อความจริง และเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงยืนยันการเทศนาความจริงด้วยการรักษาให้หายและหมายสำคัญอัศจรรย์อื่นๆ

อย่าให้ตาของคุณอยู่กับเงินทอง แต่อยู่กับคนทั้งหลาย อย่าให้อยู่กับสิ่งดีๆ ที่พระเจ้าทรงกระทำ แต่อยู่ที่พระเจ้า จากนั้นเสียงกระซิบที่อ่อนหวาน ยั่วชวนและล่อลวงที่น่าคลื่นเหียนของการรับใช้ที่ประนีประนอมก็จะไม่ทำให้คุณสะทกสะท้าน คุณจะอยู่บนศิลา ให้โลกนี้รู้ว่าคุณยืนอยู่ที่ไหน ทำไมไม่เริ่มจากเพื่อนของคุณล่ะ

.....

เปิดโปงคำสอนที่หลอกลวง

ถาม

คุณคิดว่าคำสอนเท็จที่เราต้องระวังเป็นพิเศษมีอะไรบ้าง เราซึ่งอยู่ในสภคริสตจักรพื้นเทศอัสตัสซึ่งมีความจริง ตกอยู่ในอันตรายของการถูกหลอกลวงใหม่ คำสอนเท็จจะเข้ามาได้อย่างไรในเมื่อเราได้รับการสำแดงที่แท้จริงทางพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับว่าพระเยซูเป็นใคร ศิษยาภิบาลของผมกล่าวว่าคำสอนเท็จสามารถเข้ามาได้ และบางคนในยูทีซีจะถูกหลอกลวง เราจะรู้ได้อย่างไรว่าจะอะไรเท็จอะไรจริง

ตอบ

ศิษยาภิบาลของคุณเป็นผู้ฉลาดและชอบธรรม และเขาได้บอกความจริงกับคุณ เป็นสิ่งสำคัญที่จะเข้าใจว่าวันเวลานี้เป็นเวลาสุดท้าย และชาตานตั้งใจมั่นที่จะทำลายความเชื่อของทุกคนที่มันทำได้ ลูกศรที่แหลมที่สุดของมันเล็งไปที่คริสตจักรที่แท้จริงของพระเจ้า พระเยซูทรงเตือนเราว่า “ในเวลานั้น ถ้าผู้ใดจะบอกพวกท่านว่า ‘แน่ะ พระคริสต์อยู่ที่นี้ หรืออยู่ที่โน่น อย่าได้เชื่อเลย ด้วยว่าจะมีพระคริสต์เทียมเท็จ และผู้ทำนายเทียมเท็จหลายคนเกิดขึ้น ทำหมายสำคัญอันใหญ่และการมหัศจรรย์ล่อลวงแม้ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรรให้หลง ถ้าเป็นได้” (มัทธิว 24:23-24)

อัครสาวกเปาโลยังเขียนด้วยความเข้าใจในการทำงานว่า “จะมีผู้สอนผิเกิดขึ้นในพวกท่านทั้งหลาย ซึ่งจะลอบเอามิถุฉลัทธิอันจะให้ถึงความพินาศเข้ามาเสี้ยมสอน จนถึงกับปฏิเสธองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ได้ทรงไถ่เขาไว้ ซึ่งจะทำให้เขาพินาศโดยเร็วพลัน จะมีหลายคนประพฤติชั่วตามอย่างเขาและเพราะคนเหล่านั้นเป็นเหตุ ทางของสัจจะจะถูกกล่าวร้าย และด้วยใจโลภเขาจะกล่าวตลปตะแลงค้ำกำไรจากท่านทั้งหลาย” (2 เปโตร 2:1-3)

ผู้ที่รู้ว่าจะไรกำลังเกิดขึ้นไม่สามารถปฏิเสธได้ว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในโลกของเราอย่างแท้จริง เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผมเขียนบทความเกี่ยวกับสถานการณ์นี้ เรื่อง “เปิดโปงคำสอนที่หลอกลวง” ซึ่งผมสอนที่การประชุม Apostolic Theological Studies ในเมืองฮิวสตัน รัฐเท็กซัส ในเดือนสิงหาคม 1990 และพิมพ์ใหม่โดยแก้ไขเล็กน้อยในนิตยสาร Forward ซึ่งเป็นนิตยสารสำหรับ

ผู้รับใช้ของสหพันธเทคอสต์ ในฉบับเดือนตุลาคม-ธันวาคม 1990 ต่อไปนี้เป็นสำเนาของบทความ ซึ่งจะช่วยให้คุณทราบว่าคำสอนเท็จที่ได้รับการสนับสนุนในปัจจุบันคืออะไร และทราบว่าจะทำอย่างไรกับคำสอนเหล่านี้

มีคำสอนเท็จดาษดื่นในโลกปัจจุบันนี้เหมือนเช่นที่พระเยซูตรัสว่าจะมี คำสอนเท็จเหล่านี้มักจะมาในลักษณะความสำเร็จทางฝ่ายวิญญาณที่ลึกลับเหมือนเช่น “ทูตแห่งความสว่าง” และฝูงชนโดยทั่วไปดูเหมือนว่าจะไม่ตระหนักว่าเป็นคำสอนเท็จ

ดูเหมือนว่าประเทศของเราจะมีเงินกระดาษปลอมที่ผลิตขึ้นอย่างชำนาญจนคนธรรมดาไม่อาจตรวจพบสิ่งผิดได้ เส้นและรอยประทับเขียนขึ้นดีจนเกือบจะไม่สามารถแยกแยะจากของจริงได้ แม้กระนั้น เงินดังกล่าวก็เป็นของปลอม เพราะไม่ได้มาจากโรงพิมพ์ของสหรัฐฯ เป็นของปลอมเหมือนเช่นสิ่งที่ยื่นขึ้นอย่างหายๆ และเห็นได้ง่าย ซึ่งใครๆ ก็บอกได้ว่าเป็นของปลอม

คำสอนเท็จที่ดูเหมือนว่าจะได้รับการยอมรับในโลกศาสนาของเราเป็นปรัชญาที่ยั่ววนอย่างมาก คณะคริสตเมติกมากมายถูกสิ่งเหล่านี้จับเป็นเชลยและบ่อยครั้งฝูงชนจำนวนมากถูกดึงเข้าไป ดังนั้น สิ่งล่อลวงให้ใช้คำสอนเหล่านี้เพื่อให้จำนวนคนมีมากขึ้นนั้นมีมาก

แต่ดูเหมือนว่าฝูงชนมักจะตามสิ่งที่ตื่น สิ่งไร้ประโยชน์และสิ่งที่เท็จมากกว่าสิ่งที่จริง ฝูงชนไม่ใช่หลักเกณฑ์ที่ใช้ตัดสินว่าปรัชญาเป็นความจริงหรือความเท็จ

คำสอนเท็จเหล่านี้มีตั้งแต่เทคนิคที่เลื่อนลอย ดูไม่อันตรายอะไรไปจนถึงปรัชญาที่จริงจัง เช่น Positive Confession^๖ ความรอดทางจิตวิทยา การรักตนเอง และ Kingdom Now^๗

เมื่อผมพยายามที่จะวิเคราะห์คำสอนต่างๆ เหล่านี้ ผมรู้สึกประหลาดใจกับความคิดที่คำสอนเหล่านี้มีเหมือนกันทั้งหมด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าคำสอนเหล่านั้นเป็นของปลอม และทำให้เราสามารถตรวจพบและตีตราว่าคำสอนเหล่านั้นเป็นคำสอนเท็จและหลอกลวงได้

ความคิดที่เหมือนกันนั้นอาจเรียกว่า “การรักตนเอง” หรือ “การยกย่องมนุษย์” การยกพระเยซูแต่ปากอาจเรียกได้ว่าเป็นเพียงการอำพราง และความคิดในการรักตนเองเป็นแหล่งธรรมของคำสอนเหล่านี้ พระเยซูทรงแสดงว่าคำสั่งสอนที่หลอกลวงในคราบความจริงทางฝ่ายวิญญาณจะมาเหมือนเช่น “หมาป่าในฝูงแกะ” ในขณะที่ปากกล่าวคำซ้ำๆ ที่ดูเหมือนอยู่ฝ่ายวิญญาณแต่ในความเป็นจริง เป็นการยกเนื้อหนัง เมื่อใดที่ตรวจพบสิ่งนี้ เรายืนยันได้ว่าคำสั่งสอนนั้นไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์

ทั้งนี้ ไม่ใช่ที่ผู้สอนเท็จเหล่านี้ละเลยพระคัมภีร์ ไม่ใช่เลย พวกเขาใช้ข้อพระคัมภีร์มากมาย และบางครั้งใช้อย่างถูกต้อง เทคนิคนี้อำพรางการหลอกลวง มีคำถามเก่าแก่ว่า “มีอะไรแยบไกวหนอนตัวหนึ่งในผลแอปเปิล” คำตอบคือ “หนอนครึ่งตัว” นัยที่ชัดเจนคือว่าคนนั้นได้กินหนอนอีกครึ่งตัวไปแล้ว

เหตุผลเดียวที่คนหนึ่งจะกัดเข้าไปในแอปเปิลที่มีหนอนก็คือแอปเปิลนั้นมองดูดีและดูไม่เหมือนว่ามีหนอนอยู่ ดังนั้นการใช้ข้อพระคัมภีร์มากมายไม่ได้ทำให้ข้อผิดพลาดหมดสิ้นไป หนอนหรือคำสอนเท็จมักจะสอดแทรกอยู่ในท่ามกลางความจริง นี่เป็นสิ่งที่พระเยซูทรงสอนในอุปมาเรื่องข้าวสาลีและข้าวละมาน ข้าวสาลีไม่ได้ถูกดึงออก แต่ข้าวละมานถูกหว่านลงไปท่ามกลางข้าวสาลี และเจ้าของกล่าวว่า “นี่เป็นการกระทำของศัตรู” (มัทธิว 13:28)

ข้าวละมานดูเหมือนข้าวสาลี เติบโตเหมือนข้าวสาลี และมีลักษณะเหมือนข้าวสาลี อย่างไรก็ตาม ในเวลาเก็บเกี่ยว รวงข้าวละมานนั้นร่วงเปล่าและตั้งชูอยู่ด้วยความยโส ในขณะที่รวงของข้าวสาลีที่แท้จริงโค้งต่ำลงเพราะน้ำหนักของเมล็ด เมล็ดปลอมนั้นยกตนเองในขณะที่เมล็ดที่แท้จริงโค้งต่ำลงด้วยความถ่อมใจต่อหน้าพระพักตร์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า หลักการแห่งความจริงที่สำคัญคือ “เพื่อมิให้มนุษย์สักคนหนึ่งอวดต่อพระเจ้าได้” (1โครินธ์ 1:29)

^๖ Positive Confession คือ การเชื่อว่าจะได้รับเพราะบอกว่าจะได้รับ [ผู้แปล]

^๗ Kingdom Now (ยุคอาณาจักรในตอนนี้) เป็นทฤษฎีที่เชื่อว่าพระเจ้าทรงเสด็จอาณาจักรไปเมื่อมนุษย์ทำบาป และพระองค์กำลังพยายามที่จะเอาอาณาจักรนั้นคืนมาทางผู้ที่เป็นคริสเตียน ตอนนี้อนุคริสเตียนอยู่ในอาณาจักรแล้ว พระเจ้าทรงให้คริสเตียนมีอำนาจที่จะคอยๆ ควบคุมอำนาจทางการปกครองในโลกนี้จากผู้ที่ไม่ใช่คริสเตียน และในที่สุดจะมีอำนาจครอบครองโลกและรัฐบาลของโลกได้ ในเวลานั้น พระเยซูจะเสด็จกลับมาบนโลกเพื่อครองบัลลังก์กษัตริย์ของอาณาจักรนี้ ทฤษฎีนี้ไม่เชื่อว่ามีทรงรับคริสตจักรขึ้น [ผู้แปล]

แต่ในเวลานี้ ผลลัพธ์ของคำสอนเท็จที่กำลังกดดันเราอยู่คือ การยกเนื้อหนัง ตัวอย่างเช่น

1. เราสามารถสั่งพระเจ้าได้ และพระองค์จะต้องทำสิ่งที่เราบอกพระองค์
2. เราแต่ละคนเป็นพระเจ้าน้อยๆ และเป็นผู้นำในปัจจุบันของทุกสิ่งรอบตัวเรา
3. เรามีสิทธิที่จะรวยได้ และความร่ำรวยเป็นหมายสำคัญถึงความโปรดปรานของพระเจ้า
4. คำสั่งของเรามีอำนาจที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ตามความปรารถนาของเรา
5. เราต้องมีความเชื่อในความเชื่อของเรา (แทนที่จะมีความเชื่อในพระเจ้า)
6. ที่มาของปัญหาของเราทั้งหมดคือการขาดความรักตนเองและความเคารพตนเอง
7. เมื่อเราประกาศสิ่งใด สิ่งนั้นเป็นจริง เราจึงเป็นผู้สร้างเช่นกัน
8. ถ้อยคำของเรามีฤทธิ์เดชจนกลายเป็นพระวจนะของพระเจ้า (สำคัญกว่าพระคัมภีร์)

เมื่อเรายอมรับแนวความคิดที่ยกย่องตนเองเช่นนี้ เราอาจมีสักการะ สรรเสริญและให้เกียรติแก่พระเยซูด้วยปากของเรา แต่ในความเป็นจริง เราได้ยอมรับคำโกหกดั้งเดิมของซาตาน ที่ว่า “เจ้ากินผลไม้ [คำสอน] นั้นวันใด ตาของเจ้าจะสว่างขึ้นในวันนั้น แล้วเจ้าจะเป็นเหมือนพระเจ้า” (ปฐมกาล 3:5)

เราลงบันทึกไว้ได้เลยว่า สิ่งใดที่ยกเนื้อหนังหรือยกย่องมนุษย์เป็นสิ่งผิด สิ่งนี้ชี้ให้เห็นว่าเป็นความคิดที่ผิดและหลอกลวง พระกิตติคุณที่แท้จริงและคำสอนจากพระวจนะของพระเจ้าทำในสิ่งตรงกันข้าม [ไม่ยกเนื้อหนังหรือยกย่องมนุษย์]

1. “พระเยซูจึงตรัส...ว่า ‘ถ้าผู้ใดใคร่ตามเรามาให้ผู้นั้นเอาชนะตัวเอง และรับกางเขนของตนแบกและตามเรามา เพราะว่าผู้ใดใคร่จะเอาชีวิตรอด ผู้นั้นจะเสียชีวิต แต่ผู้ใดจะเสียชีวิตเพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด’” (มัทธิว 16:24-25)
2. “ในทำนองเดียวกัน ท่านที่อ่อนอาวูโส ก็จงเชื่อฟังคำของพวกผู้ใหญ่ อันที่จริงให้ท่านทุกคนมีความถ่อมใจในการปฏิบัติต่อกันและกัน ด้วยว่า พระเจ้าทรงเป็นปฏิปักษ์กับคนเหล่านั้นที่ถือตัวจ้องหง แต่พระองค์ทรงสำแดงพระคุณแก่คนที่อ่อนน้อมถ่อมตน เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงถ่อมใจลงภายใต้พระหัตถ์อันทรงฤทธิ์ของพระเจ้า เพื่อว่าพระองค์จะได้ทรงยกท่านขึ้นเมื่อถึงเวลาอันควร” (1เปโตร 5:5-6)
3. “เพราะว่าทุกคนที่ได้ยกตัวขึ้นจะต้องถูกเหยียดลง และผู้ที่ถ่อมตัวลงนั้นจะได้รับการยกขึ้น” (ลูกา 14:11)
4. “ด้วยว่าในตัวของข้าพเจ้า คือในเนื้อหนังของข้าพเจ้า ไม่มีความดีประการใดเลย” (โรม 7:18, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า)
5. “ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่ท่านทั้งหลายทุกคนโดยพระคุณ ซึ่งทรงประทานแก่ข้าพเจ้าแล้วว่า อย่าคิดถือตัวเกินที่ตนควรจะคิดนั้น แต่จงคิดให้ถ่อมสมุขสมกับขนาดความเชื่อที่พระเจ้าได้ทรงโปรดประทานแก่ท่าน” (โรม 12:3)
6. “ผู้ที่อยู่ฝ่ายพระเยซูคริสต์ได้เอาเนื้อหนังกับความอยาก และดินหาของเนื้อหนังตั้งไว้ที่กางเขนแล้ว” (กาลาเทีย 5:24)
7. “แต่พระเจ้าไม่ทรงโปรดให้ข้าพเจ้ารอดตัวนอกจากเรื่องกางเขนของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา ซึ่งโดยกางเขนนั้นโลกตรึงไว้แล้วจากข้าพเจ้า และข้าพเจ้าก็ตรึงไว้แล้วจากโลก” (กาลาเทีย 6:14, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์)
8. “ข้าพเจ้าไม่ได้บันทึกเรื่องความขัดสน เพราะข้าพเจ้าจะมีฐานะอย่างไรก็ตาม ข้าพเจ้าก็เรียนรู้แล้วที่จะพอใจอยู่อย่างนั้น ข้าพเจ้ารู้จักที่จะเผชิญกับความตกต่ำ และรู้จักที่จะเผชิญกับความอุดมสมบูรณ์” (ฟิลิปปี 4:11-12)
9. “แต่จงเข้าใจข้อนี้ คือว่าในสมัยจะสิ้นยุคนี้ จะเกิดเหตุการณ์ภัยพิบัติ เพราะมนุษย์จะเห็นแก่ตัว” (2ทิโมธี 3:1-2)
10. “ท่านจงอย่าเป็นคนเห็นแก่เงิน จงพอใจในสิ่งที่ท่านมีอยู่ เพราะว่าพระองค์ได้ตรัสว่า เราจะไม่ละท่าน หรือทอดทิ้งท่านเลย” (ฮีบรู 13:5)

พูดกันตรงๆ แล้ว เราไม่ค่อยได้ยินเกี่ยวกับความถ่อมใจในปัจจุบันนี้ ไม่ค่อยได้ยินเกี่ยวกับการถ่อมลงที่พระบาทของพระเยซู เกี่ยวกับการตั้งเนื้อหนัง เกี่ยวกับการถวายเป็นตัวแต่พระเจ้า เกี่ยวกับการทิ้งความมั่งคั่งของตน เกี่ยวกับการยอมจำนนต่อพระทัยของพระเจ้า ดูเหมือนว่าศัตรูได้แทรกซึมจิตใจของคนมากมาย และพวกเขาถูกล้างสมองไม่มากก็น้อยอย่างไม่รู้ตัว

เราควรจะทำอย่างไร กลับไปที่ “ทางโบราณ ว่าทางดีอยู่ที่ไหน แล้วจงเดินในทางนั้น” (เยเรมีย์ 6:16) ตรวจสอบการเทศนาของเรา การสอนของเรา ความเอนเอียงทางปรัชญาของเรา สิ่งเหล่านี้มีพื้นฐานตามพระคัมภีร์หรือเราได้ยอมรับปรัชญาของมนุษย์ที่ฟังดูดี เราจะต้องเตือนตนเองว่า “มีทางหนึ่งซึ่งคนเราคิดว่าถูก แต่มันสิ้นสุดลงที่ทางของความมรณา” (สุภาษิต 16:25)

เราต้องตรวจสอบใจของเราเพื่อจะเห็นว่าเป้าหมายของเราคือการหาจำนวนคนหรือไม่ แล้วจึงปรับข้อความของเราให้พวกเขาพอใจ หรือเป้าหมายของเราคือการทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัยในทุกสิ่งที่เราทำและเตรียมคริสตจักรให้พร้อมต่อการเสด็จมารับคริสตจักรไป

เราต้องยึดตามพระคัมภีร์เพื่อสนับสนุนคำสอนของพระคัมภีร์ที่มีหลัก เราต้องไม่กลัวที่จะสอนสิ่งที่เรียกกันว่าเป็นการเทศนาแทงใจ ซึ่งเป็นการตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดีขึ้นที่มีพื้นฐานตามพระคัมภีร์ (2ทิโมธี 3:16) ต้องใช้การเทศนาทั้งหัวใจและแทงใจเพื่อให้แสงสว่างแก่เรา เราต้องให้ออกาสสำหรับการสอนพระคัมภีร์ในการประชุม การประชุมค่าย การประชุมปรึกษาหารือ และการสัมมนา เราต้องให้ความสำคัญกับการเป็นมากกว่าการทำ เราต้องมีความสมดุลกันระหว่างพระวจนะและพระวิญญาณในคณณะของเรา เราต้องช่วยเหลือผู้รับใช้และผู้ประกาศของเราให้เข้าใจว่าพวกเขาไม่จำเป็นต้องมีของเล่นกลเพื่อจะประสบความสำเร็จได้

เราต้องเน้นพระวจนะมากกว่าของประทาน ความจริงมากกว่าศิลปะการพูด และพระคริสต์มากกว่าตนเอง และให้คำขวัญของเราเป็น “เพื่อพระองค์จะได้ทรงเป็นเอกในสรรพสิ่งทั้งปวง” (โคโลสี 1:8)

.....

พระเยซูไม่ได้เสด็จกลับมาในเวลาเทศกาลเสีงแตร

ถาม

ผมอ่านหนังสือเรื่อง 88 Reasons Why the Rapture Is in 1988 (เหตุผล 88 ประการว่าทำไมการเสด็จมารับคริสตจักรจะเกิดขึ้นในปี 1988) และหนังสือนี้กล่าวว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาในเวลาเทศกาลเสีงแตร (Rosh Hash Ana) ในวันที่ 11, 12 หรือ 13 กันยายน ผมรู้สึกกลัว และผมคิดจริงๆ ว่าพระเยซูจะเสด็จมาในเวลานั้นจริงๆ เพราะหนังสือแสดงให้เห็นว่าวันเหล่านั้นเป็นวันที่พระองค์สามารถเสด็จมาได้เท่านั้น เมื่อพระองค์ไม่ได้เสด็จมา ผมรู้สึกผิดหวังเป็นอย่างมาก และผมรู้สึกท้อถอยและสงสัย ถ้าผู้ที่ศึกษาพระคัมภีร์มากเหมือนเช่นผู้แต่งยังผิดได้ ผมคงไม่มีโอกาสถูกเลย บางทีเราทุกคนผิดหมด ผมเริ่มสงสัยทุกสิ่ง ทำไมองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตหนังสือที่ไม่ถูกต้องเขียนขึ้นมาทำให้เรามีความหวังมาก และกลายเป็นสิ่งผิด

ตอบ

ไม่เร็วก็ช้า ประสบการณ์เหมือนเช่นประสบการณ์ของคุณเกิดขึ้นกับ คริสเตียนทุกคน ตามจริงแล้ว อัครสาวกเปาโลเขียนจดหมายฉบับหนึ่งของเขาเพื่อโต้ตอบสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในคริสตจักรที่เธสะโลนิกาซึ่งคล้ายคลึงกับประสบการณ์ของคุณ “ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ในเรื่องการซึ่งพระเยซูคริสตเจ้าของเรา ผู้ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ จะเสด็จมา และที่เราทั้งหลายจะได้รวบรวมเพื่อ (พบ) พระองค์นั้น เราขอวิงวอนท่านว่า อย่าให้ใจของท่านหวั่นไหวง่าย หรือว่าวุ่นใจ หรือ ร้อนใจ หรือตื่นตระหนกตกใจ ไม่ว่าจะโดยทางการสำแดง (ที่ไม่ได้เกิดขึ้นจริง) ของพระวิญญาณ หรือโดยทางการพูด หรือโดยทางจดหมาย (เป็นเชิงว่ามา) จากเรา อ้างว่าวันขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึง (แล้ว) และอยู่ที่นี่” (2เธสะโลนิกา 2:1-2, Amplified)

แม้ว่าจะเห็นชัดว่าชาวเธสะโลนิกาคิดเลยเถิดไปจนคิดว่าพวกเขาอยู่ในเวลาการครอบครองหนึ่งพันปี (วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า) แล้ว แต่ก็เห็นได้ชัดเช่นกันว่าพวกเขาสิ้นใจเพราะคำสอนเท็จที่ต้องได้รับการแก้ไข ในกรณีของคุณ ความเชื่อมั่นของคุณอยู่ใน “การสำแดง” ของผู้ชายคนหนึ่งว่าพระเยซูจะเสด็จมาในเวลาหนึ่ง ผมนึกถึงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นช่วงปลายเดือนสิงหาคมในปี 1988 ชายหนุ่มคนหนึ่งกล่าวกับศิษยาภิบาลผู้มีประสบการณ์ว่า “ผมรู้สึกตื่นเต้นมาก พระเยซูจะเสด็จมาในสองสัปดาห์” ศิษยาภิบาลตอบว่า “ใครบอกคุณว่าคุณมีเวลามากอย่างนั้น”

การกำหนดวันเป็นสิ่งที่ยืนยันตามพระเจ้ทรงมีอำนาจสูงสุดและพระองค์จะทรงกระทำตามที่พระองค์ทรงเลือก เวลาอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ ไม่ใช่ในมือของเรา เมื่อเหล่าสาวกถามพระเยซู “พระองค์จะทรงตั้งราชอาณาจักรขึ้นใหม่ ให้แก่ชนอิสราเอลในครั้งนีหรือ [ซึ่งจะเกิดขึ้นในการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์]” พระเยซูตรัสตอบว่า “ไม่ใช่ฐานะของท่าน ที่จะรู้เวลาและวาระซึ่งพระบิดาได้ทรงกำหนดไว้ โดยสิทธิอำนาจของพระองค์” (กิจการ 1:6-7) คำแปลฉบับ Williams กล่าวไว้เช่นนี้ “ไม่ใช่ฐานะของท่านที่จะรู้เวลาและวัน”

คำว่า “เวลา” ในภาษากรีกว่า *chronos* ซึ่งเป็นที่มาของคำว่า *chronology* (ลำดับวันเดือนปี) [ในภาษาอังกฤษ] คำนี้หมายถึงเวลาที่เหตุการณ์ต่างๆ เกิดขึ้น ไม่ว่าจะป็นนาที่ หรือชั่วโมง หรือวัน หรือสัปดาห์ หรือเดือน หรือปี ความเฉลี่ยวดเวลาของมนุษย์ ไม่ว่าจะป็นคณิตศาสตร์หรือไม้บรรทัดซึ่งมีที่เลื่อนไปมาเพื่อคำนวณ หรือคอมพิวเตอร์ หรือ ดาราศาสตร์ หรือวันขึ้นค่ำ หรือสัปดาห์ หรือวิธีอื่นใดที่มนุษย์อาจใช้ ไม่อาจที่จะคิดคำนวณได้ ความพยายามทุกอย่างในการคำนวณเวลามีแต่ล้มเหลว ไม่สำคัญว่าจะดูมีเหตุมีผลมากเพียงใด

มีความตื่นตระหนกในปี 999 คนนับพันๆ กลั้ล้มหายตายจากของตนเองเมื่อเวลาเที่ยงคืนของวันที่ 31 ธันวาคมใกล้เข้ามา คนชั่วช้าจ้างงานเลี้ยงมั่วประเวณีกันเป็นครั้งสุดท้ายซึ่งคนในปัจจุบันกล่าวว่าป็นสิ่งที่เลวร้ายเกินกว่าที่จะพูดออกมาเป็นคำได้ เยรูซาเล็มเต็มไปด้วยคนที่รอคอยพระเยซูเสด็จมาที่ภูเขาซิโยนและภูเขามะกอกเทศ คนทั่วโลกเฝ้าคอยอยู่ เมื่อพระเยซูไม่ได้เสด็จมา คนจำนวนมากผิดหวังและหันไปจากศาสนาคริสต์

สิ่งเดียวกันเกิดขึ้นอีกในปี 1843 เมื่อวิลเลียม มิลเลอร์ ผู้ก่อตั้งคริสตจักรแอ๊ดเวนตีล ประกาศว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาในปีนั้น เขาพิมพ์หนังสือที่มีตารางและการคำนวณที่น่าเชื่อถือโดยอ้างหลักฐานที่น่าเชื่อถือว่า 1843 เป็นปีที่พระเยซูจะเสด็จกลับมาอย่างแท้จริง และพระเยซูไม่ได้เสด็จกลับมา

ในปัจจุบัน ผู้กำหนดวันยังคงทำงานอยู่ และพระเจ้ทรงแสดงให้เห็นว่าพระองค์เท่านั้นทรงเป็นผู้มีอำนาจสูงสุด ทัศนคติของเราควรจะเป็นเช่นไร

1. เชื่อพระวณะของพระเจ้ ไม่ใช่ถ้อยคำของมนุษย์บางคน ในมัทธิว 24 พระเยซูตรัสว่า “ถ้าผู้ใดจะบอกพวกท่านว่า ‘แน่ะ พระคริสต์อยู่ที่นั่น’ หรือ ‘อยู่ที่โน่น’ อย่าได้เชื่อเลย” (ข้อ 23) ในข้อ 6 พระเยซูทรงตักเตือนว่า “อย่าตื่นตระหนกเลย” ผู้เผยพระวณะเท็จและครูผู้สอนผิดจะเกิดขึ้น แต่ “อย่าตื่นตระหนกเลย” ถ้าคุณเชื่อพระวณะของพระเจ้ คุณจะไม่มีวันที่ถอยถอย ถ้าคุณเชื่อใจในการสำแดงของมนุษย์บางคน คุณจะผิดหวังแล้วผิดหวังอีก
2. เตรียมพร้อมเพื่อพระเยซูจะเสด็จกลับมาได้ทุกเวลา “พระองค์จะทรงปรากฏเป็นครั้งที่สอง มิใช่เพื่อกำจัดบาป แต่เพื่อช่วยบรรดาผู้ที่รอคอยพระองค์ด้วยใจจดจ่อให้ได้รับความรอด” (ฮีบรู 9:28) พระองค์กำลังจะเสด็จมา และเสด็จมาในเร็ววันอย่างไม่ต้องสงสัย
3. ทำงานอยู่จนกว่าพระองค์จะเสด็จมา (ดูลูกา 19:13) ชายผู้ฉลาดคนหนึ่งกล่าวว่า “ดำเนินชีวิตแต่ละวันของคุณราวกับว่าพระเยซูจะเสด็จกลับมาภายในชั่วโมงนั้น และทำงานราวกับว่าพระองค์จะไม่เสด็จกลับมาในอีกหนึ่งร้อยปี”

ท้ายที่สุด ผมขอกล่าวถึงถ้อยคำของผู้เป็นที่รักคนหนึ่งว่า

ผู้ที่เฝ้าดูและรอคอยการเสด็จกลับมาในเร็ววันของพระเยซูนั้น “ฉวยโอกาส เพราะว่าทุกวันนี้เป็นกาลที่ชั่ว” (เอเฟซัส 5:16) พวกเขาไม่นั่งอยู่หน้าทีวี ไม่หมกตัวอยู่กับตัวเอง ความฝัน ความทะเยอทะยาน แต่พวกเขาอยู่กับการประดับตนเองให้เป็นเจ้าสาวผู้รอคอยอยู่ พวกเขาทำงานอยู่จนกว่าพระองค์จะเสด็จมา วันนั้นจะไม่ “มาถึง” ผู้ซึ่งเตรียมพร้อม [อย่างฉับพลัน] พระองค์จะไม่เสด็จมาเหมือนเช่นขโมยมาถึงผู้ที่เฝ้าคอย (1 เธสะโลนิกา 5:4)

ให้เราตื่นและคอยอยู่ เพราะในไม่ช้าเราจะได้ยินเสียงแห่งความยินดี “ดูเถิด เจ้าบ่าวมาแล้ว” (ดูมัทธิว 25:6, พระคัมภีร์
ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์) ในเวลานั้น สหายที่รัก จะคุ้มค่าที่คุณรักษาใจของคุณไว้กับพระเยซูและไม่เพียงแต่เตรียมตัวให้พร้อม
เท่านั้น แต่เตรียมพร้อมอยู่เสมอสำหรับการเสด็จกลับมาของพระเยซู

“พระเยซูเจ้า เสด็จมาในเร็วๆ นี้ เถิด”

2

การดำเนินชีวิตคริสเตียน

ห้าสิ่งทำให้ผมทุกข์ใจ

ถาม

ผมเป็นคริสเตียนใหม่ และมีห้าสิ่งที่ทำให้ผมทุกข์ใจ

1. เมื่อผมอารมณ์เสีย ผมพูดสิ่งที่ทำให้ผมรู้สึกเสียใจ
2. ผมหึงหวงภรรยาของผม
3. บางครั้ง ผมมีความคิดที่เต็มไปด้วยตัณหา (จินตนาการ)
4. ความเชื่อทางการเมืองของผมเป็นอุปสรรคขัดขวางผม
5. ผมมีความรักของพระคริสต์ไม่พอ กรุณาช่วยผมในเรื่องเหล่านี้ด้วย

ตอบ

ผมขอชมเชยความซื่อสัตย์และความถ่อมใจของคุณที่ตระหนักและสารภาพความผิดของคุณ เป็นสิ่งสำคัญที่คุณยอมรับผิดต่อการกระทำของคุณและไม่พยายามที่จะโทษผู้อื่น การกระทำเช่นนี้แสดงให้เห็นการเติบโตเป็นผู้ใหญ่และรับรองว่าพระเจ้าจะทรงช่วยคุณให้เอาชนะได้ อย่างไรก็ตาม ไม่บ่อยนักที่คนหนึ่งจะมีชัยชนะเหนือนิสัยที่เป็นมาทั้งชีวิตได้ในเวลาชั่วข้ามคืน ถึงกระนั้นไม่ใช่ข้ออ้างที่เราจะคงอยู่ในความล้มเหลวและความพ่ายแพ้ต่อไป เพียงแต่หมายความว่าแม้ว่าเราอาจมีชัยชนะเหนือนิสัยที่เป็นมาช้านานในภายนอก แต่อาจยังมีความรู้สึกและความปรารถนาภายในที่ใช้เวลาแก้ไขนานกว่าที่จะเอาชนะได้

ผมขอเริ่มโดยการกล่าวว่าผู้ชนะที่แท้จริงเพียงผู้เดียว คือ พระเยซู พระองค์ทรงเอาชนะมารทุกครั้งที่พระองค์ทรงเผชิญกับมัน ไม่มีข้อยกเว้นใดๆ และพระองค์จะทรงทำเช่นนั้นอีกในคุณถ้าคุณอนุญาตให้พระองค์ครอบครองชีวิตของคุณ ดังนั้นชัยชนะที่สมบูรณ์แท้จริงเพียงอย่างเดียวที่คุณจะรู้จักนั้นเกิดขึ้นเมื่อคุณอนุญาตให้พระองค์ควบคุมชีวิตของคุณอย่างแท้จริง คุณอาจคิดว่าคุณกระทำสิ่งนี้แล้ว แต่เห็นได้ชัดว่าคุณยังไม่ได้ทำเช่นนั้นอย่างแท้จริง

เศษเหลือของชีวิตความบาปเก่าของคุณติดอยู่อย่างเหนียวแน่นจนมารสามารถหัวเราะเยาะคุณและให้คุณคิดว่าจริงๆ แล้วคุณยังไม่ได้ได้รับความรอด สิ่งเหล่านี้นำคุณให้อยู่ภายใต้การปรับโทษและเป็นอุปสรรคขัดขวางไม่ให้พระพรของพระเจ้าไหลหลั่งเข้าสู่ชีวิตของคุณ การปรับโทษทำให้คุณไม่ใช้ความเชื่อ ชีวิตการอธิษฐานของคุณจึงต้องทนทุกข์ ผลลัพธ์คือ คุณอ่อนแอและมีความสามารถในการทนต่อการทดลองน้อยลง และจึงกลายเป็นวงจรเสื่อมทราม

เช่น ข้อบกพร่องที่คุณให้อยู่ในข้อหนึ่ง คุณอารมณ์เสียและคุณทราบดีถึงความล้มเหลวและความพ่ายแพ้ของคุณ คุณรู้สึกถูกปรับโทษเป็นอย่างมาก ความปิติยินดีหายไป ความเชื่อดูเหมือนจะเลื่อนลอยไป และการอธิษฐานดูเหมือนไม่เกิดผล ฝ่ายวิญญาณของคุณจึงอ่อนแอ และเปราะบางต่อความอ่อนแอของเนื้อหนังมากขึ้น เช่นนี้ส่งผลให้เกิดความล้มเหลวครั้งแล้วครั้งเล่า ซึ่งส่งผลให้เกิดการปรับโทษมากยิ่งขึ้น และวนเวียนกันไปอย่างนั้น

คุณร้องออกมาเหมือนเช่นเปาโลในโรม 7:23-24 “แต่ข้าพเจ้าเห็นมีกฎอีกอย่างหนึ่งอยู่ในกายของข้าพเจ้า ซึ่งต่อสู้กับกฎแห่งจิตใจของข้าพเจ้า และชักนำให้ข้าพเจ้าอยู่ใต้บังคับกฎแห่งบาป ซึ่งอยู่ในกายของข้าพเจ้า โอัย ข้าพเจ้าเป็นคนน่าสมเพชอะไร เช่นนี้ ใครจะช่วยข้าพเจ้าให้พ้นจากร่างกายนี้ซึ่งเป็นของความตายได้”

มีการช่วยกู้หรือไม่ มีอย่างแน่นอน “ข้าพเจ้าขอบคุณพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (ข้อ 25) พระคริสต์นำเราออกจากความพ่ายแพ้ในโรม 7 ชีวิตที่ประกอบด้วยพระวิญญาณอันมีชัยชนะในโรม 8 จงฟังว่า “เหตุฉะนั้นการปรับโทษจึงไม่มีแก่คนทั้งหลายที่อยู่ในพระเยซูคริสต์ ผู้ไม่ดำเนินตามฝ่ายเนื้อหนัง แต่ตามฝ่ายพระวิญญาณ” (โรม 8:1, *พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์*)

ทำไมจึงไม่มีการปรับโทษ เพราะ “พระวิญญาณแห่งชีวิตในพระเยซูคริสต์ ได้ทำให้ข้าพเจ้าพ้นจากกฎแห่งบาปและความตาย” (โรม 8:2) ทำได้อย่างไร เมื่อเราประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราได้รับฤทธิ์เดชเหนือความอ่อนแอของมนุษย์และการทดลองของมาร ฤทธิ์เดชนี้รักษาไว้ได้ด้วยชีวิตการอธิษฐาน ยูดา 20 กล่าวว่า “จงสร้างตัวของท่านขึ้นบนหลักคำสอนอันบริสุทธิ์

ของท่านที่เชื่อกันอยู่ และจงอธิษฐานในพระวิญญานบริสุทธิ์” ดังนั้น ชีวิตแห่งชัยชนะทางฝ่ายวิญญานของเราก็เป็นวงจรเช่นกัน วงจรแห่งความปีติยินดี ชัยชนะและฤทธิ์เดชที่เพิ่มมากขึ้นๆ

ตอนนี้ เราจะพิจารณารายการสิ่งที่ทำให้คุณทุกข์ใจกัน

1. *อารมณ์เสีย* ชีวิตที่ประกอบด้วยพระวิญญานนำเราไปสู่วัยชนะในด้านนี้ จงฟังเปาโลในเอเฟซัส 4:31-32 “จงให้ใจขมขื่น และใจขัดเคือง และใจโกรธ และการทะเลาะเถียงกัน และการพูดให้ร้าย กับการคิดปองร้ายทุกอย่างอยู่ห่างไกลจากท่านเถิด และท่านจงเมตตาต่อกัน มีใจเอ็นดูต่อกัน และอภัยโทษให้กันเหมือนดังที่พระเจ้าได้ทรงโปรดอภัยโทษให้แก่ท่านในพระคริสต์นั้น”

[เรา] ทำเช่นนั้นได้อย่างไร ข้อพระคัมภีร์ก่อนหน้านั้น คือข้อ 30 ให้เคล็ดลับกับเรา ก็โดย “พระวิญญานนั้น [พระวิญญานบริสุทธิ์ของพระเจ้า] ท่านได้ถูกประทับตราหมายท่านไว้ เพื่อวันที่จะทรงไถ่ให้รอด”

2. *ความหึงหวง* ความหึงหวงเกิดจากความหึงงายโส (1ทิโมธี 6:4) และ “ดุเดือดเหมือนแดนคนตาย” (บทเพลงของซาโลมอน 8:6) นอกจากนี้ ยังเรียกว่า “ความอิจฉา” ในพระคัมภีร์ โรม 13:13-14 บอกกับเราว่าเรามีชัยชนะเหนือความหึงหวงถ้าเรา “สวม... พระเยซูคริสต์เจ้า และอย่าจัดเตรียมอะไรไว้บำรุงบำเรอตัณหาของเนื้อหนัง”

3. *ความคิดที่เต็มไปด้วยตัณหา* อาน 2โครินธ์ 10:3-5 ในที่นี้ เราค้นพบว่าชัยชนะไม่ได้เกิดจากความพยายามทางเนื้อหนัง (ข้อ 3) แต่ทางพระคริสต์ทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าของชีวิตเราเพื่อที่เราจะสามารถเริ่ม “ทำลายความคิดที่มีเหตุผลจอมปลอม... และน้อมนำความคิดทุกประการให้เข้าอยู่ใต้บังคับจนถึงรับฟังพระคริสต์” (ข้อ 5)

4. *ความเชื่อทางการเมือง* คุณไม่ได้บอกว่าความเชื่อเหล่านี้คืออะไร แต่ไม่สำคัญว่าสิ่งเหล่านั้นคืออะไร สิ่งเหล่านั้นไม่ควรจะควบคุมคุณจนนำคุณไปจากพระคริสต์ และความจริงแห่งพระวจนะของพระองค์ โคลโลสี 2 กล่าวว่าจะต้อง “หยั่งรากและก่อร่างสร้างขึ้นในพระองค์ และมั่นคงอยู่ในความเชื่อ ตามที่ท่านได้รับคำสั่งสอนมาแล้ว” (ข้อ 7) จากนั้น ข้อ 8-9 เตือนเราเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ ซึ่งจะ “ทำให้ [เรา] ตกเป็นเหยื่อ” หรือจับใจและความคิดของเราเป็นเชลย “จงระวังให้ดี เกรงว่าจะมีผู้ใดทำให้ท่านตกเป็นเหยื่อด้วยหลักปรัชญาและด้วยคำล่อลวงอันไม่มีสาระ ตามธรรมเนียมของมนุษย์ ตามหลักการต่างๆ ที่เป็นของโลก ไม่ใช่ตามพระคริสต์ เพราะว่าในพระองค์นั้นสภาพของพระเจ้าดำรงอยู่อย่างบริบูรณ์” (*พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์*)

ความเชื่อทางการเมืองรวมอยู่ในคำว่า “ปรัชญา ธรรมเนียม และหลักการต่างๆ” อย่างไม่ต้องสงสัย พระคริสต์และพระคำของพระองค์จะต้องสำคัญที่สุด ทุกสิ่งจะเป็นไปตามพระองค์ คุณจะต้องแก้ไขปัญหานี้ในเวลาี่ จำนวนทุกสิ่งต่อองค์พระเยซูคริสต์เจ้า

5. *การขาดความรัก* อาการนี้แสดงถึงการไม่ยอมจำนนต่อพระคริสต์อย่างแท้จริง ความรักคือพระคุณที่ยิ่งใหญ่ (1โครินธ์ 13) และเรามีความรักเมื่อเราอนุญาตให้พระวิญญานขององค์พระผู้เป็นเจ้าเป็นเจ้านายของเรา เพราะ “ความรักของพระเจ้าได้หลั่งเข้าสู่จิตใจของเรา โดยทางพระวิญญานบริสุทธิ์” (โรม 5:5) จงใช้ความรักที่คุณมีโดยการเชื่อฟังมัทธิว 5:44 “จงรักศัตรูของท่าน และอวยพรแก่ผู้ที่ชังท่าน จงทำคุณแก่ผู้ที่เกลียดชังท่าน และจงขอพรให้แก่ผู้ที่ประทุษร้ายเคียดแค้นต่อท่าน” เมื่อคุณทำเช่นนั้น และเมื่อคุณอนุญาตให้พระวิญญานบริสุทธิ์กระทำการในชีวิตของคุณ ความรักของคุณจะเพิ่มขึ้น

ชายหนุ่ม คุณได้บอกกับเราเกี่ยวกับอาการความเจ็บป่วยของคุณ ความเจ็บป่วยนี้ได้รับการวินิจฉัยโดยแพทย์ผู้ยิ่งใหญ่ในวิวรณ์ 2:4 (“เจ้าละทิ้งความรักดั้งเดิมของเจ้า”) และพระองค์ทรงประทานใบสั่งยาให้คุณในข้อพระคัมภีร์ต่อไป (“จงกลับใจเสียใหม่”) จากนั้น มาที่บัลลังก์แห่งพระคุณในห้องยาแห่งสวรรค์อย่างกล้าหาญ รับพระคุณเพื่อช่วยในเวลาจำเป็น ทานยามากๆ และโรคภัยของคุณจะได้รับการรักษา

.....
“ประสบการณ์ในถิ่นทุรกันดาร”

ถาม

ผมไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับผม ผมได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ถึงปี และประมาณเดือนที่แล้ว ผมไม่มีความรู้สึกอะไรและไม่มีความปีติยินดี ดูเหมือนว่าผมไม่สามารถอธิษฐานได้ ผมไม่รู้ว่าจะทำอะไรผิดไป แต่มารบอกกับว่าผมได้กระทำความบาปที่ไม่อาจให้อภัยได้ ผมกำลังรู้สึกสิ้นหวัง คุณช่วยผมหน่อยได้ไหมครับ

ตอบ

คุณกำลังประสบสิ่งที่เรียกว่า “ประสบการณ์ในถิ่นทุรกันดาร” ซึ่งนำมาจากบันทึกในมัทธิว 4 “ครั้งนั้น พระวิญญาณทรงนำพระเยซูเข้าไปในป่า เพื่อมารจะได้ทดลองพระองค์” (ข้อ 1, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า) ประสบการณ์นี้ไม่ใช่สิ่งหายากตามจริงแล้ว คริสเตียนใหม่จำนวนมากมีประสบการณ์คล้ายคลึงกันนี้

ผมคิดว่าเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ซึ่งได้รับความรอดใหม่ๆ คาดว่าเหตุการณ์เช่นนั้นจะเกิดขึ้นในชีวิตของพวกเขา และทราบว่าจะเผชิญกับเหตุการณ์นั้นและเอาชนะได้อย่างไร เราทราบจาก 1 เปโตร 4:12 ว่า “ดูก่อนท่านที่รัก อย่าประหลาดใจที่ท่านต้องได้รับความทุกข์ยากอย่างแสนสาหัสเป็นการลงใจ เหมือนหนึ่งว่าเหตุการณ์อันประหลาดได้เกิดขึ้นกับท่าน”

เป็นสิ่งสำคัญที่จะเข้าใจว่าการทดลอง การล่อลวง และการทดสอบเป็นประสบการณ์ที่จำเป็นสำหรับคริสเตียนทุกคน ประสบการณ์ของคุณไม่ใช่ประสบการณ์เฉพาะและแตกต่างจากประสบการณ์ที่คนอื่น ๆ นับพันๆ ต้องประสบอยู่เสมอ ตามจริงแล้ว 1 โครินธ์ 10:13 บอกเราว่า “ไม่มีการทดลองใดๆ เกิดขึ้นกับท่าน นอกเหนือจากการทดลองซึ่งเคยเกิดกับมนุษย์ทั้งหลาย” พระเจ้าทรงนำทุกคนผ่านถิ่นทุรกันดารในบางขั้นของการดำเนินไปกับพระเจ้าของเขา

บางครั้ง อาจดูเหมือนว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าหันไปจากเราบ้างเป็นบางครั้ง ทั้งนี้เพื่อดูว่าเรารักองค์พระผู้เป็นเจ้าจริงๆ หรือไม่ หรือเราเพียงแต่รับใช้พระองค์เพื่อพระองค์เพื่อพระองค์เท่านั้น (ดูยอห์น 6:26) นี่เป็นการทดลองความเชื่อของเราอย่างแท้จริง (1 เปโตร 1:7) ถ้าเรายังรักและรับใช้พระองค์ต่อไป แม้เมื่อเราไม่รู้สึกถึงพระวิญญาณของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทอดพระเนตรเห็นว่าเราตั้งใจจริง และพระองค์จะทรงนำเราออกจากการทดลองและอวยพรเราอีกครั้งในที่สุด

ผมขออภัยกับคุณว่าคุณไม่ได้กระทำ “ความบาปที่ไม่อาจให้อภัยได้” แม้ว่ามารจะบอกคุณว่าคุณได้กระทำ พระเยซูตรัสเกี่ยวกับมารว่า “มันเป็นผู้มูสาและเป็นพ่อของการมูสา” (ยอห์น 8:44) คุณจะเชื่อผู้โกหกได้อย่างไร

ถ้าการปรับโทษที่ซาตานพยายามจะให้กับคุณเป็นเพราะคุณได้กระทำความบาปบางอย่างและจึงเป็นการปรับโทษที่มาจากองค์พระผู้เป็นเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงให้คุณรู้สึกผิดและด้วยการปรับโทษนั้น จะทรงชี้ให้เห็นสิ่งผิดที่คุณได้กระทำอย่างชัดเจน เพราะพระเจ้า “ไม่ทรงประสงค์ที่จะให้ผู้หนึ่งผู้ใดพินาศเลย แต่ทรงปรารถนาที่จะให้คนทั้งปวงกลับใจเสียใหม่” (2 เปโตร 3:9) ดังนั้น พระองค์จึงชี้นิ้วพระหัตถ์ของพระองค์ไปที่สิ่งผิด เพื่อที่คุณจะรู้ว่าจะกลับใจใหม่ในเรื่องอะไร

แต่เมื่อการปรับโทษเกิดขึ้นซึ่งคุณไม่สามารถเชื่อมโยงกับการกระทำผิดหรือเป็นบาปใดๆ ในชีวิตของคุณ คุณจะทราบว่าการปรับโทษนั้นไม่ได้มาจากพระเจ้าเลย แต่เป็นสิ่งที่ซาตานพยายามทำให้คุณยอมรับ ถ้าซาตานไม่สามารถทำให้คุณทำบาปได้ มันก็จะพยายามที่จะทำให้คุณคิดว่าคุณได้กระทำความบาป ถ้าคุณยอมรับการกล่าวหาของมัน คุณก็มีชีวิตอยู่ในความกลัวและความสงสัย ความเชื่อของคุณหายไป และคุณไม่สามารถเชื่อวางใจพระเจ้าได้ และนี่คือสิ่งที่ซาตานพยายามที่จะทำกับคุณอย่างแท้จริง

คุณจะต้องทำอย่างไร ต่อไปนี้เป็นสิ่งสำคัญมาก ได้แก่ จงปฏิเสธที่จะท้อถอย ซาตานเป็นผู้โกหก จงยอมจำนนตนเองต่อพระเจ้า แล้ว “ต่อสู้กับมาร และมันจะหนีท่านไป” (ยากอบ 4:7) อย่าเป็นคนถือตัวเองเป็นใหญ่ อธิษฐานกับผู้อื่น และในขณะที่คุณกำลังอวยพรผู้อื่นนั้น ในทันใด คุณจะพบว่าพระเจ้ากำลังอวยพรคุณอยู่ คุณจะผ่านพ้นการทดลองของคุณไปได้โดยมีชัยชนะ แต่จนกว่าจะถึงจุดนั้น จงสรรเสริญพระเจ้าและบอกกับพระองค์ว่าคุณรักพระองค์เสมอ อย่าสงสัยเลย เพราะชัยชนะจะเกิดขึ้น

ผมเข้าใจสิ่งที่คุณกำลังพูดถึงอยู่ที่นี่ เพราะผมมีประสบการณ์คล้ายคลึงกันเมื่อเป็นคริสเตียนใหม่ อย่างไรก็ตาม ผมจะไม่พูดถึงประสบการณ์ของผม แต่จะกล่าวสั้นๆ เกี่ยวกับประสบการณ์ของแม่ของผม ซึ่งผมคิดว่า จะอธิบายประเด็นนี้ได้ดีกว่าสิ่งใดๆ ที่ผมเคยได้ยิน

เมื่อแม่ของผมเป็นคริสเตียนได้ไม่นาน ท่านเป็นเหมือนกับคุณ ท่านถูกทรมานโดยมารเป็นระยะเวลาหนึ่งเพราะคำกล่าวหาที่ไม่จริงว่าท่านได้กระทำ “บาปที่ไม่อาจให้อภัยได้” มาอย่างแน่นนอน พระเจ้าจึงทรงหันหลังไปจากท่าน เมื่อท่านพยายามอธิษฐาน ท่านยื่นขาเหมือนกับหิน และคำพูดของท่านติดอยู่ในลำคอ คำที่ท่านพูดออกมาดูเหมือนจะไปไกลแค่เพดานและกระเด็นกลับมา ท่านไม่ทราบอะไร จึงเห็นด้วยกับคำโกหกของมารว่าท่านต้องได้กระทำ “บาปที่ไม่อาจให้อภัยได้” (จำไว้ว่าท่านเป็นคริสเตียนใหม่และไม่รู้ว่าจะหันไปขอความช่วยเหลือจากใคร)

หลังจากเวลาแห่งความกลัวและความทนทุกข์ผ่านไปหลายวัน ท่านจึงตัดสินใจ ท่านร้องออกต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า “องค์พระผู้เป็นเจ้า แม้ว่าข้าพระองค์ได้กระทำบาปที่ไม่อาจให้อภัยได้ และแม้ว่าข้าพเจ้าองค์จะไม่รู้สึกถึงความรักของพระองค์หรือความเมตตาหรือความปิติยินดีของพระองค์อีก ข้าพเจ้ายังคงรักพระองค์และจะรับใช้พระองค์ตลอดวันเวลาในชีวิตของข้าพระองค์ ข้าพเจ้ารักพระองค์แม้ว่าข้าพระองค์จะมีจุดจบอยู่ในนรกก็ตาม” และท่านตัดสินใจว่าจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าแม้ว่าท่านจะเชื่อว่าท่านจะไม่รู้สึกพระเจ้าอีกเลย

ท่านไปประชุมฟื้นฟู แต่ไม่รู้สักอะไรเลย มีคนมากที่แทนบูชามากมายพร้อมกับน้ำตาไหลจากใบหน้าของพวกเขา ท่านตัดสินใจว่าท่านจะช่วยผู้อื่นให้พบกับพระเจ้าแม้ว่าท่านจะเชื่อมั่นว่าตนเองจะหลง ท่านเริ่มอธิษฐานกับคนอื่นที่แทนบูชา ช่วยพวกเขาแสวงหาพระเจ้า ในทันใดนั้น ในขณะที่ท่านอธิษฐานเพื่อพวกเขาอยู่ พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาเหนือท่านเป็นครั้งแรกในเวลาหลายเดือน และท่านอยู่ในพระวิญญาณและได้รับการอวยพรอย่างอัศจรรย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอนุญาตให้ท่านทราบว่ามารได้โกหกต่อท่าน และพระองค์ทรงประทานอิสยาห์ 54:5-8 เพื่อให้ความเชื่อมั่นกับท่าน ท่านไม่เคยสงสัยพระเจ้าอีกเลย ท่านผ่านการทดสอบของท่าน

ดังนั้น จงยึดมั่นไว้บุตรของพระเจ้า อย่าสงสัยพระเจ้า และพระองค์จะทรงนำคุณออกมาสู่ชัยชนะที่ยิ่งใหญ่
เราจะสรุปดังนี้

1. คริสเตียนทุกคนถูกล่อลวง ทดสอบและทดลอง และเราจะต้องไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่แปลก
2. บางครั้ง พระเจ้าจะทรงถอนพระวิญญาณของพระองค์เป็นช่วงเวลาหนึ่ง เพื่อว่าคุณตั้งใจจริงในการรับใช้ของพระองค์หรือคุณจะได้รับใช้พระองค์เพียงเมื่อพระองค์ทรงกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อคุณเท่านั้น
3. พระเจ้าจะทรงทดลองว่าคุณรักพระองค์มากเพียงใด
4. ถ้าขาดานไม่สามารถทำให้คุณกระทำบาปได้ อุบายของมันคือทำให้คุณคิดว่าคุณสามารถกระทำบาป และมันจะทรมานคุณด้วยคำกล่าวหา
5. แน่แน่นอนว่า คุณต้องตรวจสอบใจของคุณเพื่อหาว่าคุณได้กระทำบาปหรือไม่
6. ถ้าคุณไม่ได้ทำบาป คุณทราบว่า การปรับโทษนี้มาจากมารเพราะไม่มีพื้นฐานตามความจริง
7. จงเริ่มสรรเสริญพระเจ้า สัตย์ซื่อในการประชุม อธิษฐานกับผู้อื่นที่แทนบูชา ต่อสู้กับมาร บอกพระเจ้าว่าคุณรักพระองค์และจะรับใช้พระองค์แม้พระองค์จะไม่อวยพรคุณอีก บอกกับพระองค์อยู่เสมอว่าคุณรักพระองค์และสรรเสริญพระองค์แม้ในเวลาที่คุณไม่รู้สักอยากจะทำ

ถ้าคุณจะทำสิ่งเหล่านี้ คุณจะผ่านการทดลองพร้อมด้วยชัยชนะที่ยิ่งใหญ่กว่าในเวลาที่ผ่านมาแล้วนั้น คุณจะผ่านออกมาเหมือนเช่นพระวณะของพระเจ้าได้สัญญาไว้ว่า “เรามีชัยเหนือมัน” (โรม 8:37)

.....

ผมไม่ควรดื่มน้ำเมื่ออดอาหารหรือ

ถาม

เมื่ออดอาหาร จำเป็นว่าต้องไม่ดื่มน้ำหรือไม่ ผมได้ยินทั้งข้อสนับสนุนและข้อค้าน ผมจึงรู้สึกสับสน

ตอบ

ผมมีความรู้สึกสับสนบุคคลว่าเมื่ออดอาหาร จะดื่มน้ำได้เพียงอย่างเดียว น้ำไม่มีคุณค่าทางอาหารใดๆ และไม่กระตุ้นประสาท แต่ป้องกันไม่ให้ขาดน้ำเท่านั้น อย่างไรก็ตาม อาจมีหลายเหตุผลว่าทำไมศิษยาภิบาลของคุณต้องการให้คุณงดดื่มน้ำเวลาอดอาหารสั้นๆ ให้กระทำตามคำชี้แนะของศิษยาภิบาลของคุณในเรื่องนี้

.....

พิธีศีลระลึกมีประโยชน์ ต่อธรรมชาติคนอย่างไร

ถาม

พิธีศีลระลึกมีประโยชน์ต่อธรรมชาติคนอย่างไรกันแน่ ธรรมชาติคนจำนวนมากบอกกับผมว่าพิธีศีลระลึกมีประโยชน์ต่อธรรมชาติคนเหมือนเช่นที่การบำบัดความเครียดมีประโยชน์ต่อคนบาป ขอความคิดเห็นของคุณด้วยครับ

ตอบ

การทำพิธีศีลระลึกเป็นการระลึกถึงการตายของพระเยซู พระเยซูตรัสว่า “นี่เป็นกายของเรา” และ “นี่เป็นโลหิตของเรา” นั่นคือว่า น้ำผลแห่งเถาองุ่นและขนมปังไร้เชื้อเป็นสัญลักษณ์ถึงพระกายของพระเยซูที่ถูกหักและพระโลหิตของพระองค์ที่ไหลออกที่ไม้กางเขน (ดูมัทธิว 26:26-28) พระองค์ตรัสว่าให้กินและดื่ม “ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา” (ดูลูกา 22:19)

คำสั่งนี้ช่วยให้เราเข้าใจว่าเมื่อเราระลึกถึงการวายพระชนม์ของพระองค์บนไม้กางเขน เราได้เข้าไปใกล้ชิดกับพระองค์ และด้วยความเชื่อ เราสามารถใช้สิ่งที่พระองค์ทรงซื้อเพื่อเราที่นั่นกับตัวเราเองได้

คนจำนวนมากได้รับการรักษาเพราะพิธีศีลระลึกเมื่อเขาเห็นพระกายของพระองค์ซึ่งถูกเขียนดีและระลึกถึงพระสัญญาด้วยความเชื่อ “ที่พวกเขาหายเป็นปกติได้ก็เพราะรอยแผลเขียนของเขาผู้นั้น” (อิสยาห์ 53:5, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า) การมีส่วนร่วมในพิธีศีลระลึกช่วยให้ความเชื่อของพวกเขาเพิ่มขึ้นและใช้พระสัญญานั้นกับตนเอง

บางคนไม่เพียงแต่ขอการให้อภัยและได้รับการให้อภัยเท่านั้น แต่ยังอ้างฤทธิ์เดชของพระโลหิตและพระนามของพระองค์เข้ามาในชีวิตของพวกเขาที่มีเนื้อหนังอ่อนแอซึ่งเอาชนะพวกเขามาก่อน น้ำองุ่นหรือขนมปังไม่ได้นำการอวยพรเหล่านี้มาให้กับพวกเขา เพียงแต่พวกเขา “ระลึกถึงพระเยซู” ในการวายพระชนม์ที่ไถ่บาปของพระองค์ และความเชื่อของพวกเขาเพิ่มขึ้นจนเข้าใจพระสัญญาอันยิ่งใหญ่ที่จะทรงให้การรักษา การให้อภัย ธรรมและฤทธิ์เดช สิ่งเหล่านี้กลายเป็นของพวกเขาเมื่อพวกเขามีส่วนในสิ่งซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอาหารมื้อสุดท้าย ด้วยความเชื่อฟังในพระวาทะของพระเจ้า

ผมไม่เชื่อว่ามีธรรมหรือการอวยพรที่จะได้มาโดยอัตโนมัติจากการมีส่วนร่วมในมื้ออาหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า แต่จะต้องเกิดขึ้นพร้อมกับความเชื่อและการยอมจำนน และเราต้องระลึกไว้เสมอว่าในการที่จะรับการอวยพรได้ เราจะต้อง “พิจารณาตนเองแล้วจึงกินขนมปังและดื่มจากถ้วยนี้” (1โครินธ์ 11:28) การตรวจสอบตนเองร่วมกับทำพิธีศีลระลึกนำมาซึ่งการอวยพรของพระเจ้าเข้ามาในชีวิตของเรา

มื้ออาหารขององค์พระผู้เป็นเจ้าช่วยให้เราระลึกถึงไม้กางเขนและสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำเพื่อเราที่นั่น จากนั้น ความเชื่อใช้พระสัญญาของพระเจ้าที่ทรงซื้อเพื่อเราโดยร่างกายที่แตกหักและโลหิตที่ไหลออกของพระเมษโปดกของพระเจ้า

ในพิธีศีลระลึกครั้งหน้า ขอให้คุณระลึกถึงการวายพระชนม์ของพระเยซู พิจารณาตนเอง และอ้างพระสัญญาและการอวยพรที่พระเยซูทรงซื้อให้กับเราในการไถ่ของพระองค์ด้วยความเชื่อ คุณจะพบว่าพิธีศีลระลึกอาจเป็นประสบการณ์ที่มีสุขมากที่สุดอย่างหนึ่งในชีวิตของคุณ

ความหมายที่แท้จริงของความบริสุทธิ์ การนบัสการ การฟื้นฟูและอิสราเอล

ถาม

ดูเหมือนว่าเรากำลังเสียความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายที่แท้จริงของคำดีๆ จากพระคัมภีร์หลายคำ เช่น “ความบริสุทธิ์ การนมัสการ การฟื้นฟูและอิสราภาพ” “ความบริสุทธิ์” กลายเป็นเสื้อแขนยาวหรือไม่สวมแหวน “การนมัสการ” หมายถึงการตะโกนหรือปรบมือ “การฟื้นฟู” ตอนนี้นำมาหมายถึงการหลังไหลของวิญญาณ และ “อิสราภาพ” หมายถึงการวิ่งไปตามทางเดินในโบสถ์ อัครสาวกหมายความว่าเช่นนั้นจริงๆ หรือเมื่อพวกเขาเขียนพระคัมภีร์ใหม่ (หรือพระเจ้าหมายความว่าอะไรเมื่อพระองค์ทรงดลใจผู้เขียน)

ตอบ

ผมแน่ใจว่าคุณรู้คำตอบอยู่แล้ว มิเช่นนั้นคุณคงไม่ถามคำถามเหมือนเช่นที่คุณถาม อย่างไรก็ตาม เพื่อประโยชน์ของผู้อื่น โดยเฉพาะผู้เชื่อใหม่ เราจะอธิบายคำเหล่านี้สั้นๆ

ความบริสุทธิ์ (ภาษากรีก ฮากิอัสมอส (*hagiasmos*)) หมายถึงการแยกออกต่อพระเจ้าและสภาพที่เป็นผลจากการแยกนั้น ความประพฤติของผู้ที่แยกตนดังกล่าว (ไวน์) ผลของความบริสุทธิ์มีอิทธิพลอย่างมากในชีวิตของธรรมิกชนผู้ศรัทธาซึ่ง “ทำให้มีความบริสุทธิ์ครบถ้วนโดยความเกรงกลัวพระเจ้า” (2โครินธ์ 7:1) โดยการแยกตนเองออกจากความบาปทุกรูปแบบ ทั้งภายในและภายนอก

ความบริสุทธิ์ต้องเริ่มจากภายใน (มัทธิว 23:25-26) แต่เมื่อใจได้รับการทำให้บริสุทธิ์และแยกออกต่อพระเจ้าแล้ว จะต้องดำเนินงานต่อไปจนกระทั่งภายนอกได้รับการชำระให้สะอาดด้วย ทั้งนี้ นอกไปจากสิ่งอื่นๆ แล้ว รวมถึงเสื้อผ้าและการประดับกายของเราด้วย (1ทิโมธี 2:9-10) พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราบริสุทธิ์ภายในและภายนอก (1เปโตร 1:15-16) และการแต่งกายภายนอกของเราจะเปิดเผยให้เห็นสภาพภายในของใจของเรา

หลักความเชื่อ (Articles of Faith) ของ United Pentecostal Church International (สหคริสตจักรเพนเทคอสต์ระหว่างประเทศ) มีข้อความหมวดหนึ่งเกี่ยวกับ “ความบริสุทธิ์” ซึ่งเริ่มต้นว่า “บุตรทุกคนขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะต้องดำเนินชีวิตตามชอบพระทัยของพระองค์ และดำเนินชีวิตตามแบบและตัวอย่างในพระวอพระนของพระเจ้า” จากนั้น อ้างข้อพระคัมภีร์ไว้หลายข้อ และมีย่อหน้าสุดท้ายเขียนไว้ว่า

เราไม่เห็นด้วยอย่างยิ่งที่สมาชิกจะกระทำกิจกรรมต่างๆ ที่ไม่เกิดประโยชน์ต่อการเป็นคริสเตียนที่ดีและการดำเนินชีวิตอันเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า เช่น การไปโรงภาพยนตร์ การเดินร่ำ การว่ายนน้ำร่วมกัน การที่ผู้หญิงตัดผม กางเกงขาสั้นและการใส่เสื้อผ้าที่เผยร่างกายอย่างไม่สุภาพ กีฬาและความเพลิดเพลินทางโลกทุกอย่าง รวมทั้งรายการวิทยุและดนตรีที่เสื่อมเสียศีลธรรม นอกจากนี้ เนื่องจากโทรทัศน์แสดงสิ่งชั่วร้ายเหล่านี้ทั้งหมด เราจึงไม่เห็นด้วยกับการที่สมาชิกมีเครื่องรับโทรทัศน์ในบ้านของตน เราเตือนให้สมาชิกทุกคนละเว้นจากการปฏิบัติเหล่านี้เพื่อประโยชน์ในความก้าวหน้าทางฝ่ายวิญญาณและการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อคริสตจักรของพระองค์ในเวลาเร็ววันนี้

ความบริสุทธิ์มีความสำคัญในชีวิตของบุตรของพระเจ้ามากจนเราทราบไว้ว่า ถ้าไม่มีความบริสุทธิ์แล้ว “ก็จะมีผู้ใดได้เห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าเลย” (ฮีบรู 12:14)

การนมัสการ (ภาษากรีก พระออสคูเนอ (*proskuneo*)) หมายถึงการก้มคานับ การเคารพ หรือการแสดงคารวะหรือความเคารพ (ไวน์) แต่ไม่อาจจำกัดเพียงการกระทำภายนอก หรือการกระทำบางอย่างที่ไม่มีทัศนคติที่ถูกต้อง การนมัสการต้องมีพื้นฐานอยู่บนความรักสำหรับพระเจ้า และความรักนั้นจะพยายามแสดงตนเองในการกระทำที่แสดงออกถึงการบูชาพระองค์

การกระทำเพียงแค่นอก เช่น การปรบมือโดยไม่มีกรณนมัสการด้วยใจไม่มีความหมายสำหรับพระเจ้า “พระเจ้าตรัสว่า ‘ถึงกระนั้นก็ดี เจ้าทั้งหลาย จงกลับมาหาเราเสียเดี๋ยวนี้ ด้วยความเต็มใจ ด้วยการอดอาหาร ด้วยการร้องไห้ และด้วยการอดครวญ จงฉีกใจของเจ้า มิใช่ฉีกเสื้อผ้าของเจ้า’ จงหันกลับมาหาพระเยโฮวาห์ พระเจ้าของท่านทั้งหลาย เพราะว่าพระองค์ทรงกอบปรีย์ด้วยพระคุณและทรงพระกรุณา ทรงกักรื้อฟื้นและบริบูรณ์ด้วยความรักมั่นคง และทรงกลับพระทัยไม่ลงโทษ” (โยเอล 2:12-13)

“ประชาชนนี้ให้เกียรติเราแต่ปาก ใจของเขาห่างไกลจากเรา เขานมัสการเราโดยหาประโยชน์มิได้ ด้วยเอาบทบัญญัติของมนุษย์มา ตู่ว่าเป็นพระคำรัสสอนของพระเจ้า “ (มัทธิว 15:8-9)

อิสยาห์กล่าวถึงวิธีการนมัสการในพระคัมภีร์เก่าที่พระเจ้าพระองค์เองได้ทรงสถาปนาขึ้นและเป็นสิ่งอิสราเอลกระทำ และประกาศว่าสิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่พึงรังเกียจและเป็นความชั่วช้าเพราะเป็นการกระทำภายนอกเท่านั้นและไม่ได้กระทำจากใจด้วยความรักเพื่อพระเจ้าและการอุทิศตนต่อความชอบธรรมและการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง (อิสยาห์ 1:11-20) พระเจ้าทรงแสวงหาผู้ที่จะนมัสการพระองค์ “ด้วยจิตวิญญาณและความจริง” (ยอห์น 4:24) การแสดงออกถึงการนมัสการดังกล่าว เช่น การตะโกนและการปรบมือ จึงเป็นการนมัสการที่แท้จริงและเป็นที่ยอมรับต่อพระองค์ แต่อย่าจำกัดการนมัสการของเราให้เป็นรูปแบบตายตัว และเป็น การแสดงออกตามความเคยชินเท่านั้น ถ้าใจของเราถูกต้อง เราจะพยายามแสดงการนมัสการของเราด้วยการกระทำที่แสดงถึงความรักและการอุทิศตน

การฟื้นฟู มาจากคำว่า ฟื้นฟู (ภาษาฮีบรู ชายาห์ (chayah) ซึ่งหมายถึงการทำให้มีชีวิตชีวา การสร้างใหม่ การกลับคืนสู่ชีวิต คำนี้เป็นคำจากพระคัมภีร์เก่าใช้เพื่อแสดงถึงงานของพระเจ้าในการนำประชากรของพระองค์กลับสู่การคบหากับพระองค์อีก (สดุดี 85:6; 138:7; อิสยาห์ 57:15; โยเซยา 6:2; ฮาบากุก 3:2) ประการแรก การฟื้นฟูในปัจจุบันคือการที่พระเจ้าทรงสร้างธรรมิกชนของพระองค์ขึ้นใหม่ ให้พวกเขามีชีวิตชีวาและเพิ่มเติมพวกเขาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผลลัพธ์คือจะมีการนำวิญญาณใหม่ๆ เข้ามาหาพระเจ้าเมื่อธรรมิกชนมีความร้อนรนจนอุทิศตนใหม่และเป็นพยานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า (กิจการ 1:8)

คำสุดท้ายที่คุณกล่าวถึงคือ อิศรภาพ มาจากคำว่า อิศระ (ภาษากรีก เอลือเธอรอส (eleutheros)) ซึ่งดั้งเดิมหมายถึง อิศรภาพจากการเป็นทาสและการถูกผูกมัดด้วยบาป (ยอห์น 8:34-36; โรม 6:18-22) นอกจากนี้ ยังหมายถึงชาวฮิวที่ได้รับการปล่อยให้เป็นอิสระจากรอบบัญญัติเมื่อพวกเขาหาพระเจ้าคริสต์อีกด้วย (กาลาเทีย 4:25; 5:1) ดังนั้น จึงแสดงถึงอิศรภาพที่งดงามที่เรามีในพระคริสต์เมื่อเราได้เป็นอิสระจากการถูกผูกมัด ทั้งนี้ รวมทั้งอิศรภาพในการแสดงความรู้สึกของเราในการนมัสการโดยการแสดงออกทางร่างกาย ซึ่งเป็นสิ่งที่ชาวพื้นเทศอสตีให้ความสนใจ เช่น การเต้นรำ การตะโกน และการกระโดดเพราะความปีติยินดี

อย่างไรก็ตาม อิศรภาพไม่ใช่ใบอนุญาต มีคนบอกกับชายคนหนึ่งที่กำลังเหวี่ยงแขนของตนอยู่ว่า “อิศรภาพของคุณหยุดอยู่ที่จมูกของผม” อีกคนหนึ่งแสดงว่าเสรีภาพในการพูดมีขีดจำกัดกล่าวว่า อิศรภาพไม่ได้ให้เสรีภาพกับคนหนึ่งที่จะตะโกนว่า “ไฟไหม้” ในห้องประชุมที่มีคนอยู่มาก

เปโตรกล่าวว่า “จงดำเนินชีวิตอย่างคนมีเสรีภาพ แต่อย่าใช้เสรีภาพนั้น เป็นข้ออ้างเพื่อจะทำความชั่ว แต่จงดำเนินชีวิตอย่างผู้รับใช้ของพระเจ้า” (1เปโตร 2:16) เปาโลกล่าวถึงความคิดที่คล้ายคลึงกันว่า “ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย ที่ทรงเรียกท่านก็เพื่อให้มีเสรีภาพ อย่าเอาเสรีภาพของท่านเป็นช่องทางที่จะปล่อยตัวไปตามเนื้อหนัง แต่จงรับใช้กันและกันด้วยความรักเถิด” (กาลาเทีย 5:13) ดังนั้น เราจะต้องใช้อิศรภาพของเราด้วยความรับผิดชอบ โดยใส่ใจผลประโยชน์ของคนอื่นๆเสมอ และ กระทำทุกสิ่งเพื่อให้คริสต์จักรจำเริญขึ้น (1โครินธ์ 14:26)

ใช่แล้ว น้องรักของผม ถ้อยคำเหล่านี้มีความหมายที่สำคัญว่า ลึกกว่าและเป็นพระพรมากกว่าที่เข้าใจกัน และผมแน่ใจว่าเราทุกคนสามารถเพิ่มคำเข้าไปในรายการของคุณได้

ไม่ว่าคุณจะไม่พอใจที่มีผู้ใช้ถ้อยคำจากพระคัมภีร์ในแบบที่จำกัดและบกพร่องอย่างไรก็ตาม แต่จงตระหนักว่าหลายคนทำสิ่งเหล่านี้เป็นบุตรของพระเจ้าที่จริงใจและมีความรัก ผู้ซึ่งยังอยู่ในสถานะทารก แต่ต้องการผู้ที่จะจับมือพวกเขาด้วยความรักและนำพวกเขาออกจากร้านน้ำลึกเพียงตาตุ่ม ไปยัง “น้ำ...ลึกพอที่จะว่ายได้” (เอเสเคียล 47:3-5)

และในเวลานั้น สหายเอ๋ย ถ้าคุณตรวจสอบใจของคุณ บางทีคุณอาจจะพบว่าเหตุผลหนึ่งที่คุณไม่พอใจที่มีการใช้ถ้อยคำจากพระคัมภีร์ในทิศทางที่ใช้กันคือคุณจะไม่ต้องการที่จะให้ใครมาชี้ให้คุณเห็นสิ่งที่คุณอ่อนแออยู่ก็ได้ เพราะแม้ว่าความหมายที่แท้จริงของถ้อยคำเหล่านั้นจะใหญ่กว่าและสำคัญกว่าการใช้ที่คุณแสดงถึง แต่การใช้เช่นนั้นก็ยังเป็นส่วนหนึ่งของความหมายที่คุณอาจไม่อยากจะยอมรับ

จริงๆ แล้ว เป็นอย่างนั้นหรือเปล่าครับ

.....

ผมทำอะไรผิดไป

ถาม

ประมาณหนึ่งปีก่อน ลูกเพียงคนเดียวของผมทั้งผมและคริสตจักรไป และแต่งงานกับหญิงสาวที่เป็นคนบาป ตั้งแต่นั้นมา แก่เต็มเกล้าและสุขภาพ และถูกจับฐานใช้อาวุธปล้นทรัพย์ ลูกชายของผมได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่ออายุน้อยแม้ว่าในเวลา นั้นผมจะยังไม่ได้รับความรอด (ผมเพิ่งได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ประมาณสี่ปี) ผมเกือบจะสิ้นหวัง ผมทำอะไรเลยร้ายจนพระเจ้า จะอนุญาตให้สิ่งนี้เกิดขึ้นกับผม

ตอบ

ผมรู้สึกเห็นใจคุณ คุณแน่ใจได้ว่าเพื่อนคริสเตียนของคุณกำลังอธิษฐานเพื่อคุณเพื่อที่ความเชื่อของคุณจะไม่อ่อนกำลัง เหมือนเช่นพระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อเปโตรหลังจากตรัสกับเขาว่าเขาจะถูกซาตานทดลองอย่างหนักจนเขาจะเป็นเหมือนข้าวสาลี เมื่อถูกผีตร้อน (ลูกา 22:31-32)

บุตรทุกคนของพระเจ้าประสบการณ์ทดลองรุนแรง ตามจริงแล้ว เราทราบว่าจะต้องไม่ประหลาดใจเมื่อ “ความทุกข์ยาก อย่างแสนสาหัส” เกิดขึ้น (1เปโตร 4:12) ตามจริงแล้ว การทดลองเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการชำระให้บริสุทธิ์ที่พระเจ้าทรง กำหนดขึ้นเพื่อที่จะนำบุตรของพระองค์มาสู่ความเป็นผู้ใหญ่และความสมบูรณ์ในพระองค์ ไม่ใช่ว่าพระเจ้าทรงนำปัญหาและความ โศกเศร้าเข้ามาในชีวิตของบุคคลหนึ่ง (ยากอบ 1:13) แต่พระเจ้าทรงอนุญาตให้เกิดขึ้น และเมื่อเกิดขึ้นแล้ว พระเจ้าทรงใช้สิ่งนั้น เพื่อก่อให้เกิดสิ่งดีในชีวิตของบุตรของพระองค์

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าในตอนนี้อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้การทดลองและความโศกเศร้าที่เลวร้ายเกิดขึ้น ในชีวิตของคุณได้อย่างไร แต่ในฐานะคนหนึ่งที่ได้ผ่านน้ำลึกแห่งความโศกเศร้ามาแล้ว ผมขอชี้ให้คุณเห็นบางสิ่งที่ผมหวังว่าจะ ช่วยเหลือคุณได้ในเวลานี้

ขอให้อ่านเรื่องบุตรที่หลงหายในลูกา 15:11-32 คุณอาจคิดว่าคุณรู้เรื่องนี้ แต่ให้อ่านข้อพระคัมภีร์ทุกข้ออย่างช้าๆ และ ละเอียด ให้สังเกตประเด็นต่อไปนี้

1. บิดามีบุตรชายที่ถือดีคนหนึ่ง เหมือนคุณ นี้ไม่ได้สะท้อนถึงผู้เป็นพ่อซึ่งเลี้ยงลูกชายของตนขึ้นมาอย่างดีที่สุดเท่าที่ ทำได้ อาตัมและเอวาซึ่งเป็นบุตรของพระเจ้าเองยังกบฏและถูกไล่ออกจากสวรรค์ ดังนั้น คุณไม่ควรถือว่าเป็นการดูถูกตัวคุณหรือ คิดว่าเพราะลูกชายของคุณจากไป จึงเป็นหลักฐานว่าคุณล้มเหลว ไม่จำเป็นว่าต้องเป็นเช่นนั้นเลย
2. บิดาไม่ได้ขัดขวางไม่ให้บุตรจากไปแม้ว่าเขาอาจเอามรดกกลับมาเพื่อที่ชายหนุ่มจะต้องอยู่ได้อย่างไม่ต้องสงสัย
3. บิดาไม่ได้ไปตามบุตรเพื่อบังคับให้เขากลับมาก่อนที่เขาจะพร้อม อย่างไรก็ตาม ผู้เป็นพ่อรู้สึกเสียใจเพราะลูกชาย ของเขาเหมือนกับคุณ และไม่เคยหยุดรักเขาเลย
4. พระเจ้าไม่ทรงลงโทษคนๆ หนึ่งเพราะความบาปของคนอื่น ขอให้อ่านเอเสเคียล 18:1-13 อย่างละเอียด
5. บุคคลแต่ละคนจะต้องรับผิดชอบต่อความบาปของตนเอง ผู้เป็นพ่อไม่เคยรู้สึกผิดเพราะความบาปที่ลูกชายของเขา กระทำ (เอเสเคียล 18:20)
6. บุตรชายทั้งสองมีบิดาคนเดียวกันและได้รับการเลี้ยงดูในสภาพแวดล้อมเดียวกัน แต่คนหนึ่งเป็นบุตรที่ฟุ่มเฟือยและ ทรยศ ในขณะที่อีกคนสัจซื่อและอุทิศตน ถ้าบิดาผิดเพราะบุตรชายที่กบฏ ทำไมบุตรจึงไม่กบฏทั้งสองคน ผมเห็นเหตุการณ์เช่นนี้ หลายครั้ง ในครอบครัวเดียวกัน ภายใต้สถานการณ์เดียวกัน บุตรคนหนึ่งไปทางหนึ่งและอีกคนหนึ่งไปอีกทางหนึ่ง ทำไมจึงเป็น เช่นนั้น มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่รู้ และบิดามารดาได้ทำสิ่งที่ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้จนไม่อาจตำหนิพวกเขาเพราะสิ่งที่บุตรทำได้

7. ให้สังเกตผู้เป็นบิดาและทำตามตัวอย่างของเขา เขารู้ว่าไม่มีประโยชน์ที่จะตามหาลูกชายของเขา จนกว่าลูกชายจะเปลี่ยนทัศนคติของตน เขาอธิษฐานเพื่อลูกชายของเขาทุกวันอย่างแนบแน่น และรอคอยอย่างมีความหวังและมีความเชื่อว่าลูกชายของเขาจะกลับมา เขาได้รับรางวัลตอบแทนความเชื่อของตน และลูกชายกลับใจใหม่และกลับมา

8. ให้สังเกตว่าอะไรทำให้บุตรชายกลับใจใหม่อย่างแท้จริง (ก) เขาใช้เงินทั้งหมดที่เขา มี ตามจริงแล้ว เขาเสียเงินไปโดยเปล่าประโยชน์ (ข) ความอดอยากเกิดขึ้นในแผ่นดิน บิดาอาจอธิษฐานขอให้พระเจ้าทำให้เกิดสถานการณ์ที่จะนำลูกชายของเขาให้กลับใจใหม่ และความอดอยากเป็นคำตอบต่อคำอธิษฐานของบิดา เขาอาจจะไม่กลับมาเลยถ้าพระเจ้าไม่ทรงอนุญาตให้เกิดการกันดารอาหารขึ้นในแผ่นดินนั้น การแข่งสาปอาจเป็นการช่วยพรได้ (ค) เขาจนตรอกเพราะไม่มีอาหารหรือเงิน (ง) เขาเต็มใจที่จะทำงานที่ต่ำต้อยหรือน่าขยะแขยงเพื่อจะมีอาหารกิน [ยอมทำ] แม้แต่งานที่ต่ำและน่ารังเกียจที่สุดที่ชาวอียิปต์จะทำ นั่นคือ การเลี้ยงหมู(จ) เขามีความหิวมากจนจะกินผักกั้วที่หมูกินด้วยความยินดี แต่เขาไม่กล้า และเขาพร้อมที่จะ “ตาย...เพราะอดอาหาร”

9. สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดทำให้เขากลับตัวอย่างแท้จริง และ “รู้สึกตัว” ทุกสิ่งจำเป็นต้องเกิดขึ้น ดังนั้น ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นกับลูกชายของคุณ ไม่ว่าจะน่าขยะแขยงหรือเลวร้ายเพียงใด ขอให้ตระหนักว่าพระเจ้าทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นเพื่อจะนำเขาไปสู่การกลับใจใหม่ ลูกชายของคุณต้องประสบความทันทุกข์ที่จะทำให้เขา “รู้สึกตัว” ผมทราบว่าเป็นเรื่องยากที่คุณยืนอยู่และดูลูกชายของคุณทนทุกข์โดยไม่ช่วยเหลืออะไร แต่ให้ปฏิบัติตามตัวอย่างของบิดาของบุตรที่หลงหาย นั่นเป็นทางที่ดีที่สุด

ผมจะปิดท้ายด้วยเรื่องของผมเอง ลูกของผมคนหนึ่งถูกอำนาจของมารโจมตี และในระยะเวลาหนึ่ง ผมไม่ทราบว่าเขาจะอยู่รอดหรือไม่ วันหนึ่งหลังจากอธิษฐานเผื่อเขาเป็นเวลานาน พระเจ้าทรงให้ข้อพระคัมภีร์ไว้ในใจของผม และข้อพระคัมภีร์นั้นสัมผัสใจของผมอย่างมากและผมแน่ใจว่ามาจากพระเจ้า ผมเปิดไปที่ข้อพระคัมภีร์นั้นและผมวิ่งลงบันไดไปหาภรรยาและอ่านข้อพระคัมภีร์ให้เธอฟังด้วยน้ำตาไหลรินบนใบหน้า เราด้วยกันอธิษฐาน อ่างข้อพระคัมภีร์นั้นเป็นของเราเพื่อลูกชายของเรา ไม่นานหลังจากนั้น ลูกชายของเราได้รับการช่วยกู้

พระวจนะของพระเจ้าเป็นความจริง ข้อพระคัมภีร์ละ คุณจะพบความจริงในปฐมกาล 19:29 “ดังนั้น เมื่อพระเจ้าทรงทำลายหัวเมืองในลุ่มน้ำ พระเจ้าจึงทรงระลึกถึงอับราฮัม และส่งโลทออกไปจากเมืองที่ถูกขยี้ เมื่อพระองค์ทรงขยี้เมืองที่โลทอาศัยอยู่”

ไม่ใช่ความดีของโลทที่ช่วยเขาให้รอดจากการทำลายของโซโดม แต่เขาได้รับการละเว้นไว้เพราะพระเจ้าทรงระลึกถึงอับราฮัมผู้ชอบพระทัยพระเจ้า และพระเจ้าจะทรงระลึกถึงคุณด้วย จงดำเนินชีวิตที่ชอบพระทัยพระเจ้า เดินใกล้ชิดกับพระเจ้า ให้ความเชื่อของคุณจับศिलाเอาไว้ และอธิษฐานเพื่อลูกชายของคุณ เหมือนเช่นอับราฮัม และพระเจ้าจะทรงระลึกคุณ พระองค์จะทรงทำการเพื่อนำบุตรชายของคุณให้กลับใจใหม่

ท้ายที่สุด อ่านและเชื่อข้อพระคัมภีร์ เช่น สดุดี 30:5; สดุดี 34:19; อีสยาห์ 43:2; โรม 4:20-21; โรม 8:28; 1 โครินธ์ 10:13; 2 โครินธ์ 4:17; ยากอบ 4:7 และ 1 เปโตร 4:19 ความผิดหวังและสิ้นหวังของคุณจะหายไป ความเชื่อในพระเจ้าจะเต็มอยู่ในใจของคุณ และคุณจะทราบว่าพระเจ้าของอับราฮัมและบิดาของบุตรที่หลงหายเป็นพระเจ้าของคุณในวันนี้

.....

ทุกอย่างเลวร้ายไปหมด

ถาม

ตั้งแต่ผมได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทุกอย่างยุ่งเหยิงไปหมด ทุกอย่างเลวร้ายไปหมด ผมตกงาน ทั้งภรรยาของผมและผมป่วย (เธอยังคงป่วยอยู่) และลูกชายคนโตของผมถูกจับฐานเมาแล้วขับ และถูกยึดใบขับขี่ แกไม่เคยเมาเหล้ามาก่อนในชีวิต ลูกสาวของผมประสบอุบัติเหตุในขณะที่ขับรถของผม และประกันภัยหมดอายุ ผมจะเป็นหนี้ประมาณ 2,500 เหรียญ ซึ่งผมไม่อาจหามาได้ ผมไม่มีเงินเลย ภรรยาของผมต้องใช้เงิน 2,000 เหรียญเพื่อหาหมอฟัน และผมต้องตัดแว่นตา หลังคารั่ว โถส้วมแตก และเก้าอี้ในห้องรับแขกพัง มีมากกว่านั้น แต่คุณคงเข้าใจว่าผมหมายความว่าอย่างไร สิ่งต่างๆ เป็นไปด้วยดีจนกระทั่งผมให้

ใจของผมกับพระเจ้า และแม้แต่ปีแรกที่ผมรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า สิ่งต่างๆ เป็นไปด้วยดี แต่ปีนี้แล้วนี้ ทุกสิ่งกลับตาลปัตร ผมสตัยชื่อในการถวายสิบลดและไปโบสถ์ คุณบอกกับผมหน่อยได้ไหมว่าทำไมจึงเป็นเช่นนั้น

ตอบ

ผมไม่ทราบคำตอบทั้งหมด แต่บางที่ผมอาจช่วยคุณได้บ้าง มีเหตุผลตามพระคัมภีร์บางอย่างสำหรับการทดลองที่เราต้องประสบ

ประการแรก พระเจ้าไม่เคยสัญญาว่าเราจะมีแสงอาทิตย์โดยไม่มีฝน มีวันโดยไม่มีคืน มีเสียงหัวเราะโดยไม่มีน้ำตา พระองค์ตรัสว่า “เมื่อ [ไม่ใช่ ถ้า] เจ้าลุยข้ามน้ำ เราจะอยู่กับเจ้า” (อิสยาห์ 43:2) พระองค์ทรงสัญญาว่าจะอยู่กับเราในเวลาที่เรามีปัญหา (สดุดี 91:15) ไม่ใช่ป้องกันเราจากปัญหาเลย เราทราบอย่างชัดเจนจาก 1 เปโตร 4:12 ว่า “ดูก่อนท่านที่รัก อย่าประหลาดใจที่ท่านต้องได้รับความทุกข์ยากอย่างแสนสาหัสเป็นการลงใจ เหมือนหนึ่งว่าเหตุการณ์อันประหลาดได้เกิดขึ้นกับท่าน”

พระเจ้าไม่ทรงนำเราออกจากโลกนี้เข้าสู่สวรรค์เล็กๆ เมื่อเราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงส่งฝนของพระองค์ “แก่คนชอบธรรมและคนอธรรม” (มัทธิว 5:45) สดุดี 34:19 บอกเราว่า “คนชอบธรรมนั้นถูกข่มใจหลายอย่าง แต่พระเจ้าทรงช่วยกู้เขาออกมาให้พ้นหมด” และอิสยาห์ 48:10 ประกาศว่าเรา “[ถูก] เลือกลง...ในเตาของความทุกข์ใจ” (*พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์*)

พระเจ้าทรงมีวัตถุประสงค์ที่ทรงอนุญาตให้เกิดการทดลองร้ายแรงในชีวิตของเรา สิ่งเหล่านี้ขัดเกลาร่างกายของเรา ชำระเราจากสิ่งไร้ค่าและความไม่สะอาด และนำทองคำบริสุทธิ์ออกมา จดหมายของเปโตรให้เหตุผลกับเราว่าทำไม “จำเป็นที่ท่านจะต้องทนทุกข์ทรมานชั่วขณะหนึ่งในการถูกทดลองต่างๆ [มากมาย] เพื่อการลองดูความเชื่อของท่านอันประเสริฐยิ่งกว่าทองคำ ซึ่งแม้เสียไปได้ก็ยังคงอยู่ด้วยไฟ จะได้เป็นเหตุให้เกิดความสรรเสริญ เกิดศักดิ์ศรีและเกียรติ ในเวลาที่พระเยซูคริสต์จะเสด็จมาปรากฏ” (1 เปโตร 1:6-7) ยาโคบกล่าวว่า “เมื่อพระองค์ทรงทดสอบข้าแล้ว ข้าก็จะเป็นอย่างทองคำ” (ยาโคบ 23:10)

คุณสามารถแน่ใจได้ว่าพระเจ้าจะทรงนำสิ่งที่ดีออกจากสิ่งนี้ทั้งหมดในเวลาที่เหมาะสมและในวิถีทางของพระองค์เอง (ดู โรม 8:28) เป็นสิ่งยากมากที่จะเข้าใจในเวลาที่เกิดการทดลองร้ายร้ายเกิดขึ้น แต่ขอให้อย่ามั่นใจได้ว่าตลอดเวลา พระเจ้าทรงกระทำการและผสมผสานสิ่งต่างๆ ทั้งหมดที่พระองค์ทรงอนุญาตให้เกิดขึ้นในชีวิตของเราเพื่อให้เกิดสิ่งที่ดีสำหรับเราและนำสง่าราศีมาสู่พระองค์

ผมขอยกตัวอย่างของโยเซฟ เขาถูกพี่ชายของตนเองเกลียดชัง และพี่ชายบางคนต้องการที่จะฆ่าเขา พวกเขาขายโยเซฟให้กับคนขายของเรซึ่งต่อมาขายโยเซฟให้เป็นทาสของเจ้านายที่ไม่เชื่อพระเจ้าในอียิปต์ เนื่องจากเขามีความรู้สึกลึกซึ้งที่ลึก เขาจึงไม่ยอมทำบาปกับภรรยาของเจ้านาย ด้วยความโกรธ เธอจึงกล่าวหาว่าเขาทำสิ่งที่เขาไม่ยอมที่จะทำ และคำโกหกอันเลวร้ายนั้นทำให้เขาต้องถูกขังอยู่ในคุกได้คืนที่ซึ่งเขาถูกขังเป็นเวลาหลายปี

โซ่แห่งการขมเหง ความยากลำบากและการทดลองที่ดูเหมือนไม่มีที่สิ้นสุดนี้กลายเป็นสิ่งที่ดีได้อย่างไร แต่พระเจ้าทรงกระทำการตลอดเวลา ในทำนองเดียวกัน พระองค์ทรงกระทำการในกรณีของคุณ สหายของผม พระเจ้าทรงเปลี่ยนสถานการณ์ของโยเซฟในเวลาของพระองค์เอง โดยทำให้โยเซฟเป็นผู้ปกครองของอียิปต์รองจากฟาโรห์ เขามีอำนาจตัดสินในทุกคนมีชีวิตอยู่หรือตายไปได้ เพราะเขาควบคุมแหล่งอาหารเดียวในเวลาเวลาที่ทุกคนอดอาหารและหิวโหย

พี่ชายของโยเซฟเองมาเพื่อเอาอาหารและก้มลงต่อเขา เมื่อเขาเปิดเผยตนเองต่อพวกพี่ชาย พวกเขารู้สึกตกใจและหวาดกลัวว่าเขาจะแก้แค้นตนเพราะสิ่งเลวร้ายที่ได้กระทำต่อโยเซฟ โยเซฟแสดงถึงความสูงส่งของตนเมื่อกล่าวกับพวกเขาว่า “พวกท่านคิดร้ายต่อเราก็จริง แต่ฝ่ายพระเจ้าทรงดำริให้เกิดผลดีอย่างที่บังเกิดขึ้นนี้แล้ว” (ปฐมกาล 50:20)

พระเจ้าได้ทรงเปลี่ยนโซ่แห่งการทดลองทั้งหมดที่โยเซฟทนทุกข์เป็นสิ่งที่ดี และพระองค์จะทรงทำเช่นเดียวกันเพื่อคุณ จงเชื่อวางใจในพระองค์

.....

ทุกคนบังคับผม

ถาม

ทำไมทุกคนต้องบังคับผมด้วย พ่อแม่ของผม ผู้นำอนุชน ครูสอนโรงเรียนวันอาทิตย์ และศิษยาภิบาลมักจะไม่ว่าใจผมอยู่ตลอดเวลา ผมถูกตำหนิเพราะทุกสิ่งทีผิดไป ดูเหมือนว่าผมไม่อาจทำให้ใครพอใจได้เลย ผมต้องการรับใช้พระเจ้า แต่ต้องไม่มีใครมาบังคับผม เรากำลังมีการฟื้นฟู และเมื่อคืนก่อน ผมไม่รู้สึกลอยออกไปที่แท่นบูชา ผมก็เลยนั่งอยู่ที่ที่นั่งของผม โห อย่างกับว่าผมกระทำความบาปที่ไม่อาจให้อภัยได้เลย มีประมาณหกคนมายืนอธิษฐานอยู่รอบผม ผมไม่มีโอกาสพูดอะไรเลย ทำไมคนถึงคิดว่าคนๆ หนึ่งหันหลังกลับถ้าเขาไม่รู้สึกลอยอธิษฐาน ทำไมผมถึงเป็นตัวผมเองไม่ได้ และออกไปถ้าผมอยากออกหรือไม่ออกถ้าผมไม่ยอมออก โดยไม่ทำให้ทุกคนรู้สึกตื่นเต้นและกังวลใจ ผมไม่ได้เลิก [เชื้อ] พระเจ้าหรือคริสตจักร ผมจะบอกคนเหล่านี้ว่าอย่างไร

ตอบ

คุณต้องขอบคุณพระเจ้าที่คุณมีเพื่อนที่สนใจเกี่ยวกับวิญญาณของคุณจนจะไม่ปล่อยให้คุณล่องลอยไปเหมือนเช่นที่คุณจะต้องการ

การคิดว่าไม่ว่าคุณจะไปสวรรค์หรือนรกไม่ใช่เรื่องของคนอื่นแต่เป็นเรื่องของคุณเองนั่นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง พระวจนะของพระเจ้าบอกเราว่า “จงเตือนสติกันและกันทุกวันตลอดเวลาที่เรียกว่า ‘วันนี้’ เพื่อว่าจะไม่มีผู้ใดในพวกท่านมีใจแข็งกระด้างไปเพราะเล่ห์กลของบาป” (ฮีบรู 3:13) พ่อแม่ของคุณ เพื่อนของคุณ ธรรมิกชน รวมทั้งศิษยาภิบาลของคุณ ทุกคนมีความรับผิดชอบต่อคุณที่จะต้องตักเตือนคุณทุกวัน คุณไม่เพียงแต่ควรขอบคุณพระเจ้าที่คนอื่น ๆ เป็นห่วงคุณเท่านั้น แต่คุณควรจะเป็นห่วงคนอื่น ๆ ด้วย และ [สนใจว่า] ทศนคติที่ขาดความกระตือรือร้นเกี่ยวกับพระเจ้าและคริสตจักรของพระองค์จะมีสิ่งอิทธิพลที่ไม่ดีต่อพวกเขาอย่างไร

ผมนึกถึงเด็กหนุ่มที่ตกจากเตียง เมื่อพ่อของเขาได้ยินเสียงตุบ จึงรีบไปที่ห้องของลูกชายเพื่อดูว่าเกิดอะไรขึ้น ลูกชายอธิบายว่า “ผมว่าผมคงอยู่ใกล้กับขอบ [เตียง] มากเกินไป” คุณอยู่ใกล้กับขอบของความสัมพันธ์ทางฝ่ายวิญญาณกับพระเจ้ามากเกินไป พร้อมทั้งจะหล่นลงมาได้ทุกนาที ทุกคนสามารถเห็นสิ่งนั้นยกเว้นคุณ และเมื่อพวกเขาพยายามช่วยกระตุ้นคุณให้ไปสถานที่แห่งชัยชนะที่แท้จริง คุณรู้สึกไม่พอใจ

มีผู้กล่าวไว้อย่างเหมาะสมว่าไม่มีใครสามารถอยู่ได้โดยลำพัง สิ่งที่คุณทำส่งผลกระทบต่อคนอื่น ดังนั้นสถานะของคุณจึงเป็นสิ่งน่ากังวลใจต่อผู้ที่รักคุณ ทศนคติของคุณไม่ใช่ทศนคติของคริสเตียนที่แท้จริง คริสเตียนที่แท้จริงซึ่งประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เห็นคุณค่าของการหนุนใจ ทศนคติของเขาคือ “ถ้าคุณเห็นผมทำสิ่งใดที่ผมไม่ควรทำ หรือไม่ทำสิ่งใดที่ผมควรทำ โปรดบอกผมด้วย ผมต้องการที่จะทำไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม”

เพื่อนคนหนึ่งบอกกับผมครั้งหนึ่งว่า “ถ้าคุณได้กลิ่นปากผม โปรดบอกผมด้วย เพราะผมไม่รู้ว่าคุณมีกลิ่นปากหรือไม่ ถ้าคุณบอกผม ผมจะฉีดสเปรย์ Binaca ใส่ปากของผมเพื่อที่ผมจะไม่สร้างความรำคาญให้ผู้อื่น” ถ้าคุณเป็นเพื่อนที่แท้จริง คุณจะบอกกับคนอื่น ๆ เมื่อเขาต้องรู้อะไรบางอย่าง และพวกเขาจะแสดงความขอบคุณ

ตามจริงแล้ว คุณควรขอบคุณที่คนอื่นมีความสนใจในตัวคุณและสวัสดิภาพของคุณ สมมติว่าไม่มีใครสนใจคุณและปล่อยให้คุณอยู่เพียงลำพังอย่างแท้จริง คุณจะทนทุกข์มากกว่าที่คุณเป็นตอนนี้ มีผู้กล่าวไว้อย่างเหมาะสมว่าการดูถูกที่เลวร้ายที่สุดคือการละเลย ผมแน่ใจว่าคุณไม่ต้องการเช่นนั้น ในครั้งหนึ่ง ดาวิดร้องออกมาในความโศกเศร้าของเขาว่า “ไม่มีใครเอาใจใส่ข้าพระองค์” (สดุดี 142:4) คุณควรขอบคุณพระเจ้าที่ทุกลมหายใจของคุณมีคนเป็นห่วงวิญญาณของคุณ

ผมเป็นห่วงทศนคติที่เป็นเด็ก เห็นแก่ตัว และอยู่ฝ่ายเนื้อหนังของคุณ คุณต้องเรียนรู้ที่จะรับใช้พระเจ้าด้วยใจทั้งหมดของคุณ อธิษฐานเมื่อคุณไม่ยอมจะอธิษฐาน ตั้งใจมั่นว่าความสัมพันธ์ของคุณกับพระเจ้าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในโลก ไม่มีคนใดควรจะต้องกระตุ้นคุณให้มาโบสถ์หรือไปที่แท่นบูชา สิ่งนั้นควรจะเป็นความปีติยินดีที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในชีวิตของคุณ จะเป็นวันที่มีความสุขสำหรับคุณเมื่อคุณเป็นผู้ใหญ่พอที่จะรับใช้พระเจ้าเพราะคุณรักพระองค์ และไม่ร้อนหรือเย็นตามความรู้สึกของคุณ

ความจริงที่ว่าคนอื่นๆ รักคุณ เอาใจใส่คุณ คุณมีคริสตจักรและศิษยาภิบาล ที่เป็นห่วงสวัสดิภาพของคุณ ควรจะเป็นสิ่งกระตุ้นและ دلใจคุณ กวีที่ไม่ระบุชื่อเคยเขียนไว้ว่า

ฉันจะเป็นคนจริง เพราะมีผู้ที่ไว้วางใจฉัน
ฉันจะเป็นคนบริสุทธิ์ เพราะมีผู้ที่ใส่ใจ
ฉันจะเป็นคนแข็งแกร่ง เพราะมีสิ่งที่ต้องทนทุกข์มาก
ฉันจะเป็นคนกล้าหาญ เพราะมีสิ่งที่ต้องทำทนายมาก
ฉันจะเป็นเพื่อนของทุกคน ศัตรู คนที่ไม่มีเพื่อน
ฉันจะให้ และลืมของขวัญ
ฉันจะถ่อมใจ เพราะฉันรู้ข้อด้อยของฉัน
ฉันจะมองขึ้น และหัวเราะ และรัก และยกขึ้น

ทำยนี้ ผมขอให้คุณมีธรรมชาติที่ดีขึ้น คุณเป็นชายหนุ่มที่มีอนาคตไกล แทนที่จะต่อสู้กับคนเหล่านั้นที่รักคุณและผู้ที่เป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของคุณ จงหันความโกรธและเกลียดชังไปหา มารซึ่งตั้งใจมั่นที่จะทำลายคุณ วิธีที่ดีที่สุดที่จะให้คนทั้งหลายเลิก “ว่า” คุณคือการมีใจร้อนรนเพื่อพระเจ้า และประกอบไปด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีความปีติยินดีในพระเจ้า นมัสการ เป็นพยาน อธิษฐานกับผู้อื่น มีส่วนในการรับใช้ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า ความปีติยินดีจะไหลมาในวิญญาณของคุณ และคุณจะพบว่า การรับใช้พระเจ้าเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในชีวิต

ลองดูสิ ชายหนุ่ม ผมอธิษฐานร่วมกับคุณ

3

ความบริสุทธิ์

ดิฉันควรทำแท้งหรือไม่

ถาม

ดิฉันเติบโตมาในครอบครัวเพนเทคอสต์ แต่ไม่เคยให้ใจของดิฉันกับองค์พระผู้เป็นเจ้าจนกระทั่งไม่ถึงเดือนนี้ เมื่อดิฉันเริ่มเป็นวัยรุ่น ดิฉันไม่เชื่อฟัง ฟังคนตรีร็อคแอนด์โรลและใช้ยาเสพติด และประมาณสองเดือนก่อน ดิฉันพบว่าดิฉันตั้งท้อง พ่อแม่ของดิฉันยังไม่รู้ และคงจะเป็นสิ่งสุดท้ายที่ทำให้พ่อดิฉันทนไม่ได้อีกต่อไป ท่านเป็นโรคหัวใจ และเรื่องนี้อาจทำให้ท่านเสียชีวิตได้ถ้าท่านทราบเข้า แม่ของดิฉันก็ป่วย และดิฉันยังเป็นนักเรียน เราสองคนจึงไม่อาจดูแลเด็กทารกได้ เพื่อนสนิทที่สุดของดิฉันบอกว่าดิฉันไปทำแท้งที่คลินิกวางแผนครอบครัวได้ และพวกเขาจะไม่บอกพ่อแม่ของดิฉัน เธอบอกว่าทารกมีอายุแค่สามเดือน จึงยังไม่มีชีวิต และมันก็เหมือนกับเธอก่อนเนื้อหรือหูดออก ดิฉันกลัวว่าถ้าดิฉันบอกศิษยาภิบาลของดิฉัน เขาจะบอกพ่อแม่ของดิฉัน ในตอนนี้เมื่อดิฉันได้รับความรอดแล้ว ดิฉันต้องการทำสิ่งที่ถูกต้อง ได้โปรดช่วยดิฉันด้วย และบอกว่าจะต้องทำอะไรในทันที

ตอบ

ประการแรก หญิงสาว ผมขอยืนยันกับคุณว่า ผมรักคุณและเป็นห่วงคุณเหมือนคุณเป็นลูกสาวของผมเอง ผมเข้าใจสถานการณ์ของคุณ แต่ผมมีความยินดีเป็นอย่างมากที่คุณได้มายังองค์พระผู้เป็นเจ้าและยอมจำนนชีวิตของคุณต่อพระเยซู นั่นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ในตอนนี้คุณมั่นใจได้ว่าพระเยซูจะทรงนำคุณและช่วยเหลือคุณในสถานการณ์ที่ความบาปนำเข้าสู่ชีวิตของคุณ แต่เป็นสิ่งสำคัญที่เราฟังสิ่งที่พระเจ้าได้ตรัสกับเราในพระวจนะของพระองค์ เมื่อเราทำสิ่งที่พระองค์ตรัส พระองค์จะทรงช่วยแก้ไขปัญหาต่างๆ

เนื่องจากคุณได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ 1 โครินธ์ 6:19-20 จึงเป็นข้อพระคัมภีร์สำหรับคุณ “ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง พระเจ้าได้ทรงซื้อท่านไว้แล้วตามราคา เหตุฉะนั้นท่านจงถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าด้วยร่างกายของท่าน และด้วยจิตวิญญาณของท่านซึ่งเป็นของพระเจ้า” (พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับคิงเจมส์)

พระเยซูทรงจ่ายราคาสูงเพื่อคุณเมื่อพระองค์ทรงประทานชีวิตเพื่อคุณบนไม้กางเขน จะไม่ถูกต้องที่คุณจะเอาชีวิตของคุณซึ่งตอนนี้เป็นของพระเจ้าแล้วไปทำสิ่งที่ขัดกับน้ำพระทัยของพระองค์ คำกล่าวเก่าแก่ที่ว่า “ความผิดสองอย่างไม่ได้ทำให้ความผิดอย่างหนึ่งถูกต้อง” เป็นความจริง คุณได้ทำผิดเมื่อคุณอยู่ในความบาป และความบาปนั้นส่งผลให้เกิดการตั้งครมภ์ของคุณ แต่การทำแท้งเป็นสิ่งผิดเท่าเทียมกัน อย่าเพิ่มความบาปให้กับความบาป จงทำสิ่งที่ถูกต้อง และพระเจ้าจะทรงกระทำการเพื่อคุณในวิถีทางที่คุณไม่เข้าใจในเวลานี้

มีข้อพระคัมภีร์มากมายที่แสดงว่าการทำแท้งเป็นการฆาตกรรม ว่าพระเจ้าทรงถือว่าทารกในครรภ์ไม่ว่าอายุเท่าใดจริงแล้วเป็นมนุษย์ที่มีชีวิตอยู่ ให้พิจารณาข้อเท็จจริงเหล่านี้

1. *ผลิตผลในครรภ์เป็นของพระเจ้า* “นี่แน่ะ บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า ผลิตผลของครรภ์เป็นรางวัล” (สดุดี 127:3)
2. *พระเจ้าทรงสร้างเด็กขึ้นในครรภ์* “เจ้าไม่ทราบทางลม [วิญญาณ] ว่าไปทางไหน และกระดูกมีขึ้นในมดลูกของหญิงที่มีครรภ์อย่างไรฉันใด เจ้าก็จะไม่ทราบถึงกิจการของพระเจ้าผู้ทรงกระทำสิ่งสารพัดฉันนั้น” (ปัญญาจารย์ 11:5) “พระองค์ผู้ทรงสร้างข้าในครรภ์ มิได้ทรงสร้างเขาหรือ มิใช่พระองค์องค์เดียวเท่านั้นหรือที่ทรงสร้างเราทั้งสองในครรภ์” (โยบ 31:15)
3. *พระเจ้าทรงนำเด็กออกจากครรภ์* “ถึงกระนั้นพระองค์ก็ทรงเป็นผู้นำข้าพระองค์ออกมาจากครรภ์มารดา...” (สดุดี 22:9) “ข้าพระองค์พึ่งพระองค์ตั้งแต่กำเนิด พระองค์ทรงเป็นผู้นำข้าพระองค์ มาจากครรภ์มารดาข้าพระองค์ ข้าพระองค์สรรเสริญพระองค์เสมอ” (สดุดี 71:6) ดังนั้น พระเจ้าเท่านั้นที่มีสิทธิ์ที่จะนำเด็กออกจากครรภ์ก่อนถึงเวลา
4. *พระเจ้าทรงถือว่าเด็กที่ยังไม่ได้เกิดและไม่เจริญในครรภ์เหมือนมีรูปร่างสมบูรณ์* “เพราะพระองค์ทรงปั้นส่วนภายในของข้าพระองค์ พระองค์ทรงทอข้าพระองค์เข้าด้วยกัน ในครรภ์มารดาของข้าพระองค์ ข้าพระองค์มิทนหาพระคุณพระองค์เพราะพระองค์ทรงกระทำข้าพระองค์แปลกประหลาดอย่างน่ากลัว พระราชกิจของพระองค์อัศจรรย์ พระองค์ทรงทราบข้าพระองค์ดีเมื่อข้าพระองค์ถูกสร้างอยู่ในที่ลับลึกลับซึ่งขึ้นมาจาก ภูมิกายในท้องที่ลึกแห่งโลก โครงร่างของข้าพระองค์ไม่ปิดบังไว้จากพระองค์

พระเนตรของพระองค์ทรงเห็นส่วนประกอบของข้าพระองค์ วันทั้งหลายทุกๆ วันที่กำหนดให้ข้าพระองค์นั้นก็ทรงจารึกไว้ในพระตำรับของพระองค์เมื่อครั้งยังไม่เกิดวันนั้นเลย” (สดุดี 139:13-16)

5. การแท้งลูกโดยธรรมชาติเป็นคำสาป “โอ พระเจ้าเจ้าข้า ขอประทานแก่เขา พระองค์จะประทานอะไรแก่เขา ขอประทานมดลูกที่แท้งบุตร และห้วงมที่เหี่ยวแห้งแก่เขาทั้งหลาย” (โยเซยา 9:14) ข้อ 13 กล่าวว่าคำสาปนี้คือ “[การ] นำพงศ์พันธุ์ของตนไปมอบให้ผู้ฆ่า”

6. การทำแท้งที่มนุษย์ทำให้เกิดขึ้นจะต้องได้รับการลงโทษ แม้เมื่อเป็นอุบัติเหตุก็ตาม (คูอพยพ 21:22-25)

ผู้หญิงหลายคนถูกหลอกหลอนทั้งวันทั้งคืนเพราะความรู้สึกผิดอันเลวร้าย รู้ว่าวันหนึ่งจะต้องพบกับพระเจ้าโดยมีเลือดอยู่บนมือของตน เลือดของลูกที่ยังไม่ได้เกิดของเธอเอง

เมื่อได้กล่าวเช่นนี้แล้ว ตอนนั้นผมของซีให้คุณเห็นว่าพระเจ้าจะทรงช่วยเหลือคุณให้ทำสิ่งที่ถูกต้อง พระคุณของพระเจ้ามีเพียงพอมากมายที่จะช่วยทั้งคุณและพ่อแม่ของคุณ (ดู 2โครินธ์ 12:9) คุณจะพบว่าพระเจ้าทรงอยู่ข้างหน้าคุณ เตรียมหนทางเพื่อที่ผลอันน่ากลัวที่คุณกลัวจะไม่เกิดขึ้น ให้ปฏิบัติตามขั้นตอนนี้ และดูพระเจ้าช่วยแก้ไขสิ่งต่างๆ เพื่อคุณ

ไปหาศิษยาภิบาลของคุณก่อน หญิงสาวที่ให้คำแนะนำที่ไม่ชอบธรรมนั้นไม่ใช่เพื่อนที่ดีที่สุดของคุณ ศิษยาภิบาลเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของคุณ เขาจะอธิษฐานกับคุณและช่วยเหลือคุณ

จากนั้น ผมขอแนะนำให้คุณทั้งสองไปหาพ่อแม่ของคุณและบอกกับพวกเขา พระเจ้าจะทรงเตรียมพ่อแม่ของคุณเพื่อสิ่งนี้ คุณได้นำน้ำตามาให้พวกเขาในเวลาที่หลงหายไปหลายปี แต่คุณนำความปีติยินดีที่ยิ่งใหญ่มาสู่ใจของเขาเมื่อคุณให้ตนเองแก่พระเจ้า ความปีติยินดีนั้นจะมีมากกว่าข่าวร้ายใดๆ ที่คุณมี เชื่อได้เลย พวกเขาจะรู้ว่ามีภารกิจเกี่ยวผลของความบาปที่ไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้เสมอ คุณจะรู้สึกประหลาดใจที่จะทราบว่าพวกเขาเข้ารัฐอยู่แล้วหรือสงสัยสถานการณของคุณอยู่แล้ว ความรักของพวกเขาสำหรับคุณและความรักของคุณสำหรับพวกเขา ร่วมกันต่อพระพักตร์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะประคองและให้ความแข็งแกร่งแก่พวกเขา พวกเขาจะไม่ใจแตกสลายเมื่อคุณไปหาพวกเขาในความรักพร้อมกับศิษยาภิบาลของคุณและพระวิญญาณบริสุทธิ์

ท้ายสุด อนาคตของเด็กจะเป็นอย่างไร ถ้าคุณไม่สามารถเลี้ยงลูกของคุณได้ มีคริสเตียนที่ดีมากมายที่จะพิจารณารับเลี้ยงเด็กและเลี้ยงดูเด็กนั้นเหมือนเป็นของขวัญจากสวรรค์ ลูกของคุณจะได้รับความรัก ดูแล และเติบโตในบ้านคริสเตียน และคุณจะไม่เสียใจที่ให้ของขวัญแห่งรักที่ไม่เห็นแก่ตัว นอกจากนี้ ยังเป็นธรรมเนียมของครอบครัวที่รับบุตรบุญธรรมที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายทุกอย่างด้วย

ถ้าคุณจะทำเช่นนี้ แทนที่จะทำบาปและมีความรู้สึกผิดหลอกหลอนคุณ คุณจะสามารปีติยินดีที่คุณไม่ต้องพบกับพระเจ้าพร้อมกับมือเปื้อนเลือดของลูกที่ยังไม่ได้เกิดของคุณ พระเจ้าจะทรงทำทางของคุณให้เรียบ ขอให้พระเจ้าทรงอวยพร หญิงสาว ผมอธิษฐานร่วมกับคุณ

คนชอบยุ่งเรื่องคนอื่นบอกศิษยาภิบาลว่า ดิฉันคบหากับคนบาป

ถาม

ชายหนุ่มคนหนึ่ง (สมมติว่าชื่อจอห์น) มักจะแวะมาที่ทำงานของดิฉัน เรากลายเป็นเพื่อนกัน และบางครั้งเราออกไปดื่มกาแฟกันในช่วงพักของดิฉัน ดิฉันไม่สนใจเขาในเชิงชู้สาวเลยจริงๆ ดิฉันสนใจวิญญาณของเขาเท่านั้น และดิฉันคิดว่าดิฉันสามารถนำเขามาหาคู่พระผู้เป็นเจ้าได้ถ้าคนที่ใจชั่วร้ายจะหยุดก้าวถอย คนชอบยุ่งเรื่องคนอื่นคนหนึ่งบอกศิษยาภิบาลว่าดิฉันคบหากับคนบาป และศิษยาภิบาลห้ามไม่ให้ดิฉันพบกับเขาอีกต่อไป ดิฉันพยายามอธิบายแต่เขาไม่ฟัง และอ้าง 2โครินธ์ 6:14 กับดิฉัน ดิฉันบอกเขาว่าดิฉันไม่คิดว่าข้อนี้หมายถึงการนำวิญญาณมาหาพระเจ้า และดิฉันกำลังนำวิญญาณมาหาพระเจ้า เขาบอกว่าดิฉันหลงจอห์น แต่ดิฉันต้องการนำเขามาหาคู่พระผู้เป็นเจ้าเท่านั้นเอง ดิฉันจะทำให้ศิษยาภิบาลของดิฉันเชื่อได้อย่างไรว่าดิฉันสนใจวิญญาณของเขาเท่านั้น

ตอบ

พูดตามจริงแล้ว ผมไม่คิดว่าคุณสามารถทำให้เขาเชื่อได้ และแม้ว่าคุณได้พูดสิ่งต่างๆ มาทั้งหมดว่าต้องการให้จอห์นรอดเท่านั้น แต่คุณไม่ได้ทำให้ผมเชื่อเลย คุณคิดว่าทำไมเขาไปที่ทำงานของคุณและพาคุณออกไปดื่มกาแฟ เขาได้อะไร เขาต้องการอะไร ใครจ่ายค่ากาแฟ และคุณเคยซื้อสตั๊ดกับจอห์นมากพอที่จะบอกกับเขาว่าคุณไม่สนใจเขาในทางใดๆ ยกเว้นต้องการให้วิญญาณของเขาได้รับความรอดหรือไม่ ให้พูดจริงๆ สิว่าคุณเคยซื้อสตั๊ดอย่างนั้นไหม

ผมขอเสริมว่า ถ้าคุณไม่เชื่อฟังศิษยาภิบาลและเลิกคบกับเขา คุณจะไม่มีเกี่ยวข้องกับชายหนุ่มคนนี้เพียงแค่งานกาแฟ จอห์นคิดถึงสิ่งอื่นอยู่ในใจ และพูดกันตรงๆ แล้ว แม้ว่าคุณคัดค้านอย่างแข็งขัน คุณก็คิดถึงสิ่งอื่นอยู่ในใจเช่นกัน แต่คุณอาจเชื่ออย่างจริงจังว่าคุณสนใจแต่ความรอดของเขาเท่านั้น ผมจะให้ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญมากที่จะช่วยคุณได้

ส่วนหลังของเยเรมีย์ 17:9 ในฉบับ Amplified Bible ถามคำถามนี้ “ผู้ใดจะรู้จักใจนั้นเล่า นั่นคือ มองออก เข้าใจ ค้นเคยกับใจและความคิดของตนเอง” คุณอาจคิดว่าคุณรู้จักใจของคุณ คุณอาจเชื่อว่าคุณรู้ คุณอาจทำให้ตนเองเชื่อว่าคุณรู้ แต่พระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่าคุณไม่อาจรู้จักใจของคุณได้อย่างแท้จริง คุณอาจเถียงกลับ แต่พระวจนะของพระเจ้าเป็นจริง คุณไม่อาจรู้จักใจของคุณเองได้ และจำไว้ว่า ใจเป็นที่มาของความต้องการของคุณ

ทำไมจึงเป็นไปได้ไม่ได้ที่คุณจะเข้าใจใจของตนเอง ส่วนแรกของข้อพระคัมภีร์นั้นอธิบายไว้ “จิตใจก็เป็นตัวล่องลอยเหนือกว่าสิ่งใดทั้งหมด” คุณถามใจของคุณ “เธอสนใจชายหนุ่มคนนี้ในทางอื่นโดยยกเว้นความรอดของวิญญาณของเขาหรือไม่” และใจตอบว่า “ไม่เลย ไม่อย่างแน่นอน เพียงแค่วิญญาณของเขาเท่านั้นที่ฉันสนใจ” แต่ใจที่ล่องลอยได้หลอกหลวงคุณ เพราะเมื่อปากของคุณพูดว่า “ฉันสนใจในความรอดแห่งวิญญาณของเขาเท่านั้น” ใจของคุณ (ที่มาแห่งความต้องการของคุณ) รู้สึกหลงใหล คุณไม่ทราบแต่ศิษยาภิบาลของคุณทราบ เขารู้ว่าใจมนุษย์นั้นหลอกหลวง และเขาทราบว่าใจของคุณเองไม่อาจแยกความแตกต่างระหว่างความสนใจบุคคลหนึ่งกับการหลงใหลในเขาได้

ผมยังคงได้ยินเสียงร้องไห้ของหญิงสาวคนหนึ่งในคริสตจักรของผมเมื่อเธอโทรศัพท์หาผมจากรัฐข้างเคียงที่ไม่ต้องใช้เวลารอรถเข็นหรือรถสามวันเพื่อแต่งงาน ผมได้พยายามพูดคุยกับเธอในวันอาทิตย์ก่อนหน้านั้นเกี่ยวกับเรื่องชายหนุ่มซึ่งเป็นคนบาปที่เธอคบหาอยู่ เธอยืนยัน (เหมือนเช่นคุณ) ว่าเธอไม่มีความสนใจในตัวเขาเลยยกเว้นเพื่อเขาจะได้รับความรอด ในตอนนี้ เธอสะอึกสะอื้นถามผมว่าพระเจ้าจะทรงให้อภัยเธอได้ไหม เธอได้แต่งงานกับชายหนุ่มคนนั้นที่เธอยืนยันกับผมไม่ถึงสัปดาห์หนึ่งว่าเธอไม่มีความสนใจเขาในเชิงขู้สาวเลย เธอเชื่อสิ่งที่เธอบอกกับผมอย่างแท้จริง แต่ใจของเธอหลอกหลวงเธอ และความเศร้าเป็นผลที่เกิดขึ้น

ชายหนุ่มคนนี้ไม่เคยได้รับความรอด นอกจากนี้ แม้ว่าเธอจะกลับใจใหม่และยังคงรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้าต่อไป เขาไม่เคยสนับสนุนเธอหรือลูกๆ ของเขาอย่างเต็มที่เลย เรื่องเศร้าจบลงว่า ในเวลาต่อมา เขาปล้นเครื่องบินและถูกขังอยู่ในโรงพยาบาลโรคประสาท

คุณถามว่า “ดิฉันจะทำให้ศิษยาภิบาลเชื่อได้อย่างไรว่าดิฉันสนใจวิญญาณของเขาเท่านั้น” ผมขอทดสอบความจริงใจของคุณ ลองเลิกคบกับจอห์นเหมือนที่ศิษยาภิบาลของคุณแนะนำคุณดู นั่นคือถ้าคุณต้องการให้เขาได้รับความรอดจริงๆ จากนั้นส่งเขาต่อให้กับชายคนหนึ่งในคริสตจักรที่เป็นคนนำวิญญาณมาซึ่งได้รับการพิสูจน์แล้ว ชายผู้ที่ศิษยาภิบาลรับรอง ปล่อยให้ชายคนนั้นพยายามช่วยเหลือเขา [จอห์น] ซึ่ให้เขาเห็นข้อพระคัมภีร์และสอนพระคัมภีร์ที่บ้าน เขาจะนำเขา [จอห์น] มาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าถ้าจอห์นต้องการรับความรอดจริงๆ อย่าเข้าไปยุ่ง

ถ้าจอห์นสนใจคุณเท่านั้น ไม่นานก็จะปรากฏชัด แต่ถ้าเขาต้องการพระเจ้าจริงๆ ก็จะปรากฏชัดเช่นกัน เพราะโอกาสของเขาที่จะมีประสบการณ์ที่แท้จริงกับพระเจ้านั้นมีมากเมื่อมีชายคนหนึ่งพยายามช่วยเหลือเขาแทนที่จะเป็นการรอกแวกจากหญิงสาว แม้ว่า你可能คิดว่าเหตุจูงใจของคุณบริสุทธิ์ แต่คุณแน่ใจได้อย่างไรว่าเหตุจูงใจของเขาบริสุทธิ์ พูดกันตรงๆ แล้ว เขาอาจคิดถึงคุณในเวลาที่คุณพยายามทำให้เขาคิดเรื่องพระเจ้า มันไม่ได้ผลหรอกครับ

ผมหวังว่าคุณจะมีความจริงใจเหมือนเช่นที่คุณต้องการให้ผมเชื่อ ถ้าคุณมีความจริงใจและคุณส่งเขาต่อไปให้ผู้ชายอีกคนหนึ่งช่วยเหลือ เขาอาจได้มาหองค์พระผู้เป็นเจ้า ถ้าคุณไม่ทำเช่นนั้น โอกาสที่เขาจะรอดมีน้อย และความไม่เชื่อฟังของคุณอาจจบลงด้วยความเศร้าใจ จงเชื่อศิษยาภิบาลของคุณ

ทำยนี้ ผมขอเตือนเพิ่มเติม คุณต้องระมัดระวังอย่างมากในการตีตราว่าคนที่รักคุณพอที่จะเป็นห่วงเกี่ยวกับการกระทำที่ไม่ฉลาดของคุณนั้นเป็นคน “ใจชั่วร้าย” และ “คนชอบยุ่งเรื่องคนอื่น” การแจ้งให้ศิษยาภิบาลทราบว่าจะแะตัวหนึ่งนั้นกำลังหลงผิดนั้นไม่ใช่การมีใจชั่วหรือชอบยุ่งเรื่องคนอื่นเลย แต่เป็นการกระทำที่ฉลาด เป็นวิธีตามพระคัมภีร์ซึ่งเปาโลยอมรับและใช้เพื่อช่วยเหลือสมาชิกคริสตจักรที่โครินธ์ซึ่งมีใจทางเนื้อหนัง (ดู 1 โครินธ์ 1:11) บ่อยครั้งศิษยาภิบาลไม่พบว่าแะหลงไปจนสายเกินกว่าที่จะช่วยแะนั้นไว้ได้ สัตว์ร้ายได้ทำร้ายแะนั้นหรือฆ่าแะนั้นหรือกลืนกินแะนั้นไปแล้ว

ผมแน่ใจว่าจะถึงเวลาที่คุณมีความยินดีที่มีบางคนใส่ใจคุณมากพอที่จะแจ้งศิษยาภิบาลเกี่ยวกับกับดักที่คุณกำลังเดินเข้าไป เมื่อเวลานั้นมาถึง จงขอบคุณพวกเขาที่พวกเขาเป็นห่วง จงขอบคุณศิษยาภิบาลของคุณที่ดูแลจิตวิญญาณของคุณ ใครจะไปรู้ จอห์นอาจจะขอบคุณเขาด้วยก็ได้

บางครั้ง คำสบถหลุดออกมา

ถาม

ผมเป็นคริสเตียนใหม่ ประมาณห้าเดือนก่อน ผมได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมเคยใช้ภาษาที่แย่มากและบางครั้ง คำสบถจะหลุดออกมา ผมขอให้พระเจ้าให้อภัยผมในทันที แต่ผมยังรู้สึกแย่ ถึงอย่างนั้น ผมได้ยินผู้ที่เป็คริสเตียนมานานกว่าบางครั้งกล่าวพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อพวกเขาไม่ได้พูดเกี่ยวกับพระองค์อย่างแท้จริง ด้วยคำอุทานเช่น “For Christ’s sake” หรือ “My Lord” หรือ “My God” ผมไม่เข้าใจว่าทำไมผมจึงรู้สึกถูกปรับโทษในการกล่าวสิ่งเหล่านี้ และคริสเตียนคนอื่นๆ ดูเหมือนจะพูดโดยไม่รู้สึกถูกปรับโทษเลย เป็นสิ่งผิดสำหรับผมและไม่ผิดสำหรับพวกเขาหรือ

ตอบ

ผมมีความยินดีที่คุณมีจิตสำนึกที่ระวัง และผมหวังว่าคุณจะระวังที่จะตรวจสอบพระวิญญาณทางจิตสำนึกของคุณไม่ว่าคนอื่นจะทำอะไร เพียงเพราะบางคนเป็คริสเตียนมานานกว่า ไม่ได้ทำให้พวกเขาเป็นแนวทางที่เชื่อถือได้ที่จะปฏิบัติตามพระวจนะของพระเจ้าบอกเราว่าสิ่งใดถูกต้องที่เราจะทำและสิ่งใดผิด

ในพระคัมภีร์เก่า พระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้รับการประกาศว่าบริสุทธิ์ และการใช้อย่างไม่ระมัดระวังถือเป็นความบาปที่ร้ายแรง ร้ายแรงมากจนเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าให้หลักความประพฤติพื้นฐานสำหรับคนอิสราเอลแก่โมเสสที่ภูเขาซีนาย ซึ่งเรียกว่าธรรมเนียมปฏิบัติสิบประการนั้น พระองค์ได้รวมการห้ามไม่ให้ใช้พระนามของพระองค์เปล่าๆ เอาไว้ ในบัญญัติที่ห้ามการล่วงประเวณี การฆาตกรรม การขโมย การโกหกและการเป็นชู้กันนั้น พระเจ้าทรงรวมข้อนี้ไว้ “อย่าออกพระนามพระเจ้าของเจ้าอย่างไม่สมควร เพราะผู้ที่ออกพระนามพระองค์อย่างไม่สมควรนั้น (นั่นคือ อย่างไม่จริงจังหรือไม่มีความหมาย ในถ้อยคำที่ไม่ถูกต้องหรือหยาบคาย) พระเจ้าจะทรงถือว่าไม่มีโทษก็หาไม่ได้” (อพยพ 20:7, Amplified)

ถ้าชาวิวคนหนึ่งซึ่งไม่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่กล้าออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างไม่ระมัดระวังหรือไม่ใส่ใจเราซึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ควรจะลดตัวลงไปพูดเช่นนั้นเช่นกัน ตามจริงแล้ว เราได้รับคำเตือนให้ “ปฏิบัติพระเจ้าตามชอบพระทัยของพระองค์ ด้วยความเคารพและยำเกรง” (ฮีบรู 12:28) และ “จงอุทิศสำหรับประพฤติ เพื่อให้ได้ความรอด ด้วยความเกรงกลัวและตัวสั่นฉันนั้น” (ฟิลิปปี 2:12) ผมสงสัยว่า เราตัวสั่นกันมากแค่ไหนในปัจจุบัน

พระเยซูทรงสอนสิ่งสำคัญเกี่ยวกับคำพูดของเรา “ฝ่ายเราบอกท่านทั้งหลายว่า อย่าสาบานเลย โดยอ้างถึงสวรรค์ก็อย่าสาบาน เพราะสวรรค์เป็นที่ประทับของพระเจ้า หรือโดยอ้างถึงแผ่นดินก็อย่าสาบาน เพราะแผ่นดินโลกเป็นที่รองพระบาทของพระเจ้า หรือโดยอ้างถึงแผ่นดินโลกก็อย่าสาบาน เพราะกรุงเยรูซาเล็มเป็นราชธานีของพระมหากษัตริย์ อย่าสาบานโดยอ้างถึง

ศิระษะของตน เพราะท่านจะกระทำให้ผมขาว หรือดำไปสักเส้นหนึ่งก็ไม่ได้ จริงก็จริงว่าจริง ไม่ก็ว่าไม่ [“ใช่เป็นเพียงใช่ และไม่เป็นเพียงไม่” – Amplified] พุดแต่เพียงนี้ก็พอ คำพุดเกินนี้ไป มาจากความชั่ว” (มัทธิว 5:34-37)

คุณไม่จำเป็นต้องสนับสนุนคำพุดของคุณด้วยคำสบถใดๆ ที่จะทำให้คนทั้งหลายเชื่อสิ่งที่คุณพุด ถ้าคุณเป็นคริสเตียน คนที่พุดจริง คุณไม่จำเป็นต้องเรียกพระเจ้าหรือสวรรค์ให้สนับสนุนคำพุดของคุณ คำพุดง่าย ๆ ของคุณก็เพียงพอแล้ว ในฐานะคริสเตียน เราต้องไม่ใช่คำสบถหรือสาบาน เรายืนยันและถ้อยคำของเรายืนยันหยัดเพราะเราพุดความจริงเสมอ ไม่มีความจำเป็นเลยที่จะพุดในบทสนทนาว่า “My Lord” “My God” “For Christ’s sake”^๑ หรือคำหยาบคายอื่นๆ บุคคลที่ใช้คำพุดเช่นนี้จะพบว่าตัวเองถูกปรับโทษต่อหน้าพระพักตร์พระเจ้า

ตามจริงแล้ว นั่นคือสิ่งที่พระเยซูตรัสในมัทธิว 12:37 “เหตุว่าที่เจ้าจะพ้นโทษได้ หรือจะต้องถูกปรับโทษนั้น ก็เพราะวาจาของเจ้า” และพระเยซูตรัสไว้ในข้อ 36 ว่าคำประเภทใดจะปรับโทษเรา “ฝ่ายเราบอกเจ้าทั้งหลายว่า คำที่ไม่เป็นสาระทุกคนซึ่งมนุษย์พุดนั้น มนุษย์จะต้องรับผิดชอบในถ้อยคำเหล่านั้น ในวันพิพากษา”

“คำที่ไม่เป็นสาระ” มีความหมายตามตัวอักษรว่า “ไม่ระมัดระวังหรือไม่มีประโยชน์” ถ้อยคำที่เราพุดจะถูกนำกลับมาในการพิพากษาเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ของเราหรือปรับโทษเรา

ข้างเป็นสิ่งสำคัญจริงๆ ที่เราระวังไม่ให้ลิ้นของเราพุดคำที่ไม่มีค่าหรือไม่เกิดประโยชน์ใดๆ ตามจริงแล้ว ทุกสิ่งที่เราพุดควรจะเป็นสิ่งดีหรือเกิดประโยชน์ต่อผู้ฟัง อัครสาวกเปาโลสนับสนุนประเด็นที่สำคัญมากนี้เมื่อเขากล่าวไว้ในเอเฟซัส 4:29 “อย่าให้คำหยาบคายออกมาจากปากท่านเลย แต่จงกล่าวคำที่ดีและเป็นประโยชน์ให้เหมาะสมกับความต้องการ เพื่อจะได้เป็นคุณแก่คนที่ได้ยินได้ฟัง”

อัครสาวกยากอบรับพระคำของพระเยซู และได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จึงกล่าวซ้ำและย้ำความสำคัญว่า “ดูก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า ที่สำคัญยิ่งกว่าสิ่งอื่นใดก็คือ จงอย่าสบถสาบาน อย่างอ้างฟ้าสวรรค์หรือแผ่นดินโลก หรือสิ่งอื่นๆ แต่ที่ควรว่าใช่ก็จงว่าใช่ ที่ควรว่าไม่ก็จงว่าไม่ [“ใช่เป็นเพียงใช่ และไม่เป็นเพียงไม่”] เพื่อท่านจะไม่ถูกลงโทษ” (ยากอบ 5:12)

ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ควรจะเป็นเพียงพุดที่จะทำให้คริสเตียนที่ซื่อสัตย์และจริงใจเชื่อว่า ถ้อยคำหยาบคาย คำสบถหรือคำสาบานทุกประเภท รวมทั้งการอ้างถึงพระเจ้าในแบบใดๆ ไม่ควรจะเป็นอยู่ในบทสนทนา ถ้อยคำที่ไม่มีความหมายใดๆ ควรจะตัดทิ้งไปเสีย

คริสเตียนควรระวังภาษาของตนและไม่มีคามผิดเพราะใช้ “คำสบถที่อ่อนนุ่ม” ถ้อยคำที่ฟังคล้ายถ้อยคำหยาบคาย แต่พุดขึ้นแทนคำหยาบคายจริง “Gosh, golly, gee, darn, shoot”^๒ และถ้อยคำที่คล้ายคลึงกันเป็นเพียง “คำสบถ” ที่ลดความรุนแรงลง จงทำความสะอาดคำพุดของคุณ

ทำยนี้ สหายหนุ่มของผม ผมขอแนะนำว่ามีอีกบทเรียนที่คุณต้องเรียนรู้ คุณต้องเรียนรู้ที่จะเอาตาของคุณออกจากผู้อื่น และให้อยู่ที่องค์พระผู้เป็นเจ้า ธรรมชาติของมนุษย์ไม่สำคัญว่ามีอายุมากหรือน้อยเพียงใด และอาจผิดพลาดได้ แต่พระเยซูไม่เคยผิดพลาด

หากว่าคุณมองดูมนุษย์ คุณจะสะดุดและล้มลงอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ บางทีองค์พระผู้เป็นเจ้าได้อนุญาตให้คุณเห็นความผิดของคนอื่นๆ ในกรณีนี้เพื่อที่คุณอาจเรียนรู้ที่จะให้ตาอยู่กับพระเยซู เมื่อเปโตรถามว่ายอห์นจะทำอะไร พระเยซูตรัสตอบว่า “จะเป็นเรื่องอะไรของเจ้าเล่า เจ้าจงตามเรามาเถิด” (ยอห์น 21:20-22) อีกนัยหนึ่ง อย่าปล่อยให้สิ่งที่คนอื่นทำหรือกล่าวทำให้คุณสะเทือน งานของคุณคือติดตามพระเยซูและพระวจนะของพระองค์

พระวจนะของพระเจ้าเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงและกล่าวกับคุณว่า “จงเป็นแบบอย่าง” (1ทิโมธี 4:12)

.....

^๑ คำเหล่านี้แปลได้ว่า “โอ้ องค์พระผู้เป็นเจ้า” “โอ้ พระเจ้า” “เห็นแก่พระเจ้าเถอะ” ตามลำดับ เป็นคำที่ใช้เพื่อกล่าวสบถ กล่าวโทษพระเจ้า [ผู้แปล]

^๒ คำเหล่านี้เป็นคำสบถเช่นกัน แม้จะไม่กล่าวออกมาเต็มๆ แต่ก็กล่าวโทษพระเจ้า

ผู้หญิงไม่ควรตัดผมหรือ

ถาม

มีข้อพระคัมภีร์ที่กล่าวว่าภรรยาจะต้องไม่สัมผัสผมของผู้หญิงแม้แต่จะเล็มออกเพียงครั้งเดียวหรือไม่

ตอบ

ข้อพระคัมภีร์ที่คุณอ้างถึงคงจะเป็น 1 โครินธ์ 11:15 “แต่ถ้าผู้หญิงไว้ผมยาวก็เป็นสง่า เพราะว่าคุณเป็นสิ่งที่ประทานให้แก่เขาเพื่อคลุมศีรษะ” ในภาษากรีก คำว่า “ผมยาว” คือ *คามาโอ (koma)* ซึ่งมีความหมายตามตัวอักษรว่า “ปล่อยให้ผมยาว” (เฮเยอร์, บูลิงเจอร์) ความคิดที่แฝงอยู่คือการที่ผมจะไม่ถูกตัดเลย เพราะถ้าผมถูกเล็มแล้ว ก็แสดงว่าเราไม่ปล่อยให้ผมนั้นยาวตามที่พระเจ้าแห่งธรรมชาติทรงอนุญาตให้ผมนั้นยาว พระเจ้าได้ทรงประทานผมที่ไม่ตัดให้แก่ผู้หญิงเพื่อคลุมศีรษะ

ขอให้สังเกตข้อที่ 6 “ถ้าผู้หญิงจะไม่คลุมศีรษะ” นั่นคือว่า ถ้าเธอไม่มีผมที่ไม่ตัดคลุมศีรษะ เพราะถูกเล็ม “ก็ควรจะโกนผมเสีย แต่ถ้าการที่ผู้หญิงจะตัดผมหรือโกนผมนั้น เป็นสิ่งที่น่าอัปยศ จงเอาผ้าคลุมศีรษะเสีย” สิ่งที่ต้องจำไว้เป็นเจ้าตริสคือการเล็มผมนั้นก็เหมือนกับโกนผมออกทั้งหมด พระเจ้าทรงถือว่าการเล็มผมของเธอเป็นสิ่งผิดเหมือนเช่นตัดผมและโกนผม

ผมแน่ใจว่าคุณตระหนักว่าการที่คุณจะโกนผมและพยายามที่จะนวดศีรษะพระเจ้าด้วยศีรษะอันเกลี้ยงเกลาเหมือนกับลูกบิลเลียดเป็นสิ่งผิด พระเจ้าทรงรู้สึกเช่นเดียวกันนั้นเกี่ยวกับการเล็มผม แม้แต่ครั้งเดียวก็ตาม

.....

ตอบหนังสือ

“Woman’s Adornment”

ถาม

เมื่อเร็วๆ นี้ หนังสือเรื่อง *Women’s Adornment – What does the Bible Really Say (พระคัมภีร์กล่าวไว้อย่างไรแน่เกี่ยวกับการประดับกายของผู้หญิง)* โดยอาร์ล ฟูโดโรล เป็นหนังสือที่อ่านกันในกลุ่มคนหนุ่มสาวและผู้เชื่อใหม่ วัตถุประสงค์ของหนังสือเล่มนี้คือ ทักล้างมาตรฐานของเราทั้งหมดเกี่ยวกับเครื่องแต่งกาย ผม เครื่องประดับและเครื่องสำอาง และอ้างว่าข้อพระคัมภีร์ที่เราใช้ เช่น เฉลยธรรมบัญญัติ 22:5 และ 1 โครินธ์ 11:1-5 ใช้ไม่ได้กับเราในปัจจุบัน หนังสือเล่มนี้ทำให้ความเชื่อของบางคนสั่นคลอน และศิษยาภิบาลของเรา รู้สึกไม่สบายใจเป็นอย่างมาก คุณเคยเห็นหนังสือเล่มนี้ไหม คุณช่วยเราได้ไหม

ตอบ

ผมเคยเห็นหนังสือเล่มนั้นและได้อ่านทั้งเล่ม ผมสามารถเข้าใจได้ว่าทำไมบางคน โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่เชื่อใหม่ และคนอื่นๆ ที่หาข้ออ้างที่จะประนีประนอมในเรื่องเหล่านี้จึงได้รับอิทธิพลจากหนังสือเล่มนี้ ผมมีที่ไม่พอที่จะทักล้างทุกประเด็นเกี่ยวกับหัวข้อทั้งหมดที่หนังสือกล่าวถึง แต่ผมจะให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับบทที่หนึ่งในหนังสือเล่มนั้น และแสดงให้คุณเห็นถึงการบิดเบือนพระคัมภีร์ การแปลอย่างผิดๆ และถ้อยคำที่ไม่เป็นความจริงของผู้แต่งเกี่ยวกับผู้หญิงที่ใส่เสื้อผ้าของผู้ชาย ผมขอยืนยันกับคุณว่าหนังสือเล่มดังกล่าวผิดและหลอกลวงในทุกบทเหมือนกันหมดในเรื่องผมของผู้หญิง เครื่องประดับและเครื่องสำอาง

บทที่ 1 มีหัวข้อว่า “ผู้หญิงควรใส่กางเกงสแลค (กางเกงหลวม) หรือไม่” ในการสนับสนุนคำโต้แย้งว่าผู้หญิงสามารถใส่กางเกงสแลคได้ ผู้เขียนพยายามทำลายความน่าเชื่อถือของเฉลยธรรมบัญญัติ 22:5

เขาใช้ข้อโต้แย้งห้าประการด้วยกัน ประการแรกคือว่าข้อพระคัมภีร์นี้หมายถึงเวลานวดผมเท่านั้น ไม่ใช่ทุกวัน ประการที่สอง เขาแปลคำภาษาฮีบรูสำหรับผู้ชายว่า *เกเบอร์ (geber)* เป็นนักรบหรือทหารเพื่อที่เฉลยธรรมบัญญัติ 22:5 จะเป็น “อย่าให้ผู้หญิงใช้เครื่องแต่งกายของผู้ชาย [ทหาร] และอย่าให้ผู้ชาย [ทหาร] แต่งกายด้วยเครื่องของผู้หญิง” ประการที่สามเขากล่าวว่าข้อพระคัมภีร์รอบข้างไม่มีผลในปัจจุบัน ดังนั้น ข้อ 5 จึงไม่มีผลอีกต่อไป จากนั้น เขาอ้างว่าในสมัยพระคัมภีร์ ทั้งผู้ชายและผู้หญิงใส่เสื้อคลุม จึงมีความแตกต่างในเครื่องแต่งกายเพียงเล็กน้อย เขาอ้างว่าแม้ว่ากางเกงสแลคมีลักษณะเหมือนกางเกงผู้ชาย แต่ก็ยังเป็น

เครื่องแต่งกายของผู้หญิง ท้ายสุด เขายืนยันว่าการใส่กางเกงสแลคในหลายสถานการณ์มีความสุภาพมากกว่าชุดกระโปรง เขายกตัวอย่างวิชาพลศึกษาในโรงเรียน กิจกรรมการกีฬาและผู้หญิงที่ทำงานบางอย่าง

ฟังดูมีเหตุผลใช่ไหม แต่มีเพียงปัญหาเดียว นั่นคือ เฉลยธรรมบัญญัติ 22:5 ยังคงอยู่ในพระคัมภีร์และพระเจ้าทรงหมายความว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้ “อย่าให้ผู้หญิงใช้เครื่องแต่งกายของผู้ชาย และอย่าให้ผู้ชายแต่งกายด้วยเครื่องของผู้หญิง เพราะผู้ใดกระทำสิ่งเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่พึงรังเกียจแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน”

เราจะกล่าวถึงประเด็นต่างๆ ในบทที่ 1 ของหนังสือฉบับนี้ที่ละประเด็น และดูว่าข้อโต้แย้งเหล่านั้นผิดอย่างไร ไม่สอดคล้องไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์และไม่ถูกต้องเลยอย่างไร

ข้อโต้แย้งแรกของหนังสือคือ การใส่เสื้อผ้าของเพศตรงข้ามเป็นสิ่งที่ห้ามกันในเวลานมัสการเท่านั้น ผู้เขียนไม่ได้บอกว่าเขาได้ความคิดนี้มาจากไหน เขาไม่ได้จากพระคัมภีร์แน่เพราะไม่มีการกล่าวถึงการนมัสการในข้อพระคัมภีร์ที่ใช้ หรือแม้แต่ในบริบท เขาเพียงแค่เพิ่มเข้าไปจากจินตนาการของเขาเอง ฟังสิ่งที่พระเจ้าตรัสเกี่ยวกับผู้ที่เปลี่ยนแปลงพระวาระของพระองค์เช่นนั้น “ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าผู้ใดจะเพิ่มเติมคำเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้แก่ผู้นั้น และถ้าผู้ใดตัดข้อความออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงเอาส่วนแบ่งของผู้นั้น ที่มีอยู่ในต้นไม้แห่งชีวิตและที่มีอยู่ในวิสุทธิชนครนั้น ซึ่งบรรยายไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปเสีย” (วิวรณ์ 22:18-19) เป็นเรื่องเลวร้ายที่จะยุ่งกับพระวาระของพระเจ้า การเพิ่มหรือตัดออกจากพระวาระขององค์พระผู้เป็นเจ้าส่งผลให้วิญญาณถูกทำลาย

จากนั้น หนังสือกล่าวว่าข้อพระคัมภีร์อ้างถึงทหาร ว่าเขาจะต้องไม่ใส่เสื้อผ้าของผู้หญิงในการต่อสู้ ผู้เขียนเพียงจะกล่าวว่าข้อพระคัมภีร์นั้นหมายถึงประชากรของพระเจ้าในการนมัสการ การตีความใดถูกต้อง ถ้าการตีความหนึ่งถูก อีกอย่างหนึ่งก็ไม่ถูกต้อง คุณจะเชื่อสิ่งใดที่ผู้เขียนกล่าวได้ไหม ทำไมเราต้องเชื่อการตีความอย่างหนึ่งอย่างใด ทำไมไม่เชื่อสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวเหมือนที่เขียนไว้

ตามจริงแล้ว คำว่า *เกเบอร์* ไม่ได้หมายถึงทหาร เป็นคำที่ใช้เพื่อหมายถึงเด็กทารกที่ยังไม่เกิดในโยบ 3:3 *Hebrew-Greek Key Study Bible* กล่าวว่า *เกเบอร์* (*geber*) หมายถึง “ผู้ชาย ผู้ชายกล้าหาญ ผู้เป็นเพศชาย เด็กชาย สามีนักรบ ทุกคน แต่ละคน...มีลักษณะท่าทางของเพศชาย” มีลักษณะของเพศชาย (*virile*) หมายถึง “การมีลักษณะท่าทางของผู้ชาย ตรงข้ามกับการมีลักษณะท่าทางเหมือนผู้หญิง”

พระเจ้าตรัสอะไรในเฉลยธรรมบัญญัติ 22:5 คือว่า ผู้ชายที่แท้จริงและเข้มแข็งไม่ควรจะใส่เสื้อผ้าของผู้หญิง และผู้หญิงที่แท้จริงและอ่อนโยนไม่ควรใส่เสื้อผ้าที่เป็นของผู้ชาย พระเจ้าทรงประสงค์ผู้ชายให้เป็นผู้ชายที่แท้จริง และผู้หญิงเป็นผู้หญิงที่แท้จริง อาเมน

เท่านั้นควรจะพอแล้วที่จะเห็นข้อผิดของหนังสือเล่มนี้ อย่างไรก็ตาม เราจะดูประเด็นอื่นๆ ที่ผู้เขียนแต่งขึ้นมา ประเด็นต่อมาอ้างถึงบริบท หนังสือเล่มนี้กล่าวว่า เนื่องจากข้อพระคัมภีร์รอบข้างไม่อาจใช้ได้กับเราในปัจจุบัน ข้อพระคัมภีร์นี้ก็ไม่ควรใช้กับเราในปัจจุบันด้วย

เราต้องเข้าใจว่า ในเฉลยธรรมบัญญัติ หลังจากกำหนดธรรมบัญญัติแก่อิสราเอลในเรื่องการเป็นพยานในศาล กฎเกี่ยวกับการต่อสู้ ฆาตกรรมที่ไม่ได้รับการแก้ปัญห และเรื่องครอบครัว เรามาถึงจุดที่ซึ่งพระเจ้าทรงแสดงธรรมบัญญัติต่างๆ นานา โดยมีข้อพระคัมภีร์หนึ่งข้อหรือสองข้อเกี่ยวกับหัวข้อที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ไม่มีข้อใดสนับสนุนข้ออื่นๆ ข้อ 4 กล่าวถึงการช่วยพวงสัตว์ที่ล้มให้ลุกขึ้นมา และข้อ 6 ห้ามไม่ให้จับแม่กิ้งกชที่อยู่ในรังดูแลไข่หรือลูกนก ข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ไม่เกี่ยวข้องกันหรือเกี่ยวข้องกับข้อ 5 ธรรมบัญญัติสำหรับชาวอิสราเอลแต่ละข้อเหล่านี้เป็นอิสระในตัวเอง และไม่สนับสนุนข้ออื่นๆ

แต่มีบางสิ่งในข้อ 5 ที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง ซึ่งทำให้เราทราบว่สิ่งที่ข้อห้ากล่าวถึงนั้นใช้ได้ตลอดเวลาและกับคนทุกรุ่น ไม่สำคัญว่าธรรมบัญญัติในข้อข้างเคียงนั้นจะยังมีผลกับเราหรือไม่ วัตถุประสงค์ของข้อ 5 ทำให้ข้อนี้ต่างจากข้ออื่นๆ ทั้งหมด เพราะกล่าวเกี่ยวกับผู้ที่ใส่เสื้อผ้าของเพศตรงข้ามว่า “เพราะผู้ใดกระทำสิ่งเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่พึงรังเกียจแต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของท่าน”

มีชื่อพระคัมภีร์สิบเอ็ดข้อที่กล่าวถึงสิ่งที่เป็นที่พึงรังเกียจแค่พระเยโฮวาห์” ทุกข้อนั้นมีผลในปัจจุบัน เพราะแต่ละข้อเปิดเผยถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงคิดและรู้สึกเกี่ยวกับความบาปนั้น และพระองค์ไม่เคยเปลี่ยนแปลง พระองค์ทรงเหมือนเดิมในเวลาวานนี้ เวลารวันนี้ และต่อไป เป็นนิจกาล และถ้าพระเจ้าทรงเกลียดชังสิ่งหนึ่งเมื่อวานนี้ พระองค์จะทรงเกลียดชังสิ่งนั้นในวันนี้ และจะเกลียดสิ่งนั้นพรุ่งนี้ ตัวอย่าง เช่น สุภาษิต 6:16-19

ข้อโต้แย้งสองข้อสุดท้ายในบทที่ 1 ของหนังสือเล่มดังกล่าว คือ ทั้งสองเพศสวมเสื้อคลุมในสมัยพระคัมภีร์และกางเกงสแลคมีความเรียบร้อยมากกว่าชุดกระโปรงในหลายสถานการณ์ ข้อโต้แย้งสองข้อนี้ดูไม่คุ้มกับการตอบ สั้นๆ ก็คือ เป็นจริงว่าทั้งสองเพศสวมเสื้อคลุม แต่เสื้อคลุมนั้นแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง และพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะรักษาความแตกต่างนั้นไว้ ที่ว่ากางเกงนั้นสุภาพไม่จำเป็นว่าถูกต้อง ในปัจจุบันนี้ กางเกงมีลักษณะรัดรูปสำหรับทั้งผู้ชายและผู้หญิงและเรียกว่าเป็นเสื้อผ้า “ที่ไม่แบ่งแยกชายหญิง” กิจกรรมและงานใดที่ผู้หญิงทำโดยใส่กระโปรงแล้วเป็นการไม่สุภาพไม่ควรจะเป็นสิ่งที่ผู้หญิงที่ชอบพระทัยพระเจ้ากระทำในเวลาที่มีคนทั้งสองเพศอยู่ด้วย ในกิจกรรมเกือบทุกอย่าง ชุดกระโปรงเปิดเผยให้เห็นน้อยกว่ากางเกงสแลคมาก

คำกล่าวที่ว่ากางเกงสแลคเป็นเสื้อผ้าของผู้หญิงนั้นไม่เป็นความจริง สองปีก่อน ผมเห็นโฆษณาขนาดใหญ่ในหนังสือพิมพ์ที่พูดกับผู้หญิง คำบรรยายได้ภาพกล่าวว่า “ในตอนนีเมื่อคุณผู้หญิงได้ใช้กางเกงของผู้ชายแล้ว คุณควรทำงานให้เสร็จใส่เสื้อและเนคไทของผู้ชายเสีย เพราะมันเข้ากับกางเกงของคุณดี” โฆษณาแสดงราคาเสื้อและเนคไทของผู้ชายเพื่อให้ผู้หญิงใส่และภาพประกอบเป็นภาพผู้หญิงใส่กางเกง เสื้อและเนคไทของผู้ชาย บางครั้งโลกนี้มีความซื่อสัตย์มากกว่า คริสเตียนบางคนที่ต้องการประนีประนอมเสียอีก พวกเขาว่ากางเกงของผู้หญิงจริงๆ แล้วนำมาจากกางเกงของผู้ชาย แม้ว่าคริสเตียนที่มีใจทางฝ่ายเนื้อหนังบางคนจะไม่เห็นด้วยก็ตาม

ทั้งหมดนี้มีความสำคัญอย่างไร วิวรณ์ 12:8 ประกาศว่าผู้ที่พึงรังเกียจ นั่นคือ ผู้ที่ทำการที่พึงรังเกียจต่อองค์พระผู้เป็นเจ้า จะถูกทิ้งลงในบึงไฟพร้อมกับคนฆ่ามนุษย์ คนล่วงประเวณี คนใช้เวทมนตร์ คนไหว้รูปเคารพ และคนโกหก พระเจ้าทรงถือว่าการใส่เสื้อผ้าของเพศตรงข้ามเป็นสิ่งสำคัญมากเพราะพระองค์ทรงเรียกว่าเป็นสิ่งที่พึงรังเกียจต่อพระองค์

ถ้ามีคนที่ไม่ใส่เสื้อผ้าของเพศตรงข้ามโต้แย้งและกล่าวว่า “แต่ฉันจะได้ไปสวรรค์” ผมขอเรียกให้คุณทราบสิ่งที่พระเจ้าตรัสในวิวรณ์ 21:27 “สิ่งใดเป็นมลทิน หรือผู้ใดที่ประพฤติเป็นที่น่าสะอิดสะเอียน หรือพูดมุสาจะเข้าไปในนครไม่ได้เลย เฉพาะคนที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิตของพระเมษโปดกเท่านั้นจึงจะเข้าไปได้”

หนังสือเล่มใดที่นำคนทั้งหลายให้หลงไปควรถูกปฏิเสธ มิฉะนั้น วิญญาณที่เชื่อง่ายและไม่มั่นคงจะได้รับอิทธิพลจากหนังสือเล่มนั้นได้ เราควรช่วยผู้ที่อ่อนแอโดยหนุนใจพวกเขาให้เชื่อฟังพระวจนะของพระเจ้า นั่นเป็นทางแคบ แต่สรรเสริญพระเจ้าที่ทางนั้นนำไปสู่กรุงเยรูซาเล็มใหม่ ซึ่งคือ สวรรค์นั่นเอง

ผมขอสรุปโดยกล่าวอีกครั้งหนึ่งว่าข้อโต้แย้งที่หนังสือกล่าวเพื่อต่อต้านมาตรฐานของเราที่เกี่ยวข้องกับผมของผู้หญิง และการใส่เครื่องประดับและเครื่องสำอาง ก็ผิด หลอกลวง และหักล้างได้ง่ายเหมือนเช่นสิ่งเหล่านั้นในบทนี้ ให้เราเชื่อพระคัมภีร์ เชื่อพระคัมภีร์ด้วยสุดใจของคุณ และรักพระคัมภีร์และคำสั่งสอนของพระคัมภีร์ เพราะถ้าเราไม่รักพระคัมภีร์ พระวจนะของพระเจ้าเตือนเราว่าเราจะหันไปฟังเรื่องนินยาต่างๆ เราจะเชื่อคำโกหก และเราจะถูกแข่งสาปให้ตกในบึงไฟ ผมเลือกสิ่งที่พระวจนะของพระเจ้าเขียนไว้ทุกครั้ง

4

การเงิน

ผมไม่สามารถถวายสิบลดได้

ถาม

ศิษยาภิบาลของผมเทศนาเรื่องการถวายสิบลดในวันอาทิตย์ที่แล้ว และผมไม่เคยรู้สึกแย่อย่างนั้นมาก่อนในชีวิตของผม ผมไม่ได้ถวายสิบลดมากกว่าสามเดือนแล้ว และไม่ใช้เพราะผมไม่ต้องการ ผมเพียงแต่ไม่สามารถทำได้ ผมเป็นหนี้เยอะจนอายุไม่กล้าโผล่หน้าไปที่ประตูเพราะกลัวว่าจะเป็นคนเก็บเงินอีกคนหนึ่ง ผมมีงานทำ แต่เพราะมีลูกสี่คน เงินจึงไม่พอ [มีบิลตามมากมาย] ผมรู้สึกเจ็บปวดจริงๆ เพราะผมไม่สามารถถวายสิบลดได้ ผมควรจะไปหาศิษยาภิบาลและอธิบายกับเขาว่าทำไมผมไม่สามารถถวายสิบลดได้ หรือผมควรจะทำอย่างไร

ตอบ

สิ่งที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่คริสเตียนใหม่ควรจะเรียนรู้คือ “ปรึกษาศิษยาภิบาลเสมอ” ถ้าคุณพบว่าตนเองอยู่ในสถานการณ์หนึ่งที่คุณรู้สึกว่าไม่สามารถปฏิบัติตามหน้าที่ทางฝ่ายวิญญาณใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการถวายสิบลด สอนชั้นเรียน หรือเข้าร่วมประชุมคริสตจักร คุณไม่ควรรอให้ศิษยาภิบาลติดต่อคุณ แต่ให้ติดต่อกับเขาให้เร็วที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ บอกเขาให้ชัดเจนว่าปัญหาคืออะไร และอนุญาตให้เขาช่วยคุณแก้ไขปัญหา และมีทางเลือกปัญหาเสมอไม่ว่าสถานการณ์จะดูเป็นเช่นใดก็ตาม

ศิษยาภิบาลของคุณเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของคุณ แม้ว่าคนอื่น ๆ อาจแนะนำคุณด้วยเหตุผลตามธรรมชาติ พระวจนะของพระเจ้าบอกกับเราว่าผู้ที่ไม่เดิน “ตามคำแนะนำของคนธรรมดา” จะได้รับการอวยพรจากพระเจ้า (สดุดี 1:1) แม้แต่เหตุผลของตัวเองอาจผิดได้ สุภาษิต 3:5 เตือนเราว่า “อย่าพึ่งพาความรอบรู้ของตัวเอง” เป็นไปไม่ได้ที่คุณจะเข้าใจสิ่งที่มีค่าทางฝ่ายวิญญาณด้วยเหตุผลเพียงอย่างเดียว “บุคคลที่วางใจในความคิดของตัวเองเป็นคนโง่” (สุภาษิต 28:26) ใจที่อยู่ฝ่ายธรรมชาติหรือเนื้อหนังไม่สามารถเข้าใจการกระทำเห็นธรรมชาติและอัศจรรย์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระทำเมื่อเราไว้วางใจพระเจ้าอย่างแท้จริงได้ (ดูโรม 8:6-8) ศิษยาภิบาลสามารถพูดคุยกับคุณถึงสิ่งต่างๆ เหล่านี้และช่วยเหลือนคุณได้

จงจำไว้เสมอว่า “เพราะเราดำเนินโดยความเชื่อ มิใช่ตามที่ตามองเห็น” (2โครินธ์ 5:7) เพราะความไม่เป็นผู้ใหญ่ทางฝ่ายวิญญาณ มักจะเป็นเรื่องยากสำหรับคริสเตียนใหม่ที่จะเรียนรู้ความจริงนี้ ตัวอย่างที่ชัดเจนคือในเรื่องการถวายสิบลด การถวายสิบลดเป็นการกระทำที่แสดงออกถึงความเชื่อในพระเจ้าเป็นอย่างแรกและสำคัญที่สุด เราจะศึกษาตัวอย่างของคุณกัน พระเจ้าทรงประทานเงินไว้ในมือของคุณ นั่นคือค่าจ้างที่คุณได้รับ และพระองค์ตรัสกับคุณว่า “หนึ่งในส่วนในสิบส่วนของเงินนั้นเป็นของเรา เราจะให้เจ้าให้คืนส่วนของเราให้กับเราโดยที่เจ้าไม่เอาไป (จริงๆ แล้ว ถือเป็นของขวัญจากพระเจ้า ตามมาลาตี 3:8) และใช้กับตัวเจ้าเองได้ไหม” ดังนั้นเมื่อคุณนำส่วนที่สิบของพระเจ้าไปยังนิเวศของพระเจ้า และคืนให้กับพระองค์ คุณทำเช่นนั้นด้วยความเชื่อว่าพระองค์จะทรงขยายส่วนนั้นให้พอกับความจำเป็นของคุณ พระองค์ทรงประทานให้คุณแก้เท่าของสิ่งที่พระองค์ทรงได้รับ แม้ว่าทั้งหมดจะมาจากพระองค์ก็ตาม

จากนั้น พระองค์ทรงทำคุณเมื่อคุณถวายสิบลดว่า “จงลองดูเราในเรื่องนี้ดูที่หรือว่า เราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้า และเทพรอย่างล้นไหลมาให้เจ้าหรือไม่” (มาลาตี 3:10)

สหาย พระองค์กำลังตรัสถึงการตอบสนองความจำเป็นของคุณ การเทของประทานเห็นธรรมชาติจากคลังที่ใหญ่ยิ่งของพระองค์ซึ่งจะไม่ใช้แค่เศษส่วนที่สิบซึ่งคุณคืนให้กับพระองค์เท่านั้น

ข้อพระคัมภีร์ต่อมาเน้นสัญญาว่า เมื่อเดิม พระเจ้าตรัสกับอิสราเอลซึ่งเป็นชนชาติที่ทำเกษตรกรรมเป็นหลัก พระองค์ทรงให้การรับรองอันน่าอัศจรรย์นี้ “เราจะขนานบดที่ทำลายให้แก่เจ้า เพื่อว่ามันจะไม่ทำลายผลแห่งพื้นดินของเจ้า และผลของทุ่งในไร่ของเจ้าจะไม่ร่วง พระเจ้าจอมโยธาตรัสดังนี้แหละ” (มาลาตี 3:11)

สำหรับพวกเราที่ไม่ได้เป็นชาวนา สัญญานี้หมายถึงพระองค์จะทรงช่วยป้องกันเราจากอุบัติเหตุและรบกวน ทำให้ยางรถและรองเท้าของลูกๆ ใช้ได้นานขึ้น กันความเจ็บป่วยจากประตูบ้านของเรา และให้พบของลดราคาที่จะทำให้เราประหลาดใจ

พระเจ้าตรัสว่า “จงพิศูจน์เราในตอนนี่ เราจะทำให้เก้าส่วนของเจ้าขยายออกไปมากเกินกว่าที่สิบส่วนสามารถทำได้ถ้าเจ้าปล้นจากเราด้วยสิบลดซึ่งเป็นของเราและใช้ส่วนนั้นเพื่อตัวของเจ้าเอง”

เห็นได้ชัดเจนจากจดหมายของคุณว่า คุณเป็นหนึ่งใน การที่คุณเอาเงินของพระเจ้าไปนั้นไม่ได้แก้ปัญหาคือคุณเลย ตามจริงแล้ว ในตอนนี้คุณแย้งว่าเมื่อคุณหยุดถวายสิบลดเมื่อสามเดือนก่อนเสียอีก “การพึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง” ไม่เกิดผล คุณต้องเริ่มดำรงชีวิตแห่งความเชื่อในพระเจ้าและเชื่อฟังพระวณะของพระองค์

ผมขอยกตัวอย่าง หลายปีก่อน มีสามีภรรยาคนหนึ่งมาที่โบสถ์ของเรา ได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซู และได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ วันหนึ่งไม่นานหลังจากนั้น ชายหนุ่มมาหาผมพร้อมกับความกังวลและผมเห็นว่าเขามีความกังวลใจมาก “อาจารย์เกรย์ครับ” เขาพูดขึ้น “เมื่อผมอยู่ในความบาป ผมสร้างหนี้ไว้มากที่ผมต้องจ่ายในตอนนี่ และพูดกันตรงๆ แล้ว เงินเดือนของผมถูกใช้ไปหมดก่อนที่ผมจะได้รับเสียอีก ไม่มีทางที่ผมจะสามารถถวายสิบลดได้เลย ผมอยากจะทำถวายสิบลด ผมรู้ว่าผมควรจะถวาย แต่เป็นไปไม่ได้เลย” เขาเตรียมรายการหนี้ของเขามา คล้ายๆ กับรายการที่คุณส่งมาให้ผม และจากนั้น เขียนจำนวนเงินเดือนของเขา แนนทีเดียวว่าหนี้และค่าใช้จ่ายของเขาเกินเงินเดือน แม้เมื่อพวกเขาประหยัดเป็นอย่างมากก็ตาม

ผมอธิษฐานในใจ “พระองค์เจ้าข้า ขอทรงช่วยข้าพระองค์ที่จะช่วยเหลือชายคนนี้” และผมรู้สึกการลดใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมเรียกชื่อของเขาและกล่าวว่า “ผมจะทำคุณและในเวลาเดียวกันทำให้ตัวผมเองเสี่ยง” และคำทำนายคือว่า “อนุญาตให้พระเจ้าจัดการเงินของคุณและถวายสิบลดอย่างสัตย์ซื่อเป็นเวลาสามเดือน ถ้าในตอนท้ายของเวลานั้น พระเจ้าไม่ได้ทำสิ่งที่พระองค์ตรัสว่าจะทรงกระทำแล้ว และทำให้เก้าส่วนสิบนั้นเพิ่มพูนเหมือนเช่นที่พระองค์ทรงทำให้ขนมปังและปลาเพิ่มพูนขึ้นเมื่อสิ่งเหล่านั้นอยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ เพื่อที่จะจ่ายบิลทั้งหมดของคุณ ผมก็จะรับผิดชอบต่อพระพักตร์พระเจ้า และคุณจะไม่ต้องถวายสิบลด” ผมรู้ว่าการกระทำเช่นนั้นเสี่ยง แต่ผมก็ทราบว่าพระเจ้าไม่ทรงทำให้ผิดหวัง เขามองดูผมอย่างประหลาด จากนั้นยื่นมือของเขาออกมาหาผม บอกว่า “ได้ครับ ผมจะทำอย่างนั้น”

เวลาผ่านไป เดือนหนึ่ง สองเดือน สามเดือน จากนั้นสี่และห้าเดือน เขาไม่ได้มาพูดอะไรกับผม แต่สิบลดของเขาเข้ามาเรื่อยๆ วันหนึ่งผมพบเขาที่คริสตจักร จับมือกับเขา และถามว่า “เรื่องการเงินของคุณเป็นยังงัยบ้าง” เขาหัวเราะและกล่าวว่า “อาจารย์เกรย์ครับ ผมไม่เข้าใจ ภรรยาผมไม่เข้าใจ แต่ผมจ่ายบิลทั้งหมดได้ตรงเวลา เรามีความเป็นอยู่ที่ดี และผมมีเงินเหลือตอนนี้ผมจะไม่เลิกถวายสิบลดแล้วไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น มันได้ผลดีครับ”

สหาย คุณสร้างปัญหาให้กับตัวเองเมื่อเริ่ม “พึ่งพาความรอบรู้ของตนเอง” แทนที่จะไปหาศิษยาภิบาลของคุณและอนุญาตให้เขาชี้ให้คุณเห็นว่าเงาฤทธิ์ของพระเจ้าเข้ามาในสถานการณ์ของคุณอย่างไร คุณจะเห็นอยู่เสมอจนกว่าจะเรียนรู้ที่จะให้ทุกสิ่งอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า ถวายสิบลดของคุณ และ “ดำเนินโดยความเชื่อ มิใช่ตามตาที่มองเห็น”

จากนั้น จงฟังอย่างตั้งใจ เสียงคลิกที่คุณได้ยินนั้นเป็นเสียงเปิดหน้าต่างสวรรค์ พระเจ้าทรงพร้อมแล้ว คุณละ

.....

ศิษยาภิบาลรับสิบลด ไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์หรือ

ถาม

ผมได้ยินว่า ศิษยาภิบาลที่เก็บสิบลดจากสมาชิกมีความผิดในการใช้อำนาจฝ่ายเหนือหนึ่งเหนือพวกเขาและเป็น “เจ้านายที่ข่มขู่ผู้ที่อยู่ใต้อำนาจ” พี่คนหนึ่งบอกว่าผู้รับใช้แบบนั้นปล้นจากคริสตจักรและปล้นจากพระเจ้า บอกว่าไม่มีข้อพระคัมภีร์ใดสนับสนุนระบบดังกล่าว และบอกว่าผู้ที่ยอมและทำเช่นนั้น มี “ความขี้ลาด” พระคัมภีร์สอนเกี่ยวกับการที่ศิษยาภิบาลรับสิบลดไว้ว่าอย่างไร

ตอบ

ผมขออธิบายสั้นๆ เกี่ยวกับประเด็นที่สำคัญ

1. สิบลดเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า พระองค์ทรงประกาศว่าสิบลดเป็นของพระองค์ “ทศางค์ทั้งสี่ที่ได้จากแผ่นดินเป็นพืชที่ได้จากแผ่นดินก็ดี หรือผลจากต้นไม้ก็ดี เป็นของพระเจ้า เป็นสิ่งบริสุทธิ์แต่พระเจ้า...และทศางค์ที่ได้มาจากฝูงวัว หรือฝูงแพะ แกะ คือสัตว์หนึ่งในสิบลดที่ลอบได้ไม่เท่าของผู้เลี้ยง เป็นสัตว์บริสุทธิ์แต่พระเจ้า” (เลวีนิติ 27:30, 32)
2. พระเจ้าทรงประทานสิบลดให้กับเผ่าเลวี (เผ่าที่เป็นปุโรหิต) เพื่อเป็นมรดกของพวกเขา “เราให้ทศางค์ ในอิสราเอลแก่คนเลวีเป็นมรดก เป็นค่าตอบแทนงานที่เขาปฏิบัติ คืองานปฏิบัติที่เดินทันดพบ” (กันดารวิถี 18:21)
3. ห้องหรือคลังถูกสร้างขึ้นในพระวิหารเพื่อเก็บสิบลดจนกว่าชาวเลวีจะใช้ (2พงศาวดาร 31:4-12) คลังเหล่านี้ได้รับการเก็บรักษาโดยชาวเลวีเอง
4. พระเจ้าทรงถือว่าเป็นการปล้นจากพระองค์เมื่อประชากรของพระองค์ไม่นำสิบลดเข้าสู่คลัง (มาลาคีย์ 3:8-10) ไม่มีใครคนใดสามารถรับแผ่นดินสวรรค์ได้ (1โครินธ์ 6:10)
5. พระเจ้าทรงนำระบบสิบลดที่พระองค์ทรงใช้ก่อนและระหว่างธรรมบัญญัติ มาใช้กับเราภายใต้พระคุณ (1โครินธ์ 9:8-14) พระองค์ทรงเน้นว่าผู้ที่เทศนาพระกิตติคุณ (ผู้รับใช้) เป็นผู้ที่ได้รับการสนับสนุนโดยระบบนี้ในปัจจุบัน
6. พวกเขาหาเงินที่โลกไม่ใช่ผู้เทศนาแต่เป็นคนธรรมดาที่เก็บส่วนเงินได้ของตนที่พระเจ้าประกาศว่าเป็นของพระองค์ เพื่อสนับสนุนผู้รับใช้ (ดูยากอบ 5:1, 4)

ผมขอชี้ให้คุณเห็นว่าศิษยาภิบาลของคุณไม่ได้ “เก็บ” สิบลด แต่สมาชิกต้อง “นำทศางค์เต็มขนาดมาไว้ในคลัง” (มาลาคีย์ 3:10) แม้แต่เครื่องบูชาก็จะต้อง “เก็บ [ไว้ในคลัง]” เปาโลกล่าว “เพื่อจะไม่ต้องเก็บเรียไรเมื่อข้าพเจ้ามา” (1โครินธ์ 16:2)

ไม่ถูกต้องที่ว่าการที่ศิษยาภิบาลรับสิบลดทำให้พวกเขามี “อำนาจฝ่ายเนื้อหนัง” เหนือคริสตชน สิบลดไม่ใช่สิ่งที่คริสตชนให้กับผู้รับใช้โดยตรง แต่สิบลดเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้า และองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานสิบลดให้กับผู้รับใช้ สมาชิกต้องนำสิบลดของตนไปถวายองค์พระผู้เป็นเจ้า และศิษยาภิบาลได้รับสิบลดเหล่านี้จากองค์พระผู้เป็นเจ้า

ข้อโต้แย้งเกิดขึ้นว่าเมื่อคริสตจักรเติบโตขึ้น ศิษยาภิบาลอาจไม่จำเป็นต้องได้รับเงินสิบลดทั้งหมดเพื่อตนเอง ซึ่งเป็นความจริง อย่างไรก็ตาม เมื่อคริสตจักรมีขนาดใหญ่ขึ้น ก็ต้องมีผู้ทำการมากขึ้นเพื่อช่วยเหลือศิษยาภิบาลในโครงการของคริสตจักร เช่น ผู้ช่วยศิษยาภิบาลหรือศิษยาภิบาลร่วม ผู้อำนวยการแผนกอนุชน แผนกประกาศ และแผนกดนตรี และเลขานุการเต็มเวลา ภารโรง และอื่นๆ ทั้งหมดนี้อาจได้รับการดูแลทางการเงินจากสิบลด เมื่อคริสตจักรเติบโตขึ้น พนักงานที่จำเป็นต่อการรับใช้ตามความจำเป็นของคริสตจักรก็มีมากขึ้นด้วย และสิบลดเพิ่มเติมเข้ามาทำให้คริสตจักรสามารถดูแลเรื่องการเงินของผู้ทำการเหล่านี้ได้

แต่เราสามารถไว้วางใจศิษยาภิบาลให้ดูแลเงินสิบลดจำนวนมากได้หรือไม่ จงจำไว้ว่า ไม่ใช่คริสตชนที่ให้สิบลดแก่เขา พระเจ้าทรงเป็นผู้ประทานให้แก่เขา คริสตชนที่คิดว่าศิษยาภิบาลไม่สามารถใช้เงินสิบลดได้อย่างฉลาดจะสามารถฝ่ากฎวิญญานของตนและวิญญานของภรรยาและลูกๆ ซึ่งมีค่าเหลือคณานับไว้ในมือของเขาได้อย่างไร

เราจะต้องยอมรับว่า สิบลดเป็นของพระเจ้า คริสตชนต้องนำสิบลดของตนมาให้พระเจ้าและเอามือของตนออก จากนั้นพระเจ้าทรงประทานสิบลดให้กับผู้รับใช้ของพระองค์แน่นอน ผู้รับใช้ต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าว่าเขาใช้สิบลดอย่างไร เขาต้องตระหนักว่าสิบลดเป็นเงินของพระเจ้าและต้องใช้อย่างระมัดระวังด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า ถ้าเขาใช้อย่างไม่ถูกต้องหรือใช้เพื่อประโยชน์ของตนเองมากเกินไป เขาต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าผู้บริสุทธิ์อย่างแน่นอน

ทำยนี้ ผมอยากจะบอกกับคุณว่าแผนการของพระเจ้าสมบูรณ์แบบ แผนการนั้นได้ผลและเป็นแผนการเดียวที่ได้ผลจริงๆ เพราะพระเจ้าจะทรงให้แน่ใจว่าเป็นเช่นนั้น

นอกจากนี้ พระองค์ยังทรงเปิดหน้าต่างสวรรค์ของพระองค์ และเทพพระพรจนมีที่ไม่พอที่จะรับได้ (มาลาคีย์ 3:10) ดูเหมือนว่ามีบางสิ่งที่แม้แต่คนที่มี “ความซื่อฉลาด” ก็สามารถเห็นได้

5

การสมรส

และ

ชีวิตครอบครัว

เรามีความสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้ไหม ถ้าเราแต่งงานกัน [ในภายหลัง]

ถาม

มีคนบอกผมว่า 1โครินธ์ 7:36 หมายถึงเรามีความสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้และไม่ใช้ความบาปถ้าเราแต่งงานกันในเวลาต่อมา ผมยังไม่ยอม แต่คนหนุ่มสาวจำนวนมากดูเหมือนว่าจะคิดเช่นนี้ และข้อพระคัมภีร์นี้ดูเหมือนจะสอนว่าเรามีความสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้ แต่ถ้าเป็นอย่างนั้นจริง ทำไมคริสตจักรของเราจึงสอนไม่ให้ทำเช่นนั้น

ตอบ

ผมดีใจที่คุณยังไม่ยอม เพราะประการแรก ข้อพระคัมภีร์ที่คุณอ้างถึงและเราจะศึกษากันต่อไป คือ 1โครินธ์ 7:36 นั้นไม่ได้สอนคำสั่งสอนที่ไม่บริสุทธิ์และไม่พอพระทัยพระเจ้าอย่างแน่นอน และประการที่สอง เนื่องจากจริงๆ แล้ว พระคัมภีร์สอนในสิ่งที่ตรงกันข้าม ความสัมพันธ์ทางเพศก่อนการแต่งงานจึงเป็นความบาป และเป็นความสัมพันธ์ที่เป็นมลทิน

ก่อนเราจะศึกษาข้อพระคัมภีร์นี้ ผมขอชี้ให้คุณเห็นคำสอนจากพระคัมภีร์เกี่ยวกับความสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ประการแรก เตียงสมรสเท่านั้นที่ปราศจากมลทิน “จงให้การสมรสนั้นเป็นที่นับถือแก่คนทั้งปวง และให้ที่นอนปราศจากมลทิน ด้วยว่าคนเหล่านั้นที่เล่นชู้กันและคนล่วงประเวณี พระเจ้าจะทรงพิพากษา” (ฮีบรู 13:4, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับแปลเก่า)

“พระเจ้าจะทรงพิพากษาโทษผู้ที่ทำบาปทางเพศไม่ว่าจะเป็นคนโสดหรือคนแต่งงานแล้ว” เป็นคำแปลส่วนสุดท้ายของฉบับ Beck Version เราไม่พบในข้อพระคัมภีร์เลยว่าการมีเพศสัมพันธ์ก่อนและแต่งงานในภายหลังสามารถกระทำได้ แต่พระคัมภีร์สอนในสิ่งที่ตรงกันข้าม

ใน 1ทิโมธี เปาโลชี้แนะบุตรของเขาในองค์พระผู้เป็นเจ้าว่าควรจะประพฤติตนกับสตรีอย่างไร เขาแนะนำว่าให้ปฏิบัติต่อ “ผู้หญิงผู้มีอาวุโสเป็นเสมือนมารดา และส่วนหญิงสาวๆ ก็ให้เป็นเสมือนพี่สาวน้องสาว มีใจบริสุทธิ์ต่อเขา [คิดแต่ความคิดที่ไร้มลทินเกี่ยวกับพวกเขาเท่านั้น – Taylor Version]” (1ทิโมธี 5:2) ภายหลังในบทเดียวกัน เขาสนับสนุนถ้อยคำนี้โดยเสริมว่า “จงรักษาใจให้บริสุทธิ์” (1ทิโมธี 5:22)

ในจดหมายฉบับที่สองถึงทิโมธี เปาโลเสริมถ้อยคำตักเตือนเหล่านี้ “จงหลีกเลี่ยงเสียจากราคะตัณหาของคนหนุ่ม” (2ทิโมธี 2:22) ฉบับถอดความหนึ่งเขียนว่า “อย่าปล่อยให้ตัณหาของคนหนุ่มของท่านเอาชนะความสำนึกที่ดีของท่าน แต่รักษาตนให้ไร้มลทิน” “ไม่มีสิ่งใดจะชัดเจนไปกว่าคำสอนว่าชายและหญิงโสดไม่ควรปล่อยตนเองให้หมกมุ่นในกิจกรรมทางเพศประเภทใดๆ ก่อนที่จะแต่งงาน

การตักเตือนจากพระคัมภีร์ไม่ให้มีความสัมพันธ์ก่อนแต่งงานมีเหตุผลที่แน่นอน เปาโลกล่าวด้วยความแน่ใจว่า “จงหลีกเลี่ยงเสียจากการล่วงประเวณี บาปอย่างอื่นที่มนุษย์กระทำนั้นเป็นบาปนอกกาย แต่คนที่ล่วงประเวณีนั้น ทำผิดต่อร่างกายของตนเอง” (1โครินธ์ 6:18)

ทำไมความบาปที่เป็นความมลทินทางเพศถูกแยกออกว่าเป็นสิ่งที่ล่วงละเมิดต่อพระเจ้าเป็นพิเศษ คำตอบมีอยู่ในข้อต่อมา “ท่านไม่รู้หรือว่า ร่างกายของท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งสถิตอยู่ในท่าน ซึ่งท่านได้รับจากพระเจ้า ท่านไม่ใช่เจ้าของตัวท่านเอง” (1โครินธ์ 6:19) การทำให้วิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นมลทินด้วยการล่วงประเวณีเป็นความบาปต่อพระองค์ในสายพระเนตรของพระองค์ เพราะสถานที่สถิตของพระองค์ถูกทำให้เป็นมลทิน พระเจ้าทรงสงวนความใกล้ชิดทางเพศไว้สำหรับการสมรสเท่านั้น การกระทำอย่างอื่นนั้นเป็นการไม่นับถือพระเจ้า

เมื่อพิจารณาถึงข้อเท็จจริงนี้ พระวจนะของพระเจ้าชี้แนะให้คนโสดครองตนให้บริสุทธิ์และแยกจากความบาปทางเพศ หรือถ้าเขาไม่สามารถยับยั้งตนเองได้ ก็ให้แต่งงานเสีย “ข้าพเจ้าขอกล่าวแก่คนที่ยังเป็นโสดและพวกแม่ม่ายว่า การที่เขาจะอยู่เหมือนข้าพเจ้าก็ดีแล้ว แต่ถ้าเขายังใจไม่อยู่ ก็จงแต่งงานเสียเถิด เพราะแต่งงานเสียก็ดีกว่ามีใจเร่าร้อนด้วยกามราคะ [ด้วยกามราคะ – RSV]” (1โครินธ์ 7:8-9) หลังจากที่คนหนึ่งแต่งงานแล้วเท่านั้น ความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับความใกล้ชิดจึงบริสุทธิ์และปราศจากมลทิน (ฮีบรู 13:4)

ตอนนี้ เราจะมาดู 1 โครินธ์ 7:36 กัน ก่อนอื่น ให้สังเกตสถานการณ์ ผู้เชี่ยวชาญด้านพระคัมภีร์ทุกคนเห็นพ้องว่าเปาโล ประสบกับสถานการณ์ที่แตกต่างจากสถานการณ์ที่เราประสบอยู่ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก เปาโลเปิดเผยข้อเท็จจริงนี้ในข้อ 26 “เพราะเหตุความยากลำบากที่จะมาถึงอยู่ในเวลานี้ ข้าพเจ้าเห็นว่า ทุกคนควรจะอยู่อย่างที่เขาเป็นอยู่เดี๋ยวนี้” [นั่นคือ เหมือนเช่น เขา ไม่แต่งงาน ข้อ 7-8] คำแนะนำของเปาโลในข้อพระคัมภีร์เหล่านี้เกี่ยวข้องกับผู้ที่ประสบ “ความยากลำบากที่จะมาถึงอยู่ใน เวลานี้” ซึ่งเป็นสภาพที่เกิดขึ้นอยู่ในเวลานั้น เนื่องจากสภาพที่ผิดปกตินี้ เขาแนะนำว่าผู้ที่สามารถครองตัวเป็นโสดได้โดยไม่มี ตัณหา ก็ให้ครองตัวเป็นโสด (ข้อ 8-9) คำว่า “ความยากลำบาก” (ภาษากรีก *ananagke* (*anagke*)) เป็นคำเดียวกับที่ใช้เพื่อบรรยาย ความทุกข์ร้อนใหญ่หลวงใน ลูกา 21:23 และซีดีย์พิบัติ การข่มเหง ความยากลำบาก การข่มเหงคริสเตียนอันเลวร้ายของนโรได้ เริ่มต้นขึ้น

อดัม คลาร์ก กล่าวถึงการอ้างอิงของเปาโลเกี่ยวกับ “ความยากลำบากที่จะมาถึงอยู่ในเวลานี้” ไว้ว่า

ในเวลานั้น เมื่อประชากรของพระเจ้าไม่มีสถานที่อยู่อาศัยแน่นอน เมื่อพวกเขาอยู่ภายใต้อำนาจของศัตรู โดยไม่มี การปกป้องใดๆ จากรัฐบาล บ่อยครั้ง รัฐบาลเองเป็นผู้ข่มเหง ผู้ซึ่งมีครอบครัวจะต้องดูแล จะพบว่าตนเองจะรู้สึกอับอาย มาก เพราะดูแลรักษาตัวเองให้ปลอดภัยนั้นง่ายกว่าดูแลเอาใจใส่ใจภรรยาและลูกๆ มาก ในเรื่องนี้ ดีกว่าที่คนซึ่งยังไม่ แต่งงานจะครองตัวเป็นโสดในเวลาปัจจุบันนี้

Barnes' Commentary เสริมว่า “เขาไม่ได้หมายความว่า จะเป็นสถานการณ์ถาวรในคริสตจักรเลย”

ข้อพระคัมภีร์ที่คุณอ้างถึง ซึ่งคือข้อ 36 นั้นเขียนขึ้นในบริบทนี้ ไม่ใช่ในสภาพการดำเนินชีวิตปกติอันเป็นเวลาที่เราจะเจ็ ทรมามีแผนการให้ทุกคนแต่งงาน (ดูสุภาพิต 18:22; ฮีบรู 13:4; 1 โครินธ์ 7:2)

1 โครินธ์ 7:36 เขียนไว้ว่า

แต่ถ้าชายใดมีคู่หมั้นเป็นสาวพรหมจารี และรู้สึกว่าตนจะปฏิบัติต่อคู่หมั้นอย่างสมควรไม่ได้ มีความรักที่อ่อนแอ และ ต้องทำอย่างใดอย่างหนึ่งก็ให้เขาทำตามปรารถนา คือให้เขาแต่งงานเสีย ไม่มีควมผิดอันใด”

ผมขอสารภาพว่าฉบับ King James Version ไม่ชัดเจนในข้อนี้เหมือนเช่นที่ผมอยากให้เห็น อย่างไรก็ตาม เมื่อศึกษา อิกนิด จะเข้าใจความหมายได้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเราตระหนักถึงสถานการณ์พิเศษของเวลานั้น ซึ่งเปาโลเรียกว่า “ความยากลำบากที่จะมาถึงอยู่ในเวลานี้” ฉบับ New International Version เขียนไว้ชัดเจนยิ่งขึ้นว่า “ถ้าคนใดคิดว่าเขาประพฤติ ตนไม่เหมาะสมต่อสาวพรหมจารีที่เขาได้หมั้นไว้ และถ้าเธอมีอายุมากขึ้น และเขารู้สึกว่าเขาต้องแต่งงาน เขาควรจะแต่งงานตามที่ ปรารถนา เขาไม่ได้ทำบาป พวกเขาควรจะแต่งงานกัน”

จงสังเกตให้ดีว่า จะต้องรักษาพรหมจรรย์ไว้จนกว่าจะแต่งงาน ประเด็นนี้ไม่ใช่พวกเขาที่มีความสัมพันธ์ก่อนแต่งงานได้ หรือไม่ เพราะพวกเขาเป็นคริสเตียนที่แท้จริง ประเด็นคือว่าเขาควรจะแต่งงานหรือไม่ เพราะสภาพอันเลวร้ายของ “ความ ยากลำบากที่จะมาถึงอยู่ในเวลานี้”

แนวคิดที่เพื่อของคุณกล่าวถึงอย่างไม่ถูกต้องเป็นการหมิ่นประมาทพระเจ้า เพราะแนวคิดนี้ย่อมรับการใช้พระวิหาร บริสุทธิของพระเจ้า นั่นคือ ร่างกายของเรเพื่อการล่องประเวณี การสอนเช่นนี้พระเจ้าทรงเรียกว่า “ความล้าลึกของซาตาน” ของ ผู้หญิงชื่อเยเชเบลในคริสตจักรที่เมืองธียาติรา คำข่มเหงอันเลวร้ายที่พระเจ้าทรงประกาศต่อหญิงคนนั้นและผู้ติดตามเธออยู่ใน วิวรรณ์ 2:20-24

ผมหวังว่าคุณจะเข้าใจว่าทำไมคริสตจักรของคุณเทศนาไม่ให้มีความสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน คริสตจักรของพระเจ้าจะเทศนาไม่ให้ทำบาปนี้จนกว่าพระเยซูจะเสด็จมารับเจ้าสาวของพระองค์ ผู้ล่วงประเวณีที่ไม่กลับใจใหม่จะไม่อยู่ในกลุ่มคนที่บริสุทธิ์นั้น

ถ้าคุณต้องการจะรู้ว่าพระเจ้าทรงเกลียดชังความบาปนั้นเพียงใดให้อ่าน 1 โครินธ์ 6:9-10 พระวอนของพระเจ้ากล่าวว่าผู้ล่วงประเวณีจะไม่ได้รับแผ่นดินของพระเจ้า สถานที่เดียวที่พวกเขาสามารถไปได้คือบึงไฟ พวกเขาจะต้องอาศัยอยู่ในนรกเดียวกันกับคนรักร่วมเพศและคนเป็นขี้ตลอดชั่ววันรันดร์ ผมไม่ต้องการที่จะอยู่ในนรกเช่นนั้น *คุณล่ะ*

.....

คู่มั่นของผู้เทศนาหนุ่ม ไม่ค่อยจะอธิษฐาน

ถาม

ผมได้รับความรอดมาประมาณปีครึ่ง และผมรู้สึกว่าได้รับการทรงเรียกให้เป็นผู้รับใช้ ผมหมั่นอยู่กับหญิงสาวน่ารักคนหนึ่งซึ่งเติบโตขึ้นมาในครอบครัวที่เป็นคริสเตียน แต่ผมไม่ค่อยเห็นเธออธิษฐาน ส่วนใหญ่ เธอจะอยู่ที่ห้องโถงพูดคุยและหัวเราะในระหว่างการอธิษฐานที่แทนบูชา เธอบอกว่าเธอรักผมและอยากจะเป็นภรรยาของผู้เทศนา แต่การที่เธอไม่อธิษฐานและไม่มีการะหนักสำหรับคนที่หลงทำให้ผมไม่สบายใจ คุณคิดว่าอย่างไรครับ

ตอบ

ผมคิดว่าคุณมีสิทธิที่จะกังวลเกี่ยวกับความบกพร่องทางฝ่ายวิญญาณของผู้ที่คุณตั้งใจที่จะแต่งงานด้วย หญิงสาวคนนี้น่ารัก มีพรสวรรค์และมั่นคงในความเชื่ออย่างแท้จริง เหมือนเช่นที่คุณบอกไว้

อย่างไรก็ตาม สิ่งอื่นๆ ก็มีความสำคัญเท่าเทียมกันหรือมีความสำคัญมากกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อคุณกำลังเตรียมตัวที่จะเป็นผู้รับใช้ สิ่งที่น่าเศร้าก็คือว่าหนุ่มสาวมากมายที่เติบโตขึ้นมาในครอบครัวคริสเตียนไม่มีใจอยู่ทางฝ่ายวิญญาณ ผมดีใจที่ไม่ใช่ทุกคนเป็นแบบนี้ แต่น่าเศร้าที่มีจำนวนมากที่เป็นเช่นนั้น และดูเหมือนว่าคู่มั่นของคุณจะเป็นหนึ่งในจำนวนนั้น

ภรรยาของผู้รับใช้จะต้องเป็นผู้ที่อยู่ฝ่ายวิญญาณเหนือสิ่งอื่นใด คุณจะต่อสู้กับวิญญาณชั่วทุกวัน และเธอจะต้องอยู่ข้างคุณ ร่วมต่อสู้กับคุณด้วย เธอต้องมีความรู้สึกกับคนทั้งหลายเหมือนเช่นที่คุณรู้สึก พร้อมทั้งจะใช้เวลาอันยาวนานในการอธิษฐานร่วมกับพวกเขาและช่วยเหลือพวกเขาให้พบกับพระเจ้า ในการเป็นคู่อุปถัมภ์ของคุณ เธอจะต้องช่วยเหลือคุณ ไม่ทำให้คุณกังวลใจและดึงคุณลงไป

ในการรับใช้ ภรรยาอาจเป็นพรอันยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าทรงประทานให้กับผู้ชายคนหนึ่งหรือเป็นหินหนักอึ้งรอบคอของเขาก็ได้ เธออาจเป็นแหล่งของความปีติยินดีที่ยิ่งใหญ่หรือในทางตรงกันข้าม เป็นตัวถ่วงวิญญาณของเขาที่ทำให้เขาทำพลาด

ถึงเวลาที่คุณจะต้องตัดสินใจว่าหญิงคนนี้จะเป็นพรสำหรับคุณและการรับใช้ที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ภรรยาเป็นหรือไม่ ผมขอแนะนำให้คุณพูดคุยกับเธอในเรื่องนี้ด้วยความรักแต่ชัดเจน ให้เธอทราบว่าคุณคาดหวังอะไรและต้องการให้ภรรยาเป็นอย่างไรในทางฝ่ายวิญญาณ และสังเกตปฏิกิริยาของเธอ อาจเป็นไปได้ว่าเธอจะตระหนักว่าเธอจำเป็นต้องอยู่ทางฝ่ายวิญญาณมากยิ่งขึ้นและเป็นหุ้นส่วนทางฝ่ายวิญญาณกับคุณ

ถ้าเธอไม่ทำเช่นนั้น ผมเห็นภาพเส้นทางที่ยากลำบากรอคอยคุณอยู่ ความทำพลาดอาจจะเกิดขึ้นและคุณจะต้องวางแผนการเพื่อการรับใช้ของคุณ หรือจะมีการโต้เถียงกันอยู่เสมอในความสัมพันธ์ของคุณ ซึ่งจะ使你อยู่ในความตึงเครียดที่เกือบจะเหลือทน

ในทางตรงกันข้าม ถ้าเธออุทิศตนให้การอธิษฐาน และมีภาระหนักสำหรับคนที่หลง คุณจะช่วยเธอให้กลายเป็นทหารแห่งไม้กางเขนที่แท้จริงและเป็นคู่อุปถัมภ์ที่เหมาะสมสำหรับคุณ

ถ้าเธอไม่เปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้น ผมขอแนะนำให้คุณแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าในเรื่องการแต่งงานของคุณใหม่ พระเจ้าทรงมีทรงมีคู่สำหรับคุณซึ่งจะเป็นคู่อุปถัมภ์ที่แท้จริง อาย่าอมกับสิ่งที่ดียิ่งกว่า อนาคตของคุณสำคัญต่อคุณมากเกินกว่าที่จะยอมเสียรับผู้ที่ไม่มีภาระหนักเหมือนที่คุณมาเป็นภรรยา

สเปอ์จันอ้างสุคตี 37:23 “พระเยโฮวาห์ทรงนำอย่างเท่าของคณดี และพระองค์ทรงพอพระทัยในทางของเขา” และกล่าวว่า “ใช่แล้ว และ [นอกจากอย่างเท่าแล้ว] ก็การยับยั้งด้วย”

.....

คู่หมั้นของดิฉันไม่สนใจดิฉัน

ถาม

ดิฉันไปสหคริสตจักรพื้นเทศอสต์แห่งหนึ่งได้ปีกว่าแล้ว และมีชายคนหนึ่งที่คริสตจักรขอดิฉันแต่งงาน เราสองคนได้รับบัพติศมาในพระนามพระเยซู ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์และมีส่วนร่วมในการนำวิญญาณมาหาพระเจ้าเป็นอย่างมาก ปัญหาคือว่า ดิฉันรู้สึกว่าคุณรักเขา แต่ดิฉันไม่ชอบวิธีที่เขาปฏิบัติกับดิฉัน เมื่อพูดคุยกันตามลำพัง เราเข้ากันได้ดี แต่เมื่อเราอยู่กับคนอื่น ๆ เขาไม่ใส่ใจดิฉัน รวกับว่าเขาไม่ต้องการให้ใครรู้ว่าเขาชอบดิฉัน เขาบอกว่าเขารักดิฉัน และดิฉันบอกเขาว่าดิฉันรักเขา บางครั้งดิฉันรู้สึกว่าคุณมองข้ามวิธีที่เขาปฏิบัติต่อดิฉันได้ แต่บางครั้งดิฉันอยากจะพูดว่า “ลืมไปเลยดีกว่า” ดิฉันควรจะพิจารณาเรื่องนี้ก่อนที่จะหมั้นหรือไม่

ตอบ

ครับ คุณควรพิจารณาเรื่องนี้ รวมทั้งเรื่องอื่นๆ อีกมากมายก่อนที่คุณจะหมั้น

นอกจากเรื่องความรอดแล้ว การแต่งงานเป็นก้าวที่สำคัญที่สุดในชีวิตนี้ การสมรสเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงสถาปนาขึ้นและเป็นความสัมพันธ์ที่ศักดิ์สิทธิ์ ผูกพันและมีความถาวร การสมรสไม่ใช่เพียงความคิดของมนุษย์ที่เกิดขึ้นเพราะความสะดอกเท่านั้น แต่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงวางแผนเพื่อประโยชน์ของมนุษย์ (ปฐมกาล 2:18)

ไม่มีความสัมพันธ์ใดใกล้ชิดและผูกพันกันมากไปกว่าการสมรส สำหรับบุตรของพระเจ้าแล้ว การสมรสเป็นความสัมพันธ์จนถึงความตาย ไม่ควรที่จะพิจารณาถึงการหย่าร้างเลย พระเจ้าทรงเกลียดชังการหย่าร้าง (มาลาคี่ 2:16)

ดังนั้น เมื่อคริสเตียนคิดว่าจะแต่งงาน ควรจะพิจารณาปัจจัยทุกประการ คุณจะต้องไม่เข้าเทียมแอกกับคนที่ไม่เชื่อ (2 โครินธ์ 6:14) แต่คุณต้องแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าอย่างจริงจัง

นอกจากนี้ จะต้องมีความรักที่แท้จริงระหว่างสองฝ่าย ความรักที่แท้จริง “ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว” (1 โครินธ์ 13:5) นั่นคือ ความรักไม่เห็นแก่ตัว โดยธรรมชาติแล้ว เรามีแนวโน้มที่จะเห็นแก่ตัว แต่เมื่อคนๆ หนึ่งรักอีกคนหนึ่งอย่างแท้จริง แนวโน้มนั้นก็เปลี่ยนไป

ผู้ชายหลายคนพยายามที่จะรักษาภาพลักษณ์ “ชายชาติตรี” เอาไว้เมื่ออยู่ต่อหน้าคนอื่น ๆ สำหรับพวกเขา การรักหรือเอาใส่ใจใครคนอื่นเป็นความอ่อนแอ และพวกเขาไม่พร้อมที่จะทิ้งภาพลักษณ์ “ชายชาติตรี” ไปเป็นคนที่มีความอ่อนโยน เอาใจใส่และมีความรัก ในความเป็นจริง ผู้ชายที่เป็นเช่นนั้นมีความรู้สึกไม่มั่นคงและด้อยค่า เขาต้องปกป้องตนเองจากการมีลักษณะที่เปราะบาง แต่คนที่รักอย่างแท้จริงจะกลายเป็นผู้ที่เปราะบาง เพราะเขาใส่ใจบุคคลอีกคนหนึ่งมากจนเขาใส่ใจเกี่ยวกับภาพลักษณ์ของตนเองน้อยกว่าที่เขาใส่ใจเธอ

เห็นได้ชัดว่าเพื่อนของคุณยังมีความรู้สึกสำหรับคุณยังไม่ถึงจุดนั้น เขายังไม่พร้อมที่จะแต่งงานเพราะเขาพยายามที่จะปกป้องตนเองจากสิ่งที่เขาคิดว่าเป็นความอ่อนแอเมื่อเขาอยู่ต่อหน้าผู้อื่น ทั้งนี้ ไม่ได้หมายความว่าเขาไม่สามารถมีความรักที่แท้จริงสำหรับคุณได้ เพียงแต่เขายังไม่มีเท่านั้นเอง

มาตรฐานของพระเจ้าสำหรับการสมรสคือว่าผู้ชายควรจะรักภรรยาของเขาเหมือนกับร่างกายของตนเอง (เอเฟซัส 5:28)

ผู้ชายคนหนึ่งไม่ละเลยร่างกายของตนเองแต่ “เลี้ยงดูและทะนุถนอม เหมือนพระคริสต์ทรงกระทำแก่คริสตจักร” (เอเฟซัส 5:29) เพื่อนของคุณอาจยังไม่ถึงจุดนั้น ซึ่งจำเป็นต่อการสมรสที่ดี เขายังจะต้องก้าวต่อไปอีก

ผมขอแนะนำในตอนนี้อย่างยิ่งว่าคุณยังไม่พร้อมที่จะหมั้นกับชายคนนี้ ก่อนที่คุณจะตกลงที่จะหมั้นกับเขา ผมคิดว่ามีหลายสิ่งที่จะต้องทำ

สิ่งที่สำคัญมากอย่างหนึ่งคือการมีความสัมพันธ์ที่มีความซื่อสัตย์ต่อกันอย่างแท้จริง นั่นคือ ความสัมพันธ์ที่คุณสามารถพูดถึงสิ่งที่ทำให้คุณไม่สบายใจได้อย่างง่ายดาย และเขาสามารถทำเช่นเดียวกันได้ ถ้าความสัมพันธ์ของคุณไม่อาจมีความซื่อสัตย์ต่อกันได้ ก็จะไม่สามารถทนความกดดันของการสมรสได้

สิ่งสำคัญประการที่สองคือว่าจะต้องสื่อสารกันได้อย่างเปิดเผยและไม่เกรงใจกัน และใช้เวลามากที่จะสื่อสารกันเช่นนั้นได้ การสื่อสารเช่นนี้จะต้องดำเนินต่อไปในการสมรส

เวลาเป็นปัจจัยสำคัญอีกอย่างหนึ่ง จะให้ความสัมพันธ์ของคุณได้รับการพิสูจน์ อย่ารีบร้อนและอย่าปล่อยให้เขาเร่งคุณ ถ้าคุณปฏิบัติตามคำแนะนำข้างต้นและให้เวลาเพื่อที่ความสัมพันธ์จะเติบโตขึ้นได้ อาจเป็นไปได้ว่าความรักที่คุณแสวงหาและปรารถนาจะออกผลในชีวิตของเขา ความรักต้องเติบโตขึ้นและเป็นผู้ใหญ่ โดยเปลี่ยนจากสิ่งที่เห็นแก่ตัวในตอนแรก (“ฉันได้อะไรจากความรักนี้”) เป็นความรักที่ลึกซึ้งและไม่เห็นแก่ตัว (“ฉันให้คู่ของฉันได้มากแค่ไหน”) กระบวนการนี้อาจใช้เวลานานในกรณีของคุณ

ท้ายนี้ เพื่อที่จะแสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างความรักของเพื่อนคุณที่มีให้กับคุณ ซึ่งเราอาจเรียกว่าเป็น “ความรักโรแมนติก” และความรักที่ลึกซึ้งและมีความผูกพัน และจำเป็นต่อการสมรสที่ดีและยาวนาน ซึ่งเรียกว่า “ความรักของสามีภรรยา” ผมขอแยกตัวอย่างง่ายๆ

โดยปกติ ได้กระป๋องรถจะมีเครื่องยนต์สองเครื่อง ไม่ใช่เครื่องยนต์เดียวอย่างที่เรามักจะคิดกัน มีเครื่องยนต์ขนาดเล็กเครื่องยนต์หนึ่งและเครื่องยนต์ขนาดใหญ่เครื่องยนต์หนึ่ง ถ้าใช้แค่เครื่องยนต์ขนาดเล็ก รถจะไปไหนไม่ได้ไกล แต่เครื่องยนต์ขนาดใหญ่จะนำรถไปได้ทุกที่ที่เราต้องการจะไป ตามจริงแล้วหน้าที่ของเครื่องยนต์ขนาดเล็กไม่ใช่เป็นการทำให้รถวิ่งไปตามถนน แต่ช่วยให้เครื่องยนต์ขนาดใหญ่ติดขึ้นมา เครื่องยนต์ขนาดเล็กนั้นเรียกว่าสตาร์ทเตอร์

เราจะเรียกเครื่องยนต์ขนาดเล็กซึ่งคือสตาร์ทเตอร์นี้ว่า ความรักโรแมนติก ความรักนี้เป็นความรักที่ไม่เป็นผู้ใหญ่ เป็นความสนใจทางร่างกาย ซึ่งอาจเริ่มความสัมพันธ์ได้ แต่ถ้าเครื่องยนต์ขนาดใหญ่ ซึ่งคือความรักของสามีภรรยา ไม่ติดขึ้นมา ความรักใคร่ก็จะตายไปในเร็ววัน ดังนั้นถ้าคุณหนุ่มสาวมีแต่ความรักโรแมนติก ชีวิตสมรสของพวกเขาจะอยู่ได้ไม่ยืดยาว การสมรสของดาราฮอลลีวูดส่วนใหญ่เป็นประเภทเครื่องยนต์ขนาดเล็ก และแตกสลายลงเมื่อความมั่งคั่งของใบหน้าและรูปร่างจางหายไป เพราะไม่เคยมีความรักที่แท้จริงอยู่

ความรักของสามีภรรยาซึ่งคือเครื่องยนต์ขนาดใหญ่ไม่ได้มีพื้นฐานอยู่บนความรักใคร่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่มีรากฐานอยู่บนความสนใจกันทั้งสองฝ่าย ความเป็นเพื่อนกัน ความเคารพกัน ความชื่นชมกัน การใส่ใจอย่างไม่เห็นแก่ตัว การเป็นห่วง และแนวคิดเกี่ยวกับการสมรสตามพระคัมภีร์

ดูเหมือนว่าเพื่อนของคุณจะมีเครื่องยนต์ขนาดเล็กทำงานอยู่ และจะเป็นการฉลาดสำหรับคุณที่จะระจอนกว่าจะแน่ใจว่าคุณทั้งสองคนมีเครื่องยนต์ขนาดใหญ่ที่ติดและทำงานอยู่ และมีเชื้อเพลิงที่ดีคือพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในถังน้ำมันทางฝ่ายวิญญาณของคุณ เมื่อนั้น คุณจะมีความมั่นใจว่าเป็นการปลอดภัยที่คุณจะเดินทางไปในชีวิตสมรสร่วมกัน

.....

สามปีปฏิบัติกับภรรยาเหมือนเป็นเด็ก

ถาม

สามปีของดิฉันมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เขาเป็นคนชอบเผด็จการมาก เขาปฏิบัติกับดิฉันเหมือนเป็นเด็ก เขาเคยพูดว่าจะตีดิฉันถ้าดิฉันไม่เชื่อฟังเขา เขาจัดการเรื่องเงินและซื้อของต่างๆ ที่ต้องการเพื่อตนเอง แต่ดิฉันต้องขอเงินเพื่อซื้อของใช้ส่วนตัว เขาบอกว่าพระเจ้าทรงวางแผนให้เป็นเช่นนี้ และอ้างเอเฟซัส 5:24 เมื่อใดก็ตามที่ดิฉันพยายามพูดคุยกับเขาอย่างมีเหตุผล อาจารย์เกรย์ค๊ะ ขอพระคัมภีร์นั้นมีความหมายอย่างนี้หรือคะ ดิฉันเต็มใจที่จะเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้ดิฉันเป็น แต่ดิฉันรู้สึก

เหมือนว่าการปฏิบัติเช่นนี้เป็นการทำให้สูญเสียความเป็นมนุษย์ และดิฉันเสียความเคารพตนเองในฐานะภรรยา ดิฉันพบว่าตนเองไม่พอใจเขาและยังไม่พอใจพระเจ้าถ้าพระเจ้าทรงวางแผนให้ชีวิตสมรสเป็นแบบนี้ คุณช่วยดิฉันหน่อยได้ไหม

ตอบ

ก่อนอื่น ผมขอยืนยันกับคุณว่าพระเจ้าไม่ได้วางแผนให้สามีทำกับภรรยาว่าภรรยาเป็นเด็ก หรือเป็นทรัพย์สินสมบัติที่จะทำอะไรก็ได้ตามอำเภอใจ ผมเห็นผู้ชายหลายคนปฏิบัติกับสตรีด้วยความเห็นใจมากยิ่งขึ้นกว่าที่ปฏิบัติกับภรรยาผู้เป็นที่รักของตน การนำข้อพระคัมภีร์หนึ่งออกจากข้อพระคัมภีร์แวดล้อมและใช้ข้อพระคัมภีร์นั้นเพื่อสร้างพื้นฐานอำนาจเพื่อทำให้อึดตางทางเนื้อหนังพอใจนั้นเป็นการบิดเบือนแนวคิดของพระคัมภีร์ เราจะต้องใช้บริบททั้งหมดเพื่อเข้าใจข้อ 24 ได้อย่างถูกต้อง เราจะอ้างข้อพระคัมภีร์เอเฟซัสที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในชีวิตสมรสทั้งหมด

จงยอมฟังกันและกันด้วยความเคารพในพระคริสต์ [ความเกรงกลัวพระเจ้า] ฝ่ายภรรยา จงยอมฟังสามีของตน เหมือนยอมฟังองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะว่าสามีเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร (ซึ่ง เป็นพระกายของพระองค์) และพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของคริสตจักร คริสตจักรยอมฟังพระคริสต์ฉันใด ภรรยาก็ควรยอมฟังสามีทุกประการฉันนั้น ฝ่ายสามีก็จงรักภรรยาของตน เหมือนอย่าง que พระคริสต์ทรงรักคริสตจักร และทรงประทานพระองค์เองเพื่อคริสตจักร...เช่นนั้นแหละ สามีจึงควรรักภรรยาของตนเหมือนกับรักกายของตนเอง ผู้ที่รักภรรยาของตนก็รักตนเอง เพราะว่าไม่มีผู้ใดเกลียดชังเนื้อหนังของตนเอง มีแต่เลี้ยงดูและทะนุถนอม เหมือนพระคริสต์ทรงกระทำแก่คริสตจักร เพราะว่าเราเป็นอวัยวะแห่งพระกายของพระองค์ เพราะเหตุนี้ ผู้ชายจึงละบิดา มารดาของตน ไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้ออันเดียวกัน ความจริงที่ฝังอยู่ในข้อนี้สำคัญ ส่วนข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเข้าใจว่าหมายถึงพระคริสต์และคริสตจักร ถึงอย่างไรก็ดี ท่านทุกคนจงต่างก็รักภรรยาของตนเหมือนรักตนเอง และภรรยาก็จงยำเกรงสามีของตน (เอเฟซัส 5:21-25, 28-33)

ทัศนคติของสามีต่อภรรยาของตนที่พระเจ้าทรงให้ความสำคัญนั้นไม่ใช่การเผด็จการ แต่เป็นความรัก (ข้อ 25, 28, 29, 33) ตัวอย่างที่พระเจ้าทรงประทานแก่มนุษย์เพื่อเป็นแบบแผนความรักเพื่อภรรยาของตนนั้นคือความรักที่พระคริสต์ทรงมีให้แก่คริสตจักร พระองค์ทรงประทานพระองค์เองบนไม้กางเขนเพื่อคริสตจักร และผู้ชายต้องรักภรรยาของตนเหมือนเช่นนั้น (ข้อ 25) พระเยซูไม่เคยเผด็จการกับคริสตจักรของพระองค์หรือบังคับป็นใจมนุษย์

นอกจากนี้ ผู้ชายจะต้องรักภรรยาของตนมากเท่ากับที่รักตนเองและร่างกายของตนเอง (ข้อ 28-29) ถ้าผู้ชายรักภรรยา เช่นนี้ เขาจะไม่ใช้เงินมากมายกับตนเองและชี้เหนียวกับภรรยา สามีและภรรยา “ทายาท่วม” (1เปโตร 3:7, พระคัมภีร์ภาษาไทย ฉบับมาตรฐาน 2002) ดังนั้น ทรัพย์สินของของพวกเขารวมทั้งเงินของพวกเขาก็ควรแบ่งปันอย่างเท่าเทียมกัน

แน่นอนว่าสามีเป็นผู้นำ และเขาต้องเป็นศีรษะของภรรยา เหมือนเช่นพระคริสต์ทรงเป็นศีรษะของคริสตจักร (เอเฟซัส 5:23) แต่เหมือนเช่น พระคริสต์ทรงเป็นผู้นำด้วยความรัก สามีก็ต้องเป็นเช่นนั้นเหมือนกัน ไม่ใช่เป็นผู้นำที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังรุนแรงและเผด็จการ แต่เป็นผู้นำที่อยู่ฝ่ายวิญญาณและมีความรัก ช่วยเหลือภรรยาให้เป็นคนที่ดีขึ้น บริสุทธิขึ้นและมีความสุขขึ้น เหมือนเช่นที่พระคริสต์นำคริสตจักรของพระองค์ ทำให้คริสตจักรเป็นคริสตจักรที่มีสง่าราศี (เอเฟซัส 5:27) เป็นการนำที่มีพื้นฐานอยู่บนความรัก ไม่ว่าเธอ [ภรรยา] จะรักเขาหรือไม่ สามีจะต้องรักภรรยา (ดูโรม 5:8; 1ยอห์น 4:19)

ปัญหาจะไม่เกิดขึ้น ถ้าภรรยาผู้ชอบธรรมยอมจำนนต่อการนำของสามีผู้ซึ่งรักเธอเหมือนเช่นพระคริสต์ทรงรักคริสตจักร การยอมจำนนของเธอจะเป็นเหมือนกับการยอมจำนนของคริสตจักรต่อพระคริสต์ (เอเฟซัส 5:22, 24) ไม่ใช่เรื่องยากที่คริสตจักรจะติดตามพระคริสต์ เพราะพระองค์ได้ทรงพิสูจน์ความรักของพระองค์ต่อคริสตจักร และพระองค์จะทรงนำคริสตจักรไปสู่ชีวิตที่ดีขึ้น บริสุทธิขึ้นและมีสุขยิ่งขึ้นกว่าที่คริสตจักรเคยรู้มาก่อน ความสัมพันธ์ที่สวยงามนี้เป็นตัวอย่างของการสมรสของคริสเตียน

มีอีกสิ่งหนึ่งที่พระคัมภีร์สอนในเรื่องการยอมจำนน แม้ว่าภรรยาจะต้องยอมจำนนต่อสามีของตน (เอเฟซัส 5:24) แต่ก็มี ความหมายหนึ่งว่าสามีจะต้องยอมจำนนต่อภรรยาเช่นกัน (เอเฟซัส 5:21) สามีผู้ชอบธรรมซึ่งรักภรรยาของตนอย่างแท้จริงจะ แสวงหาทางที่จะทำให้เธอพอใจ อัครสาวกเปาโลกล่าวถึงหลักการนี้ใน 1 โครินธ์ 7:33 และเราแน่ใจได้ว่าเขาไม่ได้กล่าวโทษ หลักการนี้ “แต่คนที่ม่ภรรยาแล้ว ก็สาละวนในภาระงานของโลกนี้ [นั่นคือ การหาเงินให้เพียงพอ] เพื่อจะทำสิ่งที่พอใจของภรรยา”

ความรักทำให้เกิดความรัก ความรักเป็นพระคุณอันสูงสุด ความรักจะผูกพันสามีและภรรยาไว้ด้วยกันโดยไม่มีสิ่งใด เหมือน จะทำให้ความขรุขระราบเรียบ จะนำความปิติยินดีและความสุขมายังคนทั้งสอง จะยกสามีขึ้นเป็นราชาและภรรยาขึ้นเป็น ราชนี และความรักจะผูกพันพวกเขาไว้ด้วยกันจนพวกเขาไม่อาจถูกแยกออกจากกันได้เลย

ผมจะปิดท้ายด้วยข้อความจากพิธีสมรสที่ผมชอบข้อความหนึ่ง

พระคัมภีร์กล่าวไว้ว่า ในการทรงสร้าง อาดัม ผู้ชายนั้นได้ถูกปั้นขึ้นก่อน จากนั้น ก็เป็นผู้หญิง คือเอวา เพื่อผู้หญิงจะ เพื่อผู้ชาย แสดงถึงความถ่อมใจ สุภาพและอ่อนโยนซึ่งเป็นลักษณะของผู้หญิง

แต่ผู้ชายซึ่งเป็นสิ่งสุดท้ายที่พระเจ้าทรงสร้างนั้น แสดงถึงงานที่ดีที่สุดและเป็นเลิศที่สุดที่พระเจ้าทรงสร้างขึ้นทั้งหมด ดังนั้นการที่เอวาถูกสร้างจากอาดัมและออกจากเขา เป็นเกียรติแก่ผู้หญิงในฐานะสง่าราศีของผู้ชาย

ถ้าผู้ชายเป็นศิระะ เธอก็เป็นมงกุฎ มงกุฎแก่สามีของเธอ ผู้ชายเป็นผงคลีดินที่ได้รับการขัดเกลา แต่ผู้หญิงได้รับการ ขัดเกลาเป็นสองเท่า เป็นอีกชั้นห่างจากพื้นดิน

เธอสร้างขึ้นจากผู้ชายหรือออกจากผู้ชาย ไม่ได้ออกจากศิระะของเขาเพื่อเผด็จการหรืออยู่เหนือเขา ไม่ได้ออกจาก เท้าของเขาเพื่ออยู่ใต้เขาหรือถูกเขาเหยียบ แต่ออกจากซี่โครงของเขาเพื่อจะทำเทียมกันกับเขา จากใต้แขนของเขาเพื่อ ได้รับการปกป้องจากเขา และใกล้หัวใจของเขาเพื่อจะรับความรัก

ผู้ชายนั้นเป็นสุขและภรรยาของเขาก็เป็นสุข เมื่อดำเนินชีวิตอยู่ในความงามและความกลมกลืนแห่งการสมรสของคริสเตียน

6

ความประพฤติและความสัมพันธ์ในคริสตจักร

สมาชิกคริสตจักรทำธุรกิจซีโกง

ถาม

ผมทำงานกับชายคนหนึ่งในคริสตจักรของเรา เมื่อเร็วๆ นี้ เขาบอกให้ผมพูดสิ่งที่ไม่ใช่ความจริงและบอกว่าไม่เสียหายอะไร แล้วเขาก็ขีปนดาและบอกว่า “เราทั้งสองคนจะได้มีสิบลดให้กับโบสถ์มากขึ้น” ครั้งนี้เป็นการทำธุรกิจซีโกงครั้งล่าสุดที่ผมสังเกตเห็นเขาทำ ผมควรจะทำอย่างไรดี ทำไม่รู้ไม่เห็น บอกกับศิษยาภิบาล ลาออก หรือทำอะไรดี

ตอบ

ผมคิดว่า คุณจะพบคำตอบสำหรับคำถามของคุณในมัทธิว 18:15-17

หากว่าพี่น้องของท่านผู้หนึ่งทำผิดบาปต่อท่าน จงไปแจ้งความผิดบาปนั้นแก่เขา สองต่อสองเท่านั้น ถ้าเขาฟังท่าน ท่านจะได้พี่น้องคืนมา แต่ถ้าเขาไม่ฟังท่าน จงนำคนหนึ่งหรือสองคนไปด้วย ให้เป็นพยานสองสามปากเพื่อทุกคำจะเป็นหลักฐานได้ ถ้าเขาไม่ฟังคนเหล่านั้น จงไปแจ้งความต่อคริสตจักร ถ้าเขายังไม่ฟังคริสตจักรอีก ก็ให้ถือเสียว่าเขาเป็นเหมือนคนต่างชาติหรือคนเก็บภาษี

ดังที่คุณเห็นได้จากข้อความนี้ว่า คุณไม่อาจทำไม่รู้ไม่เห็นสิ่งที่เจ้านายของคุณทำได้ และยังไม่ถึงเวลาที่ คุณจะลาออกหรือบอกให้ศิษยาภิบาลเข้ามาเกี่ยวข้อง

ถ้าคุณจะทำพี่น้องคนที่คุณทำงานให้กับเขาไม่ได้ละเมิดต่อคุณ คุณต้องเข้าใจว่าไม่เป็นความจริง เพราะเขาละเมิดต่อคุณ เมื่อเขาขอให้คุณบอกสิ่งที่ไม่เป็นความจริง เราจะใช้ถ้อยคำที่ชัดเจนว่า สิ่งที่เขาขอให้คุณบอกนั้นเป็นการโกหก ถ้าคุณสามารถทำสิ่งที่เขาขอให้คุณทำ คุณได้มีส่วนกับเขาในการทำธุรกิจซีโกง วัตถุประสงค์ของการดำเนินการทั้งหมดคือเพื่อให้ “ได้พี่น้องคืนมา” ซึ่งไม่ได้หมายความว่า คุณจะรักษาสัมพันธ์ภาพกับเขาได้เท่านั้น แต่ยังหมายความว่าคุณช่วยเขาให้กลับใจใหม่และช่วยวิญญาณเขาจากการหลงไป หนังสือยากอบกล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ชัดเจนมาก “พี่น้องของข้าพเจ้า ถ้าคนใดในพวกท่านหลงผิดไปจากความจริง และผู้ใดชักจูงเขาให้เขากลับใจเสียใหม่ จงให้ผู้นั้นรู้เถิดว่า ผู้ที่ช่วยคนบาปคนหนึ่งให้พ้นจากทางผิดของเขานั้น ก็ได้ช่วยจิตวิญญาณของเขาให้รอดพ้นจากความตาย และได้กำจัดบาปเสียมากมาย” (ยากอบ 5:19-20)

ดังนั้น ขั้นตอนแรกของคุณคือ ไปหาเขาเพียงลำพัง ตัวต่อตัว พี่น้องคนหนึ่งในองค์พระผู้เป็นเจ้า ไปหาพี่น้องอีกคนหนึ่ง ในองค์พระผู้เป็นเจ้า เข้าหาเขาเหมือนเช่นกาลาเทีย 6:1 บอกกับคุณให้ทำ “ด้วยใจอ่อนสุภาพ” ให้แน่ใจว่า “คิดถึงตัวเอง เกรงว่าท่านจะถูกชักจูงให้หลงไปด้วย” ถ้าเขาฟังคุณ กลับใจใหม่และเลิกทำงานโดยไม่ซื่อสัตย์ คุณก็ “ได้พี่น้องคืนมา” คุณก็ควรทิ้งสิ่งนั้นไว้เบื้องหลังและไม่กล่าวถึงอีกหรือพูดกับใครๆ

ถ้าเขาไม่ยอมฟัง โกรธ หรือปฏิเสธคำวิงวอนของคุณ คุณก็ต้องดำเนินขั้นตอนต่อไปตามที่กล่าวถึงในมัทธิว 18:16 ในจุดนี้ ผมขอแนะนำให้คุณไปหาศิษยาภิบาลของคุณ และถามเขาว่าคุณควรจะพาใครไปกับคุณเพื่อดำเนินการขั้นต่อไป “คนหนึ่งหรือสองคน” ควรจะเป็นคนที่มีชื่อเสียงดีในคริสตจักร เป็นผู้อยู่ฝ่ายวิญญาณซึ่งรู้ว่าจะต้องปิดปากของตนไว้เงียบ พวกเขาควรมีวิญญาณที่ถ่อมใจและอ่อนโยน และควรจะพูดกับเขาเกี่ยวกับสภาพทางวิญญาณของเขา โดยให้เขาทราบว่าเขาปฏิเสธไม่ฟังขั้นตอนต่อไปจะจริงจางยิ่งขึ้น พวกเขาควรจะอ่านมัทธิว 18:15-17 ให้เขาฟังและให้เขาทราบว่าถ้าเขากลับใจใหม่ จะไม่มีการดำเนินการขั้นต่อไป

ถ้าเขาปฏิเสธไม่ฟังอีก ก็ขึ้นอยู่กับศิษยาภิบาลที่จะดำเนินการในข้อ 17 ความหมายของการ “แจ้งความต่อคริสตจักร” นั้น ไม่ได้อธิบายเอาไว้ บางคนเชื่อว่าควรจะเรียกให้มีการประชุมธรรมิกชนและประกาศเรื่องทั้งหมดต่อหน้าสมาชิกทุกคนของคริสตจักร อย่างไรก็ตาม ผมมีความเชื่อถือว่าการกระทำในแบบนี้ไม่ค่อยจะเป็นวิธีที่ดีที่สุด เหมือนเช่นผู้อาดูโสเยีลีสืบค้นในวิวรณ์ 4:4 เป็นตัวแทนของคริสตจักรที่ได้รับการไถ่ทั้งหมด (วิวรณ์ 5:9) ศิษยาภิบาลและผู้อาดูโสหรือผู้นำทางฝ่ายวิญญาณในคริสตจักร

ท้องถิ่นก็เป็นตัวแทนของคริสตจักรนั้น การบอกพวกเขาคือการ “แจ้งความต่อคริสตจักร” และเป็น好事ที่พวกเขาจะดำเนินการขึ้นต่อไปตามที่เขียนไว้ในข้อ 17

จงจำไว้ว่าวัตถุประสงค์คือ “ได้พี่น้องคืนมา” เพื่อช่วยเขาให้รอด เขาไม่ควรจะถูกกดขี่หรือไล่ออกจากคริสตจักรโดยปราศจากความรักและความเมตตา เขาต้องได้รับโอกาสที่จะกลับใจใหม่เพื่อที่เขาจะได้กลับคืนสู่สภาพเดิมและได้รับความรอด

คุณอาจลังเลที่จะดำเนินการดังกล่าวเพราะกลัวว่าเขาจะโกรธและไล่คุณออกจากงาน แน่ใจว่าอาจเป็นไปได้ แต่จงจำไว้ว่าทางเลือกหนึ่งที่คุณเสนอขึ้นมาคือว่าคุณลาออก ซึ่งไม่ใช่สิ่งที่คุณควรจะทำ พระเจ้าทรงอยู่ข้างคุณถ้าคุณทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ จงจำสิ่งที่เอเสเคียล 33:8 เขียนไว้ “ถ้าเรากล่าวแก่คนธรรมดาว่า โอ คนธรรมดาเอ๋ย เจ้าจะต้องตายแน่ แต่เจ้าก็มีได้กล่าวคำตักเตือนให้คนธรรมากลับจากทางของเขา คนธรรมานั้นจะต้องตายเพราะความบาปชั่วของเขา แต่เราจะลงโทษเจ้าเพราะความตายของเขา”

ผมไม่ต้องการที่จะมีโทษ และคุณก็ไม่ต้องการเช่นนั้นเหมือนกัน สหาย ถ้าคุณไม่เอ่ยปากเตือนเขา (และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะช่วยเขาให้รอด) คุณก็ผิดเพราะทำธุรกิจซึ่งโกงเหมือนกัน

.....

ชายผู้ร่ำรังเกียจจนใจทุกคน

ถาม

มีผู้ชายคนหนึ่งในคริสตจักรที่ผมเข้าร่วมประชุมอยู่ ซึ่งเป็นคนร่ำรังเกียจมาก และดูเหมือนว่าศิษยาภิบาลไม่ต้องการที่จะยุ่งเกี่ยวกับเขา เขาหยาบคายนและไม่มีการยาบ และเขาจนใจทุกคน ผมรู้สึกกลัวมากเวลาที่เขาเป็นพยาน เขาทำให้ทุกคนขุ่นเคืองและผมแน่ใจว่าเขาทำให้หลายคนหันไปจากคริสตจักรของเขา ทำไมเขาต้องทนกับเขาด้วย ผมควรบอกศิษยาภิบาลใหม่ว่าธรรมิกชนทุกคนรู้สึกกับเขาอย่างไร และขอให้ศิษยาภิบาลไล่เขาออกไปหรืออย่างน้อยให้เขานั่งเงียบ

ตอบ

มักจะมือน้อยคนหนึ่งที่เป็นอย่างนั้นในคริสตจักรทุกแห่ง และผมคิดว่าอาจเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ ผู้ชายคนนี้เป็น “ผู้พัฒนาความเมตตา” และคุณต้องมีเขามากกว่าที่คุณคิด ผมจะอธิบายให้ฟัง

โยบกล่าวว่า “เมื่อพระองค์ทรงทดสอบข้าแล้ว ข้าก็จะเป็นอย่างทองคำ” (โยบ 23:10) เราต้องมีสิ่งที่ขัดกับทางของเรา เราต้องมีการทดลองและสิ่งที่ยากลำบาก และเวลาที่ยากลำบากที่จะชำระเราและพัฒนาเราให้มีภาพลักษณ์เหมือนเช่นที่พระเจ้าทรงประสงค์ ทั้งหมดนี้เป็นส่วนหนึ่งของสิ่งที่พระเจ้ากำลังกระทำ

เปาโลเขียนถึงทิโมธีหนุ่มว่า “จงเข้มแข็งขึ้นในพระคุณซึ่งมีอยู่ในพระเยซูคริสต์... จงทนการยากลำบากด้วยกันกับทหารที่ดีของพระเยซูคริสต์” (2ทิโมธี 2:1, 3)

การทนการยากลำบากหมายถึงการทนทุกข์กับความลำบาก คำภาษากรีกคือ *คาคอปาทะเออ* (*kakopatheo*) ซึ่งนำมาจาก *คาโคส* (*kakos*) ซึ่งหมายถึงเลวร้าย และ *พาสโช* (*pascho*) ซึ่งหมายถึงทนทุกข์ เป็นคำที่ใช้ในพระคัมภีร์เพียงห้าครั้ง สี่ครั้งอยู่ใน 2ทิโมธี ในที่นี้และใน 1:8; 2:9 และ 4:5 ความหมายแฝงของคำดังกล่าวไม่ใช่เพียงแค่การประสบกับการทดลองสั้นๆ หรือการทนทุกข์เป็นครั้งคราว แต่เป็นการรับภาระหรือทนทุกข์ ความขมขื่นหรือความทุกข์ทรมานตราบเท่าที่สิ่งเหล่านี้ดำเนินต่อไป ตามจริงแล้ว ตราบเท่าที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้สิ่งรบกวน การทนทุกข์ หรือการทดลองดังกล่าวให้คงอยู่และยืดยาวต่อไป

เปาโลเองประสบกับสิ่งที่เขาเตือนให้ทิโมธีทน สามครั้งเขาขอพระเจ้าให้นำสิ่งรบกวนและความทุกข์ทรมานอันร้ายแรงที่เขาเรียกว่า “เสี้ยนหนามในเนื้อหนัง” นั้นออกไปเพราะสิ่งนั้นรบกวนเขาเป็นอย่างมาก (อาจจะเลวร้ายกว่าที่เพื่อนของคุณรบกวน

คุณมากนัก) อย่างไรก็ตาม พระเยซูทรงปฏิเสธที่จะให้เขาได้รับความบรณาจากสิ่งนั้น และตรัสกับเขาว่า “การที่มีคุณของเราก็พอแก่เจ้าแล้ว เพราะความอ่อนแอมีที่ไหน เดชของเราก็มีฤทธิ์ขึ้นเต็มขนาดที่นั่น” (2โครินธ์ 12:7-9)

ในเวลานั้น เปาโลจึงตระหนักว่าหนามนั้นเป็นสิ่งที่ดีสำหรับเขาและทำให้เขาใกล้ชิดกับพระคริสต์มากยิ่งขึ้นและพระคุณของพระองค์อุดมยิ่งขึ้น เพราะเขาตอบว่า “เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงภูมิใจในบรรดาความอ่อนแอของข้าพเจ้า เพื่อฤทธิ์เดชของพระคริสต์จะได้อยู่ในข้าพเจ้า” (2โครินธ์ 12:9) จากนั้น เขาสรุปว่า (เป็นการถอดความ) “เพราะข้าพเจ้ารู้ว่าทั้งหมดเพื่อประโยชน์ของพระคริสต์ ข้าพเจ้ามีความยินดีอย่างมากเกี่ยวกับ ‘หนาม’ และเกี่ยวกับการถูกลงโทษและความยากลำบาก การข่มเหงและอุปสรรค เพราะเมื่อข้าพเจ้าอ่อนแอ ข้าพเจ้าก็แข็งแรง ยิ่งข้าพเจ้ามีน้อย ข้าพเจ้าก็ยิ่งพึ่งพาพระองค์” (2โครินธ์ 12:10, Living Bible)

ถ้าเราดำเนินชีวิตอยู่เพื่อพระเจ้าและประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแท้จริง การทำให้ขุ่นเคืองและการต่อสู้ก็มีประโยชน์ในการทำให้เราแข็งแรงขึ้นเท่านั้น ลมที่พัดแรงไม่ได้ทำให้ต้นสนที่โดดเด่นและมีลำต้นตะปุ่มตะป่ำซึ่งอยู่ติดกับหินธรรมดาที่ด้านข้างสูงชันของภูเขาล้มลง ในขณะที่ต้นไม้สวยงาม สูงเด่นและใหญ่ล้มลงมา เหตุผลคืออะไร ต้นไม้ที่ล้มได้รับปกป้องจากพายุและลมแรงจัดโดยบรรดาต้นไม้ใกล้เคียง ดังนั้นจึงเติบโตขึ้นสูงโดยไม่มีรากที่ยังเล็ก เมื่อต้นไม้ที่ปกป้องรอบข้างถูกถอนไป ลมแรกที่พัดมาจึงทำให้ต้นไม้ล้มลง ในทางตรงกันข้าม ต้นสนเล็กที่มีลำต้นตะปุ่มตะป่ำที่ด้านข้างของภูเขาต้องประสบกับลมแรงตั้งแต่เริ่มหยั่งราก พายุและลมแรงในหน้าหนาวทำให้มันหยั่งรากลึกลงไปในรอบแยกของหิน จึงไม่มีลมใดๆ ทำให้มันล้มลงได้

คริสเตียนก็เป็นเช่นนั้น การต่อสู้ การทดลอง ความลำบาก การรบกวน และความกดดันจะทำให้เราแข็งแรงขึ้นถ้าเราจะยืนหยัดในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าโดยไม่บ่น สิ่งเหล่านี้ก็กลายเป็นผู้พัฒนาความเมตตา แทนที่จะเป็นคนที่ขุดหลุมฝังศพเพื่อเรา และเป็นก้อนหินสำหรับก้าวต่อไป แทนที่จะเป็นหินทำให้สะดุด

เพลงเก่าเพลงหนึ่งมีเนื้อร้องว่า

ถ้าทุกอย่างง่าย ถ้าทุกสิ่งสว่างสดใส
ไม่กางเขนจะอยู่ที่ไหน การต่อสู้จะอยู่ที่ไหน
แต่ในสถานการณ์ยากลำบาก พระเจ้าทรงประทาน
โอกาสเพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงสามารถทำอะไรได้

มีเหตุผลมากมายว่าทำไมคุณต้องทนกับผู้ชายคนนี้ แต่ในการที่จะได้รับประโยชน์จากสิ่งที่พระเจ้าทรงพยายามกระทำในชีวิตของคุณให้ได้มากที่สุด จงขอให้พระเจ้าประทานความรักแก่พี่น้องคนนี้ พระเยซูทรงวายพระชนม์เพื่อเขาเหมือนเช่นที่พระองค์ทรงวายพระชนม์เพื่อคุณ จงอธิษฐานเพื่อเขา มองเขาด้วยดวงตาแห่งความรักและมีความหวังโยวิญญาณของเขา จงหาสิ่งที่คุณสามารถทำเพื่อเขาได้ ตามศิษยาภิบาลว่าคุณสามารถเป็นพรแก่เขาได้อย่างไร อย่าพูดไม่ดีเกี่ยวกับเขา หัวเราะเยาะเขา หรือเล่าเรื่องโกหกเกี่ยวกับเขา ที่สำคัญ อย่าไปมีส่วนในการวางแผนที่จะกำจัดเขา เขาเป็นพี่น้องของคุณ

แท้จริง ศิษยาภิบาลทราบสิ่งที่เกิดขึ้นมากกว่าที่คุณคิดว่าเขารู้ เขาทราบความรู้สึกที่บางคนอาจมีเกี่ยวกับผู้ชายคนนี้ อย่างแน่นอน เขายังทราบสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับเขาและสำหรับคริสตจักรคืออะไร อย่าพยายามบอกกับศิษยาภิบาลว่าเขาต้องทำอะไร เขาได้รับคำสั่งจากพระเจ้าไม่ใช่จากสมาชิก ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาอธิษฐานหลายครั้งเพื่อคุณ และเพื่อพี่น้องคนนี้ด้วย เขาอาจพูดคุยกับเขาและช่วยเหลือเขาให้เอาชนะและเป็นคริสเตียนที่แท้จริงได้ เหมือนเช่นที่เขาพูดคุยและช่วยเหลือคุณ งานของคุณคือให้แน่ใจว่าคุณเป็นสิ่งที่คุณควรจะเป็นและพร้อมสำหรับการเสด็จกลับมาต้อนรับคริสตจักร

ท้ายสุด คุณต้องตระหนักว่าแม้แต่ในกลุ่มประชากรของพระเจ้าที่ดีที่สุด นิสัยของมนุษย์ก็มีแตกต่างกัน จะมีคนที่มีความคิดที่เข้ากับคุณได้ยาก และบางคนที่คุณเข้ากับเขาไม่ได้ งานของมารคือการขายและทำให้ความแตกต่างเหล่านี้เลวร้ายมากยิ่งขึ้นและนำความแตกแยกเข้ามาในพระกาย ยิ่งคุณคิดถึงสิ่งเหล่านี้มากเท่าใด ก็จะถูกเหมือนว่าแย่มากขึ้นเท่านั้น จงคิดถึงแต่สิ่งที่ดีเท่านั้น (คูฟีลิปปี 4:8)

คุณเคยคิดใหม่ว่าคุณอาจเป็น “ผู้พัฒนาความเมตตา” ของคนอื่นก็ได้

.....

ทำไมเราถึงไม่ช่วยคนยากจน

ถาม

ทำไมคริสตจักรของเราถึงไม่มีส่วนในการช่วยเหลือคนยากจน คริสตจักรของเราไม่ช่วยเหลือคนยากจนเลย แต่เราควรช่วยเหลือคนยากจนไม่ใช่หรือ มัทธิว 25:35-40 กล่าวว่าเมื่อเราให้อาหารแก่คนหิวโหย เสื้อผ้าแก่คนที่เปลือยเปล่า ที่อยู่อาศัยแก่คนที่ไร้บ้าน และเอาใจใส่คนที่เจ็บป่วย เราได้ทำสิ่งนี้ต่อพระเจ้าไม่ใช่หรือ เราควรมีส่วนในโครงการของชุมชนเพื่อช่วยเหลือคนยากจนและคนที่ทนทุกข์หรือเปล่า ทำไมคริสตจักรของเราทุกแห่งไม่ให้การช่วยเหลือนี้เป็นการรับใช้อย่างหนึ่ง

ตอบ

ผมไม่เห็นว่ทำไมเราจึงไม่ควรช่วยเหลือคนยากจนเมื่อเราสามารถทำได้ พระคัมภีร์สอนว่า “บุคคลที่เอ็นดูคนยากจนก็ให้พระเจ้าทรงยิ้ม และพระองค์จะทรงตอบแทนแก่การกระทำของเขา” (สุภา ษิต 19:17) ดูอพยพ 23:11; เฉลยธรรมบัญญัติ 15:7; สดุดี 41:1; กาลาเทีย 2:10

พระเยซูตรัสถึงเรื่องราวสะเทือนอารมณ์เกี่ยวกับคนขอทานซึ่งนอนอยู่ที่ประตูของเศเรฐฐี มีสุนัขเลียแผลของเขา เศเรฐฐีคนนั้นไม่ให้แม้แต่ขอบขนมปังของเขา แต่คนขอทานรักองค์พระผู้เป็นเจ้าและได้ไปเมืองบรมสุขเกษมเมื่อเขาเสียชีวิต ในขณะที่เศเรฐฐีมีจุดจบอยู่ในแดนมรณา ดังนั้นจึงไม่ต้องสงสัยว่าเราต้องให้และช่วยเหลือคนยากจน

เมื่อได้กล่าวเช่นนั้นแล้ว ผมจะขอชี้ให้เห็นประเด็นสำคัญเพื่อการพิจารณาเกี่ยวกับการที่คริสตจักรมีส่วนเกี่ยวข้องในโครงการการกุศลที่ช่วยเหลือคนยากจน งานหลักของคริสตจักรคือความรอดของวิญญาณทั้งหลายเสมอ นั่นเป็นเหตุผลที่คริสตจักรมีอยู่ บรรดาคริสตจักรที่มีส่วนร่วมในงานการกุศลเป็นอย่างมาก ให้เงิน อาหาร เสื้อผ้า หรือที่อยู่อาศัยกับคนยากจนมักจะพบว่างานนี้เป็นสำคัญ และงานที่สำคัญกว่าในการนำวิญญาณมาหาพระเจ้านั้นกลายเป็นงานรองหรือไม่มีอยู่เลย กลุ่มกองทัพแห่งความรอด (Salvation Army) เป็นตัวอย่างในเรื่องนี้ พวกเขาเริ่มต้นโดยเป็นคริสตจักรเทศนาพระกิตติคุณเพื่อช่วยเหลือให้รอด (เหมือนเช่นชื่อได้กล่าวไว้) แต่ตอนนี้งานหลักของพวกเขากลายเป็นการกุศล

คนที่ไม่มีอารมณ์สนใจเรื่องร่างกายมากกว่าในขณะที่คนที่มีความรอดสนใจเรื่องวิญญาณของมนุษย์มากกว่า คนนับพันๆ ให้กับสถาบันการกุศลและดูแลเรื่องความขาดแคลนทางกาย ในขณะที่สมาชิกของคริสตจักรเท่านั้นที่ให้ความรอดของวิญญาณ คริสตจักรของเราไม่ควรยอมจำนนต่อเสียงดึงดูดใจของการให้เงินเพื่อความขาดแคลนทางร่างกายหรือวัตถุสิ่งของเป็นสำคัญ (มีสถาบันอื่นๆ มากมายที่ทำเช่นนั้น) แต่ให้เป้าหมายของคริสตจักรเป็นการช่วยเหลือคนทั้งหลายให้ไปถึงสวรรค์

ดังนั้น ผมมีความเชื่อมั่นว่าคริสตจักรต้องปฏิบัติตามคำสั่งของพระเจ้า นำวิญญาณมาหาพระเจ้าเป็นหลัก และมีความพยายามในเรื่องนี้โดยไม่ออกแวก แต่ธรรมิกชนควรจะช่วยเหลือผู้อื่นเมื่อเป็นไปได้ “เหตุฉะนั้นเมื่อเรามีโอกาส ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง และเฉพาะอย่างยิ่งต่อครอบครัวที่มีความเชื่อ” (กาลาเทีย 6:10) เปาโลเขียนถึงธรรมิกชนในโครินธ์ขอให้พวกเขาช่วยเหลือพี่น้องที่ทนทุกข์ในเยรูซาเล็ม และพวกเขาก็ให้ความช่วยเหลือ

ขอให้เราคิดถึงรางวัลที่มีอยู่ตลอดไป จะมีประโยชน์ชั่ววันจันทร์อะไรในการให้อาหารและเสื้อผ้าแก่มนุษย์ถ้าเขาคงอยู่ในความบาปและตายในสภาพนั้น แต่ถ้าใช้เงินเดียวกันนี้เพื่อนำวิญญาณมาหาพระเจ้า ประโยชน์ก็มีมากในชีวิตนิรันดร์ นี่เป็นงานหลักที่คริสตจักรควรมีส่วนร่วม โดยพยายามอย่างสุดความสามารถเพื่อจะปฏิบัติงานที่ยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้สำเร็จได้

ท้ายนี้ จงช่วยเหลือคนทั้งหลาย ทั้งทางร่างกายและวัตถุสิ่งของ แต่อย่าให้การช่วยเหลือนั้นกลายเป็นวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายหลักของคุณ อย่าให้คริสตจักรของเรากลายเป็นสถานบริการอาหาร แต่ให้เป็นสถานี่ช่วยคนให้รอด จงให้การช่วยคนให้

รอดเป็นงานหลักของเรา ช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือเมื่อเราดำเนินการต่อไป แต่อย่านำเงินจากการนำวิญญาณมาหาพระเจ้าไปใช้เพื่อทำให้ท้องถิ่น ให้เราจัดลำดับความสำคัญอย่างถูกต้อง

7

ความสัมพันธ์ระหว่าง ศิษยาภิบาลและธรรมิกชน

พวกเขาต้องการให้ผมลงชื่อ ในหนังสือร้องเรียน

ถาม

คริสตจักรของเรากำลังเกิดความยุ่งเหยิง และหลายคนกล่าวโทษศิษยาภิบาล สมาชิกไม่มีสิทธิ์เลือกศิษยาภิบาลของตนเอง เขาได้รับการแต่งตั้งมาและเราทำได้เพียงแคร์รับรองเท่านั้น ตอนนี้องค์กรของผมต้องการให้ผมลงชื่อในหนังสือร้องเรียนเพื่อให้เขาออกไป เขาบอกว่าสมาชิกมีสิทธิ์ที่จะได้คนที่พวกเขาต้องการ และเขาควรจะได้รับเงินเดือนเหมือนกับคนอื่น ๆ ทำไมเขาต้องมาบอกเราว่าต้องทำอะไรด้วย เราจ่ายเงินให้เขา ดังนั้นเราควรจะเป็นคนบอกเขาว่าเราต้องการอะไร [ที่เขาพูด] ฟังดูถูกต้องแต่ผมรู้สึกแย่มาก ผมควรจะทำอย่างไรดี ผมไม่อยากจะเสียเพื่อนของผม ผมเพิ่งเป็นคริสเตียนมาได้ปีกว่า

ตอบ

คุณมีสิทธิ์ที่จะรู้สึกแย่ คุณต้องเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในตอนนี้อย่างรวดเร็วและมีความเข้มแข็งพอที่จะตอบโต้ “เพื่อน” ของคุณได้ และบอกเขาว่าคุณจะไม่มีส่วนในแผนการทางเนื้อหนังที่น่ารังเกียจเช่นนี้ ไม่มีสิ่งใดที่พระเจ้าทรงเกลียดชังมากไปกว่าวิญญูณธรรมที่ “เพื่อน” ของคุณแสดงออกมา

คุณอาจเป็นคริสเตียนใหม่ แต่คุณจะเป็นเพื่อนของเขาถ้าคุณเตือนเขาว่าเขาอยู่ในฐานะเสี่ยงภัยต่อการพิพากษาของพระเจ้า

คุณต้องเข้าใจว่าพระเจ้าทรงเรียก ผีอกฝน ส่ง [ผู้รับใช้] ออกไปและให้ผู้รับใช้แก่คริสตจักร โดยให้พวกเขาอยู่ในที่ซึ่งพระองค์ทรงประสงค์ ศิษยาภิบาลที่แท้จริงไม่ใช่คนรับจ้างแต่เป็นผู้เลี้ยงแกะ คนรับจ้างคือผู้ที่ได้รับจ้างและได้รับเงินจากสมาชิกเท่านั้น แต่ผู้เลี้ยงแกะที่แท้จริงเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเรียกและส่งออกไป และเขาจะต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้า เขาไม่ได้รับจ้างจากสมาชิก เขาเป็นของพระเจ้า ในกัณฑ์ดาราวี 3:12 เขียนเอาไว้ว่า “ดูเถิด เราเองได้เลือกคนแล้ว [เฝ้าที่รับใช้] จากคนอิสราเอล...คนเลวีเป็นของเรา” ผู้รับใช้ของพระเจ้าในปัจจุบันเป็นเหมือนคนเลวีในพระคัมภีร์เก่า พวกเขาเป็นของพระเจ้า

พระเจ้าทรงเป็นผู้จ่ายให้กับผู้รับใช้ของพระองค์ ไม่ใช่สมาชิก แน่แน่นอนว่าสมาชิกต้องถวายสิบลดแก่พระเจ้า เพราะสิบลด “บริสุทธิ์แต่พระเจ้า” (เลวีนิติ 27:32) เนื่องจากสิบลดเป็นของพระเจ้า การไม่ถวายสิบลดจึงเป็นการปล้นจากพระเจ้า (ดูมาลาตี 3:8) เราจะต้องถวายสิบลดแก่พระเจ้า และพระเจ้าจะทรงให้สิบลดนั้นแก่ผู้รับใช้ พระเจ้าตรัสไว้ในกัณฑ์ดาราวี 18:24 ว่า “เพราะว่าส่วนทศภาคของคณอิสราเอล...เราได้ให้แก่คนเลวี [ผู้รับใช้]”

ดังนั้นเมื่อ “เพื่อน” ของคุณบอกคุณว่าคริสตจักรจ่ายเงินให้กับศิษยาภิบาล แสดงให้เห็นถึงความเขลาของเขา และการคิดว่าเขาหรือคนกลุ่มใดในคริสตจักรสามารถบอกศิษยาภิบาลว่าต้องทำอะไรนั้นไม่เพียงแต่ผิดเท่านั้น แต่ยังเป็นอันตรายอีกด้วย คำว่า *ศิษยาภิบาล (pastor)* หมายถึงผู้เลี้ยงแกะ ดังนั้น สิ่งที่เขาสนับสนุนคือให้แกะลุกขึ้นมาและบอกผู้เลี้ยงแกะว่าจะต้องทำอะไร และเขาทำเช่นนั้นไม่ใช่แกะเลย แต่เป็นแพะ

คุณถามว่า “ทำไมเขา [ศิษยาภิบาล] ต้องมาบอกเราว่าต้องทำอะไรด้วย” คำตอบคือเพราะพระเจ้าตรัสให้เขาทำเช่นนั้น จงฟังเปาโลพูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ใน 2ทิโมธี 4:1-4 “ข้าพเจ้ากำชับท่านต่อพระพักตร์พระเจ้าและพระเยซูคริสต์... ให้ประกาศพระวจนะ ให้เข้มแข็งแม้ว่าจะทำการทั้งในขณะที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส ให้ชกชว่นด้วยเหตุผล เตือนสติและตักเตือนให้อดทนอยู่เสมอในการสั่งสอน เพราะจะถึงเวลาที่คนจะทนต่อคำสอนที่มีหลักไม่ได้ แต่เขาจะรวบรวมครูไว้ให้สอนในสิ่งที่เขาชอบฟัง เพื่อบรรเทาความอยาก เขาจะเลิกฟังความจริง และจะหันไปฟังเรื่องนินยายต่างๆ”

ดูเหมือนว่า “เพื่อน” ของคุณ มีหูที่คั้นและหันไปฟังเรื่องนินยายต่างๆ

องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรงปกป้องผู้รับใช้ของพระองค์ เมื่อใครหากรับฏต่อโมเสส แผ่นดินเปิดออกและกลืนเขาไป และทุกคนที่อยู่ด้วยกันกับเขา (ดูกัณฑ์ดาราวี 16) จงฟังคำเตือนจากพระวจนะของพระเจ้า “พระองค์มิได้ทรงยอมให้ผู้ใดบีบบังคับเขา พระองค์ทรงขนานพระราชาหลายองค์ด้วยเห็นแก่เขาว่า “อย่าแตะต้องบรรดาผู้ที่เราเจิมไว้ อย่าทำอันตรายแก่ผู้เผยพระวจนะทั้งหลายของเรา” (1พงศาวดาร 16:21-22) “เพราะว่าผู้ใดได้แตะต้องเจ้า ก็ได้แตะต้องแก้วพระเนตรของพระองค์” (เศคาริยาห์ 2:8)

ถ้าใครมีข้อข้องใจ เขาควรจะไปหาศิษยาภิบาลเป็นการส่วนตัวและโดยตรง แต่เขาต้องแน่ใจว่าเขาไปด้วยวิญญาณที่ถูกต้อง ไม่ใช่เพื่อว่ากล่าวเขาหรือบอกเขาว่าจะต้องทำอะไร โดยตระหนักว่าเขาเป็นผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม 1 ทิโมธี 5:1 เตือนเราว่า "อย่าตำหนิชายผู้มีอาวุโส แต่จงขอร้องเขาเสมือนเป็นบิดา"

สมาชิกที่ปล่อยให้ตนเองมีวิญญาณต่อต้านศิษยาภิบาลของตนจะเผชิญกับพระพิโรธของพระเจ้าผู้บริสุทธิ์ ผมเคยเห็นคริสตจักรมีขนาดเล็กลงและตายไปเมื่อพวกเขาลุกขึ้นต่อสู้ศิษยาภิบาล ถ้าคุณมีอำนาจในমনาใด ๆ และผมแน่ใจว่าคุณมี จงยื่นหยัดเคียงข้างผู้รับใช้ของพระเจ้า และใช้อำนาจในมนานของคุณเพื่อช่วยสมาชิกให้มาอยู่ฝ่ายเขา แม้คุณจะเป็นคริสเตียนใหม่ แต่พระเจ้าทรงใช้คุณเพื่อหยุดกระแสน้ำ และนำความสงบและพระพรมายังคริสตจักรของคุณได้ จำยากอบ 3:13-18 ใส่ใจไว้และสังเกตความแตกต่างระหว่างสติปัญญาทางโลก เน้นความรู้สึกและเลวร้ายของ "เพื่อน" ของคุณและเพื่อนของเขา กับสติปัญญาที่มาจากเบื้องบน จงเป็นคนที่มีสติปัญญาที่โรมลทินและสงบสุข และพระเจ้าจะทรงใช้คุณ

ท้ายสุด "เพื่อน" ของคุณ ไม่ใช่เพื่อนที่แท้จริงเลย และถ้าเขาไม่กลับใจใหม่และภักดีต่อศิษยาภิบาลของคุณ คุณจะต้องตัดขาดจากเขา เราทราบจากโรม 16:17-18 ว่า "พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าขออวยพรท่าน ให้สังเกตดูคนเหล่านั้นที่ก่อเหตุวิวาทและทำให้คนอื่นหลง ซึ่งเป็นการผิดคำสอนที่ท่านทั้งหลายได้เรียนมา จงเมินหน้าจากคนเหล่านั้น เพราะว่าคนเหล่านั้น ไม่ได้ปรนนิบัติพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา แต่ได้ปรนนิบัติท้องของตนเอง และได้ล่อลวงคนชื่อให้หลงด้วยคำดีคำอ่อนหวาน"

ถ้าคุณจะมั่นคงในความเชื่อและต้องเลิกคบกับ "เพื่อน" ของคุณ พระเจ้าจะทรงประทานรางวัลให้กับคุณโดยให้เพื่อนที่แท้จริงกับคุณมากมาย จงเข้าใจว่า เสีย "เพื่อน" ของคุณดีกว่าเสียวิญญาณของคุณ

.....

ศิษยาภิบาลคนก่อนและจรรยาของผู้รับใช้

ถาม

เรามีศิษยาภิบาลคนใหม่ เราชักเขาแต่เรายังรักศิษยาภิบาลคนก่อนอยู่ เมื่อผมขอให้ศิษยาภิบาลคนก่อนมาเยี่ยมเราบ้าง เขากล่าวว่า "จรรยาของผู้รับใช้ทำให้ผมต้องตัดขาดจากคริสตจักรในทุกด้าน" คุณช่วยอธิบายหน่อยได้ไหมว่าทำไมจรรยาถึงเข้มงวดนัก

ตอบ

ศิษยาภิบาลคนก่อนของคุณเป็นชายผู้มีความดีและมีเกียรติ ผมเสียใจที่ไม่ใช่ผู้รับใช้ทุกคนจะปฏิบัติตามมาตรฐานที่เขาแสดงออกมา ความเสียหาย ความเจ็บปวดและการขายหน้าที่เกิดกับคริสตจักรของพระเจ้าอย่างมากมาเกิดจากผู้ที่ไม่ปล่อยให้ความรู้สึกส่วนตัวของตนครอบงำหน้าที่ในการปฏิบัติตามมาตรฐานจรรยาของผู้รับใช้

ศิษยาภิบาลคนก่อนของคุณไม่ใช่ผู้เลี้ยงแกะของคุณอีกต่อไป ความสัมพันธ์ของคุณกับเขาก่อนหน้านั้นเป็นความสัมพันธ์ของแกะในฝูงของเขา แต่ผู้เลี้ยงอีกคนได้มาดูแลฝูงแกะและตอนนี้เขาเป็นศิษยาภิบาลของคุณ

อาจมีบางครั้งที่ศิษยาภิบาลคนปัจจุบันของคุณอาจไม่ทำเหมือนเช่นที่คุณคุ้นเคย เนื่องจากคุณเคารพศิษยาภิบาลคนก่อนเป็นอย่างมาก จึงเป็นเรื่องง่ายที่จะไปหาเขาเพื่อขอคำแนะนำหรือคำปรึกษา แต่ผู้รับใช้ที่มีคุณธรรมจะต้องตัดขาดความสัมพันธ์ทุกประการกับสมาชิกในอดีตของเขาเพื่อที่ผู้ซึ่งทำหน้าที่ต่อจากเขาจะสามารถเป็นศิษยาภิบาลหรือผู้เลี้ยงฝูงแกะได้อย่างเหมาะสม การไม่ทำเช่นนั้นทำให้โอกาสที่ศิษยาภิบาลคนต่อมาจะประสบความสำเร็จนั้นน้อยลงไปและเป็นอุปสรรคต่อสวัสดิภาพของธรรมิกชน

ผมขอยกตัวอย่างจากปัญหาการสมรสที่มีอยู่แพร่หลาย (แต่ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น) ในวันเวลาการใช้ชีวิตเสเพลนี้ ชายคนหนึ่งและภรรยาของเขาตัดสินใจที่จะแยกจากกัน และพวกเขาหย่าขาดจากกัน ภรรยาแต่งงานกับชายอีกคนหนึ่ง แต่สามีคนก่อนของผู้หญิงพยายามอย่างยิ่งที่จะให้ได้ภรรยาคนก่อนของเขามา และวันหนึ่งสามีคนปัจจุบันของเธอพบว่าเธอนัดพบกับสามีคนก่อนของเธอ แน่แน่นอนว่าเธอมีสิทธิ์ที่จะโกรธ เพราะภรรยาของเธอและสามีคนก่อนของเธอได้ละเมิดความไว้วางใจที่ศักดิ์สิทธิ์

ผู้หญิงไม่ควรก้าวล้ำขอบเขตของเธอโดยการคบกับผู้ชายอีกคนหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สามีคนก่อนของเธอ เพราะเธอไม่ได้เป็นภรรยาของเขาอีกต่อไป

ดังนั้นจึงยอมรับข้อเท็จจริงว่าศิษยาภิบาลคนก่อนของคุณต้องตัดขาดความสัมพันธ์ของเขากับคุณ นั่นเป็นทัศนคติที่เหมาะสม มีเกียรติและถูกต้องสำหรับเขา อย่าขอการชี้แจงจากศิษยาภิบาลคนก่อนของคุณไม่ว่าในทางใดๆ ทะนุถนอมความทรงจำที่คุณมีเกี่ยวกับเขา แต่ตระหนักว่าการรับใช้ของเขาเป็นอดีตไปแล้วสำหรับคุณ

จงเข้าใจด้วยว่า แม้ว่าศิษยาภิบาลคนปัจจุบันของคุณอาจไม่ทำเหมือนเช่นศิษยาภิบาลคนก่อนทำทุกประการ (ไม่มีใครเหมือนกันทุกอย่าง) คุณควรจะยอมรับเขาและการรับใช้ของเขา ทำงานร่วมกับเขา อธิษฐานเพื่อเขา และเหนือสิ่งอื่นใด จงรักดีต่อเขาในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้าที่พระองค์ทรงประทานให้ปกครองคุณ

.....

ศิษยาภิบาลรับตำแหน่งของพระเจ้าหรือ

ถาม

ทำไมศิษยาภิบาลบางคนดูเหมือนว่าจะรับตำแหน่งของพระเจ้าในการบอกธรรมิกชนว่าต้องทำอะไร แต่งกายอย่างไร ดำเนินชีวิตอย่างไร ฯลฯ เราได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่จะทำให้เราเป็นคนดีรอบคอบ นำเรา ไม่ใช่ศิษยาภิบาลบางคนวางกฎเกณฑ์ให้เราปฏิบัติตามไม่ใช่หรือ ควรจะบังคับผู้ที่เชื่อใหม่ให้ปฏิบัติตามมาตรฐานของคริสตจักรหรือ หรือพระเจ้าควรจะทำให้เขาได้รู้สึกผิดเพื่อที่เขาจะเลิกทำสิ่งต่างๆ และเชื่อฟังด้วยตัวเอง

ตอบ

ถ้าสิ่งจำเป็นสำหรับการทำให้คนๆ หนึ่งเป็นคนดีรอบคอบในความเชื่อคือการบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคัมภีร์ใหม่ส่วนใหญ่คงไม่ต้องเขียนขึ้นมา

มีวิญญาณไร้กฎระเบียบที่ไม่ต้องการยอมจำนนต่อผู้นำที่พระเจ้าทรงสถาปนาขึ้น วิญญาณนี้กล่าวกับผู้รับใช้ที่สัตย์ซื่อในเวลาของเขา เหมือนเช่นที่โคราห์กล่าวกับโมเสสและอาโรนว่า “ท่านทำเกินเหตุไปเพราะว่าชุมนุมชนทั้งหมดก็บริสุทธิ์ทุกๆ คน และพระเจ้าทรงสถิตท่ามกลางเขา เหตุใดท่านจึงผยองขึ้นเหนือที่ประชุมแห่งพระเจ้า” (กันดารวิถี 16:3)

ในปัจจุบัน เรามีผู้ที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง เต็มไปด้วยต้นเหตุที่กล่าวกับศิษยาภิบาลว่า “เรามีพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนคุณ เราไม่จำเป็นต้องให้คุณบอกเราว่าต้องทำอะไร เราจะไม่สนใจคุณ และรับการนำของเราจากพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยตรง” เช่นนี้เป็นวิญญาณของโคราห์ที่ยูดาเตือนเรา (ยูดา 11) ในทำนองเดียวกัน อัครสาวกเปโตรกล่าวถึงผู้ที่ “ปล่อยตัวหลงระเริงไปตามกิเลสตัณหา และหมิ่นประมาทอำนาจของผู้ใหญ่ คนเหล่านี้กล้าและประพฤติตามอำเภอใจ เขาไม่สะทกสะท้านที่จะกล่าวประณามศักดิ์สิทธิ์เทพ” (2เปโตร 2:10)

พระเจ้าทรงประทานอำนาจปกครองคริสตจักรของพระองค์ให้แก่ผู้รับใช้ของพระองค์ (กิจการ 20:28) [พระเจ้า] ประทานศิษยาภิบาลและผู้นำอื่นๆ ให้แก่คริสตจักรเพื่อทำให้คริสตจักรดีรอบคอบ (เอเฟซัส 4:11-12) นั่นคือ นำคริสตจักรจากความไม่เป็นผู้ใหญ่ไปสู่สภาพความเป็นผู้ใหญ่ และเติบโตในพระเจ้า ในการที่จะทำเช่นนี้ได้ พวกเขาได้รับคำสั่ง “ให้ประกาศพระวจนะให้ขะมักเขม้นที่จะทำการทั้งในขณะที่มีโอกาสและไม่มีโอกาส ให้ชักชวนด้วยเหตุผล เตือนสติและตักเตือนให้อดทนอยู่เสมอในการสั่งสอน” (2ทิโมธี 4:2)

ผู้รับใช้ของคริสตจักรยุคแรกมีระดับระวังในเรื่องนี้ ด้วยความเกรงกลัวพระเจ้า เขาพบปะกันและกำหนดมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นในสมัยของเขา (กิจการ 15) อัครสาวกส่งคำสั่งเหล่านี้ออกไปยังธรรมิกชนในคริสตจักรทุกแห่ง

ถ้าแผนการของพระเจ้าคือว่าพระองค์จะทรงสื่อสารกับคริสเตียนแต่ละคนโดยตรงเพื่อกำหนดมาตรฐานทุกอย่าง การประชุมสภาในเยรูซาเล็มและคำสั่งของสภานั้นก็ไม่จำเป็นเลยและไม่อยู่ในระเบียบของพระเจ้า แต่พระคัมภีร์ไม่ได้สอนเช่นนั้น และแสดงให้เห็นว่าเป็นแผนการของพระเจ้าที่ผู้รับใช้นำธรรมิกชนในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตคริสเตียน

เราอ่านจากกิจการ 16:4-5 ว่า “เมื่อท่านเหล่านั้นได้เที่ยวไปตามเมืองต่างๆ ก็ได้ส่งหนังสือข้อตกลงของอัครทูต และผู้ปกครองในกรุงเยรูซาเล็ม มอบให้คนทั้งหลายทุกเมือง เพื่อให้ประพฤติตาม คริสตจักรที่ปวงจึงเข้มแข็งในความเชื่อ และคริสตสมาชิกได้ทวีขึ้นทุกๆ วัน”

ในภายหลัง เปาโลเขียนถึงธรรมิกชนชาวโครินธ์ว่า “ข้าพเจ้าขอชมท่านทั้งหลายเพราะท่านได้ระลึกถึงข้าพเจ้าทุกประการ และท่านได้รักษาธรรมเนียมที่ข้าพเจ้าได้มอบไว้กับท่าน” (1โครินธ์ 11:2)

พระเจ้าทรงกระทำการผ่านทางผู้นำที่พระองค์ทรงแต่งตั้ง ผู้รับใช้ของพระองค์ เพื่อสอนและชี้แนะประชากรสู่พระทัยของพระเจ้า และกำหนดหลักการแห่งความชอบธรรมในคริสตจักรแต่ละแห่ง เป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของศิษยาภิบาลในการนำผู้ที่เชื่อใหม่เข้าสู่หลักการและมาตรฐานเหล่านี้ พระเจ้าจะทรงชี้แนะผู้รับใช้ในงานนี้

ผมเกรงว่าคุณจะอยู่ฝ่ายเดียวกันกับโคราห์ ศิษยาภิบาลของคุณดูแลจิตวิญญาณของคุณ คุณต้องเชื่อฟังเขา และยอมจำนนตนเอง (ฮีบรู 13:17) ในเวลานั้นเท่านั้นที่คุณจะถูกตอกกับพระเจ้าจริงๆ และมีความสงบในจิตใจ

จำโคราห์คนที่บอกว่าเขาบริสุทธิ์เหมือนเช่นโมเสสและไม่ต้องมีโมเสสนำเขาได้ไหม พระเจ้าทรงพิพากษาเขาให้ถึงแก่ความตาย และแผ่นดินเปิดออกและกลืนเขาลงไป (กัณดารวิถี 16) ถ้าพระเจ้าจะทรงนำการพิพากษาเช่นนั้นมาใช้กับคนที่มีความผิดเหมือนเช่นโคราห์ พื้นโลกในปัจจุบันคงจะปวดท้องเป็นแน่แท้

.....

ศิษยาภิบาลและชีวิตการอธิษฐานของเขา

ถาม

เรามีศิษยาภิบาลใหม่ไม่นานมานี้ และเรารักเขาเป็นอย่างมาก แต่เขากับภรรยาไม่เคยนั่งลงอธิษฐานเลย เขาจะแจ้งประชุมอธิษฐานสามสิบนาทีก่อนประชุม และพวกเขาไม่ปรากฏตัวจนกระทั่งอาจจะสิบห้านาทีก่อนประชุม และจากนั้น เธอก็จะไปที่ออร์แกน สามีสองดิฉันและดิฉันต้องการอธิษฐานด้วยความตรงใจ คริสตจักรก่อนและภรรยาของเขาเป็นผู้อธิษฐานมาก เราผิดที่รู้สึกแบบนี้หรือเปล่าคะ

ตอบ

เป็นความจริงว่าพวกเขาไม่ค่อยอธิษฐานมากเท่าที่ควรจะเป็น ทั้งผู้รับใช้และสมาชิก เป็นเรื่องง่ายที่จะอยู่อยู่กับกิจกรรมของคริสตจักรจนเราไม่ใช้เวลากับพระเจ้า และรักษาเวลาการอธิษฐานส่วนตัวของเรา เราอาจอยู่ในการทำงานเพื่อพระเจ้าจนความสัมพันธ์ของเรากับพระเจ้าทนทุกข์ เช่นนี้เป็นอันตรายที่โจมตีผู้ทำการของคริสตจักรอย่างไม่หยุดยั้ง

ไม่มีสิ่งใดสำคัญเท่ากับการอธิษฐาน ไม่มีสิ่งใดดำเนินไปอย่างถูกต้องหรือประสบผลตามศักยภาพของมันถ้าไม่มีการอธิษฐาน กิจกรรมไม่ใช่สิ่งทดแทนการอุทิศตน พวกเราในปัจจุบันต้องเห็นความสำคัญเกี่ยวกับเรื่องของมารธาและมารีย์ ผู้รับใช้ควรเป็นแบบอย่างในการอธิษฐานสำหรับสมาชิกของตน

เมื่อได้กล่าวเช่นนั้นแล้ว ผมจะเปลี่ยนมาอีกด้านหนึ่งและพูดกับคุณเล็กน้อย คุณไม่ทราบเวลาที่ศิษยาภิบาลของคุณและภรรยาของเขาใช้ในการอธิษฐานเป็นการส่วนตัว เขาอาจอธิษฐานชั่วโมงหนึ่งหรือมากกว่า และคาดหวังให้คุณอธิษฐานเป็นเวลาสามสิบนาทีก่อนช่วยเขารับภาระ เสียงออร์แกนมักจะมีส่วนช่วยในการอธิษฐาน และผมไม่เห็นว่าเป็นสิ่งผิดที่มีผู้เล่นดนตรีอย่างเหมาะสมโดยที่อธิษฐานและเล่นเบาๆ ในระหว่างการประชุมอธิษฐาน

วิธีที่ศิษยาภิบาลและภรรยาของเขาเลือกเพื่อนำการประชุมอธิษฐานไม่ควรจะเป็นอุปสรรคต่อการอธิษฐานด้วยความตรงใจที่พระเจ้าทรงปรารถนาให้คุณอธิษฐาน คุณอาจคิดถึงการทำหน้าที่ของคุณเคยในการอธิษฐานประเภทนี้ แต่ไม่ได้เป็นข้ออ้างให้คุณไม่ต้องอธิษฐานเมื่อคนอื่น ๆ อย่างแท้จริงด้วยตัวของตนเอง ผมแน่ใจว่าถ้าคุณอธิษฐานอย่างที่คุณควร พระเจ้าจะทรงใช้คุณเพื่อ “ยืนอยู่ในช่องโหว่” บางทีพระเจ้าทรงคาดหวังให้คุณให้ทำเช่นนั้นในขณะที่คุณคาดหวังให้ศิษยาภิบาลทำเช่นนั้น

ท้ายที่สุด คุณผิดที่เปรียบเทียบกับอีกคนหนึ่ง ให้อ่าน 1โครินธ์ 1:12-13 และ 3:4-8 แต่ละคนมีการรับใช้ของตนเอง และต้องรับผิดชอบต่อพระเจ้าสำหรับสิ่งที่เขาทำ คุณไม่ใช่ผู้พิพากษา

ของเขา พระเจ้าทรงให้เขามีอำนาจปกครองคุณ จงสวดขี้อธิในตำแหน่งของคุณและมอบศิษยาภิบาลให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า
อย่าวิจารณ์เขา แต่เพื่อฟังเขาและอธิษฐานเพื่อเขา พระเจ้าทรงทราบว่าจะช่วยเขาให้เป็นศิษยาภิบาลอย่างที่เขาคงจะเป็นได้
อย่างไร โดยปราศจากการวิจารณ์ของคุณ

.....

ศิษยาภิบาลเล่นดนตรีดังเกินไป

ถาม

เรามีศิษยาภิบาลที่ดีที่สุดในโลก ผู้ซึ่งเราไม่ต้องการที่จะทำร้าย มีสิ่งหนึ่งที่รบกวนใจเรา นั่นคือดนตรีเสียงดังของศิษยาภิบาล ดนตรีนั้นกลบเพลงและเครื่องดนตรีอื่นๆ ไปหมด เรามีแขกหลายคนที่ไม่ออกไปบอกว่าเขาปวดหัว และไม่เคยกลับมาอีกเลย เราพยายามที่จะหาเหตุผลมาอธิบายแต่พวกเขาไม่เข้าใจ เราจะบอกศิษยาภิบาลของเราอย่างไรโดยไม่ทำร้ายจิตใจเขา เราได้บอกเป็นนัยๆ หลายครั้งแล้ว

ตอบ

ศิษยาภิบาลของคุณอาจไม่รู้ตัวว่าดนตรีของเขานั้นดัง บ่อยครั้งเครื่องขยายเสียงอยู่ในตำแหน่งที่คนเล่นดนตรีไม่ได้ยินเสียงเต็มที่ ในขณะที่ผู้ฟังจะได้ยิน บางทีอาจปรับเครื่องขยายเสียงไปทางของเขาโดยตรงเพื่อที่เขาจะทราบว่าเสียงดนตรีของเขานั้นดัง

ถ้าคนภายนอกพูดกับคุณว่าพวกเขาว่าคาถาดนตรีเสียงดัง คุณควรจะแนะนำให้เขาบอกกับศิษยาภิบาลโดยตรง ไม่ว่าจะด้วยตนเอง ทางโทรศัพท์หรือทางจดหมาย

ธรรมิกชนควรจะระลึกถึงฐานะของตนเสมอในการประพฤติตัวกับศิษยาภิบาล เปาโลให้กฎสำคัญที่จะปฏิบัติตามใน 1ทิโมธี 5:1 “อย่าตำหนิชายผู้มีอาวุโส แต่จงขอร้องเขาเสมือนเป็นบิดา” ผมไม่คิดว่าศิษยาภิบาลควรจะขุ่นเคืองเมื่อมีคนเข้าหาเขาในวิธีการเช่นนี้ ผมแน่ใจว่าเขาต้องการให้ดนตรีของเขาเป็นพร ไม่ใช่สิ่งรบกวนและนาราคาญ

.....

ความประพฤติของลูก ๆ ของศิษยาภิบาล

ถาม

ผมเสียความเชื่อมั่นในตัวศิษยาภิบาลของผม เขาอนุญาตให้ลูก ๆ ของเขาทำสิ่งที่เขาเทศนาไม่ให้เราทำ นี่ไม่ใช่ข่าวดี แต่เป็นสิ่งที่ผมเห็นหลายครั้ง ไม่มีทางที่ผมจะคุยกับเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้เลย ผมต้องการย้ายไปสหคริสตจักรพื้นที่คออสตอีกแห่งหนึ่ง แต่เมื่อมีใครไปหาเขาเพื่อขอย้าย เขามักจะปฏิเสธเสมอ ผมรู้สึกหมดกำลังใจ ผมรู้สึกว่าความขมขื่นกำลังเข้ามาในใจของผม และผมไม่มีความต้องการที่จะไปโบสถ์ด้วย ผมรู้ว่าเรามีความจริง และในองค์การของเรา ก็มีผู้รับใช้ที่ดีที่สุดในโลก แต่ศิษยาภิบาลของผมเป็นข้อยกเว้นจริงๆ ผมควรจะทำอย่างไรดี ผมสามารถทำอะไรได้บ้างครับ

ตอบ

ศิษยาภิบาลมักจะได้รับการยกย่องและคาดหวังไม่ให้ความผิดและมีความสมบูรณ์แบบจนเป็นไปไม่ได้เลยที่จะมีใครดำเนินชีวิตได้ตามความคาดหวังเหล่านั้น ยอมให้ศิษยาภิบาลของคุณเป็นมนุษย์ อย่ายกย่องเขาหรือครอบครัวของเขาราวกับว่าเขาสมบูรณ์แบบ เป็นไปได้ที่คุณจะคาดหวังจากเขาและครอบครัวของเขามากกว่าที่คุณคาดหวังจากคนอื่นๆ ในคริสตจักร ซึ่งเป็นการไม่ยุติธรรม

ในฐานะศิษยาภิบาลและพ่อคนหนึ่ง ผมได้แต่หวังว่าลูก ๆ ของผมจะเป็นแบบอย่างให้เด็กคนอื่นๆ ในคริสตจักรปฏิบัติตาม แต่ไม่ยุติธรรมที่ผมจะให้ภาระหนักแก่พวกเขา ผมพยายามและพ้อผู้เป็นศิษยาภิบาลคนอื่นๆ ทุกคนที่ผมรู้จักก็พยายามที่จะเลี้ยงลูก ๆ ให้มีความเกรงกลัวพระเจ้าเพื่อเป็นผู้ชอบธรรมและเป็นคริสเตียนในทัศนคติและการกระทำทุกอย่างของพวกเขา แต่ผมรู้

ว่าพวกเขาไม่ใช่ทูตสวรรค์ เป็นเพียงมนุษย์และเด็กเหมือนเช่นคนอื่น ๆ และบางครั้งพวกเขาก็ไม่เชื่อฟังเหมือนเช่นลูกๆ ของธรรมิคน

เคยมีคนบอกผมว่าลูกๆ ของผู้เทศนาเป็นเด็กที่แย่มากที่สุดในคริสตจักร แต่บางคนบอกว่า ก็เป็นเพราะว่าพวกเขาเล่นกับลูกๆ ของธรรมิคน พูดยตามตรงแล้ว ผมไม่คิดว่ามีความแตกต่างกันมากนัก เด็กทุกคนมีธรรมชาติบาป พวกเขาต้องบังเกิดใหม่ และพวกเขาต้องได้รับการชี้แนะจากพ่อแม่อย่างถูกต้อง

ดังนั้น อยากรู้ว่าโทษศิษยาภิบาลสำหรับสิ่งผิดที่ลูกๆ ของเขาอาจทำในบางครั้ง คุณอาจคิดว่าเด็กๆ เหล่านั้นไม่ถูกทำโทษและเขามองข้ามไป แต่แม้ว่าเขาอาจไม่ลงโทษลูกๆ ต่อหน้าคนอื่น คุณแน่ใจได้เลยว่าพวกเขาถูกลงโทษตามที่เขารู้สึกว่าต้องลงโทษ ถ้าเขารู้สึกว่าต้องลงโทษ และเมื่อเขารู้สึกว่าเขาต้องลงโทษ แต่อย่าคาดหวังให้ลูกๆ ของเขาเป็นตัวอย่างสำหรับทุกคนที่เหลือ และระวังอย่างมากอย่าวิจารณ์ศิษยาภิบาลในเรื่องการกระทำของลูกๆ ของเขา ไม่ว่าเขาจะจัดการกับพวกเขาในวิธีที่คุณคิดว่าเขาควรจะทำหรือไม่ ไม่ใช่เรื่องของ คุณ ไม่ใช่เรื่องของคนที่ จะบอกเขาว่าจะเลี้ยงลูกๆ ของเขาอย่างไร อย่าให้คุณต้องกังวลในเรื่องนี้และคุณจะรู้สึกดีขึ้น

ทำไมคุณจะต้องหมัดกำลังใจและขมขื่นเพราะสิ่งที่ไม่เกี่ยวข้องกับคุณด้วย จงจำโรม 14:4 ไว้ให้ดี “ท่านเป็นใครเล่า จึงกล่าวโทษบ่าวของคนอื่น บ่าวคนนั้นจะได้ดีหรือจะล้มจมก็สุดแล้วแต่นายของเขา และเขาก็จะได้ดีแน่นอน เพราะว่อาจค์พระผู้เป็นเจ้าของทรงฤทธิ์อาจให้เขาได้ดีได้”

ในการใช้ข้อพระคัมภีร์นี้ ให้สังเกตว่าศิษยาภิบาลของคุณเรียกว่าเป็น “บ่าวของคนอื่น” นั่นคือ เขาเป็นคนรับใช้ขององค์พระผู้เป็นเจ้า และในฐานะผู้รับใช้ของพระเจ้า พระเจ้าจะทรงจัดการกับเขาถ้าเขาทำผิด ปล่อยให้เขาให้อยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้ายกตัดสินของคุณก่อนที่คุณจะวิจารณ์เขา ยอมจำนนตัวคุณเอง เชื้อฟังคำเทศนาของเขา และปล่อยให้เขาเลี้ยงลูกๆ ของเขาในวิธีที่เขาคิดว่าดีที่สุด

ที่สำคัญที่สุด อย่าวินิจฉัยเขาแม้แต่คำเดียวกับใครในคริสตจักร อย่ต้องมีความคิดเห็นเพราะนินทาหรือลอบกัดหรือตะตองผู้ทรงเจิมของพระเจ้า เพราะเป็นสิ่งที่อันตรายที่สุดอย่างหนึ่ง พระเจ้าทรงเกลียดชังการกระทำเช่นนั้น (สดุดี 105:15; สุภาพิต 6:16-19)

แน่นอนว่าคุณสามารถเปลี่ยนคริสตจักรได้ คู่มือของเรากล่าวว่า

ทุกคนที่ต้องการถอนสมาชิกภาพจะได้รับจดหมายรับรองสมาชิกภาพนอกจากว่าจะได้รับการพิสูจน์ว่ามีความผิดฐานมีความประพฤติไม่เหมาะสม โดยการสารภาพหรือการตัดสินว่าผิด เมื่อบุคคลดังกล่าวได้แก้ไขตนอย่างน่าพึงพอใจแก่คริสตจักรที่เขาจะออกไปแล้ว เขาจะไร้ผิดจากสิ่งที่เกิดขึ้นในอดีตทั้งหมด และพร้อมที่จะได้รับการยอมรับเข้าสู่การเป็นสมาชิกของสหคริสตจักรพื้นที่คออสต์ท้องถิ่นแห่งหนึ่ง (UPC Manual ฉบับปี 1992 หน้า 109)

จริงๆ แล้ว ถ้าคุณอยู่ในคริสตจักรของผม ผมจะต้องทำให้คุณย้ายไปแทนที่จะให้คุณเข้าประชุมด้วยวิญญาณวิพากษ์วิจารณ์ต่อไป ผมไม่ต้องการเสี่ยงกับการที่คุณจะทำให้คนอื่นติดเชื่อไปด้วย ดังนั้น นอกจากว่าคุณจะกำจัดเชื้อโรคในการขอบจับผิดและความขมขื่นออกไป ก็ดีกว่าที่คุณจะจากไป แต่คุณจะไปที่ไหน ที่ไหนที่คุณไป คุณจะทำให้คนอื่นติดเชื่อ

ดังนั้น คำแนะนำของผมคือ จงอธิษฐานจนเอาชนะปัญหาได้ ขอให้พระเจ้าและศิษยาภิบาลให้อภัยคุณ ให้ตาของคุณอยู่กับองค์พระผู้เป็นเจ้า และปล่อยให้ศิษยาภิบาลไว้กับพระองค์ และไม่ยอมตนเองให้มีวิญญาณวิพากษ์วิจารณ์ ภาระหนักจะถูกยกออกจากบ่าของคุณ และ (ใครจะไปรู้) การฟื้นฟูอาจเริ่มต้นที่คุณก็ได้

8

การรับใช้

ผมจะรู้ได้อย่างไรว่าผมได้รับ การทรงเรียกให้เทศนา

ถาม

ผมคิดว่าผมอาจได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้เป็นผู้รับใช้ แต่ผมไม่แน่ใจ ผมจะรู้ได้อย่างไรว่าผมได้รับการทรงเรียกให้เป็นผู้เทศนาหรือไม่ บุคคลคนๆ หนึ่งมาเป็นผู้เทศนาได้อย่างไร

ตอบ

เป็นสิ่งที่สำคัญที่คุณจะแน่ใจว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกคุณให้เป็นผู้รับใช้ก่อนที่คุณจะพยายามกระโดดเข้าไปเป็นผู้รับใช้ พระวจนะของพระเจ้ากล่าวถึงปุโรหิตในพระคัมภีร์เก่าว่า “และไม่มีผู้ใดตั้งตนเองเป็นปุโรหิตได้ แต่พระเจ้าทรงเรียกเหมือนอย่างทรงเรียกอาโรน” (ฮีบรู 5:4) เหตุผลอยู่ในยากอบ 3:1 ซึ่งถอดความออกมาได้ว่า “อย่าปรารถนาตำแหน่งผู้นำทางฝ่ายวิญญาณ (อย่างไม่เหมาะสม) เพราะในการดำรงตำแหน่งนั้น จะได้รับการทรงพิพากษาที่เข้มงวดกว่า” พระเจ้าจะเรียกเขาจากผู้ที่พระองค์ให้ดำรงตำแหน่งผู้นำในคริสตจักรของพระองค์มากกว่าผู้ที่เป็นเพียงผู้ตามเท่านั้น เป็นเรื่องสำคัญที่คนๆ หนึ่งจะตระหนักในสิ่งนี้เมื่อต้องการเป็นผู้รับใช้ ถ้าไม่ได้รับการทรงเรียก ก็ดีกว่าที่จะเป็นผู้รับใช้แต่ผ่านการติเตียนมายังพระคริสต์

คุณต้องทราบแน่นอนว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้คุณเป็นผู้รับใช้หรือไม่ มีการสูญเสียมากมายเกิดขึ้นเพราะมีคนเป็นผู้รับใช้โดยที่ไม่ได้รับการทรงเรียกหรือไม่มีความพร้อมสำหรับงานนี้ ความกระตือรือร้นของพวกเขาทำลายพวกเขาเพราะพวกเขาไม่ทราบน้ำพระทัยของพระเจ้า

ผมนึกถึงเรื่องของเด็กหนุ่มที่ไถไร่ข้าวโพด เขามองขึ้นมาและสังเกตเห็นเมฆเป็นรูปตัวอักษร “PC” เขาตีความหมายความ “Preach Christ” (เทศนาพระคริสต์) จึงเลิกทำไร่ และเริ่มเทศนา ความผิดหวัง ความท้อถอยและความหดหู่ตามมาจากความพยายามในการรับใช้ของเขาล้มเหลว เขารู้สึกสับสน จึงเล่าเรื่องของเขาให้ผู้รับใช้อาวุโสที่มีประสบการณ์ฟัง ทหารแห่งไม้กางเขนผู้อาวุโสและมีปัญญาคนนี้ตอบว่า “น้องชาย ตัวอักษร P และ C ในก้อนเมฆไม่ได้หมายถึง ‘Preach Christ’ แต่หมายถึง ‘Plow Corn’ (ปลูกรไร่ข้าวโพด)”

อย่าพึ่งการนำ ความฝัน การพยากรณ์ หรือการพูดภาษาแปลกๆ และการแปลที่ทักทักเอาเองเพื่อหาน้ำพระทัยพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณ พระเจ้าจะทรงยืนยันน้ำพระทัยของพระองค์กับคุณถ้าพระองค์ทรงเรียกคุณอย่างแท้จริง และคุณเดินกับพระองค์อย่างใกล้ชิด

พระเจ้าทรงประทาน “ของประทาน” ให้คู่กับ “การทรงเรียก” (ดูโรม 11:29) และสิ่งที่พระเจ้าได้ทรงผูกพันกันแล้ว อย่าให้มนุษย์ทำให้พรากจากกันเลย เมื่อพระเจ้าทรงเรียก พระองค์จะทรงประทานให้มีคุณสมบัติและความสามารถที่จะทำให้การทรงเรียกสำเร็จในเวลาของพระองค์เอง นอกจากนี้ ถ้าพระเจ้าได้ทรงประทานของประทานให้แก่คุณในด้านนั้นร่วมกับการทรงเจิมซึ่งเป็นหลักฐานแก่คนมากมาย พระองค์ทรงคาดหวังให้คุณใช้ของประทานนั้น และไม่ให้เสียเปล่าไป ถ้าคุณแยกตนเองออกเหมือนเช่นที่คุณควรจะทำและได้รับของประทานในการเป็นผู้รับใช้ การทรงเรียกจะปรากฏเพื่อที่คุณจะใช้ของประทานที่พระองค์ทรงประทานให้แก่คุณอย่างไม่ต้องสงสัย พระองค์จะไม่ทรงเรียกคุณให้ดำรงตำแหน่งที่พระองค์จะไม่จัดเตรียมให้กับคุณและให้คุณมีความสามารถ

ผมขอเตือนคุณในตอนนี้ว่า มีความแตกต่างอย่างชัดเจนระหว่าง “การทรงเรียก” และ “การทรงใช้ไป” (ดูกิจการ 13:1-3) มีหลายปีคั่นกลางระหว่างสองสิ่ง ช่วงเวลานี้เป็นเวลาในการเตรียมตัวสำหรับเวลาที่พระเจ้าจะทรงส่งคุณออกไป

คุณจะสังเกตว่าผู้ทำการในกิจการ 13 ได้รับการทรงเรียกทุกคน แต่พวกเขาไม่ได้ออกไปจนกระทั่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่แสดงว่าถึงเวลาสำหรับพวกเขาที่จะเข้าสู่ “การซึ่งเราเรียกให้เขานำนั้น” (ข้อ 2) ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาทดสอบและพิสูจน์การทรงเรียกของพวกเขาเมื่อพวกเขา “นมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า”^{๑๑} ในอันติโอก (ข้อ 2) เมื่อเวลาสำหรับการทรงส่งออกไปมาถึง เห็น

^{๑๑} วลี “นมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้า” ในที่นี้ มาจากภาษาอังกฤษว่า “ministered to the Lord” ซึ่งแปลได้ว่า “รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า” [ผู้แปล]

ได้ขัดต่อผู้นำของคริสตจักรและพวกเขาทำการกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการส่งพวกเขาออกไป เป็นคริสตจักรที่อันที่โลกที่ด้วยการรับใช้ของพวกเขา ได้ “วางมือบนบารนาบัสกับเซาโล” และ “ใช้ท่านไป” (ข้อ 3) แต่ “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้” (ข้อ 4, พระคัมภีร์ภาษาไทยฉบับมาตรฐาน 2002) เนื่องจากพระเจ้าทรงกระทำการทางผู้รับใช้ของพระองค์ในการพัฒนา ฝึกอบรม และส่งผู้ที่พระองค์ทรงเรียกออกไป

ผมขอเตือนให้คุณทำงานอย่างใกล้ชิดกับศิษยาภิบาลของคุณ เขาจะทราบว่ามีโอกาสเป็นถึงเวลาสำหรับคุณที่จะออกไปเพื่อทำให้การทรงเรียกของพระเจ้าสำเร็จ งดอดทนและอย่าทำลายแผนการของพระองค์สำหรับชีวิตของคุณเพราะการกระทำที่หุนหันพลันแล่นและใจร้อน

ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำบางอย่าง ให้สดุดี 37:5 และสุภาพษิต 3:5-6 เป็นของคุณ อย่าพยายามบังคับเปิดประตู ถ้าเป็นนี้พระทัยของพระเจ้า พระองค์จะทรงเปิดประตู ถ้าพระองค์ไม่เปิดประตู ก็ให้ทำสิ่งที่คุณกำลังทำอยู่ต่อไปจนกระทั่งประตูเปิดออก อย่ากระโดดจากสถานที่หนึ่งหรือสิ่งหนึ่งไปอีกสถานที่หนึ่งหรืออีกสิ่งหนึ่ง แต่จงมอบทุกสิ่งแด่พระองค์ ในเวลาอันเหมาะสม ประตูที่พระองค์จะให้คุณเข้าไปถึงจะเปิดออกให้กับคุณ จงรักษาชีวิตการอธิษฐานให้แข็งแรงและมีภาระหนักสำหรับวิญญาณทั้งหลาย จงรับใช้ทุกครั้งที่มีโอกาส ไม่ว่าจะเป็งานต่ำต้อยหรือเล็กน้อยเพียงใด

คุณอาจเป็นผู้นำวิญญาณมาหาพระเจ้าในเวลาหนึ่ง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเป็นการรับใช้จากธรรมชาติ อย่าเลื่อนการรับใช้ของคพระผู้เป็นเจ้าของอย่างแข็งขันออกไปจนกว่าจะมีโอกาสรับใช้จากธรรมชาติ การรับใช้นั้นจะไม่เปิดให้กับคุณเลยถ้าคุณไม่ให้ทุกสิ่งในการรับใช้พระองค์ในสิ่งเล็กๆ ในตอนนี้ จงจำไว้ว่า “คนที่ซื่อสัตย์ในของเล็กน้อยจะซื่อสัตย์ในของมากด้วย” (ลูกา 16:10) คุณสมบัติของเอลีชาในฐานะผู้พยากรณ์คือว่าเขา “เทน้ำใส่มือเอลีฮาร์” (2พงศกษัตริย์ 3:11) [นั่นคือ เอลีชามีคุณสมบัติเหมาะสมเพราะเขาถ่อมใจลงและช่วยเหลือผู้รับใช้ของพระเจ้า]

จงคาดหวังที่จะเสียสละ จงอุทิศตัวเพื่อการเสียสละ อย่าคาดหวังว่าธรรมชาติจะเปิดให้กับคุณโดยอัตโนมัติ จงดำเนินชีวิตตาม 1ทิโมธี 4 โดยเฉพาะอย่างยิ่งห้าข้อสุดท้าย เมื่อเห็นชัดว่า “ความเจริญของท่านจะได้ปรากฏแก่คนทั้งปวง” (ข้อ 15) ว่าการอวยพรของพระเจ้าอยู่ในการรับใช้ของคุณ ประตูจะเปิดออก ถ้าหลักฐานเหล่านี้ไม่ปรากฏ ประตูจะไม่เปิดให้กับคุณ แม้ในเวลาประตูเปิดออก คุณต้องอดทนและจำไว้เสมอว่าถ้าพระองค์ทรงเรียกคุณอย่างแท้จริง พระองค์จะทรงสนับสนุนคุณให้อยู่ในตำแหน่งที่ทำการทรงเรียกนั้นให้สำเร็จได้เช่นกัน สดุดี 75:6-7 กล่าวว่า “เพราะการยกขึ้นนั้นมีได้มาจากทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตก และมีไช้มาจากถิ่นทุรกันดาร แต่เป็นพระเจ้าผู้ทรงกระทำการพิพากษาทรงให้คนหนึ่งลง และทรงยกอีกคนหนึ่งขึ้น”

คุณต้องเรียนรู้ที่จะ “ปรนนิบัติ” (โรม 12:7) สิ่งหนึ่งเกี่ยวกับพระเจ้าคือว่า แม้ว่าพระองค์อาจไม่เสด็จมาเร็วเท่าที่เราคิดว่าพระองค์ควร แต่พระองค์ไม่เคยล่าช้าในการทำให้หน้าพระทัยของพระองค์สำเร็จ

.....

กั้วที่จะเริ่มเทศนา

ถาม

ผมรู้ว่าผมได้รับการทรงเรียกให้เทศนา แต่ผมไม่ได้ทำอะไรเพื่อคงชีวิตฝ่ายวิญญาณของผมเอาไว้ และผมไม่สามารถเข้าใจจริงๆ [ว่าทำไมผมถึงไม่คงชีวิตฝ่ายวิญญาณของผมเอาไว้] ผมกลัวที่จะเข้าสู่การรับใช้ แต่ผมไม่รู้จะทำอะไร ผมอยากจะเป็นผู้เทศนา แต่ผมกลัวที่จะพยายามที่จะเป็นผู้เทศนาต่อไป โปรดช่วยผมด้วยเพื่อที่จะรู้ว่าจะทำอย่างไร

ตอบ

การรับใช้เป็นทรงเรียกที่บริสุทธิ์ที่สุดในโลก คุณบอกว่าคุณรู้ว่าคุณได้รับการทรงเรียกนี้ ถ้าเป็นเช่นนั้น พระเจ้าก็ทรงให้เกียรติคุณด้วยเกียรติสูงสุดที่มนุษย์จะรู้จักได้ จะเป็นเรื่องเศร้าถ้าคุณจะเสียตำแหน่งของคุณในพระเจ้าไป

แต่เมื่อคุณไม่คงชีวิตทางฝ่ายวิญญาณของคุณเอาไว้ ซึ่งเป็นสิ่งที่กำลังทำอยู่นี้ คุณไม่อาจคาดหวังที่จะทำให้การทรงเรียกของพระเจ้าสำหรับคุณสำเร็จได้นอกจากว่าคุณจะมีคุณสมบัติเหมาะสม คุณจะมีชีวิตอยู่ด้วยความเสียใจไปตลอดเหมือนเช่นเอชชาผู้ขายสิทธิบัตรหัวปีเพื่ออาหารขามหนึ่ง

คุณเป็นธรรมิกชนเป็นอย่างแรก และเป็นผู้เทศนาเป็นอย่างที่สอง คุณอาจเป็นธรรมิกชนได้โดยไม่ต้องเป็นผู้เทศนา แต่คุณไม่อาจเป็นผู้เทศนาได้หากคุณไม่เป็นธรรมิกชน ภายในคุณจะต้องมีความปรารถนาเดียวกันกับที่เผ่าใหม่อยู่ในเปาโลเมื่อเขากล่าวว่า “ข้าพเจ้ากำลังบากบั่นมุ่งไปสู่หลักชัย เพื่อจะได้รับรางวัล ซึ่งในพระเยซูคริสต์พระเจ้าได้ทรงเรียกจากเบื้องบนให้เราไปรับ” (ฟิลิปปี 3:14)

ความเกียจคร้านทางฝ่ายวิญญาณของคุณต้องได้รับการแก้ไข เปาโลมีนิสัยมนุษยฆบางอย่างที่เป็นอุปสรรคขัดขวางเขา แทนที่จะปล่อยให้สิ่งเหล่านี้เอาชนะเขาได้ เขาจัดการกับสิ่งเหล่านี้อย่างไร? ไร้ความปรานี เขากล่าวว่า “แต่ข้าพเจ้าก็ทบทวีร่างกายให้มันแข็งจนอยู่มือ เพราะเกรงว่าเมื่อข้าพเจ้าได้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอื่นแล้ว ตัวข้าพเจ้าเองจะเป็นคนที่ใช้การไม่ได้” (1 โครินธ์ 9:27) ไม่มีใครสามารถแก้ไขการขาดการบังคับตนได้นอกจากตัวของตนเอง

อย่างไรก็ตาม ผู้รับใช้ทุกคนต้องเป็นแบบอย่างของผู้ที่เชื่อ (1 ทิโมธี 4:12) ถ้าคุณไม่เป็นแบบอย่างของความสำเร็จทางฝ่ายวิญญาณในพระเจ้าแล้ว พระองค์จะเพิกถอนการรับใช้ของคุณ ความกลัวของคุณเกิดจากการที่คุณทราบว่าคุณกำลังทำให้พระเจ้าผิดหวังเพราะไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานของผู้รับใช้ เมื่อคุณอยู่ในทางฝ่ายวิญญาณเหมือนเช่นที่คุณควรจะเป็นอยู่ ความกลัวจะหายไป

วิธีเดียวที่คุณสามารถดำรงตำแหน่งในการทรงเรียกของคุณคือการที่คุณจะบังคับตนเอง ทำสิ่งคุณรู้ว่าจะช่วยให้เติบโตขึ้นทางฝ่ายวิญญาณ และอนุญาตให้พระเจ้านำคุณเข้าสู่การรับใช้ พระเจ้าได้ทรงวางแผนเพื่อคุณ จงแสวงหาพระเจ้าด้วยสุดใจของคุณ การอธิษฐาน การอดอาหารและความขยันหมั่นเพียรในการนมัสการและกิจการทางฝ่ายวิญญาณแบบเก่าๆ จะพัฒนาคุณจนคุณสามารถทำให้แผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของคุณสำเร็จได้ ถ้าคุณได้รับการทรงเรียกอย่างแท้จริงและปรารถนาที่จะทำให้การทรงเรียกนั้นสมบูรณ์ คุณจะปฏิบัติตามเช่นนั้น

ความเป็นไปได้อีกอย่างหนึ่งคือว่าคุณไม่ได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้เป็นผู้รับใช้เลย ซึ่งเป็นไปได้อย่างมาก แต่คุณจะได้รับที่ยืนในเรื่องนี้เช่นกันเมื่อคุณแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้า

คุณไม่อาจมีความสุขได้ ไม่ว่าจะต่อผู้ที่ดำรงตำแหน่งที่พระเจ้าไม่ทรงวางแผนให้กับคุณ หรือไม่มีคุณสมบัติเหมาะสมกับตำแหน่งที่พระเจ้าทรงประสงค์ให้คุณ ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม ก็ไม่เหมาะสม จงแสวงหาพระเจ้าด้วยสุดใจของคุณและอนุญาตให้พระองค์ยืนยันน้ำพระทัยของพระองค์เพื่อชีวิตของคุณกับคุณ

.....

ความปรารถนาที่จะเป็นผู้รับใช้

ถาม

พี่ชายของเรามีความปรารถนาอย่างแรงกล้าที่จะเป็นผู้รับใช้ เขาได้รับคำเชิญให้เทศนาในหลายที่ ศิษยาภิบาลของเขาไม่ยอมให้เขาไปนอกจากว่าคนอื่นจะติดต่อผ่านทางเขา ทำไม่ครับ

ตอบ

พี่ชายของคุณและผู้เทศนาหนุ่มคนอื่น ๆ ทุกคนเป็นธรรมิกชนภายใต้การดูแลของศิษยาภิบาลเป็นอย่างแรกและเป็นผู้เทศนาเป็นอย่างที่สอง ในฐานะธรรมิกชน เขาต้องตระหนักว่าศิษยาภิบาลมีอำนาจปกครองเขาเหมือนเช่นผู้เลี้ยงแกะมีอำนาจเหนือฝูงแกะ พระเจ้าจะทรงเรียกเอารายงานของศิษยาภิบาลสำหรับวิญญาณทั้งหลายที่พระองค์ได้ทรงให้ไว้อยู่ภายใต้การดูแลของเขา (ฮีบรู 13:17) การฝึกอบรมและการเตรียมผู้เทศนาหนุ่มเพื่อการรับใช้เป็นงานอย่างหนึ่งของศิษยาภิบาล เขาต้องดูแลคนเหล่านี้ด้วยความเอาใจใส่ โดยเปิดโอกาสให้พวกเขาเข้ารับใช้ รวมทั้งชี้แนะและให้คำปรึกษาแก่พวกเขาตามที่เห็นจำเป็น เขาต้องไม่อนุญาตให้พวกเขาถูกกดดันมากเกินไป และต้องไม่กักการฝึกอบรมใดๆ จากพวกเขา

นอกจากนี้ ผู้รับใช้หนุ่มต้องมีการบังคับตนและการพัฒนาในหน้าที่ความรับผิดชอบต่างๆ เขาต้องมีโอกาสอื่นๆ นอกจาก การเทศนา พวกเขาต้องมีสิ่งอื่นๆ มากมาย เช่น การทำงานที่มีความรับผิดชอบและดูแลโครงการต่างๆ รวมทั้งการเป็นผู้นำในงาน ด้านต่างๆ ด้วย

นอกจากนี้ ศิษยาภิบาลต้องมอบหมายความรับผิดชอบเหล่านี้ให้กับผู้ทำการหนุ่มของเขาและตรวจตราว่าพวกเขาสามารถทำงานเหล่านั้นได้สำเร็จ ทั้งนี้ ผู้ทำการหนุ่มจะต้องใส่ใจคำชี้แนะของศิษยาภิบาลอย่างมาก เป็นการไม่ถูกต้องที่ศิษยาภิบาลอีกคนหนึ่งจะแทรกแซงการฝึกอบรมที่มีความสมดุลนี้ โดยเชิญผู้เทศนาหนุ่มให้เทศนา การเชิญนั้นควรจะกระทำผ่านทางศิษยาภิบาล

ถ้าคุณเป็นพ่อแม่ คุณจะรู้สึกอย่างไรถ้ามีคนเชิญลูกๆ ของคุณไปบ้านของพวกเขาเพื่อทานอาหารเย็นหรือเล่นเกมโดยไม่ขออนุญาตจากคุณก่อน คุณอาจวางแผนอย่างอื่นไว้อยู่แล้ว เป็นการผิดจรรยาที่ศิษยาภิบาลอีกคนหนึ่งจะเชิญผู้รับใช้หนุ่มให้เทศนาสำหรับเขาโดยไม่ได้รับอนุญาตจากศิษยาภิบาลก่อน

บางครั้ง ผู้เทศนาหนุ่มอาจต้องได้รับการแก้ไขปรับปรุง ถ้าศิษยาภิบาลอีกคนหนึ่งซึ่งไม่ทราบปัญหาเชิญคนหนุ่มโดยตรง ก็อาจทำให้งานที่ศิษยาภิบาลกำลังพยายามทำในชีวิตของผู้รับใช้หนุ่มเสียไปได้

ผู้ทำการหนุ่มทุกคนควรจะเข้าใจว่าพวกเขายังอยู่ภายใต้การชี้นำของ ศิษยาภิบาลของตนตลอดเวลา และศิษยาภิบาลทุกคนควรจะเคารพการดูแลของ ศิษยาภิบาลที่มีต่อผู้ทำการของพวกเขาและไม่เชิญผู้เทศนาหนุ่มโดยตรง แต่ไปขออนุญาตศิษยาภิบาลก่อนที่จะถามผู้ทำการเสมอ

.....

ผู้เทศนาตามสมัยนิยม

ถาม

ผมได้รับการสอนมาตลอดทั้งชีวิตให้เคารพผู้รับใช้ของพระเจ้า และได้ปฏิบัติตามคำสอนนั้นด้วยความปิติยินดี แต่เมื่อเร็วๆ นี้ ผมสังเกตเห็นว่าผู้รับใช้บางคนเริ่มที่จะมีลักษณะเหมือนกับคนของโลกนี้มากเข้าไปทุกทีๆ ผมเห็นบางคนมีผมยาวและสวมรองเท้าส้นสูง ดูเหมือนว่าพวกเขา กำลังพยายามนำขบวนแฟชั่นของโลกนี้ โปรดอย่าคิดว่าผมอยากให้คนโกโรโกโสเป็นตัวแทนของพระเจ้าของผม แต่เมื่อกลุ่มพยานพระยะโฮวาและมอร์มอนซึ่งมาที่ประตูบ้านของผมแต่งกายเรียบร้อยและสะอาดหมดจดกว่าผู้รับใช้ของพระเจ้า ผมรู้สึกกังวลใจ ขอความคิดเห็นด้วยครับ

ตอบ

ผมแน่ใจว่าคุณกำลังพาดพิงถึงผู้เทศนากลุ่มเล็กๆ ในสหคริสตจักรพื้นเทศออสต์ ในฐานะคนละ ผมเชื่อว่าพระเจ้ากำลังทรงช่วยเหลือเราให้จัดระเบียบความบริสุทธิ์ในการแต่งกาย และผู้รับใช้เองและภรรยาของพวกเขาต้องเป็นแบบอย่างของรสนิยมที่ดี ความสุภาพเรียบร้อย ความเป็นระเบียบและความชอบธรรม

มักจะมีบางคนที่ยพยายามแต่งกายเหมือนโลก ใ้อวดและราคาแพงมากเท่าที่เป็นไปได้ และผมเชื่อว่าจะมีคนเหล่านี้อยู่เสมอ เหมือนเช่นคนยากจนจะมีอยู่กับเราเสมอไป แต่อย่าลืมว่าคริสตจักรเป็นของพระคริสต์ พระองค์ทรงมีพลังของพระองค์ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงชำระพื้นของพระองค์อย่างถี่ถ้วน (มัทธิว 3:12) พระเจ้าทรงประทานโอกาสให้กับผู้ที่ลุ่มหลงในโลก เหมือนเช่นที่พระองค์ทรงให้โอกาสกับคริสตจักรที่ประนีประนอมในวิวรณ์ 2 และ 3 แต่คนเหล่านั้นซึ่งปฏิบัติตามอย่างโลกนี้ แทนที่จะได้รับการเปลี่ยนแปลงด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า จะถูกกำจัดออกไปในที่สุด พวกเขาไม่ได้อยู่ในกลุ่มคนที่มีความตั้งใจรักกับพระเจ้า หลายคนเป็นเหมือนกับเรือที่อยู่ใกล้กับฝั่งเกินไป ไม่ออกไปในที่ลึก จึงอัปปางลง

ในเวลาเดียวกัน พี่น้องผู้เป็นสมาชิก ไม่ถูกต้องที่คุณจะขึ้นนิ้วและวิจารณ์ผู้รับใช้ของพระเจ้า พวกเขาอยู่ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และพระเจ้าทรงทราบว่าจะจัดการกับคนของพระองค์อย่างไร แม้ว่าซาอูลจะทำให้พระเจ้าผิดหวังเป็นอย่างมาก แต่ดาวิดไม่ยอมแค้นต่อต้องเขา โดยเรียกเขาว่าเป็น “ผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม” เขาทราบว่าพระเจ้าจะทรงดูแลเขาในเวลาของพระองค์เอง

คุณควรจะทำคำสอนในวัยเยาว์ของคุณเอาไว้ จงดำเนินไปกับพระเจ้าเพื่อตัวของคุณเอง และปล่อยให้ผู้รับใช้ไว้กับพระองค์ หน้าที่ของคุณคือ “เชื่อฟังและยอมอยู่ในโอวาทของหัวหน้าของท่าน” (ฮีบรู 13:17) การกล้าและต้องผู้ที่พระเจ้าทรงเจิม อาจเป็นสิ่งที่ผิดในสายพระเนตรของพระเจ้ามากกว่ารองเท่าสิ้นสูงของผู้เทศนาได้

.....

การวิจารณ์ของผู้ประกาศ

ถาม

มีผู้ที่ไม่ใช่ศิษยาภิบาลของเราบอกกับคริสตจักรของเราจากธรรมชาติว่าผู้ประกาศหลายคนบอกว่าพวกเขาผิดปกติเพราะไม่มีการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่เหมือนกับคริสตจักรอื่นๆ คุณคิดว่าอย่างไรครับ

ตอบ

ผมแน่ใจว่าใครก็ตามที่กล่าวเช่นนั้นนั้นกล่าวไปด้วยความตั้งใจดี เขาอาจต้องการที่จะทำให้คริสตจักรรู้สึกอับอายในความเย็นชา หรือการขาดการอธิษฐาน หรือการไม่เอาใจใส่คนที่หลง อย่างไรก็ตาม ผมคิดว่าการกล่าวเช่นนั้นไม่ใช่วิถีที่ดีในการทำให้บรรลุผล

งานของผู้เทศนาคือเทศนาพระวจนะ เติมความเชื่อและกระตุ้นคนทั้งหลายให้ยื่นออกไปหาสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่า ไม่ใช่เขียนตีคนทั้งหลายด้วยกลยุทธ์เช่นนี้ เมื่อสมาชิกได้รับการกระตุ้นให้อธิษฐาน อดอาหาร นมัสการและแสวงหาพระเจ้า การฟื้นฟูจะเกิดขึ้น แม้ว่าจะเป็นความจริงว่าในบางครั้ง ฝ่ายวิญญาณของคริสตจักรอาจอยู่ในจุดต่ำและอาจส่งผลกระทบต่อความพยายามในการฟื้นฟู แต่ผมไม่เชื่อว่าเป็นการฉลาดที่ผู้ประกาศจะประเมินค่าหรือเปรียบเทียบคริสตจักรหนึ่งกับอีกคริสตจักรหนึ่ง

ผู้ประกาศที่ดีจะไม่พูดไม่ดีเกี่ยวกับคริสตจักรที่เขาไปเทศนามา อาจมีเหตุผลต่างๆ มากมายว่าทำไมการประชุมฟื้นฟูไม่เกิดผลในบางครั้ง ผู้ประกาศไม่ควรจะรู้สึกว่าเขาคงปกป้องตนเองโดยโยนความผิดให้คริสตจักร และคริสตจักรไม่ควรโยนความผิดให้ผู้ประกาศ มีบางสิ่งอยู่ในพระหัตถ์อันทรงอำนาจของพระเจ้า

ผู้ประกาศที่ดีที่สุดของเราไม่เคยพูดไม่ดีเกี่ยวกับคริสตจักรแห่งหนึ่งหรือศิษยาภิบาลคนหนึ่งลับหลัง ผมจะไม่เชื่อเรื่องที่ผมได้ยินมาในลักษณะนี้ เพราะใครก็ตามที่พูดเช่นนั้นไม่ใช่ผู้ประกาศที่ผมจะต้องการสำหรับการฟื้นฟู การรับใช้หรือความสัมพันธ์ของเขาเองบ่งบอกอย่างไม่ต้องสงสัย

.....

ผู้รับใช้ที่ถูกภรรยา

ถาม

ดิฉันเป็นผู้หญิงทำงาน แต่ดิฉันไม่เคยเข้าข้างขบถวนการเรียกร้องสิทธิสตรี อย่างไรก็ตาม มีบางสิ่งรบกวนใจดิฉัน ดูเหมือนว่าหลังๆ มาดิฉันสังเกตเห็นการยกตัวอย่างในการเทศนาที่ดูเหมือนลดค่าของผู้หญิง เช่น เมื่อบรรยายถึงผู้ที่อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย ซึ่งก็คือ เห็นแก่ตัว หรือฟุ่มเฟือย มีการใช้ตัวอย่างเป็นผู้หญิงหรือบางทีภรรยา และต่อมาก็อยเพิ่มเติมว่า “ผู้ชายอาจเป็นเช่นนั้นด้วย”

ดิฉันรู้สึกเจ็บปวดที่ได้ยินศิษยาภิบาลของดิฉันใช้ภรรยาของตนเป็นตัวอย่างสำหรับสิ่งที่ไม่ควรเป็น การรุกรานปัญหาส่วนตัวของเธอนี้เป็นผลเสียต่อเธอในฐานะผู้นำในกลุ่มสตรีในคริสตจักรและส่งผลเสียต่อเขาไม่ใช่หรือ ดิฉันไม่ต้องการให้ปัญหาของดิฉันถูกประกาศจากธรรมชาติอย่างแน่นอน น่ายินดีที่สามีของดิฉันจะไม่ใช้สนิยมที่แย่นั้นแม้แต่กับเพื่อนสนิท ดูเหมือนว่าบางครั้ง ผู้เทศนาต้องเรียนรู้มารยาททั่วไปบ้าง ดิฉันอยากจะทำความเห็นของคุณค่ะ

ตอบ

กล่าวได้ดีทีเดียว

คิดไม่ถึงเลยว่าผู้รับใช้จะตั้งใจดูถูกภรรยาต่อหน้าผู้อื่น ตามจริงแล้ว ผมไม่เชื่อว่าผู้รับใช้ของพระเยซูคริสต์ควรจะดูถูกใคร ทั้งสิ้น “คำสรรเสริญและคำแช่งด่าก็ออกมาจากปากอันเดียวกัน คุณก่อนพี่น้องของข้าพเจ้า ไม่ควรให้เป็นเช่นนั้น” (ยากอบ 3:10)

ผู้รับใช้ที่แท้จริงปกป้องชื่อเสียง บุคคลและความอ่อนแอส่วนตัวของคนอื่น และไม่เปิดเผยสิ่งเหล่านั้น เขาควรจะดูแลและปกป้องภรรยาผู้เป็นที่รักของเขามากยิ่งกว่านั้นมาก เขาไม่เพียงแต่ไม่ควรดูถูกเธอต่อหน้าคนอื่น แต่เขาไม่ควรอนุญาตให้คนอื่นเยาะเย้ยเธอด้วย ในทางตรงกันข้าม เขาควรจะเป็นนักต่อสู้ของเธอ ผู้ปกป้องเธอ เขาไม่ควรบอกความล้มเหลวและความอ่อนแอของเธอกับใคร และเธอก็ไม่ควรทำอย่างนั้นกับเขาเช่นกัน

ดูเหมือนว่าผู้รับใช้ที่ทำการสิ่งเหล่านี้จริงๆ แล้ว มีความรู้สึกไม่มั่นคงและคงจะมีความอิจฉาภรรยาของตน เขาอาจกลัวว่าเธอจะได้รับความรักและความเคารพมากกว่าเขา หรือเธอคิดว่าเขาในทางหนึ่งทางใด

เพื่อนผู้รับใช้ ผมขออภัยคุณให้อยู่ใกล้ชิดกับภรรยาของคุณ จงรักเธอ ทะนุถนอมเธอ ปกป้องเธอ เห็นคุณค่าของเธอ และไม่ปล่อยให้การถากถางหรือดูถูกแม้แต่เล็กน้อยออกมาจากปากของคุณ ถ้าคุณและภรรยาของคุณมีปัญหาเหมือนกัน ก็จงแก้ไขปัญหานั้นที่บ้านอย่างชายชาติรักด้วยความเคารพกัน และอย่านำสิ่งเหล่านี้มาที่ธรรมาส์น ทุกคำที่คุณพูดเกี่ยวกับภรรยาของคุณจะทำให้ผู้ที่ได้ยินเสียความนับถือในตัวคุณไป

.....

ความประพฤติของผู้รับใช้บนเวที

ถาม

มีบางสิ่งกวนใจผมนับตั้งแต่ผมมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า นั่นคือ ท่าทางการวางตัวของผู้รับใช้ของเราบางคนบนเวทีเมื่อพวกเขาไม่ได้อยู่ที่ธรรมาส์น ในระหว่างการประชุมบางทีในขณะที่ผู้เทศนาคนอื่นกำลังเทศนาอยู่ ศิษยาภิบาลหรือผู้ช่วยศิษยาภิบาลอาจพูดคุยกัน ดูเบื่อและง่วงนอน หรือแม้แต่เหม่อลอย อะไรก็ตามแต่ไม่สนใจคำเทศนา

ผมเห็นว่าเป็นอย่างนั้นมากกับผู้ประกาศ ดูเหมือนว่าการประชุมไม่มีความสำคัญต่อพวกเขาจนกว่าจะถึงเวลาที่พวกเขาจะรับผิดชอบ และในทันใด พวกเขามีชีวิตขึ้นมา มีชีวิตชีวาขึ้นมาอย่างเต็มที่

อีกเรื่องหนึ่ง ในระหว่างการพบปะกันและการประชุม ดูเหมือนว่าผู้รับใช้รู้สึกว่าการประชุมเหล่านี้เป็นการประชุมสำหรับผู้เข้าร่วมเหล่านั้นและธรรมิกชนเท่านั้น เพราะว่าถ้าคุณมองออกไปที่ห้องโถงจะเห็นว่าเต็มไปด้วยผู้รับใช้ และถ้าคุณเกิดไปได้ยินบทสนทนาเข้า (เหมือนที่ผมเพิ่งจะได้ยินมาเร็วๆ นี้) ก็จะเกี่ยวกับทุกอย่างตั้งแต่ดิสนีย์แลนด์จนถึงวิทยุสื่อสาร

ผมเพียงแต่สงสัยว่าถ้าเราซึ่งเป็นธรรมิกชนต้องปฏิบัติตามแบบอย่างของผู้รับใช้ของเราและประพฤติตัวเหมือนกับพวกเขา อะไรจะเกิดขึ้นกับคริสตจักรของเรา

ตอบ

ผมแน่ใจว่าสิ่งที่คุณพูดนั้นเป็นความจริง เพราะผมสังเกตเห็นความประพฤติที่คล้ายคลึงกันนั้นบ้าง ผมเสียใจเมื่อผู้รับใช้ของเราไม่รักษาเกียรติแห่งการทรงเรียกจากเบื้องบนและไม่เป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับธรรมิกชน

ผู้รับใช้ของเราส่วนใหญ่รู้ดีว่านี่ แต่เป็นเรื่องง่ายที่จะล่องลอยเข้าไปในความไม่ระมัดระวังในเรื่องประเภทนี้ บางครั้ง เป็นสิ่งจำเป็นที่ศิษยาภิบาลและผู้ประกาศหรือผู้ช่วยของเขาจะปรึกษาหารือกับบนเวที อย่างไรก็ตาม ควรจะกระทำเช่นนี้ให้น้อยที่สุด ไม่ควรจะมีการพูดคุยกันนอกจากจะจำเป็น บ่อยครั้ง การพูดคุยกันกลายเป็นนิสัยและอุปสรรคขัดขวางธรรมิกชนที่ต้องการร้องเพลงและนมัสการ และได้รับคำเตือนไม่ให้พูดคุยกัน

เปาโลถามอย่างชัดเจน “ฉะนั้นท่านซึ่งเป็นผู้สอนคนอื่นจะไม่สอนตัวเองหรือ เมื่อท่านเทศนาว่าไม่ควรรักทรัพย์ ตัวท่านเองรักหรือเปล่า...ท่านผู้ไขข้อใดในธรรมบัญญัติ ตัวท่านเองยังลบลูพระเจ้าด้วยการประพฤติผิดธรรมบัญญัติหรือเปล่า” (โรม 2:21, 23) พี่น้องทั้งหลาย การวางตัวของเราควรจะเป็นแบบอย่าง เราซึ่งเป็นภาชนะที่บริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า

หลักการแรกๆ เกี่ยวกับความประพฤติของผู้รับใช้คือ ผู้รับใช้ควรจะเป็นแบบอย่างแก่กรรมิกชน แม้แต่ผู้รับใช้ที่อายุน้อยที่สุดก็ไม่ควรจะมีคำตักเตือนนี้ “อย่าให้ผู้ใดหมิ่นประมาทความห่อมนั้นของท่าน แต่จงเป็นแบบอย่างแก่คนที่เชื่อทั้งปวง ทั้งในทางวาจาและการประพฤติ ในความรัก ในความเชื่อ และในความบริสุทธิ์” (1ทิโมธี 4:12) เปาโลยังอธิบายต่อไปว่าการกระทำภายนอกของผู้รับใช้เป็นสิ่งสำคัญมากเพราะพวกเขา “ปรากฏแก่คนทั้งปวง” (ข้อ 15) นั่นคือว่า ทุกคนมองเห็นพวกเขา

ผู้รับใช้ ความไม่ใส่ใจของคุณกำลังแสดงออกมา อย่าคิดว่าคุณเป็นผู้ได้รับสิทธิพิเศษว่าคุณสามารถปล่อยตัวในสิ่งที่คุณกล่าวโทษคนอื่นและรอดตัวไปได้ ผมคิดว่าคุณจะสังเกตว่าผู้รับใช้ที่ปล่อยตัวในเรื่องเช่นนี้มักจะเป็นดูแลคริสตจักรที่เล็ก ไม่เจริญและไม่อยู่ทางฝ่ายวิญญาณ เพราะถ้าเขาไม่ระมัดระวังในเรื่องเหล่านี้ เขาก็ไม่ระมัดระวังในเรื่องอื่นๆ ด้วย และไม่อาจได้รับความเคารพและความเชื่อมั่นจากสมาชิกของเขา

บางครั้ง ผมเกรงว่าพี่น้องของเราต้องมีการฟื้นฟูในการถ่อมใจ ความเคารพ ความเกรงกลัวอย่างชอบพระทัยพระเจ้า และความเข้าใจทางฝ่ายวิญญาณในแบบต่างๆ

ท้ายสุด การเป็น “จิ้งจกประจำห้องโถง” นั้นเป็นสิ่งไม่อาจให้อภัยได้ การกระทำของคุณสำคัญกว่าคำพูดของคุณ สิ่งเหล่านี้ไม่เหมาะกับผู้รับใช้ คุณจะต้องเป็นกรรมิกชนเป็นอย่างแรก และเป็นผู้รับใช้เป็นอย่างที่สอง “จงฝึกตนในทางธรรม” (1ทิโมธี 4:7)

.....

รับสมาชิกของอีกคริสตจักรหนึ่ง

ถาม

กรรมิกชนในอีกเมืองหนึ่งต้องการมาโบสถ์ที่เมืองของเรา เธอไม่พอใจ ศิษยาภิบาลของเธอเป็นอย่างมาก จะเป็นอะไรไหมถ้าเรารับเธอเข้ามา

ตอบ

เป็นการไม่ถูกต้องหรือไม่ถูกต้องตามจรรยาที่ศิษยาภิบาลคนหนึ่งหรือคริสตจักรแห่งหนึ่งจะเชิญผู้อื่นซึ่งเป็นแกะภายใต้การดูแลของผู้เลี้ยงแกะที่ประกาศความจริงอีกคนหนึ่งนั้นเปลี่ยนคริสตจักร นั่นจะเป็นการขโมยลูกแกะ ถ้าพระเจ้าทรงประสงค์ให้คนนั้นมาที่คริสตจักรของคุณ พระองค์จะทรงจัดเตรียมหนทาง และกระทำทุกสิ่งอย่างเหมาะสมและเป็นระเบียบ

จงบอกให้กรรมิกชนคนนั้นไปหาศิษยาภิบาลของเธอ ถ้าเธอต้องการเปลี่ยนสมาชิกภาพ เธอควรจะพูดคุยกับศิษยาภิบาลของเธอและขอจดหมายส่งตัวจากเขา มิฉะนั้น คุณไม่ควรจะรับเธอ

คุณไม่ต้องรับผิดชอบต่อกรรมิกชนคนนั้นหรือสิ่งที่ศิษยาภิบาลของเธอกระทำ แต่คุณต้องรับผิดชอบต่อการกระทำของคุณเอง และการกระทำเหล่านั้นไม่ควรจะเห็นแก่ตัวและมีเกียรติ อย่ายอมรับคำกล่าวหาเพื่อนผู้รับใช้ นอกจากว่ามีพยานสองหรือสามปาก (1ทิโมธี 5:19) จากนั้น ให้ส่งเรื่องต่อให้กับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการ อย่าเข้าไปเกี่ยวข้อง ผมไม่เคยเห็นคริสตจักรใดจำเริญได้นานซึ่งไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่ถูกต้องในการรับสมาชิกใหม่